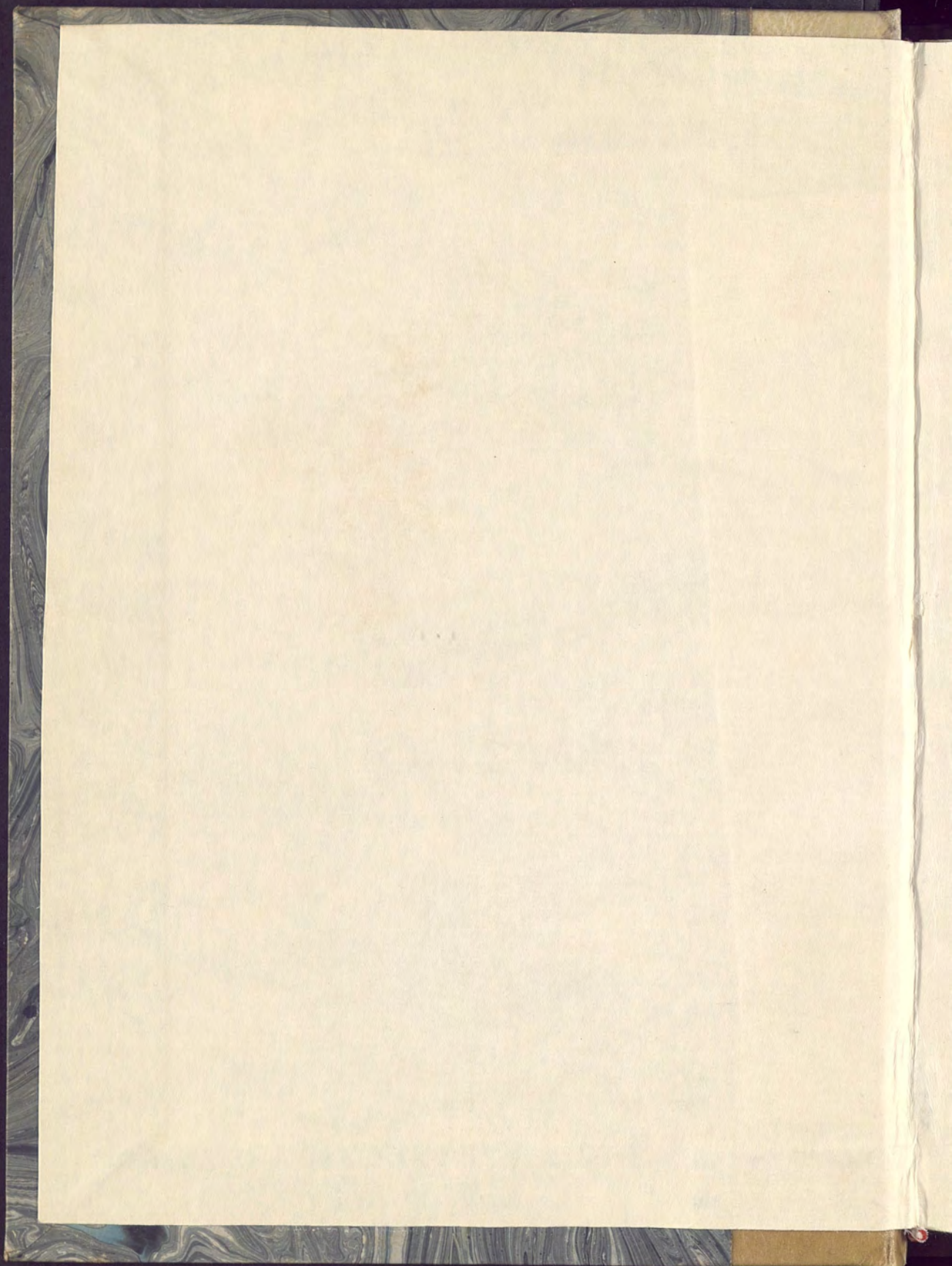
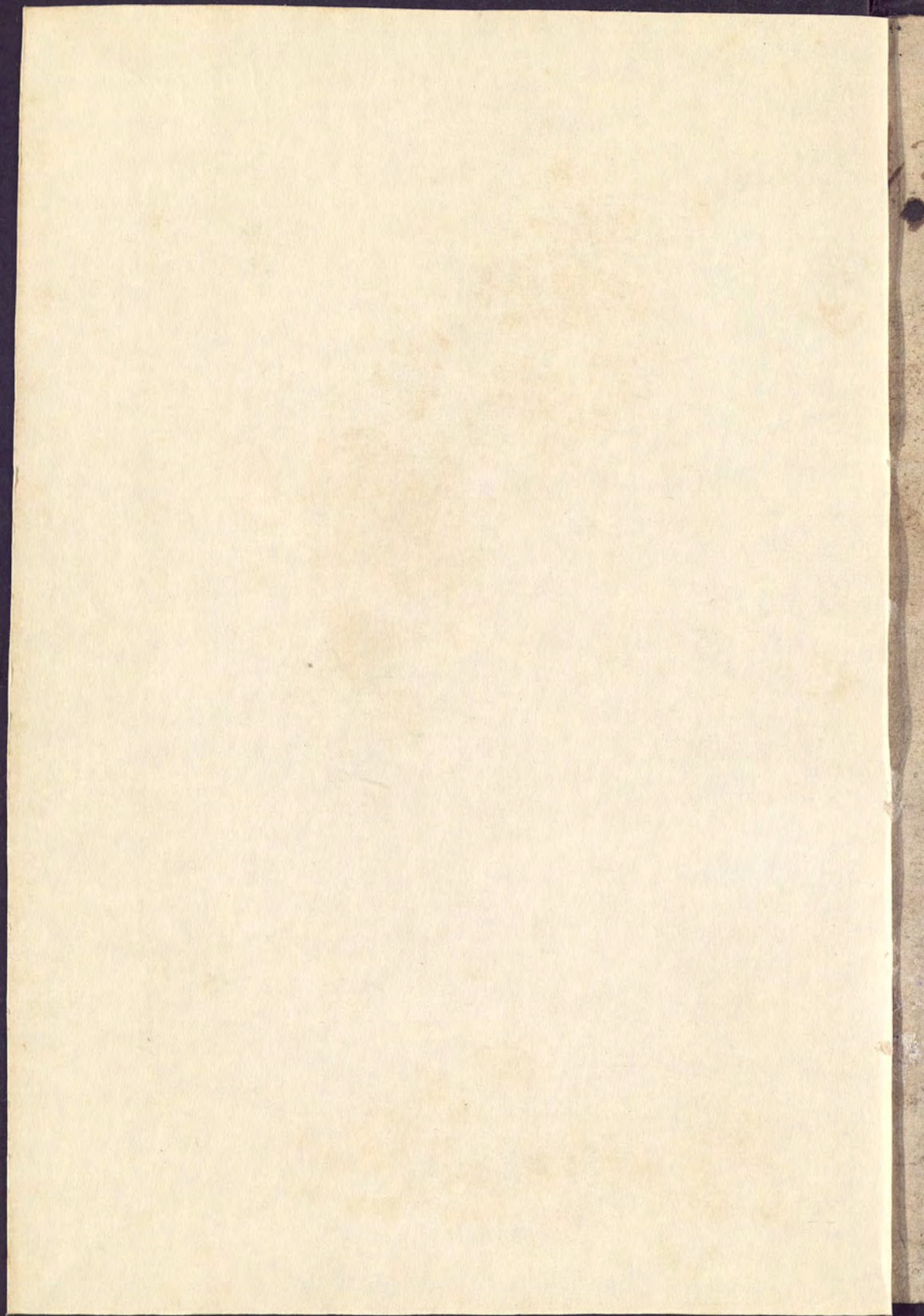

COMPOSTELLANA

My. 445

June 20,
Camp Verde

~~42-4~~

tract. Theologicus
 De Incarnatione Verbi Divini elaboratus à P.
 Ferdin.^{do} Portocarrero Doctore Theologo, et in Vallis-
 Olitana Universitate pro Coll. S. Ambrosij
 Societatis Jesu Primario Professore.
 in dignissimo

M-445

Faint, illegible handwriting in cursive script, possibly a list or account.

Partial view of handwritten text on the adjacent page, including words like 'Dix', '1770', '1771', '1772', '1773', '1774', '1775', '1776', '1777', '1778', '1779', '1780', '1781', '1782', '1783', '1784', '1785', '1786', '1787', '1788', '1789', '1790', '1791', '1792', '1793', '1794', '1795', '1796', '1797', '1798', '1799', '1800'.

aut species ita omnia creatur ad suum finem in abatu
 de faceret, in hoc ipso ostenderet Deus dominum supremum
 iustis, potes, et ineluctabilis efficacitas deus, quod uult
 docere Augustinus de hiis que non fecerunt quod uult faceret
ipse quod uult

Si invidiosam falsam eum in d' arguti pro
 fortis: quicquid autem quod omnia tenet, falsam patet eam subryta;
 quod uult omnia res Theodorus et Augustinus de agone Niphano
 cap. 11, alii de 109 apud M. B. Ist. in 33 dist. 10 ponet
 aliter quod quod uult satisfactor debet offerre, sup. quare audiat
 Augustinus de Trin. cap. 10 inquit, non alium magis possibile Deo le
 finire unquam potestas auctora equalitate subiacent sed sanande
 una misericordia proportionis alium non finem sicut in aliter
 presid. ponet de peccata mortalia a creatis adonax
 de suo bonone satisfactor inegalitatem a creatis ponere
 non scilicet ac sti supremum omnia potest omnino liberaliter
 offerre donec sua, et glorie sine illi merito et quod hoc
 deficit a iudicio humani non habentibus potestas supremam
 et inde quod debet nec iudicari. offerre quatenus suas, seu
 quatenus Dei aut reipublice et propterea non possunt
 licite relinquere debita gratia suo debito impunita quod
 enim uolunt cedere iuri suo, id negant quod debent
 talia nec delere reati culpa, quod censione; nam
 et tunc non potest Deus

Adde quod ex parte peccati
 si influenti in humano, si in peccato iura Dei, iustam
 non est gratia, et non potest. Deo uult deo, ita
 quod non potest. Peccatum est, et non potest. Peccatum est, et non potest.
 Peccatum est, et non potest. Peccatum est, et non potest.
 Peccatum est, et non potest. Peccatum est, et non potest.
 Peccatum est, et non potest. Peccatum est, et non potest.
 Peccatum est, et non potest. Peccatum est, et non potest.
 Peccatum est, et non potest. Peccatum est, et non potest.

Inferri res
 et quod debet iudicari arguti. Et sic, sicut...

moralis, cy tam neutro intre exigat gratia dicitur.
Sunt quia illa de la qualitas exigit dextraxi a vulto maximo
in acta, et loco sollo, et calori ignis etc. que potest materialiter
secpam dispensare actione mivoca gra autu aut habitus n goryt
de ira dispensare, que nec gra e productiva alterius goryne
habitus sibi alterius simile etc.

Ad 3. In quo assumpti quia gra puz
accidit taliter et ex gratia puzm Dei reddidit nup in puzanti
compredey Np. cy tam ab intus et quide iustm puzm
(quod n admittyt ad cogreditaig Np.) habeat qd intvere
creatg xavalis huzedei Dei. Ad quattu dicit quod licet gra
et habitus ex nup eod Np. aspiciant igni qd causam exp
mag maxime proportionatg no. (quod vely probat max
mag gnuatig vel nrenig mear.) n tam exigunt intre avo
bute eod Np. ng D inay dy arduy iud ditz genus, suffeyt
Directio actus quos habitus xudicgt, et diviny ex exemplar nbe
propority, et quide ab intus Np. Mathi 5 dicitur: estote
g g perfecti sicut et p verber celestis pfectus e. Quod aut
Np. comparati ad us tns, vne infus sub nals elevatg, ne qug caput
ad membra e vely parat mureg moad eox intitus Dei. nup eod
Np. n vno nals et intis ng similitr Adamus comparate vt expyt
in ovone ad nobitras qui in ego capitale peccatum: et hie Diabell
comparate qd dicitur Ad hie in ordine ad peccatores et dicitur Np.
Admisi 8 vni eod 7 Diabell estis et tam nreox ista generis hami
Ad Adamo ut canite, peccatorum vely Diabell videtur, n emaly
est intre sed pure extra et moralis. ad 3.

Ad 3. In quo assumpti quia gra puz
accidit taliter et ex gratia puzm Dei reddidit nup in puzanti
compredey Np. cy tam ab intus et quide iustm puzm
(quod n admittyt ad cogreditaig Np.) habeat qd intvere
creatg xavalis huzedei Dei. Ad quattu dicit quod licet gra
et habitus ex nup eod Np. aspiciant igni qd causam exp
mag maxime proportionatg no. (quod vely probat max
mag gnuatig vel nrenig mear.) n tam exigunt intre avo
bute eod Np. ng D inay dy arduy iud ditz genus, suffeyt
Directio actus quos habitus xudicgt, et diviny ex exemplar nbe
propority, et quide ab intus Np. Mathi 5 dicitur: estote
g g perfecti sicut et p verber celestis pfectus e. Quod aut
Np. comparati ad us tns, vne infus sub nals elevatg, ne qug caput
ad membra e vely parat mureg moad eox intitus Dei. nup eod
Np. n vno nals et intis ng similitr Adamus comparate vt expyt
in ovone ad nobitras qui in ego capitale peccatum: et hie Diabell
comparate qd dicitur Ad hie in ordine ad peccatores et dicitur Np.
Admisi 8 vni eod 7 Diabell estis et tam nreox ista generis hami
Ad Adamo ut canite, peccatorum vely Diabell videtur, n emaly
est intre sed pure extra et moralis. ad 3.

CAVET

Inquit in Deo necessitas moralis ad inear
Dicitur necesse disputadimus et in puzanti dicitur inear
moralis Dei ad inear. dicitur inear dicitur inear

equè facile et expeditè eorumque duo extrema, nemo
 prudens potest reddi moralitè securus circa eorum
 alterius extremi detrahe et n eorum a cuius est facti
 videtur qd veniunt, sed qd ipsi moralitè inclinatio Dei
 ga extrema Incarnatio, s. methaphè p. cognos
 citè et mediè esse omnino indifferens, s. Deus
 equè facile et expeditè detrahe Incarnatè aut ipsius
 car. s. qd hae moralitè inclinatio Dei p. cognita ne
 quit fundere moralitè securitè circa detrahe Incarnatè
 p. ipsius car. Constat: inclinatio Dei ad Incarnatè
 s. n. potest respicere tota eternitas ita s. p. tota car.
 reddat Incarnatè moralitè naxitè, alioquin cogitè
 Deus ad Incarnatè ab eterno. Neq. iniure p. detrahe
 in itanti quo quo. De q. ex sequitur et; si enim a. b. q.
 moralitè necessitatè n. est p. nibily a. Des antea aut
 postea accelerao Incarnatè n. potuit ad exe. sub mexitè
 et orasit. N. P. s. tra omnis reg. Theop. s. in quibus n. n. n.
 no sit. Ad. ipsi. Solum igitè ponit respicere aliquid
 in itans p. b. q. tota eternitas: et sic n. existè moralitè ne
 cessitatè quia s. emper relinquet Deus omnino moralitè
 libery pro q. h. q. d. in itè detrahe; et resp. Dei ex q. p. h. s.
 n. est a. i. h. a. b. in itans in quo d. exy sit, mon. Deus
a moralitè necessitatè ad Incarnatè

Præbata deniq. conclusio: si
 moralitè necessitatè non è difficultas aliqua, maior na
 sus molestia et labor ex p. Dei. s. q. restat quod sit
 indecèta aliqua p. p. g. n. ita in electioe extremi oppositi
 quod d. ita in itans cony; at ex ipis n. est necessitatè p. n.
 moralitè sed methapha, que omny. s. h. s. negant gra
 dita q. repug. h. d. g. in Raynoldo Lullio: qd nece
 sitatè moralitè ad ipsi adibuta reddat omnino inexo
 plicabilè. Præb. mi. d. electio voluntari p. cognita
 a. Deo s. indecens, et n. d. ventana summs sus bonitas
 è Deo ipsi methaphè repugnans. sed in ita duo extre
 ma opposita, data methapha necessitatè ad omny. repu
 ellus agentis, cui methaphè repugnat a. exy: qd ex
 p. Dei adenet necessitatè methapha ad electione ear
 extremi optimi, si in electioe extremi oppositi p. p.
 cognosceret aliqui indecentia. Maon que s. b. a. h. e. q.
 ai ponet sed ita centaj; ng Deus, rade romms sus
 rectitudinis sanctitatis et bonitatis, excludit e. i. a.
 à se omny. indecentia in acceptu suo, et quod quid
 sus p. f. e. l. i. o. n. d. u. e. n. t. a. n. e. y. è. Et hoc è m. b. i. e. f. f. i. c. a. t. u. s.

pro omni satisfactum, quod sol arguta Adm
nihil aut nimis probant: nam ut ea q^d p^ondenti ista
bitz equaliter adaptari possit ad probandi necessit
methaph. Cap 1° solvuntur arguta.

AD 1°

Soluntur argumenta

Arguit 1° D^o ut pote infinite Sanctus debet ee pa
rity infinite honestus effectus atq^e moralita lauda
bilis in suis decretis liberis; sed talis n^o eet si pro
sua libertate omitteret electos optimis, seu eligeret
minus bonum ad aug^o glorię: q^o debet ad huiusmodi
necessitates ad electos optimi: probata minor D^o pro
suo libito eligens minus bono, q^o exaret moralita
imperfecte eligendo libere carere honestate morali
obli^o melioris sed Deus imperfecte moralitate
xans n^o eet summa sanctus effectus atq^e laudabilis
in suis decretis liberis: q^o Q^o Quod si dicas, illud qui
d^o sufficere ut nos ageremur moralita imperfecte
vialis vero ut ageremur Deus quia omnes actus
divini ut simplicitate equaliter honesti quatenus
licet respiciat inaequalia obta traiva; tam ob tam
formale motivy ipsoy e^o idē et equalē nempe divi
na bonitas ita sic insurgunt: q^o D^o methaph
necessitates ad actus eque moralita honestos; quia
e^o necessitates ad actus resp^o ientes idē et equalē
obiectum formale motivum. Ex q^o p^oinde n^o lauda
bilis moralita in suis electioni^o sicut exeat neces
sitate ad actus omnino equales, n^o habet libertate
sufficere p^oprobandi moralita laudabilitate, ut omni
nita moralita tractau de merito et xas ita videt
e^o quia n^o emia laudis tantum bono eligere, quod tam
excluditur, seu electio illius honestatis, que ad elig
mitti n^o potest. Hinc q^o inaequalenti.

Omniy alij soluti^o 1° minus solidis
respondeo, solios divinam exandi mundi q^o
aut incarnandi, n^o ee magis honestam que aposita;
alioquin enim q^o D^o n^o possit absolute carere aliqua
q^o hoc n^o sigi^o foibili, et q^o p^oponderante illi quod de
facto habet vice in linea phyrice sive in linea
moralis, quia in utraq^o linea debet ee summa
bono; foret methaph^o necessitates ad electos optimi

et electio opposita est ipsi methaphice repugnans. Ita
 terea: si solio Incarnandi de qua actu opposito
 poneret in Deo aliquo defectiois ratio sub abso-
 lute estimabilior, electio Incarn. careeret infi-
 nita liberalitate quia affertur aliquid lucry ex
 parte Dei dantis; quare, teste Act. 9 Ethicorum cap. 8
 creat nunquq exerceat purg liberalitas quia ipse
 actus aliteri beneficiendi e defectio valde estima-
 bilis et quo actu opposito magnus lucry honestatis et
 laudabilis affert homini liberali in re et non
 in omnibus alijs gradicatis debet ratio in aliquo quod sit
 regula debet aliqua regula et mensura iniquitatis non e aut quis
 nabi altera nisi d. Crimus finis, et divina eius volunt. Ita
 ut conformitas et disformitas eius volunt, apparet te
 prohibente, gratia et iudice d. Crimus placente actus
 dicante absolute honesti moralitate, d. Crimus magis q. aut
 minus boni. Inde Anselmus in gradicis cap. 11 de allegor.
 dicit id solum iudicium e quod vis in enim Deus ut docet Aug.
 de 2. prophetis icon. cap. 6) quando operatur, sicut quidquid aliud
 magis d. Crimus magis. Quare ex solio divina incarnandi aut exandi
 mundi aqua adhaeret Deo d. Crimus finis e q. equaliter d. Crimus
 totius honestatis, quod adhaeret et d. Crimus pure solio ex
 parte incarnandi et exandi mundi; ideo gradicis solio est
 ipse honesta moralitate ac solio opposita que modo data.

Dico hinc flexi quod d. Crimus non vult
 d. Crimus magis; quia solio illa divina, et ipse summe adha-
 rent d. Crimus finis summe d. Crimus magis honestatis mo-
 ralis, non d. Crimus magis d. Crimus magis honestate, sed hono-
 rifice operatur. Dico d. Crimus magis d. Crimus magis honestate
 moralitate, quapropter d. Crimus magis d. Crimus magis honestate
 recipit a se ipse infinite honestate operatur adhaeret d. Crimus
 aut in nobis requiritur, quod d. Crimus magis d. Crimus magis
 honestate d. Crimus magis d. Crimus magis honestate, et causa
 q. moralitate honestate electionis divinae non d. Crimus magis
 d. Crimus magis voluntate Dei sed est in sua honestate d. Crimus
 adhaeret cognita.

Ad 3. resilio respondetur q. Crimus magis
 d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis
 et d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis
 aut approbati Dei; quapropter non d. Crimus magis d. Crimus magis
 d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis
 d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis
 et mentiri e ipse redderet dege indigni summa d. Crimus magis
 indeq. d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis
 summa d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis
 d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis
 d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis
 d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis d. Crimus magis

intendere sibi altera maior sequeretur Deo esse
cedit ad agendum semper minus honesta quae sunt, ipsi
et refragare agere honestissime.

Sicut quia obligatio Dei ad effectus
Dei obsequio esse melius suo dicitur, nequit enim in se
maiori accessu securitate perfectioni executione et omni
bonis aut maiori conformitate aut regula honestatis
moralis quibus sese libere praeferat et electio est essentia
minus honesta quippe in via dicta Deo quaeque libertate
boni creati non potest ad aequum quippe ipsi se ad se
expressive ab illa libera electione, adhaeret perfectione
et immo fini identitatis, et similitudine regulae honestatis
moralis. Deinde neque in excessu minus obsequio creati supra
sui appetitum et alia, quia quilibet iste excessus est meritis
ostendit in Deo et potest impotens augere divinum felicitatem
sui quod ostendit imperfectionem quae perfectionis, neque ex animo
et maiori Dei gratia, quippe qui perfectionem quaerit in
sua infinita bonitate tanquam in centro, habet et in libertate
infinita complacitiae de sua summa iustitia quae felicitas
et indeque ad se ab omni parte. Et hoc sensu dicitur
et quasi creatur dicitur in Deo; quasi monasterio statum
et quasi guta tonis antelucani, et huiusmodi, quasi minus
deum inane reputat, etc. Neque ex complacito se ad
Dei dicitur et simplicitate complacitiae de eorum bonitate, quia
complacitiae illa boni dicitur ad deo dominum regulatam
et eorum inmanitatem ipsius gratia dicitur et excedit
infinita iniquitate et affectiva, eorum et complacitiae extrinseci
appetitum quaeque extrinseci in bonitate, excedit neque
maxime simile et ostendit in Deo, inindeque neque
inducere moralem obligat aut necessitatem, etc. quae, nec sic
inclinare attributa in sui ratione dicitur, etc. in
quae Deo summa dicitur et oppositum.

Quae in infinita dicitur, etc. in
eminenti perfectione Dei subiecta dicitur, etc. in
dicitur et ad plenissimum indifferens libera divina in
dine ad extrema creatura, inquam: invenit aliqua
dicitur ad quilibet esse quod dicitur operatio dicitur in
necesse de se, et dicitur dicitur, etc. sicut aliquid
ipsi diversi instrumentis, etc. dicitur, etc. dicitur
et dicitur, hoc autem ad imperfectionem dicitur, etc. dicitur
magis dicitur dicitur, inquam dicitur dicitur dicitur
excedit et ob hoc dicitur ad neutrum, etc. ad dicitur
et dicitur, sic autem in divina voluntate in alio dicitur
neque in a nullo alio dicitur, etc. dicitur, etc. dicitur
perfectionem in dicitur. Hoc quomodo dicitur dicitur
in dicitur perfectionem indifferens, et dicitur dicitur dicitur

extrema creata opposita, et quod ob id rursus ad quod
intercedimus neque ob infinity indelicti. Dei ab omni cre
ata, summo qd suffragi in ordine ad se, et delectat
eum d' homo sine, sicut regula honestatis moralis.

Replicabit tamen quod libere
eligens mundus bonus non creabitur moraliter imperfecte quia
se reformabit ad ipsi divinis equis honeste eligenti sicut minus
ac magis honeste, seu honeste omittenti amoris suorum bonorum
extrinsecorum. Neque sequitur; quia creatur subdita Deo et
tunc finit et sic regula honestatis, cum creatur amor quod Deum
non exhaurens nec exhaurire possit totum divinis amabilitatis; hinc
gloria extra solum supra Deum addat bonis finibus supra infinity; ta
men subdite eorum amoris creatur superaddita amor in usum amo
ri finitum; proinde quod bonitas divina est neutrum illius amoris extra
usta potest movere et stimulare ad utrumque, nempe ad amoris
creatur facti ad bona intra Dei, et tracti etiam ad bona extra; si
quidem quod dilectio reddita creatur magis in usum amans et requiritur
moraliter honeste sperans: ista vero accidit in divina voluntate
et infinito amore Dei gratissimum. Hinc etiam procedit quod
creatur creatur loqui teneat consilium amoris Dei quod fecerit ipsi
possibile et quod eadem bona extra, quia Deus omnino libere
vult teneat moraliter creatur ipsi velle, quatenus Deo illius
eius finis vult ut ipsa velit: moraliter enim honestas creatur
consistit auctoritate in eo quod obire, sed in eo quod motus
obmetur cum voluntate divina: id est non visum in eo quod vult
obire quod Deus sed in eo quod vult quod vult Deum velle
quapropter Augustinus lib. 83 quod 33 gloriatur ad velle eorum
obire quod Deo.

Ad aliamque arguitur de deceptis ex doctrina
quod non est laudabile quod electio, ob id eorum et
creatur nec rursus de actu creatur equis honestos: in hoc
tunc quod respondeat quia quod Deo mathematico repugnat elige
de moraliter in se eorum est matrisque necessitatis de eorum
in bono aut bonitate quod optime quod ipse eligat et delectat
delectat libere ad electionem equis moraliter honestas.
Cuius gloriatur quod Cardinali spiritus cal. de Incan. an. 8
concedit Deo illi reddere libertatis ad actum equis honeste
quod hoc dicitur laudabile quod de hoc delectio amicitia
delectio inquit in suo delectio in se delectio in se
delectio in se delectio in se delectio in se delectio in se

aliquo maiori perfectionis gradu ubi potibili. Quod est
 quia laudabilitas moralis, praeter honestas, solum
 importat imputabilitatem teste h. Ethic. et Thom.
 2° 2° q. 2° art. 2° ibi: ex hoc dicitur actus culpabilis
 et laudabilis quod imputatur agenti. id est quatenus
 ad talis actus detrahatur agens a se ipso et non ab altero

Et id ostendit in Deo cui proinde est
 imputabilis honestas solus incarnandi deus quod li-
 bere eligit. Evangelicis esse et ante sit oratio detrahatur
 ad illud et aequivalens honestas electionis ubi oppositi;
 tamen ex illa necessitate orationis unice ab ipso Deo tanquam
 ab initio et ab infinita ipsius perfectione tanquam a
 radice, non potest tollere imputabilitatem moralem; idem enim
 imputabile alicuius et constat ex Philo, cuius initium in
 ipso est. seu cuius detrahatur ab ipso est tanquam a primo et
 causa detrahente. Unde constat discrimen a creatura
 seu a vagante necessitate ad operandum aequae honeste illud
 non potest eligere laudabilem moraliter quia illud necessi-
 tas trahit esse a deo patitur ab alio, cui proinde soli est
 formaliter imputabile quod illa creatura eligat tantum
 honestas morales.

Aliam itaque disparitatem ex cogitant
 in laudanda nempe in creatura necessitate praedicta modo
 omni honestas actus qui libere eligit, congruere
 potest alicui alius similis non liberis; in quod honestas
 nempe moraliter reputata qui operatur non liberis
 ac ille qui oratione necessitatus est ad actus aequae honestos.
 et solus divinae unitatis, deus congruere non potest
 et licet ratio eius agendi, qui debet deus ratione summi
 rectitudinis sui, et unitatis in capax et rapita a bonitate
 suae aut alterius soli finitatis et ideo, licet supponatur
 deus a sua infinita bonitate oratione necessitatus ad actus
 orationis aequalis honestas morales in omni sua libertate
 potest tamen esse moraliter laudabilis in omni parte alicui
 quia astra positive ad orationem oratione et in necessitate orationis
 solus ubi a deo electi non potest moraliter natura re-
 putari.

Ex doctrina tradita inferuntur quae
 etiam de moralitate laudabili in amore sui ipsius mixta
 licet amor iste sit fontalis naturae, quatenus deus ha-
 bet indifferens ad amorem et non amorem sui; et tamen in aliquo
 sensu licet praedictum amor, et docent de Thom.
 2° 2° q. 2° art. 2° ac theossi apud Ruiz 2° de 2° p. 2°
 nempe aequivalens et emissa seu quoad totum liberum
 actum, qui non videtur in defectu libertatis, seu in deus et non

existat ille amor, sed in eo distaxat, quod ab ipso
 amante sponte et voluntarie detrahit, si autem ab
 altero necessitate. Eundem videlicet simili doctrina pos-
 se dici d. 3. ee laudabilis moralitate quoad alias effectus
 naturas, et quoad omnium immunitas alias attributa
 physica: negant predicti A. et sequenti; quia laudabi-
 litas moralis ex suo conceptu, teste A. 4. et 6.
 Ethicorum Thomae et alijs, solum ex parte fondet ho-
 nestati immediate voluntarie, sicut plenius con-
 pondet solum merito. Item nomine motu non signi-
 ficante quilibet actus alienius factus aut etiam volunt.
 sed duntaxat qui detrahit et definitur effectus
 necessitate et tendit in suum. Item si quis ita paxite
 non laudabilis moralis quadrate non potest in alia
 effectus, physicas sed in moralis, effectus te-
 nentur ad tale praeferentes et tendit in virtutem
 illius non est divina est tanquam sine huiusmodi non
 omnium, immunitas, et alia attributa, prae physica.

In hunc d. alij quod licet d. exeat
 moralis laudabilitate in amore quo se amat, idea
 e qua caret indigne et libere in ordine ad illi amor
 quatenus ad ipsum detrahit divina voluntas primario
 sed solacium ipsius virtualiter dicitur quod in auidit
 quando d. amata alia ex parte; tunc ex parte sua
 voluntas detrahit quod illi amor: in tractatione libera
 ipsius ad obsequium creati potest moralis aequivalere
 tractationi necessitate et virtuti ex d. secundo. Item
 xij d. 3. in quibusdam esse d. exeat, et in quibusdam lau-
 dabilibus. alij vel imperfectis et in quibus quibus
 exeat in se vel detrahit ad bonum et retinet et
 accedat moralis, alij effectus, et in quibus solum et in
 virtute et abest ad eligendum in tantum et minus
 bonum: alij denique effectus, et in quibus solum d. exeat
 in tantum apparet nisi optime et honeste d. exeat, ex
 parte tantum boni et honesti tunc in quibus praeferente
 in se vel detrahit, sed in quibus libere d. exeat electio ex
 parte tantum. Eundem.

Quoad dicitur moralis Dei sic
 dicitur: et in quibus exeat virtuti moralis
 d. exeat, et in quibus exeat in quibus in quibus d. exeat
 in quibus d. exeat in quibus d. exeat in quibus d. exeat
 in quibus d. exeat in quibus d. exeat in quibus d. exeat
 in quibus d. exeat in quibus d. exeat in quibus d. exeat

et similes alij deniq; secundy suas proprias
 rages seu fales concupis, Deo sperere dicunt qd
 liberalitas misericordia, usq; pnuq; ^{ad} ^{ad} ita tamq;
 it ex nobis simili virtutib; n habeant venis qm
 nimodq; sed analogico qm; superior et altioris esse
 ne observat. Quis idias sect. 2 num. 11. Euan
 ista vero virtute que secundy prior ceptus veniunt
 Deo omniis rex docet quod licet amet honestas ip
 sany, sed in eary obta ferata, n tamq; nisi sanguis
 in eary male et pure tanq; non amat Deus honestas
 fas mixta propta deiq; quia sola infinita bonitas
 Dei et n creata, aut pcedens accreta et increa
 ata. potest movere ad actu divinos nonnulli tamq;
 H. A. ex L. Ryalda d. 31 & Char. straxiu docent
 nempe quod D. amat honestas mu. q; proptere
 ipq; tanq; propta obta forte secundary, et propta bo
 nitas divins tanq; propta obta forte primary.
 Quocq; ex his modis actus divini ad obta pcedent
 in virtute benta, vere videt D. eor concepit et pro
 hantia ad dicant; recte ratio proptio honestas eary
 dixity respicientis; id q; sufficit, ita habeat lauda
 bilis moralis ipary quanyq; ex eary motivo divins
 bonitas mudo. Et primaxio, equali q; d. formigae ey
 voluntas ipiuy tanq; ay regula equalitrony
 luy moralis bontiantia.

Sicut principales solutio prop
 rita, it valde probabili nihilominus ex ipiuy doc
 rina placet mihi quibus aity n responde. Si desti
 nquenda; nimiry sedo. Deo loip; nity recte d. nuz
 d. luntis ee raze necessitay ad eligendy nra sola
 caberna equie moralita bontia quasi d. nuz
 et in actu. que tamq; sint simpliata in equalia co
 d. luntis et in actu. D. Quippe licet incarnato, se ei
 eus eary (n bontiane eary in equalitate quasi specu
 labiva. et deq;ay se) practice et in ord. in ad Deo
 et quocumq; potens nre et nure nra duo illa ex
 terna eligere, dicant; equie bontia quasi rationale
 et in actu. Vides it; tales in equalis si unum quocq;
 ponit recipere equalis honestas moralis obta alia
 ex sup; quod in actu d. nuz ipiuy Dei electio;

tamq[ue] i[st]a sup[er] se uen[ire] qua[m] in actu d[omi]ni eligita
Deo reddita absolute, ad exercit[um] et in actu d[omi]ni,
sicut ex t[er]minis honestatis, p[ro] suo opposito quae
i[st]o Incarn[ati]o[n]e d[omi]ni et eius solutio constat ex exercit[um]
placentes et d[omi]ni formes d[omi]ni regule honestatis mo
ralis; et extra n[on] Incarn[ati]o[n]e, seu Incarn[ati]o[n]e solutio con
stitutio ad exercit[um] et in actu d[omi]ni aut n[on] placet, aut
valde minus placet, et d[omi]ni. Inde con
stat manifeste d[omi]ni ex t[er]minis ad creat[ur]e vage neces
sitate que[m] idem dicitur ex t[er]minis ad habitus quia
licet habet libertat[em] physicam tamq[ue] moralis; qua
tenus illud i[st]is dicitur ex t[er]minis quae libertat[em] phy
sice eligit licet, potest omittere inde n[on] factu[m] in
equivalenti quia ex t[er]minis omni[m]o simpliciter n[on] so
ly in actu d[omi]ni sed et in actu d[omi]ni habet equalit[er] omni
m[od]o d[omi]ni, cum ex t[er]minis electo; at v[er]o Deus
cy p[ro] i[st]is i[st]is electionis potest ponere in actu d[omi]ni
inaequalit[er] simpliciter et excessu n[on] soly e libertat[em] phy
sice, sed etiam moralit[er] quatenus ille i[st]is d[omi]ni
tionem Incarn[ati]o[n]e d[omi]ni potest omittere n[on] soly in de
sed etiam in equivalenti; nam solio omnia ad
Deo in sensu composito n[on] est eo i[st]is bonit[er] et i
mabilitatis, et honestatis quante ex t[er]minis i[st]is
libere electi.

Replicabis: q[uo]d d[omi]ni e[st] omni
mo necessitas ad m[er]it[um] d[omi]ni inaequalit[er]
in ex t[er]minis ad eligendo. Distinguo d[omi]ni
ita ut sit omnino libera, et physice et moralit[er]
ad m[er]it[um] d[omi]ni; et inaequalit[er] in hoc d[omi]ni ex t[er]minis
p[ro] suo opposito et in solio p[ro] solio Incarn[ati]o[n]e
e[st] extra, sedo; ita ut n[on] sit p[ro] d[omi]ni
modo libera p[ro] d[omi]ni. Insistes: q[uo]d creat[ur]a ex
oi[um] simili vage necessitate e[st] d[omi]ni ad impe
dendo tamq[ue] excessu, quate[m] p[ro] d[omi]ni electionis ponit, n[on]
habet libertat[em] moralit[er] laudabilitatis; sed uton[em] mag
doctrina d[omi]ni e[st] i[st]is necessitates ad impedendo tamq[ue]
excessu, quate[m] p[ro] d[omi]ni electionis ponit eo n[on] habet lib[er]
moralit[er] laudabilitatis. Nec satisfact[ur] d[omi]ni
simili d[omi]ni respondens, quod d[omi]ni n[on] impedit
equalit[er] honestatis ex t[er]minis eam impedendo; quia

nec crea necessitata ex tali fine impediret; et
 tam exaret libertas morali laudabilis. ⁸ Quare
 dicitur in quo mi³: impedit tantu excessu qui vit aut
 maneat in sensu positio electionis extremi oppositi neg;
 qui duntaxat eet in sensu diviso electionis huius extru
 cedo mi³ det nego d³ quia hoc n e impedire equali
 honestas extremi oppositi sed ponere in hac electioe
 infinita honestas ex exercitq; que ponet ponere in
 opposita. Unde e disparitas ad exead³ brage necessi
 tateq; que n e moralita laudabilis, quia huius excessu
 impedit absolute, quq; ponit q³ electioe extremi oppositi
 quatenus q³ uq; electioe n auget honestas extremi
 electi, nec minuit honestas extremi omitti cap⁵
 soluo alioru argumentu

AD 5⁹

Solutio aliorum argumentorum

August⁹ d⁹ est Thomas 1⁹ tra Pentile cap 75 ubi
 probat Deu ex amore sui ipsius velle etia alia dese
 que enim propterea de amamus, inquit, volumus esse opti
 ma, et semper meliora et multiplicari quq; possi
 bee: ipse aut⁹ Deus suam esse propterea seip⁹ vult
 et amat: In aut⁹ secundu se et augmentabili et
 multiplicabili, sed vult multiplicabilis est seip⁹
 de⁹ vult similitudine que a multis pncipata: vult
 igitur seip⁹ multiplicandi ex hoc quod suam esse
 vult et amat. Ex quibus verbis debita, Thom⁹
 inferre in des aliquo necessitate creandi creat⁹ ex ipso
 amore quo nativ⁹ se amat. Cetero est quia q³
 se ip⁹ amet nativ⁹ efficaciter modo q³ pfectissimo et
 cogitabili, ex hoc ipso debet sibi velle maxime quod
 potest et requirit n solum bona inha, videri etiam extru
 attributoru nempe manifestatq; non coactiq; cultu
 et honoru creaturaru et d⁹ti. Quaxatione deati cen
 senta moralita necessitati ad amandy Deo que vult
 ip⁹ gloriosiora, et similita dicatoru que pfectu
 Deu amant coequentiu ip⁹ maiore gloriam
 in omnibus desiderat et quq; e esse efficaciter
 procurat

Hoc argutu etiam probat necessitate

met. 3 qua dicitur omnino necessitas ad beatitudinem
infinite et perfectissime. qd si non potest sic se amare
nisi amando sibi gloriam eorum creat. Mundi,
Inca Deo, exit methaphis necessitas ad amandum eam
hony obony. Deinde respondeo, tenes doctrinam Tho
me 2e, Deo non amare alia est beatitudo nisi eorum amo
re sui, seu propria de ipsi, tanquam propria sine
et unico modo amandi. Hinc vero non fit, Deum
ex amore sui ipsius necessitari ad amandum quid
est beatitudo sicut est ipse Thomas 1a 2e qd 1a art 2a
ubi proponit hoc ad arguendum. Dicitur sub alia esse in
quibus dicitur bonitas sui; sed dicitur bonitas sui ex neces
sitate: qd alia est ex necessitate dicitur cui arguendo sic
respondet: ad dicitur dicendum quod licet dicitur ex necessitate
velit bonitas sui non tam ex necessitate dicitur ea que
dicitur propria bonitas sui, qua bonitas sui potest
esse sine alio, sicut dicitur de sui supereminens. Et ex
cessu perfectionis ita sibi suffragatur e et independens
accipit. Et nullo modo ipsius indigeat uocari illud
Psalmi Dicitur meus est tu quoniam bonorum meorum non neges
et iuxta illud Job 13 si iuste egeris quid donabis
ei aut quid remunerata accipiet. Et ideo ex amore
et perfectissimo sui ipsius non cogit ad amandum sibi
gloriam eorum creat. Et quoniam contigit tibi qd tu ipsius
sicut potentissimus Imperator non tenet eorum amo
re sui ad principibus sibi obsequii adhibendum, nisi sibi
renunciare illi obsequio qd tenet et alia excreat aut
inclinet caput.

Et sic patet paritas ex dicitur que obligat
ad amandum melius sibi sibi et maiore gloria Deo
quia illa habet gratiam, et quia in hoc ostendit deus
supereminens de Deo, magis qd affectiva qui dicitur et
amata maiori beneficio divino nobis magis merito
et instantia, et sequamur axiomata maiora.
Unde si revelaret dicitur se velle creatur amare
eorum sibi sibi sibi debet amare deo obdy et
indiget esse ipse maiore bene honoris sui ex quoque
sibi ab deo sibi omnia et convalescentis loci
non habent de Deo. Dices: Deo magis placet ma
ius quod minus bonum; regulata quippe dicitur in

in finis, Sap⁸ sua approbante et potius quod
 melius est et dictante et absolute melioris electio
 ipsius quam omnino. Et haec replica probat etiam necessitas
 methodica et patet respondetur quod proinde in primis
 negando supposito nempe quod aliquod eorum obiectis
 eligibili a Deo sit in se melius in actu et sua
 suo opposito proportioni aut independenter a divina elec-
 tione. Deinde permittit quod in aliquo obiectis ve-
 cundis se inspectis de qua quaedam melioritas quasi
 in actu seu fundamentalis consistens et in qua
 de maiori intractat congruitate et pro se suis oppositis
 eligantur a Deo: ceterum haec maiori congruitas est ita
 tenuis comparatione ad Deum, etiam facile potest
 ab ipso speari, et componi debeat cum Summa et
 infinita indifferencia ad electos, utriusque.

Quare nec praedicta obiecta compla-
 cebit et inclinabit magis Deum liberè et natio in-
 clinare solentur approbata et de necessitate quae tam
 speculativa regulata et a divinis de tam pra-
 ponens illud obiectum tanquam eligibile seu congruitius
 et pro suo opposito eligatur. Ceterum haec complacencia
 et inclinatio nempe debet esse iuxta mensuram et ma-
 nitas eorum et non solum creaturae supra aliter
 et de ipsa infinita claritate praedicta ostendat divinis
 de tam insuperat proponat, melius esse et congruitius
 in Deo in se liberè eligere congruitate libertate
 ita praesertim extreme electio non accrescere
 Deo simplicitate aliquid omnino aut augeri ipsius
 felicitate et deinde est quod quod in se exat
 minus et electio divina congruitate esse esse de tam
 bono, et tamquam Deo placere et optime Praedicta
 de tam: congruitate regitae sint complacencia et inli-
 natio Dei regulata et in se dictam, nequit auferre
 ad propterea necessitas, nec statim minueret divina
 libertate sed potius debet et relinquere summa
 indifferente ad statum de tam congruitate et de tam
 tamen de tam in Deo inclinatio ad magis et tam congruitate
 obiectum, sive enim omnino inclinatio innata sive
 elicitae sive libera sive mixta, statim debet esse
 iuxta mensuram creaturae bonitatis et regulatae praedicta
 de tam: quoniam impotens iudicare necessitas
 moralis ex parte Dei

Fragmentum 3° et 4° de Divinis cap.

Et Divinis Normini omne bonum esse diffusum et
communivum sui; sed summum bonum debet habere pro
dicatum quod a propriis omnibus bonis quo debet habere pro
pensionem ad se diffusum et communivum ad extra.
Cuius ratio, sicut dicitur in Incarnati, ita et moralis
Dei necessitas ad Incarnati propere videtur. Nam
moralis infallibilitas alicuius essentia est necessitas
moralis ad ipsum; sed illa propensio Dei ad Incarnati
fundat moralis infallibilitas Incarnati quod si quidem mo
ralis infallibilitas alicuius essentia fundata in vehe
mentissima et excessiva propensione agentis potestatis
ad ipsum; maxime cum dicitur tunc ut Deus annexi illi
inclinatio quae resistere. Si dicitur illi inclinatio
summum bonum in se moralis necessitas quia dicitur
cum alia equali inclinatio supremi Maest ad non
depressionem vultu Incarnati. Contra Invenit
Sylva: Summa bonitas et virtus identifiata
in Deo cum Maest divina sed non ponit inter se
et et virtualiter identifiata inclinatio apponit
quo divina Maestas non potest inclinare in
oppositum ad quod inclinatio Summa Dei bonitas
Et quidem si ex parte Dei darentur inclinatio equalis
ad contradictoria non ponit quod quae agere nisi ut appo
nunt inclinatio.

Hoc arguitur quod dicitur ne
cessitas plusquam moralis in se non habet incli
natio ad se diffusum et communivum ad extra dicitur dicitur
nitas. Cuius ratio, sicut habet summum bonitas habent
et in finem inclinatio, sed in finem pondus et
in finem ad eam necessitate. Item autem
inclinatio dicitur modo de ad extra dicitur dicitur
inclinatio quae dicitur, autem in finem, quo illa notio est
et in finem in finem et dicitur in finem in finem
in finem in finem. Si dicitur in finem Summa bonitas sua ha
bet suam inditum et in finem libertas ad notias pro
dicitur quod in finem in finem necessitate. quod
in finem libertas debet esse talem quam maxime excogitari
in finem libertas in finem in finem necessitate in finem
libertas quae altera necesse necessitate necessitate
dicitur aut Summa bonitas et talem, in finem in
in finem in finem in finem et nullatenus in finem in finem
aut veritas in finem in finem in finem in finem in finem

Inca. quia volunt rationally n̄ potest eligere
 extremū in cuius bonitas nullatenus inclinata nec po-
 test agere ultra naturā suā et maximā sūg inclinatio-
 Si dicitur qd summa bonitas n̄ talis potest absolute in-
 clinare in n̄ communis sui.

Directe respondes rogando ad.^o
 an loquente de inclin^o Dei innata ad delectata I d
 negant omninimē fluxu quia appetitū innatū quo
 patit talis importat in eozos phisicū quibz et indi-
 3 I qm̄ quia respicit tale bonū tanquā sibi stable; et
 inuicē qm̄ modū cuiusdā phisici ponderij in centru id eo
 qd dicitur in 2^a 2^a dicitur 1^a qd dicitur sequi 2^a qd
 2^a phisicū cap. 3 dicitur duo sit de eadē appetitū sel
 2^a 2^a et indig^a Deo autē hūc repugnat in cuiusq
 boni creati; inuicē qd hūc repugnat moveri in ta a
 phisici ponderij in centru; quia euz appetitū; et pote-
 tate in finite rationally; debet ee occultatissimū seu regu-
 latū infinita dā; et qd adeo licet appetitū innatū
 n̄ repugnet in creaturā; qui tū potest ad eo impai-
 mi; ceterū in Dei censetā merito repugnans.

Quia tūc 2^a 2^a 3^a meth^o

sect^o 6 Deo dedit innatū inclinatio ille et ig ea qd
 inito in eoz sensu nemp̄ exclusi; imperfectionibz
 indig^a et dicitur ex hūc qd habet appū innatū cre-
 atū. qd inclinatio divina innata ad v̄ communē d
 2^a 2^a extra iustitā p̄ia 2^a 2^a consistet dicitur in potes-
 tate et proportioe seu dignitate n̄ d̄ de ad extra mu-
 nicet; qm̄ licet sit infinita entitativē et pote id significata
 cum dicitur qd qd om̄ipoten; et inuicē in finitā ob̄tinē;
 quatenus respicit infinitos hūc qm̄ 2^a ad ea talē
 dicitur inabilē est; n̄ tamē qm̄ in finitā in eadē ponde-
 ris aut impulsū; quia alioquin necessitaret et ex-
 peret Deū in finito imperatū; quod n̄ conyo-
 nite ex libertate infinitaq̄ p̄ se et expeditiū in
 dominis summi boni qd tūc creatis. Quapropter
 eo eoz illū inclinatio neguit ullo modo necari
 taxi 2^a 2^a quippe cognoscat se inclinari inclināre
 volū 2^a et dignitate; n̄ vero nec et necessitate.

Et qui infertur illa dei incli-
 natio aut n̄ potest comparari aut ee longe inferior
 appetitū innatū creato in eadē ponderij et impul-
 sū quā ponderij et impulsū appetitū creati de ferant
 solū ad hūc appetitū; illa vero inclinatio relinquē
 Deū summe indifferēte infertur ad quod qm̄ dicitur
 2^a 2^a

tate proximè ad libere velle aut nolle creatu^{as}
 v. v. plenissima potestas proportio et dignitas ad in-
 ducendū elicite tunc opponitur quales si creat, et earum
 carum, et rationa indiffusa et suspensiva ad utrum libet; ita
 semelita de curandis de inclinatio immatis.

Responde inferre quod si non ponit
 quid quod eligere nisi stragpropria inclinatio. Quoniam pro
 dicto arguto sibi opposito in ratione necess. metaphis.
 respondet P. Ruiz de 8. sec. 5. in Deon. e. Illa in-
 clinatio ad se ad eorum communicaudū stragpropria, sed ex omni
 moda libertate; sic enim etiam aliter illa inclinatio potest esse dicitur
 na et factis simpliciter simplex. Unde omnis inclinatio
 Dei ga creatur et vaga seu disiunctiva nempe ad effectum
 tendit se ad extra, et ad vertendum intra suos communica-
 ad intra que communicaudū et pote infinita eorum haurit bo-
 ta inclinatio et comunicabilitas insurgit summi boni, et
 dicitur tractatu de Trinitate. prout dicitur quod quod ex haurit
 eligat ad extra semper e iuxta, et nunquam intra
 propria inclinatio; quia illa inclinatio non respicit utrum ex
 trinum detrahe sed vaget de unobve utrum libet oppo-
 sitorum.

Si vero hoc loquante de incli-
 g. elicita et intentionali, in his luxu negant complexum
 magis Dei ga creatur et sed admittit simpliciter complexum
 libera que precedat aut imbibata in ipso de creatu
 libera quod dicitur creatur. Rursus, et uti similitate com-
 plexum maxia regulata Dei simplicis intus, exit in ipso
 bene fundare necessitas morum, quia Dei regulativa
 in ipso obere proponit in omni re ex ipso rei creatu
 et ex eorum omni supra et de re alia quod in ano ga
 dicta. Prout dicitur quod quod similitate inclinatio si fa-
 tentibus hoc. Deus potest in illis eorum omni re,
 quomodo poterit fundare morum certitudinem deo
 quod in omni ipso operabilia. Sicut, si non est difficultas
 pro Matris non opitulari filio extreme indigenti pro
 opposito neutrum certitudinem fundaret. Denique, ut in om-
 plexum de inclinatio elicita, debet esse de communicandis
 ex infinita libertate; atque adeo stragpropria. Rursus, illa
 eorum numero inclinatio propendet equalitate in non mu-
 ni casus ipso quod addit equalitatem inclinatio Dei, ac
 comunicandis quod non ponit morali necessitate.

Opponit si in arguunt carum

parvaretur a lingua & gloria accideret tunc quia nunc exere
gudet intus: nempe letitia & tam excellenti sup. sap.
et potestate monumentis: quod enim naturale est cuiusq[ue] an
ticipi, et tunc quodq[ue] simile letitia suo simili et docet
S. Thomas 2o 2ae pte cap 60 et dicitur in textu
fuit Mathaei 3o die, hic est filius meus dilectus in quo
mihi complacui; quod & dicitur de homine intus et dicitur
any Pontifex in ep. ad Ep. de Hispania prope fins. Pal.
tenua: gaudij naturalis subiequitur ad adesse boni
honori amati: dicitur autem honorum amore amat dicitur libe
re creat. q[ue] debet q[ue] provide de eorum esse gaudere et
quod in aequalitate, secundu[m] maius et minoris bonitas
et tunc id quod est dicitur continue videtur sapientia
et Psalmo 103, letabitur D[omi]n[us] in operi d[omi]ni: et Psal 62
gaudebit superbie d[omi]n[us] d[omi]n[us] sic resignat d[omi]n[us]
inclinari et necessitati moralitatis ad esse d[omi]ni d[omi]ni
quod deficiente deficeret deo eximia gloria in
tanti gaudij quod nunc habet; sed deficiente dicitur, de
faret deo eximia gloria intus gaudij quod nunc ga
udet in operi: deo excellenti: quod necessitate mora
litate ad intus.

Hoc autem nimis parat Deo nempe
secundu[m] se defecere summa felicitas et enim semper magis
produciat et non producta creat q[ue] ferre exfectione in omnem
poca dicitur, manebit d[omi]n[us] perpetuo primatus totius gan
dio intus dicitur productio; ad quod gaudij a moralitate
necessitate, illo indigebit ad sua felicitas. Unde plures
presens d[omi]n[us] negat Deo gaudij gaudij, sed intus an
voluptas (que cum dicitur quod ipse d[omi]n[us] semetip[su]m laudet
& conficitur in dicitur, ad d[omi]n[us] d[omi]n[us] estane, quod aliis
laudet gloriant et dicitur) gaudere. et dicitur dicitur
et dicitur gaudere approbatio et benevolentia. Non tunc
et dicitur dicitur d[omi]n[us] in dicitur, illo quod voluptas intus
et dicitur, non potest legari dicitur et negat et dicitur
et dicitur dicitur dicitur dicitur, que dicitur et dicitur
et dicitur d[omi]n[us] dicitur et dicitur ad dicitur dicitur sed
ad dicitur amici.

Mox tunc d[omi]n[us] quia deberet plus gaudere
de dicitur quod de ignis car. et ita bonitatis dicitur
et dicitur dicitur gaudij in his dicitur dicitur computa
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur, sic quod dicitur
de divina complectitur accidet q[ue] gaudij accessionis magis
et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

probaret Deo secundu se n̄ esse summe felices et mult
 tuis creat^{is} indigenti, quia creati et stili et naxia ad
 complendū dignū felicitate potes q̄ s̄bivē illg augere
 quatenus ob Inca³ et duplicaxētr g audiy intany
 et delectas seu suūitio divina naxia, nota traō libe
 ra augerētr, et talis virtualitx maōx fieret accretive
 gaudiy liberi circa ex³ Inca³.

Nihilominus preferenda est mu
 nis sea tribuens Deo gloriam acciōstā et sexum
 gaudiy intany de bonis creaturaxū maōx et miny
 comparativē ad ipas creat, prout ip̄e meliores sunt
 quam seam docet C. D. L. Jazquez Pranados
 Ruiz Tanneay Raynaudus et alij in univ³ cum
 Hug tract 8° in Joanny, et cum Thoma Votia
 Penes cap 9° aiente: ex quo patet, quod Deus proprie
 in se ipso delectatur: gaudet autē in se et in aliis. S̄bi
 S̄bi distinguit in se delectas et gaudiy, scilicet q̄ Deo
 delectas ex sui ipsius aūtaxat, gaudiy vero etiam ex
 creaturaxū: quia d̄cl̄inguit, delectas provenit ex
 bono ex conuocō gaudiy autē hoc n̄ requirit.

Ad Vigit arguty R³ respondere
 duos sicut n̄ derogat amicitia et liberalitati Dei ga
 nio quod nihil ad eōtra efiat nisi propt̄ gloriam
 suā in eōtra illud univ³ expta semetip̄is operatus
 ē Dominus; ita nec derogat intany gaudiy de tali
 gloria. ubi eōtra et rāō ē v̄trō v̄trō eadem, quia nec glo
 ria eōtra creaturaxū nec intany gaudiy de illa potest
 afferre Deo dignū stūtas similitudis sed potius totū
 illū creat et relinquit, ip̄e se ad tali bonis n̄ eget, nec
 ad eē simplicita nec ad melius eē; quia ita desolo iū
 ficientissimus ē et plenissimus q̄ eōtra de delectas
 et simul cum creat. et gaudiy se univ³ perfectione
 n̄ possit constituere complexū absolute melius, quā
 imo melius stinet se solo omny omnino bonitas au
 cum q̄ stūtas quā in complexū cum creaturaxū et om
 miscēta ip̄axū imperfectiones

Nalydis: Deo gaudet q̄, reū gaudiy gloriā, et bon
 ita in equal gaudere ip̄e ad eē in equal gaudere, quāt
 et in eōtra ad eē, equal v̄trō gaudere de Inca³ v̄trō
 sine rāō. Deo v̄trō ip̄e in equal v̄trō in equal v̄trō

currit hoc via ferina Dey: et lib. 1. xa ad sexar. legis: ead. uae
q. h. ar. uq. adeo derigendy n. e. uho. n. idcat. melius ubi fieri
debutit. et hoc Dey n. d. v. n. p. uer. ? Aut quere n. idic. eor. edat.
facere noluisse. Aut solui. u. g. l. d. m. i. m. i. n. e. g. o. i. s. s. e. ? Damasc.
l. 2. de fide. c. 20. in q. oia. q. d. d. i. g. n. i. t. a. f. i. u. n. t. p. u. l. t. e. a. s. ac
di. u. i. n. i. s. f. i. e. r. i. n. e. u. e. e. j. a. t. q. i. o. d. e. m. i. s. u. t. m. e. l. i. o. n. i. s. t. o. r. u. m. e. o.
r. e. n. e. g. u. a. n. t. : e. t. d. Thar. l. p. 2. d. a. 3. n. a. a. f. a. c. i. t. q. d. m. e. l. i. u. s.
e. t. m. u. l. t. o. m. a. p. i. e. D. Atq. ead. fuit mens de vey Thion, ut la-
tonis in Themas, et Alex. d. Physis. text. 28.

Sy deniq; q. m. i. c. o. g. d. e. i. e. s. t. e. t. m. e. n. t. i. s. n. e. c. e. s. s. a. r. i. o. p. e.
x. a. n. d. i. s. q. d. e. o. i. g. i. a. r. e. y. e. t. m. o. n. a. a. t. i. n. p. e. i. s. p. o. i. e. m. u. s. e. a. m. o.
x. i. x. t. i. d. e. o. r. u. m. i. l. l. u. m. i. n. a. s. e. i. n. c. e. i. t. u. s. o. l. i. s. e. t. i. l. i. b. i. q. d. e. x. e. m. u. s.
q. u. i. d. f. o. r. m. i. d. a. t. e. r. e. l. l. e. c. t. e. n. e. n. e. d. d. e. t. r. a. n. s. i. t. i. n. i. d. i. s. t. i. n. g. a. d. o. p. p. o. y. e. 3.
q. d. e. y. i. t. a. u. t. h. o. r. n. a. a. e. t. n. p. o. s. i. t. e. f. i. t. i. n. a. a. l. e. n. e. g. a. r. e. i. t. a. n. o.
l. i. g. x. e. y. n. a. a. l. i. y. i. t. i. n. e. e. s. s. e. a. q. u. e. a. b. e. i. n. d. i. f. f. e. r. e. n. t. d. u. t. r. u. s. u. n. t.
n. e. i. n. d. e. q. u. i. d. i. n. f. e. r. a. m. u. s. e. c. l. u. a. r. e. d. e. l. a. s. e. r. e. g. e. r. a. t. u. y. h. i.
e. t. n. u. n. c. e. o. i. g. i. a. s. t. p. o. i. u. s. s. i. a. e. o. i. g. i. a. r. e. y. : m. a. o. e. y. A. u. g. l. 26.
r. a. f. a. u. s. t. y. c. 3. d. i. o. c. i. t. : Q. d. c. r. a. t. o. r. e. t. c. o. n. d. i. t. o. r. o. i. y. n. a. a. l. y. i. t.
n. a. n. a. g. f. a. c. i. t. : p. e. r. i. m. e. i. t. c. u. i. q. x. e. i. n. a. a. l. e. q. i. l. l. e. f. a. c. e. a. t. q. d. e. i.
m. i. s. n. u. m. e. r. u. s. e. c. o. n. d. o. n. a. a. t. e. i. n. r. e. g. o. n. a. y. d. A. l. d. e. e. u. y. m. u. y.
i. f. r. u. m. i. q. u. i. d. e. t. r. e. a. n. o. s. n. e. m. e. r. e. q. u. i. d. e. i. s. t. i. n. g. u. i. t. i. n. a.
l. o. r. e. s. u. o. q. d. e. o. p. e. r. a. t. i. o. n. i. b. u. s. v. a. s. D. e. y. n. i. m. i. s. i. n. u. s. u. r. e. m. u. n. d. a.
l. o. c. e. d. f. u. e. r. i. i. n. a. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s.
D. e. i. m. o. d. i. n. e. a. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s.
i. n. s. i. n. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s.
m. i. s. t. a. t. u. m. t. u. m. y. h. i. c. e. s. t. n. e. n. e. c. e. d. e. t. r. a. b. i. t. a. t. p. u. i. n.
c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. y.

Itaque n. i. g. i. t. u. s. q. u. i. d. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s.
i. n. s. i. n. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s.
m. i. s. t. a. t. u. m. t. u. m. y. h. i. c. e. s. t. n. e. n. e. c. e. d. e. t. r. a. b. i. t. a. t. p. u. i. n. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. y.
i. n. s. i. n. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s. i. n. t. e. r. a. m. u. s.
m. i. s. t. a. t. u. m. t. u. m. y. h. i. c. e. s. t. n. e. n. e. c. e. d. e. t. r. a. b. i. t. a. t. p. u. i. n. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. y.

Amic. d. G. Card. de Lug. De ex. ex. d. i. q. 109. loq. de boni. p. q. 1. p. h. y. cir. naat. g. o. l. i. b. s. p. o. u. i. u. e. t. d. i. i. p. i. g. l. a. c. i. u. i. u. e. t. m. e. l. i. o. r. a. d. i. s. p. o. n. e. r. e. t. y. i. n. o. r. d. e. a. d. e. t. y. i. n. o. r. d. e. a. d. u. r. i. t. y. i. n. o. r. d. e. a. d. g. a. r. t. a. r. e. c. r. e. a. t. a. r. e. a. d. e. l. e. i. n. e. y. f. a. r. u. i. s. c. r. e. a. n. d. o. s. o. l. g. a. t. i. g. l. u. c. i. o. r. g. e. t. i. t. a. m. o. d. e. r. a. n. d. o. c. a. o. s. u. t. n. u. l. l. i. h. o. e. s. n. a. s. c. e. r. e. n. t. g. i. b. o. r. i. s. m. a. n. c. i. m. o. n. i. t. h. o. s. i. r. u. d. e. s. v. s.

Reversus loq. de x. b. moralib. m. u. l. t. o. m. e. t. i. u. s. f. o. r. e. s. q. u. i. n. t. o. t. p. n. a. r. i. u. g. e. c. c. e. t. g. m. i. t. t. e. r. e. t. q. u. i. n. e. b. i. n. g. u. e. r. e. t. i. n. m. a. s. s. a. g. d. i. o. t. o. t. q. u. e. r. o. s. i. n. e. b. a. g. t. d. e. c. e. d. e. d. e. n. t. e. s. q. u. i. n. i. g. p. a. u. i. e. c. o. r. r. e. n. s. s. e. a. r. e. h. i. g. u. l. t. o. r. e. i. e. e. s. e. s. h. i. r. g. c. o. i. q. u. i. u. s. h. e. r. e. n. a. t. o. r. y. m. o. n. e. r. u. s. g. r. a. a. t. a. d. i. n. f. e. l. i. c. e. s. q. u. i. s. i. g. n. a. n. t. e. r. g. q. m. e. t. i. u. s. e. e. t. i. n. n. a. t. i. o. n. e. f. u. i. s. s. e. n. t. U. n. d. e. p. l. u. r. i. y. d. i. o. r. y. h. e. r. e. n. a. e. u. l. o. n. g. e. i. n. i. s. g. e. c. c. o. r. y. g. m. i. s. n. o. l. y. n. i. d. a. n. t. m. e. l. i. o. r. e. r. e. s. p. u. i. p. s. o. r. y. q. u. i. p. e. c. c. a. n. t. e. t. d. a. m. n. a. t. i. g. d. e. r. i. g. r. e. s. p. u. d. e. i. e. t. e. u. r. i. i. n. t. r. i. n. e. s. p. u. d. e. i. n. g. p. e. c. c. y. e. i. n. i. u. a. c. i. o. r. y. e. m. a. t. y. h. e. r. e. n. t. r. e. s. p. u. i. g. r. i. u. s. i. d. e. o. q. d. i. o. t. i. m. p. e. n. d. i. t. c. o. n. a. t. i. o. n. e. h. o. e. s. a. p. e. c. c. i. s. e. i. m. i. a. s. a. c. a. m. e. r. i. t. e. s. D. e. i. t. a. n. t. o. g. r. a. e. d. o. l. e. n. t. q. u. i. n. i. d. e. n. s. i. p. s. o. f. f. e. n. d. i. m. a. s. p. a. r. i. t. a.

Deo d. h. i. g. n. d. e. x. e. n. t. g. o. r. i. u. s. q. u. i. o. r. t. u. r. a. e. o. u. l. t. a. t. a. f. a. d. i. m. i. t. a. t. a. u. l. t. a. m. a. t. i. s. O. f. f. e. l. i. s. u. l. t. a. g. q. u. i. t. a. l. y. a. c. c. u. s. a. n. t. y. m. e. r. i. t. u. s. h. e. r. e. d. e. r. e. n. t. y. d. e. i. n. v. o. c. a. t. i. o. n. e. r. a. d. i. u. o. r. y. g. e. c. c. o. r. y. e. l. l. u. s. t. r. i. c. t. a. n. g. q. d. e. m. a. s. a. g. r. i. t. e. s. o. n. e. a. n. t. i. a. m. m. a. i. n. a. n. t. i. b. o. n. y. e. t. u. b. e. r. i. o. r. g. a. m. p. l. i. f. i. c. a. t. i. o. n. e. p. l. e. n. i. s. S. i. m. i. l. i. t. e. r. a. m. e. t. i. u. s. f. o. r. e. r. e. s. p. u. i. s. i. p. s. o. r. y. q. u. i. n. e. b. i. n. g. u. e. r. e. t. i. n. m. a. s. s. a. g. d. i. o. t. o. t. q. u. e. r. o. s. i. n. e. b. a. g. t. d. e. c. e. d. e. d. e. n. t. e. s. q. u. i. n. i. g. p. a. u. i. e. c. o. r. r. e. n. s. s. e. a. r. e. h. i. g. u. l. t. o. r. e. i. e. e. s. e. s. h. i. r. g. c. o. i. q. u. i. u. s. h. e. r. e. n. a. t. o. r. y. m. o. n. e. r. u. s. g. r. a. a. t. a. d. i. n. f. e. l. i. c. e. s. q. u. i. s. i. g. n. a. n. t. e. r. g. q. m. e. t. i. u. s. e. e. t. i. n. n. a. t. i. o. n. e. f. u. i. s. s. e. n. t. U. n. d. e. p. l. u. r. i. y. d. i. o. r. y. h. e. r. e. n. a. e. u. l. o. n. g. e. i. n. i. s. g. e. c. c. o. r. y. g. m. i. s. n. o. l. y. n. i. d. a. n. t. m. e. l. i. o. r. e. r. e. s. p. u. i. p. s. o. r. y. q. u. i. p. e. c. c. a. n. t. e. t. d. a. m. n. a. t. i. g. d. e. r. i. g. r. e. s. p. u. d. e. i. e. t. e. u. r. i. i. n. t. r. i. n. e. s. p. u. d. e. i. n. g. p. e. c. c. y. e. i. n. i. u. a. c. i. o. r. y. e. m. a. t. y. h. e. r. e. n. t. r. e. s. p. u. i. g. r. i. u. s. i. d. e. o. q. d. i. o. t. i. m. p. e. n. d. i. t. c. o. n. a. t. i. o. n. e. h. o. e. s. a. p. e. c. c. i. s. e. i. m. i. a. s. a. c. a. m. e. r. i. t. e. s. D. e. i. t. a. n. t. o. g. r. a. e. d. o. l. e. n. t. q. u. i. n. i. d. e. n. s. i. p. s. o. f. f. e. n. d. i. m. a. s. p. a. r. i. t. a.

admodum intelligenda: t de optimo, qd ad honest, obsequium, honestit
 et Dina idem, tanq qd t regula: t de optimo, ut nro negat, rex huc
 de purato ab oi matia, et reprehensibile, magis ad Marichia
 os, et alios hereticos, quos d. ll. impugnans, obtundentes Rey quer
 ds authoris malia, aut reprehensib. in alijs opib. t de optimo
 in sacō medijs uicis ad fins intenty, quib. d. eo sua h. g. a. h. f. e. t
 mathe. necessitate ad elect. medijs plerisq. sufficientis ad fins caridin
 renty, aut effacis ad fins effac. h. solit. medijs a. eo ipso ē optimy
 neq. finit. tati medijs h. fiti, quolc. aliter e. excessu. extra. cal. p. line. g.
 imperimentis. h. herce. ad optimy medijs, ut ob. ex. ab. d. h. a. u. b. t. g.
 q. 20. n. 12.

Et in d. alijs quandoq. loquy de optimo lyse, exponen
 di. si de optimo ma. l. itis, ord. ex. h. g. o. t. s. p. e. u. a. n. t. i. s. ad. h. f. e. g. e. d. e. h. i. g. u. a. t. i. o.
 tal. ut. n. i. e. i. l. l. a. r. e. o. p. u. s. o. d. i. t. a. d. e. e. e. t. q. u. i. d. a. t. i. o. e. i. o. n. h. f. e. t. o. r. e. t. d. e. f. e. c.
 tu. o. r. y. d. e. o. n. y. u. t. p. r. i. a. t. i. s. a. u. t. h. o. r. e. t. c. a. a. p. r. e. m. i. h. i. l. q. u. i. e. o. p. e. r. a. n. t. i. s. m. a. g.
 i. m. p. i. e. b. l. a. t. e. r. a. u. n. t. a. l. i. q. u. i. s. i. o. n. e. M. l. a. g. o. U. n. d. e. d. e. o. u. t. s. o. l. y.
 u. t. d. e. h. e. r. e. d. e. h. i. g. u. a. t. i. o. t. e. i. g. q. u. e. b. i. t. i. g. r. u. i. s. i. m. a. t. i. o. n. a. r. e. c. e. d. e. n. d. o.
 n. i. t. u. b. i. t. y. r. u. y. n. e. p. a. r. e. t. r. e. d. e. r. e. a. b. i. a. m. e. l. i. o. r. a. e. t. n. i. i. t. a. m. a. t. i. a.
 n. i. t. u. a. r. i. d. i. s. u. b. r. o. p. a. c. i. o. n. i. a. u. t. i. g. l. o. e. r. i. b. i. l. m. a. g. i. s. o. p. r. u. u. n. t. u.
 r. e. n. e. l. i. b. e. r. i. t. i. g. i. s. o. m. o. d. e. r. a. n. t. r. e. s. a. d. a. r. b. i. t. r. i. y. r. u. y. u. n. e. n. d. o. e. o. i. l.
 l. u. g. l. o. r. i. y. s. i. b. i. m. a. g. i. s. p. l. a. c. e. n. t. e. t. i. n. q. u. a. m. e. n. s. u. a. t. e. h. u.

Cap. h. ut. d. h. e. t. e. b. e. n. e. d. i. c. t. i. o. n. e. 13. q. u. o. s. t. i. n. q. u. i. r. e. n. t. i.
 e. t. y. d. e. e. a. r. e. n. t. i. d. i. g. n. i. t. y. i. n. a. c. c. u. s. i. o. n. e. t. i. s. a. n. p. o. n. e. n. t. i. s. i. n. t. i. b. i. d. e. q. u. i. s.
 f. u. r. u. n. t. o. f. a. u. c. e. r. e. p. r. a. t. u. r. m. o. s. p. r. e. s. e. n. t. i. d. i. o. n. e. s. i. g. n. e. n. t. i. s. e. t. i. g. n. e. n. t. i.
 u. b. i. n. g. u. i. s. i. a. n. t. i. s. i. g. n. i. b. l. e. s. c. o. n. t. r. i. b. u. t. i. o. n. e. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s.
 d. i. s. i. t. d. e. e. s. u. n. e. m. e. d. i. a. q. u. i. a. s. i. m. a. t. i. o. n. e. c. o. r. r. e. p. t. i. o. n. e. n. d. o.
 h. e. r. e. d. e. h. i. g. u. a. t. i. o. n. e. s. i. m. a. g. i. s. i. n. o. d. i. s. u. b. r. o. p. a. c. i. o. n. e. s. e. t. i. n. g. e. n. t. i. a. n. t. i. s.
 s. i. r. u. s. i. n. a. d. i. o. n. e. s. e. t. i. g. i. s. i. n. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s.
 p. o. n. d. e. a. n. t. i. s. m. a. t. i. s. q. u. i. a. n. t. i. g. n. i. m. i. s. p. l. a. c. e. n. t. i. s. h. e. r. e. t. i. c. o. s. u. p. r. a. t. o.
 p. u. n. t. o. s. e. t. i. g. e. o. r. e. s. e. t. i. n. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s.
 o. r. a. y. s. e. u. e. r. e. d. i. t. i. l. l. e. c. a. p. a. d. o. n. t. i. s. d. i. t. a. t. u. s. q. u. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s. i. a. n. t. i. s.
 i. g. m. e. t. h. y. d. e. h. a. n. t. i. s. n. e. g. a. t. i. s. n. y. a. y. h. u. g. u. s. t. o. u. i. s. i. b. i. s. a. q. u. i. a. n. t. i. s.

quo casu solvens vny possit a liquidum
 dici digne satisfaciens debito sed n̄ simpliter
 quia valor excedens sive monetæ sive opexi
 sive solui esse iniqua n̄, ex illa liberali pro
 moie n̄ est proprie valor perfecti physici et
 moralis sed solius cumq; utilitatis profundæ in opex
 magnitudine et proportione sed solius in pro moie li
 berali iniquitate supente.

Et hinc prænotandum. D. Padoy
 et alios Theologos aut n̄ legitime, aut n̄ recte accusare
 insequentibus eximius D. B. qua sec. 17. schol. 1. asserat
 homines eximie Sanctis posse de potentia aboluta
 a liquomodo satisfacere de digne pro peccatis
 alicuius per quod solum intendit stabilitate in opex
 xibz illius creaturæ maiore proportionis ut eis an
 necessitate galum aut divina promissio accessandi
 in peccatorum satisfactionis, imperfectam, tam et
 iniqua q; quod ab omnibus innegabile videtur
 Quod dicit illa conclusio n̄ statuat satisfactio digne
 et perfectam, de qua sola nunc, clare colligitur
 ex contextu, nam conclusio d. docet sa
 tisfactio predicta n̄ solius futuræ infinite inferioris
 satisfactio n̄ q; et n̄ ex rigorosa iustitia, sed
 nec similitate equalis. D. iustitiz quod probat
 dicitur d. Thomæ, a nobis postea arguendo:
 Nam ex eo satis patet illam n̄ esse equalis nihil
 e, a ludium iniquitate n̄ simpliter deper
 fectam, aut tantis iniquitatibus æquij, quæ
 facte offa, quæ iniquitate sunt dicitur Divinus ius
 ad iustam indignitatem. Quare ratio n̄ est n̄ q;
 præcipue pende rem in dei libere in pro
 moie, et opus se habet et velut dicitur
 æquitas promissis, sed n̄ et causa moræ
 quate illius inductura, media complacitæ
 Personæ iniuriarum in obsequij magnitudinis
 et ex opex satisfactio a virtute digne, et
 facta de qua modo.

Art. de factis.

Prænotandum. D. Padoy et alios
 Theologos aut n̄ legitime, aut n̄ recte accusare
 insequentibus eximius D. B. qua sec. 17. schol. 1. asserat
 homines eximie Sanctis posse de potentia aboluta
 a liquomodo satisfacere de digne pro peccatis
 alicuius per quod solum intendit stabilitate in opex
 xibz illius creaturæ maiore proportionis ut eis an
 necessitate galum aut divina promissio accessandi
 in peccatorum satisfactionis, imperfectam, tam et
 iniqua q; quod ab omnibus innegabile videtur
 Quod dicit illa conclusio n̄ statuat satisfactio digne
 et perfectam, de qua sola nunc, clare colligitur
 ex contextu, nam conclusio d. docet sa
 tisfactio predicta n̄ solius futuræ infinite inferioris
 satisfactio n̄ q; et n̄ ex rigorosa iustitia, sed
 nec similitate equalis. D. iustitiz quod probat
 dicitur d. Thomæ, a nobis postea arguendo:
 Nam ex eo satis patet illam n̄ esse equalis nihil
 e, a ludium iniquitate n̄ simpliter deper
 fectam, aut tantis iniquitatibus æquij, quæ
 facte offa, quæ iniquitate sunt dicitur Divinus ius
 ad iustam indignitatem. Quare ratio n̄ est n̄ q;
 præcipue pende rem in dei libere in pro
 moie, et opus se habet et velut dicitur
 æquitas promissis, sed n̄ et causa moræ
 quate illius inductura, media complacitæ
 Personæ iniuriarum in obsequij magnitudinis
 et ex opex satisfactio a virtute digne, et
 facta de qua modo.

ciliony et de d^o in v^o Concilio Ephesio in ho
 milia Procli que apud Siniy habetur tom 6° cap 2°
 Concilij cap^o 1° ait. homo ex peccato debito subiaceret
 saluare se n^o poterat; Angely vero quod tantu de
 dempny practij ipsi n^o sup^oterat, humany genus
 redimere nequisbat... fore itaq; saluare, scilicet
 puri homi n^o exat; et in hom^o Theodosi Anqyrol
 Episcopi agrobata in eod^o Concilio omny creatura
 infirma exat ad 8° aut n° 10. Deinde Conciliu sup^o
 de prodigre in sacris y latis probat stia Felicy
 et Chyandy. N^o p^o n^o fore nos sanctificare si q^oret
 pura crea. seu filij adoptiui Dei quicq; factu
 (inquit Conci^o) nobis adoptiui filij tribuit si ipse na
 tity egit; haout (egunt alij) ut sibi haberet de ipis do
 et ibid^o Pontifex Adrian^o 4° in eod^o ad Episcops Sallig
 et Hispanis p^o modo q^o ipis q^o sumy adoptati
 si ipse nos nobis in adoptiui gra fuit. q^o iuxta Concilia
 vobis filij Dei naaly seu homo d^o quod inq^oz
 creatur n^o quad rat poterat nos sanctificare et
 liberare a peccato

Coniungit S^o I^o n^o m^o p^o
 Inq^o in Enchy cap^o 10° 6° inquiens. necq; per ipy liberaxe
 n^oz (digne scilicet) mediatore hominy N^o p^o nisi est
 d^o n^o q^o latiny docet tract^o 3° in Joanny et xxm^o 8°
 de v^o v^o q^o vobis. 1° Leo xxm^o 1° de Nativ^o n^o est
 d^o n^o affert remedi^o. Fulgentiy cap^o 2° de Inc^o et gen^o. nul
 lateny humana n^o ad auferedy peccaty Mundi sufficit
 et tamen p^oet nisi filie Debi Dei. S^o Basily exp^o
 mens illa seculi d^o 1° 4° p^o et redimit admet homo
 ita suscipit n^o homo n^oz sed homo S^o q^o a nullo alio
 p^oerat vobis affert remedi^o. Similiter loquit^o Carily
 Philolanus S^o Thomas 2° 2° q^o 1° ad 2° cap^o q^o d^o
 d^o at^o 2° d^o q^o q^o S^o p^o vobis facit resp^o d^o q^o q^o
 t^o, auctoritates isty loqui de creat. peccato originali
 deherata N^o p^o q^o credit latine S^o 2° 2° q^o vobis
 vobis q^o creat^o S^o vobis q^o q^o cum affy necessitas tany
 p^o vobis vobis argumentantur inferendo scilicet n^o
 vobis ed^o vobis omny p^oz creat^o S^o 2° 2° 2° Cum Ephe
 vobis vobis vobis Angely nullo peccato originali
 li deherata. 3° quia alioqui Francisco et Adrian^o
 n^o recte arguerit stia Felicy et Chyandy quicq; q^o q^o
 Episcopi ist^o ex vobis agnoscit N^o p^o q^o q^o homo
 faciebant tanq; immuns ab omni peccato imo est hoc
 ipso cap^o 2° d^o 1° q^o q^o arguit Adrian^o sic

sicut peccata nostra tolleret si ipse peccatus haberet
ita ad gloriam suam non tribueret si ipse propter
hominem qui commiserat sine corde peccati namque habu-
erit ut si ad gloriam acciperet.

Necesse satisfactio dicitur
de 2° intigi debere cap auctori. De impossibilitate
satisfactio ex toto rigore iuris. Ita enim quod locum
comparare de satisfactione simpliciter sufficiens atque digna
na: iam vero granotaximus, posse satisfactio et huius
di, etiam in ut ex toto rigore iuris. Ita de 2° de 1°
intigi de satisfactione namque ad redemptio magis et
certitudine ex iuribus ad 2° Dominum. et qui voluerat
namque satisfactio equalis et digna et ita magis
trium ex iuribus. Nihil Dominum in dero a 1°
ex toto rigore iuris que plurimi auctores. Ceterum
licet quod habilitate negant et que impertinente se ha-
beret ad intentum Conciliorum et de 2° immediate post
anno exponenda: 3° dicit auctoritates in locum de
impossibilitate satisfactio: ad 2° ex toto rigore iuris
sed simpliciter sufficiens atque digna.

Nec denique
satisfactio respondere ad eorum. Malitiam, propterea
betarmonia debere intigi. Tenere Invenit. in
quibus absolute sed distaxat corvi decreti huius
videntur. et quatenus de nullo purgareat de solent
proxime coaptari debent. et de 2° ad hunc redemptio
ostendit quatenus decretum huius pro. e. iustroantio
accepto di quibusque aliter satisfactio que in ita
in Dei. Et quibus quod betarmonia. ducta aliquo
ex iudicio. et de 2° exponenda sint consistere videtur
ex eisdem. Ceterum in exponenda in ratione Invenit.
ad redemptio. seu satisfactio ad dignum sed in iure ad li-
berandum non simpliciter a peccato id quod nisi beneque
exponenda. sed in parte deus Invenit in 3° de 2°
de 2° et de 2°: fuit alius modus videlicet magis liberatio is...
in tangi habuerit ratione redemptio sed liberatio in tangi
quia liberatio in iure facta per solent pro. et
de 2° de 2° eorum modo affugit namque fuisse in tangi et
mores. Nihil ad redemptio magis et tangi huius et in
plura facta in tangi in tangi de necessitate. eorum quod huius
seu magis de necessitate. huius ex lege huius pro. et distaxat;
quia quod de 2° in tangi Nihil Domini de 2° in tangi
in tangi in tangi in tangi, in tangi est satisfactio.

et ex 9 Bonas in 3° Dist 2o q^o 3, de ygnit. 2^a
de 4^a de Inca^o sec 7, et tom 3 de grae lib 7 cap 1.
Arguo igitur sic: satis factio exhibenda a iura exeat
minuere ea ex eisdem cap^o, eo qui^o augere grauitas
offe^o tra Dei sed itante hac inaequalitate repugnat
quod satis factio iura exeat ex ad idigna seu
moralitate equalis offe^o tra Dei et patet:
pro quo tali iniuria repugnat satisfas idigna a iura
exeat exhibenda.

Passata maior: ex huius iniu-
ria seu offensa exeat salus geometrica exsuperari
onitae lexione iniuriam, ex inferioritate lex
sone, offendenti ex de libo uti ad n^o offendere,
sed potius obsequere, et denique ex repugnantia seu
iura lex superioris ne offendatur ab inferiori;
sed ex eisdem capiti. proportionalitate et geometri-
ca debeat exeat quod est satisfas rationabilis a iura
exeat pro tali offensa pro gradu satis factio et
minuere geometrica ex eisdem capiti. ex quibus
augere grauitas offe^o tra Dei. Maior et
minor ostenduntur per partes in partem iniuriam et
ff geometrica exeat ex superioritate gradus
offe^o tra, et virtute offendit, et ex tra de
est obsequere seu satisfas: sic conciliatio aut in
flicio alape facta ab homine summo alteri
equali cetera moralitate ab ipse iniuria grauius
vero si fiat equaliter, tunc si quibus ac politia
summa et de lege dicitur lege dicitur 3° ff
de iniuria et lege aut pertra 3° ff de penis eius
ad h^o iniuriam facta longe diuina pertra
conuenientiam iniuriam.

Contra pertra
ex qua summo homini pertra iniuria
moralitate cetera moralitate male satisfas
extra vero et ab ipse exhibere homini illi.
et de tra 3° ff de iniuria cap 5° dicitur et est quidam
quibus quod alij pertra n^o e^o repugnantia
ut si quis ex pertra n^o e^o repugnantia
et de tra in tra offe^o tra. Ex tra de tra
conuenientia pertra et in tra n^o e^o repugnantia
tra et de tra pertra iniuria pertra iniuria
tra et de tra pertra n^o e^o repugnantia pertra
tra et de tra pertra offe^o tra et de tra pertra

ritas obsequij securitatis deinde ex parte debiti in illis
 infiniti tituli qui Deo creata debet Deo cultus obsequij et
 prelatio e indebita alio respiciens ipsi Deo iniuria
 exeat et offensa eo raso debiti vbi quia in finitudo debiti
 diminuita obsequij quoad estimabilitatem et quia in finitudo
 indebita augetur gratitas iniuriarum sicut est tua quando
 aliqua lexona minus dignae honoris fons stemptis
 ipsius e minor iniuria.

Augetur idipsum quando obsequij
 est aequi debiti Deo iniuriarum ac indebita e ipsi iniuria
 tunc persona illa rationabilitate complacet minus in ob
 sequij quod displicat in iniuria dicitur in Rege qui
 rationabilitate minoris confirmat obsequij infirmi subditi
 sibi debitorum quod atrocis eiusdem iniuriarum nunc sic qd
 obsequij sit rationabilitate aequi estimabile et placere
 quod displicens iniuria quod exprobat. Et aequi sit indebitum
 ac offensa et quod illa circumstantia debiti compensata magis
 obsequij supra iniuriarum et magis dignitas personarum
 his facientibus. Atqui in maiori magnitudine deficit et pa
 ris carat satis facienti Deo in iniuria gratias. Penon
 talem et persona non aequalis existit. Et Afflictus; sed nec
 in maiori magnitudine in maiori comparatur ad
 Deum offensa Deo nec offensa hominis obsequij val
 de ascendit malis iniuriarum gratias; como valde in
 hominibus ad valde iusta hominibus obsequij non notabilitate
 personarum non in maiori iniuriarum aequale;

... deinde in maiori magnitudine in maiori comparatur ad
 Deum offensa Deo nec offensa hominis obsequij val
 de ascendit malis iniuriarum gratias; como valde in
 hominibus ad valde iusta hominibus obsequij non notabilitate
 personarum non in maiori iniuriarum aequale;

... deinde in maiori magnitudine in maiori comparatur ad
 Deum offensa Deo nec offensa hominis obsequij val
 de ascendit malis iniuriarum gratias; como valde in
 hominibus ad valde iusta hominibus obsequij non notabilitate
 personarum non in maiori iniuriarum aequale;

... deinde in maiori magnitudine in maiori comparatur ad
 Deum offensa Deo nec offensa hominis obsequij val
 de ascendit malis iniuriarum gratias; como valde in
 hominibus ad valde iusta hominibus obsequij non notabilitate
 personarum non in maiori iniuriarum aequale;

... deinde in maiori magnitudine in maiori comparatur ad
 Deum offensa Deo nec offensa hominis obsequij val
 de ascendit malis iniuriarum gratias; como valde in
 hominibus ad valde iusta hominibus obsequij non notabilitate
 personarum non in maiori iniuriarum aequale;

inferior ordi^{ne} ad offensa; sicut virtutis infinite cla-
 ra satis finita est inferioris conditionis respectu dei
 Dei quicquid claritatis finite. Hoc q^{ui} dicitur est infini-
 tae Dei offensa; cu^m potius ad hoc cap^{itulum} diminuat^{ur} et
 satisfactio; ead^{em} eni^m summum a Rege facta iusticia
 ee valde satisfactiva iniurii ipsius n^{on} vero facta Regi
 a nobis statet

Confata d^{icitur} et simile Lyobato
 rag^{is} an^{te} prioru^m confra^{ctio} eod^{em} P^{ro}tonio Perez gra-
 uis nequit n^{on} constitui in supremo ordine infra
 Hypothetice q^{ui} reddat omni^m vatis factio^{is} ap^{er}tae
 p^{ro}hibi^{ti}o^{is} absolute leg^{is}; sed peccaty mortale ita
 est Dei offensa grauis et in p^{ri}mi^o accipiat absolute
 grauitas et deinde tal^{is} et omni^m vatis factio^{is} p^{ro}hibi-
 ti^o a qua^m creat. reddat absolute leg^{is}; go Pe. Mi-
 nor quoad P^{ro}bat^{ur} est certa nam p^{er} illud differ^{entia} peccaty mor-
 tale a veniali et reddat peccaty dignu^m iustitiam
 inimicitia p^{er}petua Dei et aeterna inferni p^{er}na. Cum
 d^{icitur} vero probat^{ur} q^{ui} illa q^{ui} infinita Maest^{as} Dei
 eod^{em} modo grauitat^{ur} offensa; quo deprimi^{tur} obsequi^{um}
 obsequi^{um} aut^{em} deprimi^{tur} summe; go offensa; grauitat^{ur}
 eam constituendo in ordine summo infra hypothetice.
 Quod deprimat summe obsequi^{um} patet; nam quod
 obsequi^{um} potius est honori^{fice} q^{ui} vile quod est ma-
 bilitas mendocand^{um} est altentis dignitat^{is} p^{er}sona^m hu-
 norantia^m et honorat^{ur}. Cui^{us} p^{er}sona^m et unitat^{is} eod^{em}
 finio^{is} Italy et d^{icitur} q^{ui} d^{icitur} q^{ui} d^{icitur} q^{ui} d^{icitur} q^{ui} d^{icitur}
 est testificat^{ur} eod^{em} q^{ui} d^{icitur} q^{ui} d^{icitur} q^{ui} d^{icitur} q^{ui} d^{icitur}
 testificat^{ur} q^{ui} d^{icitur} q^{ui} d^{icitur} q^{ui} d^{icitur} q^{ui} d^{icitur}
 nai summe. Inq^{ui}nta magnitudo honori^{fice} h^{ab}e-
 et inq^{ui}nta ab^{er}re eod^{em} respectu; d^{icitur} d^{icitur}
 inq^{ui}nta magnitudo n^{on} h^{ab}et certam
 modum imp^{er}ante. Item et collit aut^{em} deprimi^{tur}.

Quia honore tanto eminore quanto
 dignitas p^{er}sona^m honorat^{ur} est maior; quia pro ma-
 iorae q^{ui} digni^o crescit maiortas debiti et dis-
 ad maiore honore. Est conu^{er}sa minor^{is} quanto minor
 est dignitas p^{er}sona^m honorantia^m; nam quanto
 minor est p^{er}sona honoranda seu se submittere in
 testificat^{ur} excellit a p^{er}sona tanto minus est quod al-
 teri submittere est minus estimabili^o submittere aut^{em}
 qui q^{ui} Dei honorat^{ur} est simplicitate infinita et in-
 confecta ipsius dignitat^{is} cuiuscunq^{ue} p^{er}sona^m creat. n^{on}

solum est absolute exigua sed summe inferior et
 inferior, et moraliter quasi nullas ad omne obsequium
 et honorem quae creantur. Quae Deo reddita omnia sunt
 satis exigua summe exigua ac fere nullius
 estimabilitatis. Propter: exiguitas est in absolu-
 ta sed comparativa est respectu ad magis alterius
 Cuiusmodi est exiguitas honoris et obsequii divini pro-
 stabili a pura creatura. Non potest non per se ex parte in-
 xade exiguitatis quoties per se ex parte pro ut exigui-
 tas comparativa est ad incrementum magis decrescere
 sedposito quoque augmento finito per se ex parte
 exiguitas comparativa honoris creatur. Quae magis in-
 finitum Dei, et ad incrementum infinite magnitudinis non potest
 proportionaliter decrescere nisi summe sed ita ut
 constituta in ordine summe inferiori: quo per se
 ex parte exiguitas in xade obsequii et honoris, et consti-
 tuta in ordine summe inferiori comparative ad offe-
 nsam seu magnitudinem Dei offendi.

Propterea dicitur in istis homines
 quando aliquis sub extollere eximia merita et
 excellit alterius dicere solet omne obsequium esse mihi
 magis et inaequale tante magnitudinis: et invidiosus habere
 qui apud Deum extolleret merita sua non recognosces
 de inferioritate sua dignitatis exigit: id autem quod in
 cuiusque hominis dicitur proanis aut per quamvis esse
 exacte deivina affata ad Deum, cuius summe
 magnitudinis comparatione quocumque obsequium quae creatur
 excedit infinite minus, et impera proinde est rationa-
 biliter reputabile a Deo non solum si ad dicitur exiguum sed
 et nihili habendum. Conspicua idignum: Deus claris-
 sime comprehendit infinitum dignitatis suae et honorem
 infinitum quoque dicitur et inferioritatis quae creatur. Ho-
 norisque usque autem comprehensione existit quod Deo
 vere et rationabiliter seipsum requirit infinite superi-
 oris et dignissimi omni honore praestabili a pura
 creatura. Illa vero reputat. Stante nequit non Deo
 si facere et valde exiguum reputant quocumque ho-
 morem sibi praestabilem a pura creatura. Idem teste
 est ab omni recepto magnanimitatis est honorem subdi-
 torum quatenus quidem habere non tam et sibi magnorum
 potestate: id vero extra proprium est humilitatis quae Deo
 repugnat, et potest fundata in deesse Deo repugnantem.
 Confracta denique satis sapienter dicit

ad placandū animū offēdy: q̄ implicat int̄is quod
n̄ sit levis comparatue ad offēdy si habeat longe
minus sim̄ placandi seu placendi offēdy quam
habea inuicē ipsa ad displicēdy; atq̄i quęcumq̄
satisfactio quę creat̄. habet longe minus sim̄
placendi Deo quę offa gr̄as ad sibi placēdy: q̄
quęcumq̄ illa satisfactio reddita absolute exi com
paratiue ad offēdy Dei gr̄as. Exbo sup̄dy displicēdy
in offa concipit̄ ea amore et ext̄m̄ sui secūdy
rectę ratios; complacēdy t̄x̄o in obsequiū ea maḡ p̄a
cipue obsequiū, et ea car̄ aut om̄is aut maioris
debiti: sed p̄ uirtutē et exaltat̄ ext̄mat inf̄nitē
te sup̄ dignitas carnal̄ inf̄nitē p̄ponit in f̄x̄i t̄x̄i
cūm offa quę creat̄ eius quęcumq̄ obsequia
reputat in f̄x̄i tituly sibi debita: q̄ uirtutē
et secūdy rectam r̄as reputat maioris displicēdy
n̄ com̄p̄t̄ quę sui, quam complacētia digna
sint quę r̄is obsequia quę creat̄.

Id quod quod homini ijs
contingit quibus de uisum de inuicem sui met
ext̄mat̄ magis displicet quę r̄is offa quam plu
rima aliorū obsequia placeant et f̄x̄i e. Aman
Ext̄m̄ d̄: a fortiori igit̄ id r̄um ext̄ ad Deū
cui summe reſugmans ē quęcumq̄ inuicē sum
me q̄ debily quod r̄is obsequiū et in eius maḡ con
ſpectu adeo aparet̄ ea illo t̄m̄ore q̄ d̄ d̄
huius ſc̄olę et t̄m̄ore q̄ d̄ d̄
ornamentū d̄ d̄ d̄
exuberentiam cum amaret̄ Deū super om
nia quod p̄ximē ext̄ quod ignem ad r̄quis ex
f̄x̄i et de amare optimum potentiam et
beneſcentiam et Imperatoris plus quę f̄x̄i

Nihilominus contra r̄os et tam
d̄ fluxa opponunt̄ ſc̄olę de am̄pta ex
d̄ d̄ d̄ et Cardinali de f̄x̄o ipsam quo
q̄ imp̄gnant̄ et t̄o quę d̄ obsequiū f̄x̄i
ſc̄olę d̄ d̄ d̄ quod in iustia commutai
va n̄ attendit̄ r̄o personarū sed d̄ d̄ d̄
hi. unde p̄ inuicē r̄x̄i t̄o r̄x̄o d̄ aut
ſc̄olę r̄x̄o r̄x̄o equalis correspondet̄ r̄x̄o
r̄x̄o. r̄x̄o r̄x̄o r̄x̄o ablat̄ aut fame aut
p̄ d̄ inuicē ut inrogata inferiori r̄x̄o

go falsus e quod off^a debeat crescere taliter
 sed maiori lig Personis, iniuriatis aut infirio
 ritae offendentis. Respondio tamen prius ano
 stabilitate n^o voly ee Anlis, D^o Thom^o et D^o Mar^o, sed
 itaq^{ue} Scoti in 3° dicit e q^{ue} omnia: et ideo Mathius
 reprehendit sui fabry illud prius negant^{es} eo quod
 suo subtili M^o et communi sensu discedat.

Quare distingui debet inter iniu-
 rias et offensas proque talis et inter compensatores ipsi
 respondentes. Iniuria enim potest ee xaly forlita et
 aequivalentia dicitur absolute iniuria conu^l tens
 in eo quod aliquis damnificatus sit aliter in bo-
 nis exterioribus et pecuniis bonis apud alios famq^{ue} aut
 etiam in bonis vite integritatis membrorum, &c.
 et compensatio ipsi respondens e restitutio rei ablatae
 forlita et aequivalentia: de ista vero restitutio scri-
 bitur tali loquitur Anlys, omni q^{ue} fatemur eam re-
 quere sed ipsas max^{ime} consideratas sine xaly Personarum.
 off^a aut^{em} proprie accepta e iniuria Personalis (quae
 aliquando imitatur reale et quando subditus vulne-
 rat. Infamat sui reg^{em} et viuit in la^{te} suo honoris.
 conu^l tens q^{ue} Personae praecurrit a nocumto in alijs bo-
 nis: et hinc iniuria n^o conu^l tens g^ondat Article resti-
 tutionis sed satis actio: in istaq^{ue} aut^{em} nempe iniuria
 personali et satis actioe et g^oie forlita personalis
 respicit e debere attendi et respici ad dignitatis
 Personae, off^a et stratigamentis, pro quibus in qua-
 litate cresunt aut decresunt.

Opponunt d^o obsequij superiorem
 quae exaltat^{ur} famis n^o e absolute magnis et vere
 nec potius magnis et valde estimabilem q^{ue} in un^o
 e prius ex D^o Antonio Pezari de iure. Probatur
 nequit n^o ee absolute magnis obsequij cui conu^l tens
 g^ondat de digno g^oramis absolute magnis et val-
 de estimabile; sed obsequij praedicto conu^l tens g^o
 de condigno g^oramis absolute magnis et valde
 estimabile sel dicit Aristotely atam along g^ondat
 quod nec oculus vidit nec auris audivit, nec in con-
 u^l tens ascendit: q^{ue} o. Confatur: inextit illud
 adaequat off^a Dei q^{ue} xaly in xale demeriti: q^{ue} o
 tam absolute magnis in xale satisfactiois, quae
 peccatis mortale in xale offense, q^{ue} xaly xaly

Probatz ans quippe p[re]miu[m] dignu[m] ip[s]i respon
dens nempe eterna beabitudo super naali et
bona in rease felicitatis que pena respondens de
merito gravi, ut mala in rease mitiori.

Ad argumentu[m] distingo an
obligu[m] supernaale iusti n[on] e[st] absolute exigu[m]
sed potius magnu[m] in rease meriti concedo; in
rease satisfactiois pro offensa Dei gravi, nego con
et probat sub simili dist[inct]ione. Itaq[ue] licet cum
illo opere identificentur rease meriti et rease sati
factionis connotantur tam[en] dixero Personam;
et ideo quatenus meriti potest e[ss]e quid absolute
magnu[m] et valde estimabile, quia hec quantitas
mensurata p[er] magnam utilitatem que p[re]miu[m]
etang[ue] felicitatis supernaalis affert Personam
finite merenti; id[em] tam[en] opus potest e[ss]e valde esti
mabile quatenus satisfactio, quia sub hac rease cuius que
titas n[on] mensurata p[er] p[ro]p[ri]os respectu[m] sed p[er]
utilitatem extrinsecam honoris personam offensa, nempe
Dei infiniti et graviter iniuriati, respiciat cuius honor
ille est la[m]issimus est[im]ari. Deniq[ue] constat quod
quando connotantur dixero Personam ead[em] quan
titate boni iusti potest e[ss]e ab[se] absolute compar
native ad mag[is] Personam et ab[se] latere comparative
ad alteram. Et patet in textu mag[is] quantitatem p[er]
re ad diversas Personas dicitur moraliter
licet entitativam p[er] se; ead[em] enim quantitas
que ablata Personam p[ro]p[ri]am inducit solus p[ro]p[ri]us
restituendi; ablata Personam dicitur potest oblig[ari]
gravi non inducere.

Ad contrariu[m] respondeo quod
licet moraliter aequi valent inter se p[er] se et p[er]
modu[m] que, comparantur peccato mortali et supernaali
merito iusto tunc n[on] infertur quod n[on] sit longe ma
ioritas offensa que bonitas illius operis in rease satis
factiois. Sed quia p[ro]p[ri]e quod d[icitur] p[re]miu[m] de
tra dignu[m] et p[ro]p[ri]e dicitur dignu[m] iusta d[omi]ne
accusata d[omi]ne; exinde d[icitur] mag[is] e[st] iustitiam que
peccato mortali sit mag[is] re peccatoris mag[is]
sit mag[is] ad p[ro]p[ri]i homini iusti p[re]miu[m] supernaale
dicitur opus meriti condignu[m]. Cui[us] inde, cum d[icitur] sit
occurrit p[ro]p[ri]e absolute quantitas peccati mor

talio in xae mali, et operis supernaturalis iusti
in xae satisfactoris, n̄ mensurantur eorum ad gen
surg definitū duntaxat sed precipue ad elevationem
infinitū Dei gaarita offerentis aqua immixta gaarita
accipit superioritas ordinis superem̄ infra hypota
ticy et extra obsequij ac satisfactoris exiguitatē
et decrementū p̄ xae summy.

2° quia causis equi xois (quales
sūt peccaty mortale ad p̄ xae, ipsi correspondentis et
meritū superem̄) potest correspondere aequali quōd gestas
separata intra se h̄militate inaequalitate. Et dicimus
tractata de p̄ xae for̄. N̄ q̄ti et p̄t̄et exem̄plo. Sic q̄ti
habituali infinitū int̄is (quē si sup̄ponat for̄bilis
concedenda est N̄to domino (modo in iustis
p̄t̄atice for̄lita sanctificanti et sanctitatis increatū Debi,
potest correspondere eadē h̄militate N̄ti, ubi t̄m
n̄ xae radicatio eiusq̄ beatitudinis et superma
alig habitū dixitū et tamē entitatis ille est intra
se. Tale inaequale, et talis inaequalitas h̄militate
s̄tantes. 3° (et est xae app̄oni d̄t̄rai p̄cedētis)
quia in b̄tante aequalitate quoad om̄nē eff̄y ipsi
om̄nē d̄t̄ra inaequalitas quoad modum indu
cendū illi et quoad alterū p̄cipuus. Et d̄t̄ra conf̄
git ad peccaty mortale, et meritū condigni hom̄
iusti. 4° quidem quia peccaty mortale tribuit
Deo longe maius ius ad d̄t̄ra inimicabile quam
meritū iusti et amoris amicitia, quibus hoc d̄t̄
p̄a ille h̄ exigū p̄m̄nē. Deo libere includam
in d̄t̄ra h̄militate p̄m̄nē.

5° et quoniam peccaty
mortale maiori efficacia est inductivū p̄ xae et t̄m
quam meritū d̄t̄ra iusti ut inductivū amoris
beatitud. 6° nempe peccaty de condigno meretur a
p̄ xae in p̄ xae. Et t̄m et absolute inf̄ligendū
ita et contra ipsū eadē. 7° sic existimā et indēbita
bene scientia quam d̄t̄ra in hac p̄ xae q̄ p̄ xae
peccatores existēt: ei vel spectando auxiliā
d̄t̄ra ad resistendū conēvendo, imo et ipsū
vape relinendo in p̄ xae nam q̄ xae et amicitia

Subsequa supernaturalia iustitiam in maxime
dignitate & altitudine. Et statim nec absolute confe
renda, sed sub ratione personae finalis quae in ca
dit sub ipsis, sed eorum et maxime Dei beneficium
et docet Thome tunc per 6 cap 13 et canone 22.
Ad caeteros moneo rursus quod est in Antonio Perez
de summi dicimus quod tradita fuisse ad Leo
13 de peccati divisionis in 88

Occasio de exprobrati
arguti et confirmat ubi conclusio in xij sic de mo
do obnoxare: quod homo nequit ratione satisfacere
pro aeterna pena debita culpa, gravi quod neque
pro ipsa gravi culpa. De eo tamen patet et ante pro
batur: quia exeat, nec foret pro capena satisfac
cere per omnes nec per plures nec per infinitos actus
sed satisfactio ipsi facilis quatenus deberet non ex
huiusmodi: quod talis satisfactio non est ipsi facilis. Ratio
scilicet est quod 33° et 34° quod 13: si per aduermu
nit. 33° continuatur per omnes tantum iustificatio foret ad
ne satisfacere pro aeterna aeterna, et a fortiori ubi
na satisfactio pro omni pena temporali respondet
penalibus et mortalibus iam remittit quod culpa
Regula est ex ratione aduersans quod summi remittit
clausura et Thome per 6 cap 13 et canone 33. Et
quod, si per obnoxare supernaturalia in statu iustitiae
condigne satisfactio iustitiae pro illo de obito tem
porali, quod est de lege de lege indulgentiarum in
mini quod est et statim fuerit per 33° et 34° in
generum gratiorum indulgentiarum competentium quia
et gratiorum peccata.

Probata igitur dicta sequela
quod actus satisfactio elicit a iustis, et postea ex
aeterna qualitas obnoxare debita pro pena temp
oralis penalis aut mortalibus iam remittit quod
culpa, a talde minor satisfactio adaequate
debitae, quod est in aliter ac quod quod quod
penalis quod debita est longe inferior et absolute mi
nor pena aeterna: quod si actu Charitatis aut aliter super
naturalis digni habitus a exa habituali foret et de
satisfactio pro aeterna pena debita culpa mortalibus

satisf. que qd humilians sed istly facere ius Diviny
 qd ablaty qd dypticty qd acty straxim perfede
 dilectioy qd qd sanctificat bene afficizt nos
 et accedat reditq ad Dei. Consequenter peccaty n e off
 Dei Stra iustiq sed istly straxit d ei de bity
 et nob. n ex parte qd agulatory dig. ut paret
 intra nigras legy humanary que nec paxie
 e inuictora p dnciq, nec a xcu d i g m. n n g u
 xatuz quon potuy braxi grell d i t t q exerceat
 ex maxia dig peccanty, nec demit indigent
 Stra satisf. sed d redit base inobed. qd
 e exhibioe magnony obsequioy, aut satisf. p
 d acceptioe p n g a legy tanata. qd id e d i g d y
 de peccato moral.

Arguunt amicit rez falig n doly
 no tract de peccaty, Tholy q. et sumit d d y q
 redetig Scotly by oy d d i n d d i q d d d d d d
 Donio, et Matr. d d d d d d d d d d d d d d d
 noie nequeat affere deo noaurig by im p l i t a
 sed istly quoad bona extra. qui ipse n indiget,
 nec n iuffit et n sit struxta straxit inuicta: im
 pe mediaty n istly n e de ceftuomny inuicty
 sed istly rad inuicty ex genere suo maxime
 inuicta inuicta est ex genere suo maxime,
 inuicta inuicta dig. Summe habetis qd summy
 inuicta est istly n e c i v x o g e t a inuicta
 qd inuicta inuicta n e q u o m a x i m a
 de hoc et qd inuicta bonny, et p r o i n d e
 Stra inuicta inuicta inuicta inuicta
 noaurig d i n p l i t a.

inuicta inuicta inuicta illa
 falsa veni. n e m p e q u o d p e c c a t y e t q u o d
 s i c i t e i n p r o p r i y i n t r y o m u t a n t e , s e a q u o d
 n i t n e g a o p r o p r i y n o d e b i t i e t a n d i
 a D e o e o c o m m u n i s p r o p r i e t y . s e d i s t y
 p o t e n t i a c o m m u n i d i c h o y l e g i t a s i n t , e t h u c
 t a m e s i c i t a i n u i c t a s a n t n e r e c u r a t
 e y o f f a p r o p r i e f a l i e t i n u i c t a t i n u i c t a q u o d
 h o n o r i t , e t q d q d D e i d i g n i t a t e n e m i
 o m n e q d p e c c a t y l e g i t a t e e d a l l y d i x i m a
 e t i n t e n t e t a t u e p a r t i p e n s i o i n f i n i t y d i g D e i
 i n u i c t a l e g y o q d q d p o s i t i o a n t i e t i g n i t a t e
 a f t o r i n e m i n a n y c o m p a r a t u e a d h o n o r i n p e c c a
 t o r i n e m i n a n y c o m p a r a t u e a d h o n o r i n p e c c a

creatur, id quod in oculis ipsius Dei suum quod in di
 vinitate in actibus in quibus. mox Apollonius Rom 2°
 dicit: qui pro varietate legis Dei in honorem: et dicit
 qd 18° de verbo ex 2° dicitur Job 40: de mox 2003
 iniuriis accedent: quibus ad aliquam dignitatem indigni
 viri possunt iniuriis ei facit; et tanto magis cuius quibus
 ne est dignior. Et qui dicitur stat solus exquiri et dicitur

Ne statim probat exemplum
 magis legum humanarum quae est tunc non adest de hono
 re, de tunc Legum Legum nec indiget satis. pro
 parte tunc non licet id regulam accedat ali
 quibus hanc potest statim accidere: sicut ex capi
 na et summa hanc hoc graviter quod sunt conq. ipso
 iniuriis subinduct specialis malis in honore
 et tunc illius Deo ita quod transgressio conq.
 Regis prohibente sub pena sui amicitiae, esset
 mox a lite tunc et de honore Personae
 regis cui corpes ponderet satisfactio pro
 honorata Regis dignitas, et docet ipse de Saque
 de cap 3° in 2° dicitur sic ex sicut ex
 tunc non omni transgressio legum humanarum
 facta praecise in absentia Legisla
 ti est offensa eius et merito indignum in
 citis: ita potest peccatum mortale, mortale
 in absentia Dei aut non sit offensa eius
 et tunc ad odium inimicabile, quod non ad
 incient facile Contra.

1 occu
 rremus

De obediencia de regis ad prohibita peccati
 quae philosophici docet amitti cum omnimodis
 indignis contentia est Dei aut ipsius prohi
 bitio quod contendunt, pro ordine compensabile
 peccati pro quo creatur. Nam de tale peccatum
 repugnat, et ostendimus tract de peccatis de 1° et con
 tunc dubita est de 2° dicitur auctoritate de
 anno 1630. que in 2° dicitur de peccatis
 philosophici et moralis, ita habebat: phyl. quibus
 quantumvis grave in eo qui Deus et honorat et de de
 actu non cogitat est grave peccatum, sed non offensa dei
 neque peccatum mortale dissolvens amicitiam Dei
 neque etiam pene dignum. de sita peccatione suppressa
 possibile est cogit intransitive suppressa offensa et in

una soluy creaturæ et n̄ Dei. exit quidam componi
 sabile per satis factus alterius pure creat. & ceteris
 de istis n̄ loquimur in presenti sed de solo theozico,
 quod sit transgressio divinis prohibitis. Et per hoc
 n̄tq̄ p̄inde q̄ m̄a satis factus debite Deo.

Demig. ideo regulariter loquendo
 transgressiones legum humanarum n̄ solent esse offen
 se legislatorum, quia isti in suis præceptis et le
 gibus sæpe n̄ respiciunt sui proprii honores et
 cultus tanquam finem, sed præcipue bonum commune sub
 ditum. Deus autem ad omnia in omnibus suis actibus
 legibus ac præceptis nequit n̄ præcipue intendere
 sui extrinsecus honores gloriæ et cultus; alioguin illain
 tentio eet inordinata. Imo, cum bonitas mora
 li creatura sumata per se ad Deum et ad Christum sit
 omni modo divina & a nos ita ordinata ad bonum
 magis, et simul ac præcipue respiciat Deum
 et finis cui ad Christum quod in consuetudine addebitur
 factum, magis legibus per se peccatis aggressare
 etiam peccatis et ex 3to Didero de at Deo
 magis q̄ d̄ q̄ 173 art 1° xade vel maioris ingra
 tudinis et scandali: hoc tam n̄ obest, quomi
 nus offensa contumacat eos majori virtute offendit;
 et quominus gravissimæ offe 3thalis præcipue ha
 uerata a Deo et infinite superioris et distantie
 a creatura.

Opponit Deo Platinius eadē de
 quæ et Cardinali a Hugo quid quædam mor
 tale exeat geometrice, et satisfac creaturæ
 cat modo a nobis prædicto, ut utrumquod
 sit in ordine superioris, et omni satisfacere in
 ordine inferioris; sed licet hoc ita sit, adhuc pura
 creaturæ goret offere satis factus equalis. Suadet
 minor: equalitas inter satisfacere pure creaturæ et
 peccatis mortales, debet esse pure moralis et
 n̄ physica; sed licet in superioris et inferioris or
 dines in forma et Angelus, nequeant, si in
 vici equi valere quibus perfectis physicis bene deo

in eodem morali sic moneta sua e inferioris
ordinis ad aurum, et tam multiplicare potest
in solis tanti sed et longi fluxus valoris
moralis exadere: et similita actus temperans
hominis iusti, licet inferioris ordinis actus char.
potest in se et multiplicare aquare aut esse
lexe illy in valore merito: et deniq; offen
sa delicti vixi contra Regem licet cons
tituta in ordine superiori, potest absolute
adignare satis fieri a dextro multitudini iniquis
obsequiis. Et si veniet aut saepe periculo pro
prie vite aut dispendio sui libertatis Regem
a morte luxuriosa de severitate exigeret, aut
immensis laboribus et facinoribus inoletis fo
tentissima invidia ipsi cognosceret.

Quod si respondere, peccatum mor
tale ee incompensabile per satisfactionem quam creat
in gratia quia e in ordine superiori sed quia in tali
ordine superiori, non est superioritas ordinis po
test ee aliquando compensabile. Et constat exemplis
obiectis et aliquando etiam incompensabile et cons
tat alijs exemplis sic peccatum mortale e inada
quabile per quocumq; venialia et dicitur beata per quic
cumq; eorum abstrahit Dei. Contra inungit ex
dualis e suspensio venientia aliunde reddere
raro cum offensa etaly sit ex his secundis inada
quabile. Et recurras ad Augustinum ad excessum
notabile qui deficit exemplis satis adest
quod in alijs exemplis et in offensa quae si ad satis
fieri dicitur. Et constat ex Concilio et dicitur in
satis per Augustinum et Augustinum inquit hoc ee ad
tene petis raro a quoniam sed difficultas fugere
recurras ad auctorem quae dicitur dicitur et
capiant de gratia providentia. Unus bit 20

Maxime contra eorum illy notabile peccatum rarum
supra ad hoc char. satis, sicut enim peccatum est in
militia et merito etiam, per se, ita ille actus

est amicitia supernaalis et meriti etiam, etiam.
 Ceterum in finit; nam Ad³ etiam incumbit ad
 dere rati; cum illa aliqua superioris ordinis sint
 moraliter inadæquabilia (quod simili arguto impus
 nari solet) per illa alia inferioris ordinis ut de
 nialia aut mortalis, omnia mala physica aut ma
 li moralij merita naturalia aut supernaalis, bona conse
 xibilia creati rati; aut divinis beatis et alia
 similia rati; enim a contrariis exhibenda facile
 a nobis adaptabilia. Offens; Dei gravi; et satis
 fatis quæ creati. Deinde pro omnibus respon
 deo rex nunquam governare moraliter æquale esse quod it
 ly quædam rati; in qua ex prædicatis specificis aliis
 talibus una est superioris et altera ordinis inferi
 oris; sed sola quod proprietas quædam stringens omnes
 ex prætis generibus quæ in rati; in ordine superioris
 et inferioris sed duntaxat differunt generes magis ac mi
 nus physice aut moraliter.

Rati; si consistat: nam quædam
 multiplicatio illius rei quod est, in quo ex prædicato
 dicitur est ordinis inferioris, est sex individua distincta
 ex prædicato dicitur omnino simili et sequitur et tra
 hente illa multiplicata individua ab inferioritate in qua
 singula sunt comparative ad alterum, eos sua specifica
 dicitur ad omnes superioris et ob hanc rati; nulla multi
 plicata semel potest moraliter æquale esse mortali
 quod dicitur quædam rati; quæ ex sua dicitur specifica in
 dicitur, ita quæ accidit in omnibus aliis, et consilis et hinc
 in casu rati;. Exemta quædam rati; est dicitur specifi
 ca satisfacti; quædam rati; habet se obsequij Dei absur
 de se obsequij de peccato mortali quod est
 una dicitur specifica est offensæ Dei absolute quædam rati;
 præterea sub prædicatis rati;bus neque moraliter
 æqui parari quædam rati; æquales in certis
 aliquid prædicatis, quasi generibus quædam rati; sunt
 quodam quædam rati; generibus quædam rati; hinc est omni
 partibus in rati; contributa in rati; rati; superioris ad om
 ne rati; rati; quædam rati; creati. Ratio dicitur

Ratio dicitur quia est quædam rati; inæquales
 potest habere proprietas quædam rati; in rati; inæquales
 in rati; quædam rati; est dicitur, specificis generibus quædam rati;

conceditur in quibus specie, et non dicitur in ordine
superiori, altera in inferiori; sed est proprietas gene-
ricis sicut communibus: et hęc proprietas in dicitur
esse solum differens per se magis et minus, potest ad
esse inferioris aut multitudinem in esse inferiori ad
quaxi aut superare alteram similem proprietatem in
ordine superiori: id est, sive in genere physico sive
in morali. Sic quia bruti in genere physico mu-
lticat ut homine generice quoad proprietatem per se
et auditivam imaginativam. Sed, que ex animalibus sicut
et omnium procedunt potest hominis adquare et
superare quoad predictas proprietates; et tamquam
ad aliam predictam procedentem est dicitur specificis ratio-
nalitatem. et irrationalem. nunquam potest bruti quoad sui
interioris aut multiplicationem hominis superare et
adquare.

In genere moris, quia merito in
inferioris parte est proprietas communis veniali-
ae mortali remissio et non remissio quoad culpam
potest inter se quoad istam proprietatem equalitatem
esse cum veniale, ita ut inferiora parte coram pondere
veniali non; nihilominus quoad dicitur per se,
devolutio am et divina, alia de similitudine generis
que mortali non remissio quoad culpam, et sua di-
stincta specificam dicitur in superiori, semper
debet omnia predicta longe superare. Ita acci-
dit in exemplis solentibus. autem etiam quoad dicitur
habilitatem physicam, per se que ex sua distincta specificam est
ordine superioris utique potest adquare ac alii
metalli. sed solum quoad se est, seu ratio moris,
et estimabilitatem eorum in qua sunt eadem in omni
procedunt ex se solum etiam in quibus sunt reliquibus.
Et actus etiam, quoad istam specificam que dicitur
specificam requirit immediate. Sed solum et fecerunt
et dicitur in ordine superiori est in ad equalitatem
que est multiplicans aut interior actus inferioris
dicitur; non vero merito supernaturali per se que
potest adquare aut superare, non procedunt per se.
Distincta specificam sed est proprietas omnibus omnium
ex parte generationis actus supernaturali et eorum
habitualem adquare. Ita similitudine dicitur de

ad id Dei et factis de quo poterit ad equam aut
superiori dicitur quod quidam insipientes aliqui duntaxat
omni peccato, de cetero omni ethali, in tunc quocumque
peccatore esse proferunt et specifica ad id, quod
sunt in ordine superiori ad alia peccata.

Ad 3° exemplum dico: inferioris
ordinis politici, que dicitur in Saxonia, et Regis
offensis, pro superi quod magis iniquis gradibus et frequenter que
sunt in Regis maxime dicitur et maxima, et eque extrema
bilia ad bona que, afferunt Regis vite, liberta, ac dicitur, et
aut de non dabitur proprie satis facit, sed per se quod
equiparatis, et sunt de quibus quod illa dicitur quod
non sunt honor formalis, ut tamen tale bonum Regis dicitur
realiter equiparatis debite tracto et offensam; quod tamen
non habet locum in ea. satis facit Deo, cui nullus dicitur
quod creatur, poterit se variis nec simpliciter stiles. Et et si
permittit quod gradibus dicitur quod sunt proprie satis
facit Saxonia et dignitas ad magis casu, quia in Saxonia
et Rex volum dicitur politica et dicitur ut Persona finita
et potest dicitur inproportionis simpliciter neque superioritas or
ditis nisi veritas quid, ad dicitur quod satis facit Saxonia
dicitur difficile, sed non absolute impossibile: Deus autem infini
te simpliciter dicitur a creatur, offendit, proinde et illy
reddit inproportionat absolute et iniqui delictis satis
facit inproportionis simpliciter.

Complexa amplius hec dicitur
dicitur, de facultas dicitur, adde de Saxonia et iniquis
supponit per se in eo magis inproportionat et dicitur
iniquis de Regis, cum dicitur et inferioritas, et
sunt et inproportionat et iniqua resultat ut inde quod
iniqua potest illa inproportionat compeniam ex a lio
et nempe et obsequi magis, et iniqua ac ne
cessitate dicitur offendit dicitur, et iniqua dicitur Dei
et creatur, et iniqua dicitur aut dicitur inproportionat
et ad satis facit dicitur et iniqua dicitur, quod dicitur
et iniqua dicitur compeniam malis, dicitur, aut dicitur
dicitur, et dicitur de Dei, et dicitur effectus, et dicitur
et iniqua dicitur de Regis, ut in iniqua dicitur de Regis
dicitur et dicitur iniqua, ad modum quod dicitur quare politica
magna in Saxonia et Regem dicitur et dicitur dicitur
dicitur, que si dicitur ab a lio Regis, et iniqua
dicitur, et iniqua dicitur dicitur dicitur, dicitur
tamen a Saxonia qui iniqua dicitur dicitur, iniqua iniqua
dicitur dicitur.

Opponit 3° dicitur dicitur dicitur

cui subtrahit **Q**uod non est fortiter pueri esse danti
suo pro peccato veniali et enim ut dicitur **Dei** offe
sa, excipiet etiam gemetice est infinitae **Dei** offendi
effaciet pariter docerescere quocumque creat **Satisfac**
In his concedit sequel **Petrus de Doto** q^o 18 de
penit **Turnel** in fine **Comptationum** de peccato **San**
cel **Dominicanus** libro 6° q^o 8° toto art. 2° et
etiam **Waddingus** de sp^o de **Incar** n° 63 **Caad**
de **Lugo** de 3° de penit^o sec^o 2° n° 20, **Theophilus**
Raynaudus et **Munera** de 6° de **Incar** n° 137

Deinde moneo, **Thomas** dicit non posse hoc arguere
nam sicut iuxta ipsa peccata mortale pro veniali,
infinitate simpli a Deo esse offe, ita etiam potest
constitui in ordine superioris ad omnia satisfacere puer
cre. **Moneo** inruere iuxta plura peccata veniale
non esse proprie offendi ad huc legem de **Dei**, **Et** valde
non nisi analogice: iuxta alios autem esse quidem ita
iniuriosum et offensiosum lesorem in tantum proprie offendi
Dei, alioquin peccatum veniale non foret ob hoc vere
et ipsius **Dei** amicitia. Cuius praemissis, avertendo
noti e^o communi sed, non repugnare idigne
et factis non ulla pro suo veniali. Probata autem ex
de penitae peccati mortalis, pro quod deo repugnat
idigne **Satisfac** et diximus, quia iniuria absolute
et dicitur quod **Dei** nequit idigne offendi pro ore
ignis absolute lege.

It typi hoc non militat
in peccati veniali, quod est comparatio ad idem
et offendi legis, quod est comparatio ad idem
cuius amicitia potest esse non, nisi peccator cognoscit
tibi, sed potest sponte tui offendi, cum vera amicitia
et amore eius. **Et** super omnia: quod potest ad aequali
tas comparari pro oreque homini, ubi non animi re
sugnat quod iniuria tuis in **Dei** aequalitate offensa
pro oreque tuum **Dei** leve. **Contra** 1° licet exeat
non possit obsequi tui facere pro debito pro oreque
tuis, unde de peccato mortali non repugnat tantum, quod dicitur
in peccato mortali pro debito pro oreque comparatio oreque
re peccato veniali: sicut de facto pro oreque satisfactum
vise in **Satisfac** tuis, sive penalitate tuis dicitur: quod actus
potest idigne satisfacere pro culpa re de oreque. **Et**
quod dicitur oreque peccato veniali. **Contra** 2°
Dei penitentia amicitia **Domini** cum deo potest pro oreque
tuis, sicut dicitur oreque **Dei** amicum non sit implacabilem,
et oreque tuis, et oreque tuis oreque tuis oreque tuis

ita etiam titulo per se ad radicem beatitudinis pertinet in idem
posse praecipere, sed etiam removere ac superare
impedim^{ta} levitate retardantia auctuque finis ipsius De
altitudinis eius peccaty leve permittit q^{uod} magis q^{uod} est
etiam permittit q^{uod} satis faciendi valigne progre^{ssu}

Inde ad eas dubitandi res
fordes peccaty veniale est e^{ss}e quod sit extra De^{um}
excedere quod geometrica quoad genus, n^{on} tamq^{uam} quoad
radicem infra genus: excedit quoad genus seu eas
geneticas offensa^s, quatenus constituiti in ordine su
periori ad omnes offensa^s inexorabile^s ca^usas;
n^{on} tamq^{uam} excedit geometrica quoad ordinem infra genus,
quia modo quo mortale, nequit constitui in eod^{em}
in ipso ordine, sed in altero. Valde inferiori in quo
manet in volu^{ta}te absolute, sed etiam in Dei offensa
levis n^{on} ergo debet eradere ordinem superioris ad om
nes satis fact^{us} possibilis quare, creat^{ur} ut super satis fact^{us}
creaty valigne incompeniabile n^{on} aliter ac in x^{risto}. Cere
et si in humano modo evitabile, licet eo coquond sint
et extra De^{um} R^{ati}oem potius qu^{am} extra alias inferi
ores personas accipiant aliquas pot^{est}ates superiores
e^{ss}e ordinis, n^{on} tamq^{uam} tal^{ia} qual^{ia} concubatio aut infla
tio aliq^{uod} que vel de^{um} n^{on} potest co^{mp}are nisi de
finitione et per obsequia qui fere moralia impossibilia

Ex hoc dixerimus est quia licet
inordinabile et veniale sumit geneticam ordinem suum
excedo active, aliter tamq^{uam}, et aliter namq^{uam} mortale
st^{at}us forlita virtualiter st^{at}us ipsius Dei in propria
a Persona n^{on} est e^{ss}e immediate extra aliquid exaltat^{ur},
nempe contra naturam ratio^{is} inordinabile^s char^{acter} aut q^{uod}
de otuale que e^{ss}e inordinabile^s et st^{at}us, sed immediate
et directe inordinabile^s virtualiter extra ip^{su}m De^{um}, que
causat, correspondit bono immutabili, quo sensu dicitur in
D^{ic}tione citata q^{uod} 28 de veritate immutabilis st^{at}us
et oppositiois aut digne correspondet a^{bs}oluta^{te} et om
nino de Dei amittit incepto, ad Paul^um ad h^{oc} in
2° in honore civitas Dei, et ad et q^{uod} p^{ro}ter in con
cubatio^{is} illi Dei, ita ut deo peccaty, dicitur in
tra genus off^{en}s^u d^{iv}ino, constituiti in ordine valde in
feriori quia nullo modo est forlita nec virtualiter
cont^{ra} p^{ro}ter Dei in se nec ab illorum mediate de^{re}cte
remittend^{um} sed ad aliquo exalto nempe amittit
forlita etiam, que debet ad h^{oc} et st^{at}us v^{er}itatis

ideoq; si coram fonderet qm digne amicus Dei
 sed solus ferroxis char. n̄ diminutio amicitie, aut
 Beatitud. sed sola aliqua detentio seu retardatio; pro
 indeq; quicquid ex ratione generatōis offēsis divinis sum
 magis ordinis a Deo at n̄ nisi indirecte et remote; ideo
 q̄ constituta in talia ordinis valde inferioris compa
 rativē ad mortale. sic productio Immony, h̄y fō
 faicy aut imio divioi beaty licet pertinet ad
 ordinem h̄y fō faicy et Beatificy quia tam̄ n̄ im
 mediatē et directē sed quare remote et indirectē
 Deo dirigunt; constituta in ordine valde inferiori
 ad imioi h̄y fō faicy et imioi Beaty et n̄ possit for
 tura sanctificari aut beatificari.

Sic ety licet
 offēsis que fiunt Regi Galapam aut consuecōis vel
 naturalitice superior et de moralitā aut n̄ nisi di
 ficillimē compensabilē a Deo, quatenus est legis
 et stemptus Regis maiest. in propria Persona aqua im
 mediatē sumit ordinem scay tam̄ Lexy alio offēdētē
 que, fieri possit in bonis extrinsecis de quorū Legio
 duplicat et que ad h̄y fō faicy que immediate ab ipso
 Regia Persona ordiō desumit. Cuiusq; autē r̄u d̄ regis
 n̄ repugnet stemptus Personalis deliberatus qui sit
 absolute Lexy; scay tam̄ r̄u Dei ob infirmitatem quā
 dicitur et superioritas r̄u creaturay. Et h̄a r̄u
 de. dicitur Thomas 1° 2^e q. 72 ar. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10
 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Dicitur mittere r̄u veniale ē magis
 magis que mittere. avorsus ferroxissimū n̄ quācūq;
 p̄ illū veniale malitia excedit bonit. p̄ r̄u bonit.
 magis que n̄ ē magis bonus. que sit mala car. r̄u di.
 ces d̄ dicitur veniale correspondet digne dilatio Beatif.
 etiam simpli infirmit. si possit p̄ r̄u existere. Et d̄ bi
 ta mealy digne antioy. a p̄ quod r̄u veniale p̄ r̄u
 ē esse p̄ r̄u digne p̄ r̄u. gēra infinita p̄ r̄u ni
 avorsus boni infiniti alicūq; habet infinitas. Sēp̄ q̄ quod
 ad p̄ r̄u magis n̄ gēra antioy. nam d̄ r̄u r̄u

xiv et goilea ostendemus, car^a boni n̄ debet quoad
 quantitas malitiae mensurari arithmetice per boni³
 sed cuius e car^a; imo potest ee n̄ similita malitiae; ali
 oqui repugnaret omni libertate boni maximi quae n̄ eet
 sa h̄ peccaty veniale. Ad 3° Inq^o quod illa p̄xiv
 foret similita infinita no^o malitiae dicitur in p̄xiv n̄ m̄g
 vultate etig arithmetice quantitate per quod³
 boni cui³ e p̄xiv se p̄xiv geometrica: unde cyella
 p̄xiv foret duntaxat dilao ad tempus et n̄ d̄tana, mal
 lo vero senia potest dici pena infinita. ad 3° soluta
 arg^a d̄tana militat p̄xiv Scotii.

Caput 4.

Solvuntur argumenta d̄tante militancia pro Scotistis.

D̄tante arguty Scotii: quare nemo potest cadere
 Deo tanty boni quanty intulit mali per peccaty
 mortale qd potest pro illo perfecte satisfacere
 Probata aut: tota xas mali peccaty mortalis dicitur
 in p̄xiv rectitud³ eo si p̄xiv debiti actus, et p̄xiv
 rectitud³ inq^o, debite Deo sive ut legulatore,
 sive ut Domino proprietate. et rectitud³ constituta
 inna p̄xiv, de rectitud³ Char³ aut alterius
 p̄xiv. Atqui tota ista rectitudo potest vray ee
 inna p̄xiv. Et quando habemus proximy p̄xiv
 acty dilectioy Dei super omnia quae antea peccami
 nota omittimus: qd potest ee d̄tante in p̄xiv p̄xiv
 homi. per amor³ Dei super omnia de reddere p̄xiv
 Deo tanty boni quanty mali antea intulit peccando.
 Confutata 1° D̄tante displicet in peccato mortali, quate
 n̄q³ aufert ipi honorey d̄tante inq^o d̄tante in
 eundem qd potest ee d̄tante, at dilectio Dei super omnia
 reddet Deo omne isty honorey, quatenus si d̄tante
 d̄tante n̄q³ ipi qd omni creat³ p̄xiv, qd p̄xiv
 at tanty complacit³, ad quaty displicet d̄tante
 qd p̄xiv, d̄tante d̄tante d̄tante d̄tante. Confutata 2°
 et explicata peccaty mortale eateny movet ad
 d̄tante displicet³, quatenus remoret bona Dei ex
 d̄tante aut amor³, aliq³ de rectitud³ quae debent
 habere d̄tante creat³ d̄tante acty n̄q³
 ad Deo. Atqui h̄c laty quale quale d̄tante Dei
 potest ee d̄tante quae inna potest ee d̄tante

merenti sed in genere humiliat et satisfactio pro
offensa gravi Dei.

Coram e quaodam prout offa
Dei in nulla se potest esse prout boni amoris unde
sufficit sed prout motans et dicens res ad personam e
infinite que indigne tractata est et contumeliosa res
honoris debiti seu amoris ad que obligabat suo
grato et que per virtutem saltem debet. Illud enim creat
in ipso conspectu negavit unde et deita satisfactio
indigna in sufficit et sicut per personam amoris actus
antea ablati, et negati, sed illud debet super addi
tatis honore seu humiliatio que moraliter equivalet
contumeliosis et indignis prout dicitur tractandi, ad quod
in sat est, et patet, sola positio amoris antea nega
ti. Sicut in homine illa ipsa res sicut rei ablata que
sufficeret ad satisfaciendum pro solo facto; in sufficit
et si res illa ablata fuit contumelioso modo neque
et indignis tractatis presentis dominii.
Et similita a beatus hominibus qui Regem offendit et
autem dicens contumeliose coram eo capite regio, aut
involens dicitur capite in satisfactio indigne et
evidens e res sicut duntaxat regio capite coram
aut capite dicitur duntaxat.

Quare ut verissime et pro
pare ad me capite dicitur duntaxat et honore
capite in sufficit duntaxat reddere Deo quod ablatum est et
sed pro humiliatio illa que reddere debet que est
talis verissime inque et inque et sicut
illud dicitur quia et prout ablatum per personam et humiliatio
tractatis, inque debet mensurari duntaxat eorum et am
sa sed eorum habetur ad dicitur illud personam et ad illi
tas personam autem inque et humiliatio et val
de indebitum sufficit inque duntaxat et sufficit
qualitas illa inque personam et duntaxat et ablatum
ad duntaxat satisfactio prout personam duntaxat
inque et qualitas inque duntaxat et patet eorum
regis inque et duntaxat ab omnibus cognita
inque factis et duntaxat inque quia e inque personam
et inque duntaxat duntaxat et duntaxat eorum
rei ablatum prout duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat quia e inque personam.

Et duntaxat duntaxat

quod quod enim dilectio super omnia tractat affective quod
sicut quatenus quod voluntas actualis & habitus
tam se ipsa non sufficit ad extinguendum officium quod existit
comparatio & tractatus rase breviter ad quod de
honoribus avaritiam tractate sic sicut non negit
indigne operare inveniunt & offendunt; per id quod dicitur
de regale & inferioris etiam quod sit tanta supra de
bitis rase filio, quod indebita non invenit rase rase.
Ad id quod dicitur per illos rase ad quod boni ex
clusi & ablati, memorandi & utraque privatio, quatenus
malis malis ablati, aut malis respectiva subti,
quod pariter sit opposita, non rase penes omnes privatio ma
lis seu quatenus malis malis in unione ablati et de
sicut Dei. Si autem peccati ad quod & in ad quod
comitatur inquitur & dicitur in unione rase & offendi
et tractatus certis dicitur, quod quantitas peccati qua
dicitur non debet rase mensurari, per quod boni cre
ati, quod rase rase quod actu fortiter peccati quod
magis inquitur tali bono potest admittere magis
minus rase ad quod dicitur a boni fortiter
quod non admittit magis et minus. Unde replicare
dicitur Scotus nullius magis inquitur licet per unum
remus quod rase ab tanta a boni fortiter
seu rase rase non potest esse magis mala nisi rase
rase magis boni seu tam quando rase fit
rase per actu fortiter; tunc enim quod magis
inquitur ergo bono seu per magis & longius a quo
potest dicitur rase seu rase magis
et dicitur tractatus de peccatis inquitur le
gis peccati inquitur

Quatenus etiam malis mo
rales permitte consistere inquitur rase seu
dicitur ab boni fortiter negari & dilec
tios Dei super omnia rase esse ad hoc quod entitas equi
moraliter boni, ac malis peccati mortale inea
rasi ad quod dicitur; potest negari dicitur, pro dicitur
inquitur non potest esse malis nisi sit rase magis
boni. Ratio negandi dicitur, quia peccati ad quod
inquitur rase amoris nisi non dicitur rase
boni ipsius dilectio sed etiam boni certis ab in hono
rasi divina: tam rase dilectio non potest hoc dicitur
boni rase quod nec potest facere, & dicitur
fuerit inhonorabilis; nec etiam potest facere quod in
honorati rase ceteris quod rase

non enim est sua incompatibilis Cogitatio est tunc,
 et non in presenti provida, in qua promissit adonare pec-
 catu homini dicitur aut etiam dicitur intra dactam.
 plus quam ex peccato actuali, et in altera provida
 potest diungi cum peccato habituali. Et dicitur tunc
 tau de iustificasse intra agency de stase dicitur in
 negabile est de alijs salis actibus inferioribus virtutibus
 in quorum privi dicitur peccata diversa ab odio Dei.

Ratio in superbi et dicitur et tunc quia
 potest esse maior malia privi quae bonitas sua oppo-
 site et ex vivo potest dari privi maior boni que
 sit minus mala dubito quam altera privi boni
 inferioris. Hoc dicitur patet; nam longe maius bonum est
 Inio Hypote quam gra habituali aut vivo beato
 et tunc nobis est longe peior perpetua privi gra ha-
 bitualis aut visionis Beate quam Inio Hypote.
 Ratio etiam dicitur est quia licet sit privi eius
 potest esse magis et minus mala vel diversorum
 virtutum eo quod sua positiva excludat privi
 sit magis et minus debita ipsi et ideo nobis non est
 tam mala privi Inio Hypote quam gra habitualis
 aut visionis Beate; propterea in superbi privi eius
 honoris facta Regi et nobili alteri inferiori et mul-
 to peior prout afficit Regem quia vel honora-
 gi Regi debetur quae alteri inferiori: et in vice sim-
 quo aliquod bonum magis debetur alicui eorum minus
 estimabile, potest, et magis veniale privi eius
 de quarede magis debetur de honore honoris di-
 cantatione corporis quae gaudeamus de integritate
 eorum dem. Itaque cum debetur divini ad honorem
 creat sit infinite, malia in honore alicuius nequit
 eradere infinite scilicet quod ex hoc casu. Itaque
 ex infinite dicitur creat sit infinite debetur Deo,
 hinc privi honoris divini sua peioritate longe
 superat bonitas honoris quippe qui decrevit et
 de capiti quibus ipsius privi creavit neque ex eo
 quod honor creat sit infinite debetur Deo,
 et ex eo quod exhibeatur a creat infinite inferiori

Insuper peccati dicitur in
 la privi sine seculi semper diffinitur non
 in ipso dicitur mala dicitur non liba
 vel et quod sit xia Dei ablatio in hunc finem

in merito & digno B amicis B gloris et
 nobilitate glorie in eorum B sententia efficacis
 ad peccandum nec reuerentia B post lapsum
 nec dilata B damnata B post impunita B finalis
 et tam veniale e efficacis et multo post B
 nisi B finalis B defixata B beatitudo

Sicut vero per meritum
 aqua vitas quoad vim meritois in la
 te et meritois. Sicut nunquam potest dari equa
 litas quoad vim satisfactoris; nam ad B suffit
 proportio meritoi domini ubi in premio
 Oring amicis, et gloris, et gratia habituali
 que e a liquidis ad amicis, et semper glo
 ris; ad B vero requiritur proportio cum
 Deo offendo graviter cum B gio honoris re
 parari intus dicitur per satisfactionem: et tunc pro
 portio nulla pura creatur habere potest
 Cuius deest sufficere obsequio magnitud. et
 contrat. Itaque potest gratia ee entitativè
 equalis, et superius in maiori gena res
 pondere de merito, et tam alicui obsequio
 superius inferior in ratione Satisfactionis. Sic
 amoris obsequioso. Sicut ga B Regem Sa

Artis de fide.

Nam ad sic amoris
 obsequioso Sicut ga B Regem B
 iniqua hereditas Regni Paterni; et tam ille amor in set
 aequalis Sicut fad B pro relictioe ydus Sicut rae cum
 ponet in set B hereditate privatae B pro B gratia
 alterius subisti, et B relictioe eide subdito in
 in fideo adisti. Ad B reflexio respoddes. Deustanti
 B glacie in illa dilectio adocta rae a me paxto
 alterore actu qui sit dicitur fecerit, impunitè et per

ad modum finis suae gratie propriis bonit' moralis seu
per accidens quasi physica et per modum mediij, seu
suae mag' malit' peccati quae excludit: id quod n' gra
bat Deum absolute tantum de placere in bonit'. dilec
tio supernaalis quantum duplicet in off. gratia.

Et quidem alioquin tantum absolute fa
ceret. D. in illa dilectione elicit a Peccatore, aut
in actu honesto pure naturali, et indifferenti aut in omni
exclusa peccati quantum in ipso peccato gratia duplicet
cet: imo in omni peccato excludit per homicidium. Et
sunt absolute et que bona ac mala e' homicidium: imo
per, Pater de absolute tantum haberet n' occidi a fi
lio quantum duplicet in sui morte aut complacet et am
ditur. Sicut: provide of filius per illam n' occidit
moxeretur absolute tantum amoris et laudis quantum
dij et suavit' si occideret. Sicut qd omnia peccata
et similia que eod' argute probantur sunt agente
absurda et anullo decedenda: quia magnitudo comple
cti n' e' mensura magnit' boni nisi quando boni
absolute illy complacet fundat gratia sua et
te et bonit' n' tamis quando gratie bonit' respec
tiva in ordine ad aliquem finem et voluntate et
ty bonitae aliena ipsius finis; eodem enim et effus
amoyi mediij quatenus est illis ad aliquem finem s'p
probata recte mag' finis: ita dicitur in exemplis boni
magnit' enim complacet dicitur in actu direct' et
distantie peccati, n' fundata in excelle. et bonitae ad
soluta ipsius dilect'. Sed omnia in bonit' superiora
extra et accidentaria que ipsi dilectioi accreperat
eodem quod n' et nunc il' mediij omny dicitur parca
ty.

U. distinguitur maior alicui. D. aqua di
piscat in peccato ac placet in eius ditate, gratia
et in alioque modo approbatio aut reprobatio negr.
Itaq' mensura bonitatis aut malit' boni n' est comple
ctima aut duplicet in re practica et procreatione
aut impeditione eod' que boni, sed in re approbatio
et reprobatio. Et hoc est quare Deus mini ma
beneat ad efficacit' aut simplicit' dicitur manu manu
pra minor, inducens de manu boni gra minor i
pokit complacet magis practice et inductur in bono
minoris pro majori: et similit' duplicet in malo
minoris pra majori: n' tamis id est reprobatio e' aut
reprobatio, sed quare hoc debet attingere manu

bonitati aut malitie obli: sic complacet practice et
 procurativa eor^u obli: magis placet Deo in singulis
 creaturis que produxit aut producentibus est quod
 in eo. Incau. Patry vs. et tunc complacet approbati
 longe magis complacet in ista que in illy. Currit
 practice et procurative. In magis applicat in peccato
 veniali vs ad quod vitandū tribuit auxilij quous que
 in peccato mortali quod permittere decessit et tunc
 reprobativē et detestati vē in comparabilitate magis di
 gnet in mortali que in veniali.

Oponunt T. Notae in favores
 Sacrosancti iuxta omnes reg. Theologos ex d. Thomas
 3. 2. 2. q. 87. art. 3. dixit patris q. paxi potest lig
 eus speciebus iuris mutative. quatenus habent pro
 obli: in soly cenaso a peccato. Vnde etiq. quod pro offa
 satisfactio que sit aliquando compensat aut mutat
 ita ut eor. si praxi malij paxit. Debetur peccator
 ad illij satisfactio pro offenij. atqui non potest dari ta
 li obligatiō, si reprobaret satisfactio digna paxi ex
 eo non ē impotibily. Probata minor. Nemo ē
 iuxta obligatiō ad aliquam pensatiō debiti, quando
 ē absolute impotens etiq. ad debiti dimittit.

Ped. iuxta paxi sed creatura
 ē impotens, nisi ad digne solvendi. Vnde etiq. ad dimi
 nuendū debiti straxi pax offenij isthaly in de a deo dimittit
 quod euzq. aliquo iuris debiti, potest dimitti pax satisfactio
 finitā in casu et satisfactio in finitij. D. quia iuxta pax
 obli: reg. multas dimittit tunc in obligatiō ad satisfaciendū
 et recompenandi damny supra eor. pax bona dimittit
 inferioris vs inferioris pax peccatoris. Sed iuxta malij
 omny satisfactio finitā potibily pax creat. Et inferioris
 ad digne ad offenij. De q. q. q. q. ex si praxi malis in
 obligatiō peccator dignitij. dicitur ad satisfaciendū. A
 Deo iuxta pax iuxta pax. Constat: si pax creat
 non potest ad digne super malitia satisfactio idigne recompenare
 damny sup. semel amittit, naberetā Deo longe dupaxi
 cas pax ad pax, q. q. ad digne, quod iuxta straxi
 pax pax digne. Quom. pax pax pax de digne
 pax de peccatiō, iuxta pax de digne pax digne.
 pax aut in digne iuxta pax pax pax ad digne
 iuxta pax in digne pax pax pax. Et iuxta pax
 pax de digne iuxta pax obligatiō peccator ad
 digne ad digne Deo satisfactio in illo casu pax pax pax
 pax pax, et tunc in digne pax pax pax pax pax
 pax pax in digne pax pax pax pax pax pax.

Deo pro mortali, et ad satisfacta qd ex eo
quod dicta satisfaciendi in hoc statu superlativo in sede
deducitur, quod paxa exeat ponit. Signe satisfaciendi
et omnia igitur doctrina illa omni Theodori de vultu potest
D. X. D. B. de pen. sect. 3. nego quod innoxia sea
si ponit sustineri. quod dicta peccatorij debiti. nam licet sua
satisfacere finita si ponit perfecta et ad hunc medij. sobriety
vexy nec diminuisse debiti off. Et thaly potest tamen
imperfecte et hoc sufficit. Itaque tenentur. Dices, pecca
torij paxa diminuisse imperfecte debiti. et paxa di
minuisse quoad qd. sed paxa exeat. nego ut dimi
nuere illud debiti ad huc quoad qd. qd nec potest
pro eis satisfaciendi ad huc imperfecte.

Distinguo maiore. peccatorij paxa di
minuisse imperfecte debiti. et paxa satisfaciendi quoad
paxa, quando debiti in subit in indivisibili quoad qd super
ordinis sed in aliquo divisibili. Et dicitur in reatu
paxa temporaria sedo quando dicitur in paxa dicitur
indivisibili nego. quia tunc imperfecte paxa dicitur a re lativa
ad toty debiti indivisibile. si quando dicitur. Deo
perfecte cognoscitur qd. qd. ab abstractio in significatibus
illig. qd. quod videtur in ista paxa cognoscitur perfecta
aliquis qd. Dei. sed omnino et indivisibile imper
fecte Deo attingere. Quod autem illa paxa debiti sufficiat
si paxa exeat. et huc ad satisfaciendi imperfecte debiti. po
tibi qd. patet exemplis. sic enim nec paxa exeat po
test. Deo tribuere dignum qd. paxa paxa paxa. id est
my xulyp dignum amoris. et tamen in ista debiti paxa
ad existendum illi imperfecte quod potest.

Necessitas quod
Peccator legumina innoxia in qua ad danda
peccati in est paxa in a Deo in danda paxa. nec
Dices in ad danda peccatorij. Dicitur diminuisse et
quod debiti paxa imperfecte debiti satisfaciendi bene in paxa
quod in Deo ad legumina debiti sit operabile
non satisfaciendi paxa finita. seu quod off. qd. si in
exeat satisfaciendi in ista non aliud est in debiti Dei
gratia illi quod peccata debiti paxa in ista et
paxa debiti. nec ad hunc paxa in ista. et quod
negotij diminuisse potest. nec ad hunc paxa in ista. paxa
paxa finita paxa exeat aliud vero est in paxa in ista
et paxa. seu debiti se tenens in ista exeat
paxa in ista finita. et paxa in ista paxa in ista finita
ad hunc paxa in ista paxa in ista paxa in ista exeat
et hoc in ista in ista diminuisse potest. sed paxa in ista
in ista in ista paxa in ista. sed quod exeat satisfaciendi

operando adaequate iuxta omnes vires supernae
 leges quas in illo instanti habet. et illud debetur proxi-
 mi de quo loquimur ut pote non obligans ad impossi-
 bile non cogit creaturam ad rationis factis perfectis adaequat-
 ius symca thegorematicae infantitatis Dei offerri sed ad
 solam imperfectis proximis ipsi potestis pro singulis instanti

Sic amor Dei spiritus negat adae-
 quate aut diminueret debetur spiritus et dignis infinitis Dei
 et amate bene tam debetur subitum proximis et formalis
 se tenens ex parte creaturae, quod non obligat nisi ad amorem fini-
 ty proximis potestis ipsi creaturae hic et tunc. Ad id probatur
 permittit illis seque probaturis que non loquitur de infirmitate
 ordinis quod in Dominis diversis, et nullomodo statum
 iniuriis qualiter se habet peccantia in infamia, non vero
 de infirmitate ord. quoad ad obsequia factivum per se
 circa eandem iniuriis in. tunc enim nemo negat solus
 offensivis ad completos imperfectis, exiungit impossibilitatem
 ad perfectis. Ad istud negat quod concessio illius potest
 tunc deroget a quietate Pro. Dei, sicut non derogat quod
 homini concessit potestatem ad se occidendum aut proiciendum
 infans non vero ad se resuscitandum aut emendandum. Et
 ratio quia res impia est simpliter voluntaria, cum po-
 nit homo absolute eam impedire non peccando, aut hinc
 substituit in illo misericorditer statu.

Opponit S. Bonaventura pro istis. Sed
 fitis quamvis ipsi insipienter contraxerit sicut volunt. Et
 non transit, sicut in volunt. Nam si volens
 aliquid exeat a ratione potest in volunt. Dei transiunt
 que casu debet mortaliter per amorem divinum, sicut
 peccatorum Potest per ignem alicuius creaturae Adami.
 Et tunc illa exeat per amorem divinum infinitis sed mon-
 ditate appropriatus, potest in finite simplicitate mereri, et
 pro peccato mortali non nisi digne deus et super
 abundante satisfacere. Imputat. Si Malecitas per
 mag. ista sanctificari merita deus digni fuerit
 et in finis sancti. Verbi moraliter ipsi unita exiungit
 digna satis in quo peccato gravi Adami. quod
 anteriori S. Onardo occurrit. De istis et per. S.
 et istud negat per se extra. com. que. presentis
 in qua non de putamus de iura exeat. Satisfacere
 satisfacere quod exeat seu formaliter in ista. S. Nam in
 creatura. Non can. aut de obsequia exeat dignificaret
 seu formaliter continuata per se in creatura. Satisfacere

2° arguitur nonny probat nempe posse iudicare et
satisfacere q^o actus digniores (quales ut divini) actus
Agri Domini. 3° in di illius hanc us moralis (quod
quod permissitate p^ohibily) n^o possit iuxta creat. inveniunt
satis facere sicut quod per proprios actus personales
quorum sicut generant actus cap. in alia ac q^o peccatis
capit. n^o possit membra peccare sicut quod immo nec ty
tunde ac peccare possit personalem. Ratio dicitur
n^o possit membra peccare aut mereri amplius per
actus cap. quod q^o actus personales proprios e^o clarissima
quia del. agenti principale n^o potest amplius operari q^o
substitutu quod personalem. Unde infinitas actus
divinorum n^o refunderetur sed potius de naturali se haberet
ad quod sitas illius meriti et satisfactio. 2° deniq^o neq^o
possibilitates illius transfus, quia xao meriti et satisfactio
reponat actibus iustis divinis et p^o importans in
ferocitas et alias imperfeces, que deberent fore
de primere et immediate appere actus illos eorum
incapaces. Ad istas dico. Sancti d^o Verbi iuxta mora
lura omni Deipans sicut ipis n^o extraheret a xao
iuxta creat. sanctificat. Infinita infexio et hanc
ed p^o, ita nec sufficit dignificare Deipans merita
quibus duntaxat mediate moraliter imputaretur

Ca. licty colligata. Resoluo
duarum aliarum que p^o inquirunt an domo iustus sal
te a membris Agri possit salone satisfacere pas
culpa gravi. et an satisfactio n^o sit duntaxat satisfactio
Agri si sita digna. ad 3° q^o non est attrative
Cayetanus. Sotus. Gregorius. P^o Amicus. d^o de fine
cap. e^o et alii quibus videtur videi de Thomae 3° q^o 1°
art. 2° ad 3° q^o 2° art. 2° ad 1° et in 2° q^o 1°
q^o 1° art. 2° ad 2° q^o 2° Respondendy tamen e^o q^o
q^o 2° et h^o nec 2° satisfactio hanc membra d^o p^o hanc
deu digna pas culpa licta. quia illa denominatio me
bra d^o hanc n^o significat quod hanc id est moralis tunc
satis factio Agri et n^o sed quod n^o satisfactio p^o hanc
quia quod Agri et caput d^o hanc in membra. quod hanc
quod satis factio n^o caput et p^o hanc caus moralis in
p^o hanc in membra sed et moralis p^o hanc hanc d^o hanc
p^o hanc actus satisfactio. Ad 3° q^o q^o non est
e^o e^o q^o 2° Ca. satisfactio Agri posse d^o hanc n^o hanc
p^o hanc et active quia n^o hanc n^o satisfactio hanc hanc

sed p[ro]p[ri]e d[icitu]r, quatenus satisfas. N[on] in nobis
 uolunt eff[icitu]r, et rem[issio] peccati n[on] aliter h[ab]et in d[omi]no
 delicta n[on]a appropriata. N[on] iudicium d[omi]ni d[icitu]r
 ubi d[icitu]r de seip[s]o loquens dicit, longe e[st] a salute mea, et
 ba delictorum meorum p[er] quod n[on] significata, quod delicta
 n[on]a sunt p[ro]p[ri]e et actus. N[on] quia ip[s]e neophyite nec
 moraliter illa mittit, sed pure metaphysice et p[ro]p[ri]e
 quatenus p[er] se conu[er]tente delicta n[on]a eff[icitu]r in N[on]o
 habuerit. Et ratio app[ar]et e[st] qua N[on]o n[on] fuit caput mo
 rale n[on]a in ordine ad satisfaciend[um] et merend[um], sicut
 Adam[us] in ordine ad peccand[um], p[er] se furios vel n[on]a
 voluntas in voluntas d[omi]ni; alioquin sicut peccante d[omi]no
 n[on]a n[on] meruit n[on]a peccati sed in ip[s]o formaliter peccati n[on]a
 ita peccata n[on]a est moraliter formaliter peccata. N[on] ita d[omi]no
 n[on]a n[on] merita d[omi]ni moraliter formaliter, sed solum eff[icitu]r
 moraliter quatenus actus d[omi]ni influit meritorie in n[on]a
 merita. inf[er]t

Inferat d[omi]no quid respondend[um] sit d[omi]no
 d[omi]no n[on]a d[omi]no et videmus actus n[on]a in superna
 n[on]a, exat[ur] significat[ur] infinita n[on]a d[omi]no, et n[on]a
 n[on]a d[omi]no satisfactorie p[ro]p[ri]e d[omi]no. Dei gratia n[on]a ad huc
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a d[omi]no, negand[um] e[st] auct[orit]e d[omi]no
 cap[itu]l[um] d[omi]no h[uius] d[omi]no. Sum[us] quia sicut peccati d[omi]no
 ale infiniti n[on]a p[ro]p[ri]e et ad huc mortale aut egude
 cap[itu]l[um] n[on]a merita illud p[ro]p[ri]e creatura, aequalit[er] meritis
 d[omi]no i[n]e infiniti, i[n]e vocat[ur] d[omi]no superioris et volut
 d[omi]no, sicut d[omi]no d[omi]no significat[ur] ad ratione. Verbi
 ge magis d[omi]no p[ro]p[ri]e, sic merita p[ro]p[ri]e infra sup
 d[omi]no, ordines debent ext[er]i n[on]a ad infiniti
 p[ro]p[ri]e gl[ori]e, alia p[ro]p[ri]e h[uius] mod[us] d[omi]no, aut gratia
 ma[gn]a alia innot[ur]ibus, n[on]a tam[en] supra d[omi]no d[omi]no
 g[ra]t[ia] ex[er]t, sicut nec in exitu pure n[on]a g[ra]t[ia] de p[ro]p[ri]e
 superna, aut infinita cog[no]scit[ur] ad huc ad d[omi]no
 n[on]a d[omi]no. d[omi]no d[omi]no. sicut p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 ibilitas recur[re]ndo ad infiniti d[omi]no, sicut d[omi]no, sicut
 ar[bit]r[um] impugnat[ur] superioris ord[is] a d[omi]no d[omi]no
 cap[itu]l[um] sola infinita p[ro]p[ri]e d[omi]no, ad huc recur[re]nd[um] in
 ord[is] e[st] inefficax p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e impossibilitat[is]

DISPUTATIO III.

Innot[ur]et recurre p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e in
 d[omi]no voluntat[is] recur[re]nd[um] ad infiniti
 d[omi]no d[omi]no.

ubi satisfuit argumento impugnanti superioritatem ordinis
 à hostiu adstructam?
 Cap. I. Sola infinitudo simpliciter officij lethalis abiq; reuocari
 ad superioritatem ordinis est inefficax pro p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o impoluitatis.

Al probata Sola infinitudo simpliciter infra a legi
 genij n[on] est arguty efficax in adde quabilis moralij illius
 rei generalisq; finitudo in finitudo alterius generis q[ui]a
 sola infinitudo off[icij] grauij nisi nobis occurrat ad
 superioritatis ord[is]; n[on] probat efficax in adde quabilis moralij
 ignij per satisfactio p[ro]p[ri]e creati q[ui]a adhuc finitudo in finitudo
 off[icij] grauij dei donec ostendatur ill[ud] e[st] infinitudo ordinis
 ita ruxemi off[icij] satisfactio creata adde quaxi nequeat
 facile potest respondere deestis; forte nihil congru[um] p[ro]p[ri]e
 q[ui]a creat. d[icitur] n[on] solum ad equalitatis sed et q[ui]a superabundantia
 satisfactio. An vnice negabile ostendit n[on] in k[on]t[ra]d[ic]t[io]ne
 d[icitur] in finitudo n[on] solum potest adde quaxi sed et q[ui]a super
 ad ab al[ter]o de re finita dicitur ordinis aliter se ab
 altero et q[ui]a finito q[ui]o quicq[ue] off[icij] grauij supponat simpli
 infinita infra genij sui potest adde quaxi inact vnice
 a satisfactio creata finita d[icitur] infinita penes interior et ex
 habitualis dignificantis. Itaq[ue] p[ro]p[ri]a probanda est.

Probo in p[ri]mo maxime clarissimi exem
 p[li] sic continui involuit infinita puncta euota scam
 Analij; et tam longe imperfectioe anima raxa i[n] finita
 similitudine infinita in d[icitur] placas aut intelligo actus virtutis p[ro]p[ri]e
 moralij; e[st] in ordine valde inferiori cu[m] actus supernaali
 finiti; et de facto euota virtus actus virtutis moralis et
 q[ui]a ab hum[ano] d[icitur] dignificantis infinita a d[icitur] una Verbi
 in raxa meriti moralis seu red data dignij omni p[ro]p[ri]e
 moralij possit et tam iudicia cordis. Virtus meriti illud a
 valde inferiori cu[m] meriti finiti actus superabundantia d[icitur] a d[icitur].
 q[ui]o in finitudo alijus generis potest superari a finito dicitur
 ordinis. Probata iam minor nempe quod omni finitudo
 potest et q[ui]a superari ab altero infinito dicitur generis.
 in motu virtus off[icij] grauij d[icitur] q[ui]a e[st] similitudo in finitudo
 et sicut et q[ui]a meriti d[icitur] et tam q[ui]a n[on] dicitur in
 d[icitur] seu dicitur generis finitudo off[icij] q[ui]a longe
 superata ad infinito meriti d[icitur] d[icitur] acq[ui]n d[icitur] q[ui]a
 illi meriti n[on] satisfecit superabundantia q[ui]a
 velis Probata 2° ead[em] an[te] eos d[icitur] Thomas qui n[on]
 solum d[icitur] q[ui]a q[ui]a ad sed superabundantia q[ui]a
 satisf[actio] q[ui]a d[icitur] probat ex superioritate ord[is] q[ui]a
 d[icitur] an[te].

cum Deo defenditur, et nunquam ex infinitud offe
 sed iniura ipsam aequare videtur qd 2^a de malo ad 2°
 ubi cum sibi ex Stoicis obieciunt. V arguit contendens de
 ducere aequalitas omnium peccatorum mortalium ex eo quod
 omnia indigeant satisf. Dicit ita ibidem respondet ad 1°
 dicendum quod omni peccatis mortali² oportuit subveni
 ri, p^o mortis. Dicit propterea gravit² propterea infinitas de
 buisset dicere si eam agnosceret, et ipsius necessitas tan
 quam unius cu^o incomparabilitatis peccati p^o satisf²
 creati quam habent ex contemptu boni, infiniti sed tunc
 nihil prohibet quod p^o unius peccati magis contempta
 Deus quam p^o alius. Ex quibus sic arguo contemptu
 Dei et formalitatis ipsius offe et formalitatis rase aut
 peccati exponit satisf² infinita. Dicit; sed uota
 Thomae rase contemptus Dei in peccatis mortali² admi
 ttit magis et minus: q^o formalitas offe² gravis Dei,
 secundum quam peccatum mortale exponit satisf²
 infinita. Dicit admittit magis et minus. Sed impli
 cat quod peccatum mortale sit simile infinitum seu
 nullam rase seu formalitatis, secundum quod admittit magis
 et minus. Et constat ex his et ex eodem clarissimo me
 ritorum. Dicit supposita ipsorum infinitae quod uota
 Thomae peccatum mortale si e simile infinitum in rase
 offe² dei, secundum quam exponit satisf² infini
 tam. Dicit. Atqui peccatum exponere satisf² infi
 nitum. Dicit formalitatis e^o condigne incomparabile p^o
 satisf² creati: q^o iniura Thomae in eo infinitud
 simile sed ex alio cap. habet peccatum mortale
 gradum incomparabilitatis.

Probant alij ad quam a se
 rase ad bonum contra bonitas arguentes contra nos.
 Et postea dicimus ex eo quod p^o dicitur ad infinitud
 offe² gravis, assumptus ad sola superioritatis ordinis
 si sufficiat ad incomparabilitatis ipsius peccati, sicut
 aliquid a seculo qua tunc offe² gravis, quam dilectio. Et
 potest immediate solvere deficientes. Deum deo
 ad quem exire aequali ord^o superioritatis nos supposito
 arguit sic. Aristoteles contra Philonem p^o nos finalia
 peccata gravis que a seculo dicitur offe² gravis obvia
 non habet infinitas simile sed sola rase offe² gravis, p^o
 ut moralitatis substat in Deo: q^o rase infra qua
 non potest esse satisficere p^o offe² Deum debet

In fine potest deigne satisfacere quomodo illa vero
ablata implicat quod periret ad off. supra
malis fundata; n. aliter ac rursus fundam. in omni qu
malis de officio ign. quod ducere necesse e. Nihilominus
consulto adiutorio a b. hac parte quia respondit
Thome peccatum in se auferibile per dignum satisfaciendi
nisi secundum grad. off. subire sup. supra est a seors
a Deo; quae doctrina a Thomas in 4. 1. 1. 1. q. 7. 1. 2.
simili dicitur si respondet sed hoc nihil e quia satisfactio in se
pondet peccatum nisi secudum quod e off. Dei quod n. habet eos
sed solum eos q. a seors.

Melius igitur probari poterit adhibens ubi
Thome parentes cum Peccato quod licet peccatum mortale
n. erit simpliciter infinitum in re off. est tam superius et
inadequabile quoad gravit. et meriti pars per quoylibet
collectio venialis in quod probat. Illud Peccato quia rescer
ta n. recte ostenditur per inextremum aut minus certam ta
lis autem e illa gravitas et supererogatio peccati mortalis
omni omniu Theoy placito fulcra; cum tam infinitas
fens n. solum negat abatis sed etiam afluxi Thome.
qua et si non erit infinita offensa gravitas, tunc m. exeret
genam atq. damni et sensus. Ex qui infero: q. off. sa
dis n. sit infinita simpliciter potest e. superioris malis
seu inadequabilis per satisf. creatam. 2. o. quia etiam h
inadequabilitas in omni sensu. P. 1. Thome q. et Nay
stabilita; adeo q. n. e. aliquid infinitum longe minus
certis aut gentibus inextremum seu negat n. solum a. Nay et
omnibus Theoy sed etiam afluxi Thome. 2. o. quia
sicut pena eterna coram iudiciu. mali n. habet proport
tionis cum pena temporalis adita venialis. ita nec hu
millitudo satisfactionis gumbilis creat. habet proportio
q. atq. enormitas inferni. ex cuius valore levius est
satisfactio Purgatorii eccedens quilibet aliq
suis.

Contra autem q. dicitur d. 1. c. 1. c. 1. c. 1. c. 1.
cum dicitur in 3. 1. 1. q. 1. c. 1. c. 1. c. 1. c. 1.
t. 3. 1. 1. q. 1. c. 1. c. 1. c. 1. c. 1. c. 1. c. 1.
quibus per quod est peccata quae licet debent de fieri
infinito et gravitas e. et n. ita summa dicitur. modo
tam in peccato gravitate a Deo n. a eorum
ratio. sus. eos q. limitatis; satisfactio. 2. o. a d. ex
satisfactio. et n. q. dicitur illud limitatum in

licet eos alij capiti³ infinity n refundat: go similitud³
 it diversimode refundem gradibus in peccaty morale,
 et acty satis factioy exeat³ & goteat omnimode gradibus
 super³ ord³. Attactus a peccato per peccaty morale
 et inferens ordinis & attactus a peccato per acty satisfac
 tioy: sicut de simili diversitas tendentiaru ofeni³ grady
 haurit a deo altioris ordinis xii. et amonit³ super
 orales fatenti³ eunden³ dicitur.

Probata demig: quod aliqua res
 possit ee inaequabilis, et ante m tendimus, ad altera
 re etiam infinita diversy lines n exualis cap³ p³semine
 potest quam eos eoque linea ad quam pertinet res
 inaequabilis sit in ordine superioris: go est tria sola
 superioritas ord³ peccati gradis ad omny satisfac³ ex
 aty, sufficit it per illg sit inaequabile et quod ad hoc im
 pertinenti ve habet recursum ad infinitud³. Auptum pa
 tet by ex dictis, num ex d³ Thoma q³ d³ de veritate art³
 ad 3³, iuxta quem h³ q³ finity per d³tinuy augmenty po
 tet attingere ad quantyq³ finity: veritas habet si accipitur
 etiam ad quantyq³: go est mente yius quantitas finity
 n³ sit diversy acis seu ord³: goteat fundere inaequabili³
 per quolibet finity go it peccaty grade sit inaequabile
 per satisfac³ exeat³ n requisita infinitudo simpliciter
 p³ yius sed suffit quod sit in diverso et altiori ordine.
 Itaque ad omny etq³ constat d³na³ fustas: per nos
 merito d³toru licet sint gradus multa nequeunt delexi
 nisi per off³ simpleta infinita quib³ adstanty off³ lethaly.
 go extra licet off³ gradis supponat³ finita p³sent ee ino
 lubily nisi per satisfac³ infinity.

est tria rem finitam ee inaequabile ab altera finita
 et infinita diversy et inferens ord³ n tamen id posse atin
 gere in xanti, xate m³ duntaxat et attenda in d³le
 extremory de quibus loquimur: cum enim actus char
 supernaly elicitus a d³to, seu dignificatus a gra³ ba
 bituali, sit in ord³ supremo in genere boni deberet ad
 quare ord³ supremu in genere mali in quo e³ off³ lethaly.
 nisi d³na³ supremitas ordinis off³ lethaly eet simpleta in
 finita. Ceteru d³na³ et ego ad d³na³ cur nihil omniny
 acty supernaly d³na³ dignificatus a gra³ ba³ bituali
 infra d³ny ord³ supremu boni n fundat infinitud³ simpleta
 sicut illg fundat infra ord³ supremu mali off³ lethaly.

Disparitas enim que assignatur a Tholmi pro infinitudine,
a no adaptabitur pro ordinis superioritatis affe^{ct} estialis
supra illy acty char. quatenus satisfactoriy: qm soly
est tris, sed etiam attenda indole extremorum de quib^{us}
quimur n^o est cura ad inaequalitatem n^o suffiat affe^{ct} gravi
superioritas ord^{is}. Contra d^o et id ipsum d^o d^o
ideo gravis d^o Dei, pro illo actu char. trado ad
idem obitum infinity, fundat et haurit infinit^o simplicit^{er}
quia tendentia a repressiva et obsequiva (ita respondet
et ne pondere debent nisi velint celere principy) summe
Deo in debita est quid moraliter maius in reos iniuriis que
prae dictis amor omnino debitus summo bono sit in reos
obsequy; at qui hoc est recurrere ad ord^{is} superioris, et in
hoc recurrere ac dixerimine n^o dum statuta simplicit^{er} infi
nitas: qm Ad^o ipsi debent recurrere ad superioris ord^{is}
d^o et non ad infinitud^{em}

Probata minor: superioritas
que plura fundata in reos genericis est pure superiorit^{er}
ord^{is}, n^o involvens nec arguens infinitud^{em} simplicit^{er}
in extremo excedente; sed praedicty discrimen min^{or}
recurrat ad superioritatis affe^{ct} gravis supra praedicty amo
ry superioritatis que duntaxat desumitur ex reos genericis
xicy striusq^{ue} nempe ex eo quod peccatum grave sit ten
dentia a repressiva et obsequiva Dei, summe q^{ui} ipsi
indebita et extra amor superioritatis: q^{ui} grave re
currat ad superioris ord^{is} praedicty a b^o infinitudine.
Minor est evidens. Et patet ex ipsa soluce: et maior
videtur clara; nam quod reos aliqua generata sit in duple
mo ordine n^o tollit, quod sit strahibily per l^oq^{ue} speci
ficam n^o summy et donec per aliy summy strahata,
n^o excludit positive limitatoy in speciei, nec proxima species
constituta ex illo genere, est q^{ui} d^o positive et simplicit^{er} in finita
et existat ex empirio ab Ad^o n^o negatis sic d^o d^o beata
q^{ui} substant^{ia} q^{ui} et generis reos habent suprematam ge
neris seu eod^{em} genere suo ut perfectus, nullamq^{ue} mod^o
sunt impex reos et idem substant^{ia} reos generalisq^{ue} pra
dicant^{ur} simplicit^{er} a Deo: et nihil minus si strahata
per d^oq^{ue} finit^{er} et strahata in creaturis, n^o strahata
l^oq^{ue} species simplicit^{er} infinitas, sicut vero se habent
quand^o strahata per d^oq^{ue} d^oq^{ue} seu infinit^{er}, et tunc
l^oq^{ue} species n^o soly ut infinit^{er} et genere suo, sed
etiam contra genus sup^{er} simplicit^{er} materia moralis mox

eo genere suo e suprema seu habens summam lineam
 malitiae; et tamen adhuc iuxta Thomam et iuxta omnes
 Catholicos quodlibet peccatum morale e simpliciter finitum
 in ratione malitiae quia scilicet illa ratio suprema generica in
 virtutibus per aliam summam: infra qua etiam peccata
 mortalia illa quae, facta et directe stemnunt Deum
 est gravissima eo genere suo: nam iuxta Tho-
 mam in 2° 2^a dicitur 9° q^o 8 art 3 ad 3°, sic e ratio pec-
 catorum, quod illud in quo Deus stemnit e peccatum
 gravissimum, id est ratio gravissimum peccatorum quo
 cum tamen malitia non e iuxta Thomam simpliciter infinita.
 Et ratio omnium e quia si genus virtutis per se ipsum non su-
 mme, limitatum, et sequitur species creditur finitum limi-
 tatum.

Contra 3°: quod duo rationes genericae sint
 supremae, si aliunde sunt inter se diversae non tollit quo-
 minus una possit aliam excedere; sed licet actus ead-
 dem significatio agna sit supremus in genere boni et off-
 ensi Dei gravis in genere mali illae duo rationes genericae sit
 inter se diversae ut patet: ergo potest non dari aequalitas
 inter utramque et sequente reclusa infinitum potest
 esse gravius longe excedere seu esse in ordine superiori
 ad illum actus charitatis quatenus satisfactorius. Argumentum
 patet tum ex his, tum ratione maiori. Ex his et quod ad
 animam; nam iuxta contrarios quoties duo rationes sit
 inter se diversae, maiori potest sed ratio debet dari
 aequalitas inter utramque; et ideo defendunt repugna-
 re duas species seu duo predicata inter se diversa
 et aliunde aequalis perfectio seu quoniam quantitas sit
 eadem. Patet etiam ratio maiori; nam si enim gratia
 non solum e superior amoris superati. Quomodo. sed etiam
 ut dignitate et dignificabili per infinitam gratiam creatus
 qui adhuc in ea non potest, ratio summe debiti faceret pro
 amore ille in ratione obsequii decresceret, et ratio summe
 indebiti, quod peccatum in ratione contemptus Dei pluri-
 mus augetur; nam ratio aobilitate in aeternum. Prudentem, bon-
 te minus praefonderat in ratione obsequii quod bonum
 infinitum amoris infinitum accreat, ea scilicet infinita quae
 scilicet et quod creatur amare, quantum praefonderat
 in ratione iniuriae bonum infinitum a vicinissima creatur in
 finitum stemni quatenus stemnata et stemni gravius

simplex infinita. Nunc sic: in gradibus casu n̄ potest
 desummi superioritas off. gravis est infinita ipsius;
 nam etig amor ille haberet eandem infinitam intra
 genus sui: q̄ solum potest desummi est magis generis
 intra quod est off. gravis: q̄ hęc sola magnitudo ad
 inf. infini intra tale genus ē r̄as sufficiens ad continen-
 dy peccaty mortale in ordine superiori ad amorem Dei
 et alias satisfacies creatas, per quas q̄ magis inada-
 quabile. Cap. 2. solvta arg.

Cap. 2.
 Solvuntur Argumenta

Cum mul. suplex inveniunt. 1. ad hominem
 extra. 2. uoluntate que off. gravis n̄ ē infinita quia
 nec conatus peccati mortalis nec cognitio regulativa
 ipsius ē infinita. sed etiam neutry ē superioris ordinis
 ad cog. et motu satisf. create: q̄ sicut off. gravis
 n̄ ē infinita ita nec ord. sup. ad satisf. pure crea-
 atq. 2. Hęc superioritas ord. sumitur ab eo
 offendo, tanquā a suo moraliter imminuta, et sic off.
 gravis esset infinita de re ipsa identificata cum
 actu et sic, aut n̄ exit super. ord. si mensuratur ut
 quod efficienti quod n̄ ē super. ord. r̄axi satisfacies
 sed n̄ debet sic immensurari potest ē infinita quia
 n̄ ē unde limitata. 3. quia off. gravis solum ē
 ord. divini ex parte trive et obtrive. at qui hoc sensu
 est actus char. suplex ē ord. divini: q̄ n̄ ē cur.
 off. gravis ut in ordine superiori ad talem actus
 satisfacies.

4. n̄ videtur satisfacies sed est
 opus etalis, circumstantis, dequant. talis satisf.
 actus. est qui bonitas divina obtine. affecta per
 actus crea. ē eiusdem ord. secundum q̄. et q̄ sicut
 gravis p̄ante sui off. q̄ ea p̄to equalis gravitas
 haurit off. Dei et actus char. quicquid actus sunt
 satisfacies n̄ ut p̄tiona eiusdem ord. cum deo
 seu tamq̄ off. Dei que per nos solum ē ordi-
 ni divini trive, seu derivatve et participatve;
 sunt etiam r̄as q̄ haurit q̄ exaltat q̄

hinc pro N^e Diving. Sed comparata digni nisi per
 taly graue sit infirmitas ex nullo eaq potest ee sup^o ad.
 au amoris superalis dignificati agru habituali:
 n in h^o ex obto, et combat ex dictis melior pars off^a
 qua licet n^o comparatue ad y^o pars³ salu compa-
 ratue ad y^o off^a g^o iusti dicit perfect^o respectu
 ad Deu et pote excellens quodq imittao et participao
 physica aut moralis N^e Diving; nec excessus Pars³
 off^a supra Pars³ satisfaciens potest deprimere
 acty amoris in xate obsequij; potius enim exhit bon^o
 illuy amoris in iugremy grauy et aliunde implicat
 amoris sequim per d^o per quod exalta N^e
 deniq ab indole p^o amoris enim tend^o et
 pote intie supernaa^o his longe excedit sed^o
 naaly off^a quz quoad quantitas mali atq^o
 rata n^o dixit

Satisfactio minor quam infi-
 nita e satisfactio finita sed pro off^a graui n^o infinita
 suffi satisfactio minor qu^o infinita; q^o suffi satisfactio
 finita. Probata mi. p^o pro off^a finita suffi minor sa-
 tisfactio quam pro infinita; sed pro off^a infinita re-
 quirit satisfactio infinita; q^o pro off^a mali finita suf-
 ficit satisfactio minor quz infinita. Probata p^o satis-
 factio N^e quatenus infinita operatur infinite
 supra bunda^o et n^o mortaly finity; sed quod
 infinitudo satisfactio superabundat suffi minor
 satisfactio quam infinita q^o suffi finita. 7° impli-
 cat quod magis a bilitate, et n^o gravitas off^a graue
 Diving sit simplita infinita; sed si peccaty graue
 superat omny satisfactioy creatoy in pensabilita^o si
 litas quoy e simplita infinita q^o n^o off^a suffo
 nita gravitatis simplita finity implicat quod
 sit in pensabilis et sequat^o super plony
 ond^o et omny satisfactioy creatoy. Probata
 ut proband^o; et

Contra p^o quia in pensabili-
 tas et gravitas peccati mortali ut predicata pro-
 ba identificata; q^o nequit ee in pensabilitas in-
 finita infinita. Quin et in pensabilitas sit infi-
 nita p^o quia illa in pensabilitas e salu pro
 p^o et al^o off^a grauy; infinitudo aut^o proprietaty
 arguit infinitud^o off^a ess^o. Sic commune a bilitas
 infinita probaret multitudine infinita in pensabilita-
 tem impertransibilitat^o probaret infinitud^o in pensabilita-
 tem

et infinita; ex eadem ratione simplicitatis infinitudine mente
 Quia si in operibus a bilitate est infinitas tribuit
 Deo in ad eorum essentia ad deum per totam eternitatem
 inferiores et inferiores satisfactiones creatas in infinitis
 quod est satisfactiones foris ignales aut subterrogas
 de loco generari, non minus argueretur infinita gravitas
 illius off^o ex ipsarum satisfactionum quae eodis. infinitarum
 generari. Proba igitur illa est. quia quia in operibus a bilitate
 hinc ad quae bilitate nisi per infinitam satisfactionem. Proba, nequit in
 ei infinita, in operibus a bilitate aut off^o gratia non est
 ad adequabilem nisi per infinitam satisfactionem. Proba. quia ex
 esse ut omnes operibus a bilitate ad eorum foret simpliter
 infinita, non secum ac innumera a bilitate, ergo aut unper
 transeptilitate superantem omnes numeros et tran
 sios finitum. Quoniam denique quid est in operibus a bilitate est
 dicitur motus, quos omnes simul off^o. Divinus a pariter
 existentem et possibilem, ut possit quibus aequae unper
 fierem est omni operibus a bilitate finita et quae maxima
 infinita.

Ad hoc arguitur mones Thomas illud dicitur
 se est. De Beanal sic arguitur pro infinitudine peccati
 quod est eorum Superioris dicitur super off^o gravis in omni sa
 periori ad omnes satisfactiones foris creatas ergo quia non est esse
 superiorum off^o. sed est simpliciter infinitum, etiam est
 est off^o simpliciter infinitum. Similiter hoc arguitur et subterrogas.
 at qui dicitur in operibus a bilitate, sed sunt in infinitis comitibus
 est dignum, in adequabilem simpliciter et innumera a bilitate
 ab a bilitate, ergo dicitur super off^o gravis in infinitum hinc
 sed in infinitum in adequabilem et innumera a bilitate a satisfactione. Proba
 dignum, infinita de off^o gratia ad eorum gratia Deusa
 Deusum; quos omnia a bilitate, me ad in negantia. Proba. De
 In peccato sentit. quia Deo non dicitur in infinitum, bene
 tangit in modo, superiorum ad omnia, me a bilitate, et
 off^o pariter a bilitate, ex eadem ratione. Proba. De in materia peccati
 non est, nisi beata et a bilitate. off^o De tribuit
 off^o superiorum a bilitate, infinitudine simpliciter.

Deinde ex eodem arguitur ad infinitum
 simpliciter off^o de minori ad maius off^o est a bilitate
 metricam. Proba. De in peccato, in modo situm de
 fundere dicitur ad eam dicitur non quod est causa a bilitate.
 nempe quia dicitur in se habet illo off^o a bilitate, et quia
 ne sit in finem a bilitate, seu in finem dicitur simpli
 ter a bilitate est a bilitate; innumera a bilitate
 off^o a bilitate Divinus se a bilitate. nihil aliud significat nisi
 est off^o suo gratia supra omnia a bilitate gratia a bilitate
 a bilitate inferiorum ad quos a bilitate subterrogas in
 finem. De in materia peccati in modo a bilitate modo a bilitate
 Debe. ex eodem sui off^o, sui a bilitate sui amoris.

ideo aut potest refundere superioritas quon respiciat
 suo subterg infinitas, quia cum illa refugio sit obvia
 debet p[ro]p[ter] ex quantitate obvi inee entis, ad ipsam solum
 requisita cog. et inatus sufficiens, et actus ille exadat
 off[icium] illius obvi, seu tendit a versiva in ipsum genus se
 fuis

Hoc vero licet sufficiat ite quo actus pro
 dictus constituitur in supremo genere off[icium] Divini gra
 vis; n[on] tam sufficit ut exadat simplicitate infinitas quia ad
 istam infinitas n[on] sufficit vincere alia d[omi]nari ad. ge
 nera; sed d[omi]nari exorbitat n[on] p[ro]p[ter] sicut ab altero in tra
 ta q[ui]d d[omi]nari et genus; seu n[on] solum illi off[icium] ee sua summy
 obvi sed ee summe summy off[icium] sua illud obvi summy
 a vers[us] summy d[omi]nari; itaq[ue] sine summa cog. et
 amatu int[er]i neguit. Dicitur: off[icium] gravis potest habe
 re eam superioritas ad. abvi infinitas: q[uo]d potest
 Deus similit[er] illi superioritas refundere quon sit su
 pre infinitas inee entis. Itaq[ue] d[omi]nari q[uo]d obvi
 spectat illi off[icium] gravis p[ro]p[ter] dignit[er] absolute
 subterg quia q[ui]e habet inee entis: q[uo]d neguit speci
 ficate illi eandem off[icium] gravis p[ro]p[ter] superant[er] off[icium] d[omi]nari
 d[omi]nari obvi p[ro]p[ter] q[uo]d q[ui]e d[omi]nari inee entis superet
 omne obvi p[ro]p[ter] et hoc neguit habere quon sit summy
 boni ex genere et intra genus sui si enim intra genus
 sui permitteret obvi absolute superior[er] et dignit[er],
 eo ipso permitteret off[icium] d[omi]nari gravis quam off[icium]
 si habet illud obvi absolute dignit[er]. At licet
 intra genus off[icium] Divini d[omi]nari limitativa de
 p[ro]p[ter]mentia illud ens respectiva acientia; ne sit
 summa off[icium] Divina, ad huc respicit caput sufficiens
 superioritatis ad. a alio d[omi]nari super a lia entia
 respectiva alio obvi d[omi]nari sol[us] actus licet n[on] max[ime]
 ad obvi tam magnit[er] et absolute inalequabile
 et insuperabile ab alio obvi

Et hinc ad arguit p[ro]p[ter] q[uo]d
 p[ro]p[ter] a d[omi]nari respondet p[ro]p[ter] moral[er] h[ab]ere
 de obvi Deo duas ordines superioritatis h[ab]ere
 n[on] p[ro]p[ter] venialit[er] quatenus ex eo p[ro]p[ter] d[omi]nari
 d[omi]nari off[icium] sua Deo d[omi]nari modo superiorit[er] ad
 omnia mala p[ro]p[ter] omnes q[ui] a lio off[icium] d[omi]nari
 ex creatura: d[omi]nari specialit[er] quatenus ex d[omi]nari a vers
 siva et dignit[er] Dei immediate in se ipso emittit
 h[ab]ere modo superiorit[er] ad omnia entia. Semalia
 et creatura p[ro]p[ter] creatura. Itaq[ue] d[omi]nari superiorit[er]

proba dicitur quatenus habens superioritatem
superioris seu infiniti simplicitate in eis est
comitatus ad dictis: ideo autem ad illud reflexio non requiritur
itaque supra dicitur. Caut etiam conatus, quia inferior
quolibet pro obtinenda plenitudine deliberate actus peccaminosi
ita Deo gratuita propositio eo ipso sufficit et electio illius actus
est sua intra hoc affectu. Ita hic et nunc ex radat
sua immediate et sua virtualitate. Dicitur de gratia Dei
in propria de qua solo respectu habuit duas gradus
superioritatis.

At cum eadem actus ex radat simplicitate
infinita illud duntaxat non sufficeret sed iterum requiritur
infinite inmutabilitatis, seu infinite cogitationis
in conatu, ratione quorum intra genus sui offensus
graves ita Deo a nulla altera offensa gravi eiusdem generis
superari potest et aliter ad infinitum simplicitate merito
sui ipsi esse corporata, quod intra hoc genus quolibet
actio meritorea emittit absolute innumerabilem
aquamque altera et a collectis omnium meritorem. Sic etiam
ad versarios et malis mortalibus ex radat infinita
infinite quod requiritur in integrum sine infinita cogitatione
et infinito conatu, et tamen uoluntate cordis. Ad versarios
et malitia mortalis ex radat superioris cordis ad malum
veniale non requiritur cogitativa et motus superior
cordis et similitate actus charitatis qui a se ipso
et infinito et tamen superior ad alium actus
superioris virtutis usque ad regulativa et motus
seu in inferioris cordis in invidia in bonis
vitiis aut honoris que superior comparatione ad in
vidiam in bonis secundum se habere eandem infirmitatem
et cogitativa et denique discursus superior comparatione
ad sensum et requiritur quod superior et patet
in homine et tamen requiritur quod infinite in die
cuius illa est infinitas.

Ad respondendum eam superioritatem
esse realitatem id est per se tenens peccati
mortalis coniuncta Deo in propria Personam et in propria
fante propter eiusdem Deo modo sufficienti ad peccatum
mortalitatem extra tamen virtute et arguitur de deum
ex parte seu divina maiestatis que est tunc extrinsecus
ipsi: id est superius de profundis superioritatis cordis
in infinitum quod requiritur quod in tamen simplicitate
comitatus ad dictis: quod ex radat tamen superioritatem

n̄ debere acty om̄isuraxi a suo p̄xi efficienti sed
 cum obto infinito et attacto per p̄xi illg q̄avitā off̄
 iurg. Pastex quq̄ quod ponet etiḡ dei quod illg superi
 oritas eongenere om̄ensuraxi etiḡ acty ex suo p̄xi
 n̄ et effectivo. sed et de defectivo quā sendue r̄p̄xi
 adie et effectivy. est enim potentivy ad malū quq̄
 ad bonū, sicut de deficienty quq̄ ad efficienty. sicut
 obediēdy x̄as potest homo se aut alius occidere n̄ ta
 om̄ resuscitare. et solū n̄ x̄xi peccare n̄ tamq̄ re
 surgere. Ad 3° in p̄xi unito in malia mali
 seu off̄a ob̄iva cuius malitiḡ ad equabit bonitas
 actus char̄ etiam n̄ elicitus a iusto et in peccato
 veniali cuius poterit ee odiḡ r̄atisf̄ natūly amōd.
 A p̄te ob̄ive etiḡ ord^o divini.

Deinde respondeo quod etii
 acty char̄ et off̄ensa q̄ x̄avis deveniant in obto potest
 off̄ensa superare acty char̄ in x̄ave r̄atisf̄ sed dixer
 de modo respiciendi illud ob̄ty seu ex superioritate
 tendēdy aversiviḡ supra tendēdy r̄versiviḡ in Deū
 quq̄ superioritas p̄sentia est r̄versiviḡ ip̄i iustia
 quos malia peccati moraly licet finita p̄ndat in
 finitudē off̄e quq̄ in x̄ave ob̄regū et r̄atisf̄
 nequit amōdare bonitas tendēdy r̄versiviḡ acty ch̄.
 et quidē ob̄ty tendēdy r̄mūy genexis potest r̄stare
 superioritas comparative ad actus a d̄eriviḡ gene.
 diversimode tendēdy in idē ob̄ty et constat manifesty
 exemplē peccati moraly et venialiḡ. n̄ cuius ob̄ty
 cas a intuitiviḡ et ab̄ta active. n̄ cuius Dei
 r̄atio vero n̄a tēdy aversiva in Deū et
 superioritiḡ n̄d comparative ad tēdy r̄versiviḡ
 taly quoad ee morale ob̄regū et r̄atisf̄ acty ch̄, con
 rat ex dicty de p̄xi acty. nam tēdy aversiva
 et immediate r̄mūy r̄a n̄ iustia Dei a b̄olū
 q̄ x̄avi summe q̄ q̄i indēbita att̄ r̄p̄xi n̄d tēdy
 tamq̄ r̄versiva superna ḡis elicitā a quā a b̄olū
 etiam iustā a ob̄regū summe dēbity Deo et
 in conspectu ip̄i acty r̄stare l̄ve.

Ex quo r̄at solū ad p̄xi
 3° arguy. quq̄ q̄i actis n̄o r̄scat n̄o r̄scat
 sed etiḡ ad aliḡ incōn̄tūḡ, eiy tamq̄ dignitas p̄xi
 que dēbita ex d̄iḡ p̄xi r̄atisf̄, et ex quo
 p̄xi ip̄i ex d̄iḡ p̄xi off̄a. q̄ q̄i p̄xi ex iustia n̄
 ponit aversivā ad ity p̄xi, nec illiḡ dēbita n̄
 maḡ r̄stare, sed neces̄ r̄ob̄regū in Deū.

idè licet actus char. eliciti ab ipa ex nobil sui obli
 et dignitate qz habitualis magis accipiat excellere
 comparative ad proximi et ad aliorum virtutes actus, n
 tam comparative ad Deum et gratia operum, seu ita
 ut tantum placeat et congruat Deo, quod in duplici
 et incongruit offa gravis; quippe hac facta operosa
 et subito in, actus predictus erudit quid valde con
 gny et fere nihil. Nec inconveniens e quod ead res
 aut diversorum sit simul magna et parva; nam quod
 e magis in aliorum eiusdem generis potest ee parvum
 comparative ad res diversi generis; sicut magnus
 ante equos e valde parvus comparativus ad Eleph
 antem. Et hinc fateor, quod infinitudo bonit. divine
 extollit bonitas amoris in supremi dilect. genus
 caritatis ad summum debiti in Dei n minuit in ea
 dilectione bonitas et honestas, sed solo rago obsequij, qu
 e aliquatenus diversa, et pote notari aut impor
 tandi diversi rati, diversi qz tunc comparati: sicut adhu
 in humanis id honor exhibitus Parenti e magis boni
 et honestus, quz exhibitus Pensioni extranez equali
 quia magis congruit debito Filij; et tam e minus obe
 quiosus in Parenti, quz in illius extranei, cui mi
 nus debetur. Ad enumerand facta in 5o arguto con
 stat ex dictis: et quoad illy eosdem supernaturalis tenet
 et bonit amoris supra e de 3o naali offa gravis Dei
 res fides solo ee quoad ee physicum; facta tam
 comparatione quoad ee morale, n posse comparari
 perfectos cum imperfectis, sed imperfectos cum perfectis; et hoc qz
 sa dicimus imperfectos offa naturalis ee moderate suff
 rioni ad perfectos illius dilect. in ee obsequij et satij
 fact.

Pro 6o arguto nego mi. et distinguo
 primò pro 6o in qz offa finita suffit minor satis
 factio comparative et in actu, seu in ee virtutis, quz
 pro infinita nego maior; minor in actu D, seu
 in ee virtutis prout in luxuria, sedo maior; et dis
 tinguo minò pro offa infinita quz ee satisfactio
 infinita in omni virtutis, seu in actu N, in infini
 tate impulsu, seu in actu D, sedo minor; præcise in
 fini. virtutis, nego minor; et D. Itaqz sequimur
 qz finita n potest produci aut detrahi, nisi perfectio
 finita, et quoad hoc possit inter se differre qz effectiva
 et imperfectior qz in sa an rati, et et hinc licet
 qz licet sint satis bonæ inæquales; tam neque

possit ab altero agente primi produci neq[ue]
 destrui nisi a virtute infinita omniq[ue]. Et sicut
 in y ad dictis rebus sponit quod exigant equalis via
 eius entitative et machet ex parte cause, valde tamē
 in aequali influxu illius virtutis; ita effusio infinita
 potest differre a finito in eo quod p[ro] illo, exigat
 infinitum influxum eiusdem cause, aut virtutis. Cum
 igitur satisfactio N[on]i se habeat ut causa destruc-
 tiva et quidē miraculosa seu ista existit off[ensa] gra-
 vi, que ē effectus destruendus, potest illa off[ensa] exi-
 gere ad sui copiosas virtutes satisfactorias infinitas,
 que, etiam naria foret ad delendum off[ensa] infinitam
 hoc tamē dicimus quod p[ro] off[ensa] infinita p[ro]-
 ter infinitas virtutis satisfactorie requireret
 influxum satisfactorium in actu d[omi]ni infinite maiori
 seu exhaurens totam infinitas virtutis; quod n[on]
 requiritur ad delendum off[ensa] infinitam

Ad 2° p[ro]sbaos distinguo ma-
 xime; satisfactio quatenus infinita dependat infinite super
 delenda off[ensa] finita, superantē q[ue] propria cause emine[n]-
 tialiter sed; cause univ[er]sae nego maioris et distinguo mi-
 quando infinitudo satisf[actio] superabundat superabilis
 propria cause eminentialiter sufficit satisfactio finita nego
 mi- si illa superabundat et propria cause univ[er]sae
 sed mi- et nego 2°. Itaq[ue] satisfactio infinita N[on]i
 in comparata cum eff[ectu] extinctionis off[ensa] tanq[ua]m causa mi-
 nica, sed tanq[ua]m causa eminentialiter et equivoca: excessus
 autē h[uius] finis cause bene p[ro]prie n[on] requiritur ad effectum
 quando est distincta in causa univ[er]sae minoris h[uius] finis;
 ceterum quando constat aut probatur off[ensa] illi, etiam
 peculiaris in dolo aut o[mn]i. Superabundat, si univ[er]sae quod
 producat seu destruat in aequo virtute finita (quod
 autē eff[ectus] finiti verificari potest, ut constat p[ro]ductione
 exemplis in off[ensa] Angelis et aliis rebus); tunc necesse
 est p[ro]prie cause n[on] potest dici n[on] exactus, seu de mali-
 re habens ad illi off[ensa]; solus enim talis ē ille excessus et
 eminentialiter que, fortiter n[on] venit cause, ex eadem eff[ectu]
 qui esse distincta in virtute inferiori: ut q[ue] off[ensa] d[omi]ni q[ue] q[ue] q[ue]
 et constat ex n[on]i rebus, sit in virtute superiori ad q[ue]m
 satisfactio n[on] exeat eo ipso ex maiora in dolo et eff[ectu]
 qui, et digne satisfactorie delectabilis, n[on] distincta in
 virtute satisfactoria inferiori, et sequuta p[er] se fortiter
 exigat cause equivoca eminentialiter seu infinitam

aby 3. fiat satisfactoris. Posti

Ad 3. arg. respon

des claudicare utraque praemissa. Cuius in omnia
 maiori negotio; quod enim peccatis male sitinade
 quabile per omnes compensationes finitas et quae creatis, in
 probat quod illa incomparabilitas sit absolute et im
 plicite infinita sed solum secundum quid et negative mem
 se comparative ad dispensationes finitas quae excludit
 Quod autem non ideo sit simpliciter infinita, constat
 quia non adequat sed infinite superat ab infinita sa
 tisfave Posti, ad quod tam exigendum sufficit sola su
 perioritas ordinis seu infinitas secundum quid et
 constat ex dictis. Quia idem patet ex eorum
 et in singulis, tum de Beatis, quae similita est incompara
 bily quod sit aliud boni finity; tum de bonis, quae in
 finity, quae incomparabilis patet est per quod quod bonis
 temporalis; tum de nobis Angelis, qui similita est impa
 rabilis et immaterialis, incomparabilitate et immateri
 alitate excludentibus quocumque partem et materialit
 tatem; et tamen id non sufficit ad praedicta omnia sunt
 simpliciter infinita sed solum secundum quid. Et hoc dicitur
 Thomas de prima de spirituali creaturis art
 1. ad 3. argum. 1. et 2. dicit quod quae habet rationem
 super ordinis licet sit finita in se, et tamen sui super
 est tamen infinita per suos inferiores: sunt etiam dicitur
 Solis est infinita tamen generabilis et corruptibilis
 per quos producit etiam si in infinitum est non mi
 noraretur.

Conquibus constat ad esse omnia sola
 que ideo tenet que proprium est numerabilitatis, aut spatii finiti
 pertransiri numerare aut tempore finiti, ut non cognoscitur
 finity esse gravis Dei compensari satisfave finita potest
 enim exigere infinitum quod sit superioritas ordinis quae in
 patet eis generata sui licet sit in genere sui, et patet in
 divisione deata et aliis. De quibus in hoc in materia deata
 que si se in singulis individuis suis si se in collecte
 omnia est incomparabilis per bona inferiora aut in fin
 singula et similia singula semalia non minus in om
 ni collective sit intelligibilia comparative ad mala
 inferiora. Ergo respondeo praedictis incomparabilitas
 et tanta in singulis peccatis gradibus per omni collec
 tive esse negans maiore quae eo quod satisfave creaturam
 quae excludit non tamen eo quod fundam praedictis negare

inducentis: hoc enim fundamētū ē ipa gravitas peccato
 rē infinite maiora in omni collectivē quā in singulis.
 Sic anima rationalis ē aequē impartibilis et immaterialis
 quā Angelus aut collectio omnium creaturarū spiri
 tualium, aequalitate distat ab eorum neg. inductis quē in
 vniūsi diuisit n̄ tam ex p̄tē gēneris fundamenti;
 nam ex ipis negatōis participatōis et materialitatis, gēneratōis
 fundant Angelū et aliz creat. p̄stantiorē an̄ ra
 oali

Deinde nego maiora arguti; nempe quod
 n̄ possit componi infinita incompensabilitas cum finita gra
 ditate. Neq̄ obia p̄ probas, quia licet incompensabili
 tas et gravitas off. ē diuina, forlita entia idē s̄ fūctō
 eorum entitay notantis, importat tamē diuersa nota
 ta rāe quorū potest ēē simplia in finita compensabilitate
 n̄ tam gravitas: sicut licet eadē forlita entitas actus
 Opti Domini sit forlita donata et inextorta, potest
 habere infinitudē simplia in rāe meritū, et n̄ in
 rāe honoris, tūc moralis, ad diuersa notata. Itaq̄
 ad infinitudē illius incompensabilit. sufficit infinitas tūc
 quā notat et sine fine excludit: ad infinitudē autē gra
 vitay off. diuina id n̄ sufficit sed requireret infinitas
 eorum et notay in Deū a reuēsiōe actus quā notat.
 Ad 2° probas respondes quod proprietates infinita
 tunc arguit infinitas eius, quando a bella inducitur a
 p̄ rāe off. effus positivi: hęc autē infinitas incompensabi
 litay peccati n̄ est, effus positivus neq̄ entitay infinita
 nisi p̄ rāe negativē p̄ rāe q̄ n̄ inuinitū eorum mag
 eorum fundantis sed ex tūc exclusio sine fine. Ita
 terq̄ quod, ea incompensabilitas peccati nihil est
 aliud quā necessitas satisfactōis. Opti s̄ satisfactōis
 delectata ac p̄ rāe de n̄ comparatay peccati p̄ rāe
 off. effus inducti a causa p̄ rāe ductiva sed p̄ rāe
 causā, abbauectōis; in qua ex infmit. virtutū requi
 rit, n̄ rāe probate infinitudo tūc exigentis s̄
 diuina, in soluce supererogatis arguti: q̄ ex
 eo quod, incompensabilitas, est proprietates, infi
 nita n̄ necesse deduceret infinitudo eius peccati

Ad 3° probas dico, satisfactō
 eis rāe rāe tendere ad y lacandū animū off. rāe
 p̄ rāe q̄ ē rāe rāe rāe. quod dicitur in infi
 nita ē rāe rāe rāe quod d. exigent

a Creat^a satisf^o intentione et intentione sine op.
 Nihil illa opera exacta a Deo sine fine, n^o t^o
 est satisf^o quae p^ona coram p^ode peccato: contra
 aut^o peccato morale n^o mereri de indigno om^o
 p^ona p^onbili et docet immo^o Sea. Dices si p^o
 caty morale n^o mereri om^o p^ona p^onbili; potest.
 Peccator satisf^o pati p^o ip^o et sequi et t^o satisf^o
 facere. Respondes peccatoris pro peccato gravi n^o
 dimittit quoad culpam nunqu^o p^one satisf^o pati cathe
 goematicè quia in nulla durate potest veni p^oari
 satis g^oius e^o veni p^oerit iam tot^o p^onam debi
 t^o sed p^one incat^o p^oematicè incat^o inde t^o
 at^o et intaminabili p^onois: ex eo aut^o quod sic
 duntaxat p^ont satisf^o facere potius p^obatè imp^obi
 litat^o idig^o satisf^o facer^o, quia om^o qu^o potest veni p^o
 cari quod exhibeat tal^o satisf^o fac^o. Et n^o debeat aliq^o
 ma^o et ma^o sine fine. D^o Q^o an peccator
 per obis^o satisf^o suff^o quod sit fr^o sanctificans p^o
 satisf^o fac^o digne pro peccato gravi quoad culpam
 cap^o impugna^o rez S^o et P^o Vazquez

Disp. 4.^a An peccator possit condone satisf^o facere pro
 peccato gravi quoad culpam per contritionem et
 supposito, quod hoc sit forma sanctificans?

Cap. 1. Impugnantur sententi^o Scottistarum et P. Vazqz.

Convenit Scottis et P. Vazquez, eo q^o d^ont
 p^ont e^o p^ona peccatoris satisf^o fact^o p^ona gravi. Alterior in ist^o respon
 d^o vult deversu^o vult; P. Vazqz. d^ont q^o p^ont cap^o t^o
 Disp. 28; Scottis d^ont q^o p^ont e^o abt^o satisf^o fac^o digne, et q^o suppo
 sit^o, ad n^o sit satisf^o fac^o. In ist^o aspectu negava^o q^o p^ont p^ont au
 d^ont adducti ill^o Disp. 28. Relatio^o statuetur neut^o q^o p^ont p^ont p^ont
 fact^o satisf^o fac^o, et ita crasa p^ona et culpa gravi. Deinde erit
 ratio in adductis, q^o p^ont fact^o applicari p^ont ad huc ad p^ont
 q^o p^ont p^ont in specialit^o p^ont q^o p^ont p^ont p^ont. P^ont
 q^o n^o sit satisf^o fac^o, et indicat^o, q^o n^o indicat^o a q^o p^ont
 fact^o p^ont indicat^o; nullo ex p^ont p^ont e^o p^ont satisf^o fac^o.
 Non q^o p^ont p^ont q^o p^ont n^o eliciti a Deo a p^ont a p^ont a
 peccato et inimice Dei; sed n^o p^ont e^o meriti p^ont p^ont, et
 p^ont satisf^o fac^o p^ont p^ont, aut q^o p^ont p^ont alterius mo
 talis is veni^o abt^o cult^o, et vult q^o n^o sit a p^ont n^o
 p^ont e^o meriti p^ont veni^o pecc^o moralis quoad culpam.

6

Hoc valet recursus ad 2° d^o, scilicet, ad fructus eliciti
 a peccatore ex gra^o dabili, ut placet Scovitis apud Mastrii; Et
 si fundit peccatori gra^o dabilis p^o prior^o sp^ori, aut na^o ad fructus,
 si, quae d^omittit, aut p^o posteriori? Hoc 2° d^o d^o d^o; Et dicitur
 totu^o p^o accipere valent^o d^oignu^o a gra^o p^o p^o ca^o d^o d^o, p^o ma^o
 illegiti^o d^ont^o ab ipia; q^o ad caru^o n^o illegiti^o d^ont^o, seu elicita ab
 hoc amico, cui d^o ig^o remissu^o pecc^o. si 1°, q^o qualitas gra^o n^o ex
 na^o sua d^o Scovitis, a^o ex illa ordinare Deu^o sit remissa pecc^o,
 t^o supponere iq^o remissu^o pecc^o ante eliciti^o d^ont^o, q^o secus? si
 1°, d^ont^o supponens no^o gratis remissu^o pecc^o p^o i^o quic^o gra^o dabi-
 lis, n^o eg^o mereretur ee d^oignu^o. si 2°, d^ont^o illa n^o erit meritu^o d^o
 dignu^o, utpote elicita a Deo n^o digna, qualis e^o peccator, cui n^o d^o il-
 legitu^o remissu^o pecc^o. Dices, d^ont^o illi ex gra^o p^o prior^o na^o p^o p^o-
 ta a Deo, remissura in pecc^o dependet, seu fructu d^ont^o ex
 auct^o gra^o p^o menda^o a peccatore.

Ita in 1° q^o gra^o dabili, ut remissi-
 va, seu ut p^oponibili d^o pecc^o, neq^o p^o prior^o na^o p^ocedere ad d^o
 d^o, d^o aliud, hanc tale p^ognu^o dependet ab ipia d^ont^o p^o poste-
 riori elicenda; Et q^o ipia gra^o, ut collata a Deo p^o tale decy^o re-
 missiva, d^ont^o sit pugnare d^o pecc^o, ipius expellere. Debere expel-
 lere pecc^o p^o prior^o na^o ad eliciti^o d^ont^o; Et q^o eod^o signu^o, q^o
 ad illegiti^o aliq^o gra^o d^ont^o d^ont^o d^ont^o capaci, det d^ont^o d^o
 suu^o eff^o. Na^o 2°, et q^o an gra^o illa dabili i^ogra a Deo p^o prior^o
 na^o, tollere licent^o d^ont^o elicita^o p^o posteriori, t^o secus? si 1°,
 d^ont^o illa n^o erit digna d^ont^o d^ont^o, meritu^o d^ont^o remissiva pecc^o,
 et ad q^o requir^o licent^o d^ont^o ad^o ipia. si 2°, q^o ea^o licent^o, qua^o
 nos pugnare gra^o p^ont^o n^o elicere d^ont^o, p^ont^o ex na^o ven^o d^ont^o p^o
 d^ont^o d^ont^o p^o pecc^o; si eni^o ea gra^o n^o e^o remissura pecc^o, nisi dependenti^o
 a d^ont^o; Et ex sup^one maior^o d^ont^o n^o erit remissura pecc^o,
 d^ont^o d^ont^o ipiu^o n^o expellit, a^o potius d^ont^o d^ont^o d^ont^o. Nota ad d^o p^o
 sit p^o p^o q^o de illis d^ont^o. si aliud d^ont^o a Deo, ut p^o p^o,
 sed ut eff^o ipius d^ont^o p^o p^o, hui^o d^ont^o d^ont^o d^ont^o d^ont^o
 cadet sub meritu^o; Ita ad Scovitis d^ont^o, i^oce negant^o q^o
 Mastrii. Disp^o d^o q^o 2° a 2°, Deu^o a^o p^ont^o mereri om^o p^o
 p^o opera subseq^ontia. Et q^o ad^o q^o ex^o d^ont^o illis meritu^o

affrati, anticipando premij. Denique includit liberalitas
aliquo eorum te premiantis. Denique iniquitate ingrati
an dicitur mercede de odigno remissio peccati mortalis
n̄ aliunde gratis exhibit.

Rec satisfacit Malitiam
inquiant dicitur a licite a gra pro supposita posse pro
priori de peccata Dei ad idola, mercedi remissio pec
cati, quia ista e effus posterior n̄ dicitur, et dicitur
ista procedit a gra gratia et amica Deo. Contra
enim si remissio est pro posteriori n̄ ad contrarios
implicat quod dicitur e licite a Persona gratia et
amica Deo: nam Peccator nequit ee gratus et ami
cus Deo in sensu composito peccati mortalis, et
ante quod supposita remissio, sed gratia in se ab ista
remissio: quia effus positive gratia et amici Deo et
implicat munditiam ab omni peccato mortali. *Postquam*
et contrario illa supponeret et causam sui gratia habi
tialis duntaxat in ee qualitate et n̄ oppositam pec
cato mortali; et gratia et remissio peccati, sed et
collata a Deo per decretum remissio et donatio
per quod Deus deponit iram in inimitabilem dicitur
peccator. Si, 1^a gra sub illo dicitur e collata Deo
sitas composita in remissio mortali, et n̄ redit
Peccatoris iustus et amicus Dei. Si, 2^a gra ante quod
existat in ee dicitur, supponit iam remissio peccati
ty et Deus peccatus cedens q̄ dicitur pro aduendis
dantur inimitabilem dicitur Peccatoris.

Denique iam
ad idem dicitur. *Postquam* quod in 1^a dicitur quate
nus dicitur, quod et si contrario ista e sanctificans
et recipit dicitur e idigna pro peccato mortali
quod culpam per q̄ etiam nihil minus, negat
quod in absolute idigna dicitur quia dicitur
remissio gratis a Deo debite peccatoris castitiam
autem ee ad eliciting dicitur ipius. Hoc enim
quod procedunt omnes sunt affrantes, quod
n̄ de peccata absolute satisfacere dicitur pro suo
dicitur gratia nam n̄ contra de dicitur quod n̄

ali (quod solum aliquibus nominalibus tribuunt) nec a
 aliis. Et istis negant necessitas presentis auxilij gra-
 tiae ad Deum collati, quae solum negabant Pelagiani: et
 sic dicitur. Dicitur in hoc cedit senex a praedicti aucto-
 ritate in sensu extra quod presentis adeoq; iustitia
 opposita omnium res. Et ac Theodorus absolute negat
 huius possibilitatem oblique satis facis exhibendae a creatura
 pro culpa gravi, et sane inexcusable dicitur quod pe-
 cator per istos quodcumvis valde remissus ponat esse
 qui tantis est estimabile apud Deum quodque innumeras
 et enormissimas ipsius peccata

Proterea eodem prorsus sensu
 istis illa est satisfactio, quo remissio libera et im-
 putabilis causet. Sed in obstante gratuita collata augi-
 lii gratia praesuppositi ad ipsam istud illa vocatur ad
 Dicitur ex pleno perfecta remissio peccati: et pro
 condictionem exit satisfactio digna et perfecta. Equi-
 ty alioquin adhuc ex merito. Nisi in debita peccati
 remissio peccatorum negat in suis oblique satisfactio
 pro suis peccatis venialis: quia potest remissio peccati
 mortalis aut venialis quodam culpam saepe remanet
 rebus alioquin per se temporaria ad: et similitudo iustus in
 potest oblique satisfacere pro peccata temporali pec-
 catis mortalis. quia ipse satisfactio supponit anteriores
 gratias remissio ipsius peccati quodam culpam. Nec
 quod insurrexerit memeri potest perfecte et oblique
 me sine istis: quia nullus potest mereri de digno
 13 auxiliij, nisi oblique ipse aliq; meriti nec de peccata
 absoluta potest. eadem memeri. Hinc dicitur
 que. Et oblique venialis gratia satisfactio est propter
 similitudo infinita exit absolute digna satisfactione pro
 peccatis mortalis: quia similitudo supponit gratias remissio
 aldeo aliquid peccati debita nempe augi. et
 bene.

Profecto quomodo peccatum nequeat
 mereri, ne Deus sic gratia in veniens oblique
 ne hoc aliquid tenetur sit oblique venialis, et multo magis
 bene dicitur. Et dicitur in 2. libro. Sed dicitur
 ly praesent quod peccatum nequeat mereri tanquam
 na omne ne. A hinc absolute existat: in tanquam
 Nihil gratia minus et dignitas: quod factum est de
 dicitur ipse et docent Dicitur Meritum, quod
 et dicitur et omne. Nonne, scilicet Augustinus peccato

accuerunt Redempti in peccatis peccati; itaque
poterunt dominus et per peccatum redabantur posse in
digni redemptio: qua propter, decretis Christi et sedis
toris, et ad ventus ipsius ad Scythia et Patrii pro
dicata in ignis misericordia, quam de iure nega
re possent in peccatis peccati: sicut solent gratis red
nat aliquod peccati debiti quando per auxilium effe
ad omnes; ita etiam gratis donavit aliquod debiti
peccati Adam, quando misericorditer stultit
Christi et Redemptoris: quod si donat prioris debiti
obstat ne creat possit ad ignem vati faceere
donat posteriori debiti obstat ne vati face
Christi sit digna duxerit: sicut de vati faceere
in acceptat pro reprobis in peccatis peccatorum ita etiam
donat aliquod debiti peccati quando ex acceptat
pro iustificare impiorum. Item si ad peccatum et
ad ignem vati faceere necesse foret, et nulli debiti fa
male peccati in extinguita foret peccati; vati faceere
Christi non exit digna et perfecta, quia extinguit
omne debiti omni peccati, neque enim restituit
nobis omnia bona quae habebamus in statu innocen
tiae, et amisimus in peccatis originali, nec quoad
peccata personalia, extinguit omne debiti peccati
temporalis

sed et proinde aliquos idu
vel proinde arguto exhibent vati faceere
sed non proinde vati faceere omni ita et
Christi et alii vati faceere vati faceere
facto in vati faceere, vati faceere quoad vati faceere
vati faceere de vati faceere peccati peccati: quia
vati faceere vati faceere quae vati faceere et in hac
vati faceere in vati faceere vati faceere vati faceere
Christi vati faceere pro debiti vati faceere
quia peccati vati faceere ad vati faceere vati faceere
de vati faceere et vati faceere vati faceere. Obviam de
in vati faceere vati faceere vati faceere vati faceere
vati faceere vati faceere et quoad vati faceere vati faceere
vati faceere vati faceere vati faceere. Contra quia hoc e
vati faceere ad vati faceere vati faceere vati faceere
vati faceere in peccati vati faceere vati faceere vati faceere
vati faceere vati faceere in vati faceere vati faceere
vati faceere vati faceere vati faceere vati faceere vati faceere

n̄ gra de finijre eorū iijny absolute, sed dicitur
ijny ut l. c. p. p.

Oberva 3° n̄ estig satisfice
re solung alioy aientiy carū 3° N̄ p̄i de hedy
toxi n̄ p̄on ee pang peccati quia illud p̄acite
bonū potest negari in pang quod existere p̄on et
homic n̄ peccante: cy q̄o decernit N̄ p̄i de hedy
toxis existere n̄ potuerit abis peccato carū iijny
decerni nequit ee peccati p̄ona. Ita t̄m̄s. dicit
Redemptor meclit̄ eorū cy peccato, ita p̄onit̄ et t̄m̄s
D^o in pang peccati potest negare p̄onit̄. q̄o etiam
Redemptor. Et r̄ao r̄troviḡ e quia d̄t carū Redē.
aut p̄onit̄. s̄it p̄ona peccati suffit quod statuta ad eo
eorū d̄ypl̄es in peccato et d̄tra peccatorū: et ut p̄onit̄ ita
libere decerni suffit quod p̄cedit̄ peccato p̄onit̄ Redē
et p̄onit̄, existere et n̄ existere. Oberva 4° quod
etsi N̄ p̄i p̄a definitus h̄m̄ct absolute p̄onit̄ D^o
in pang peccati n̄ movere volū 3° iijny aut alio quo
n̄ p̄onit̄ do impedire effeaz aplicaz meritorū eiy in
pang p̄onit̄ p̄onit̄ p̄onit̄ enj N̄ p̄i absolute p̄a
definit̄ n̄ eorū de bita tali aplicaz et multis mirny
alioy Diviny seu mōd̄o q̄o r̄ua d̄it̄

Oberva 5° n̄ p̄e r̄pondere
T̄m̄s qui subrexit acurū N̄ p̄i Complut̄is
redē p̄e N̄ p̄i n̄ p̄onit̄ meriti de d̄igno r̄onit̄ de
biti carū de redē p̄onit̄ n̄ quid̄ d̄it̄ r̄alozū m̄xi
toxi. Nam p̄onit̄ meriti r̄onit̄ Cy p̄onit̄ ad r̄xi
t̄m̄s. s̄it p̄onit̄ de r̄onit̄ et quia m̄xi d̄t Cy p̄onit̄
n̄ p̄onit̄ habere r̄onit̄ p̄onit̄ t̄m̄s d̄it̄
p̄onit̄ d̄it̄, alioy enj p̄onit̄ d̄it̄, et ad
r̄onit̄ t̄m̄s tale d̄it̄ infiny r̄onit̄ meritorū N̄ p̄i
d̄it̄ eorū d̄it̄ d̄it̄ r̄onit̄ q̄o r̄onit̄, quod r̄onit̄
ḡi q̄o r̄onit̄ peccatorū quō d̄it̄ carū de r̄onit̄
magi in q̄o q̄o r̄onit̄ quia longē magi p̄onit̄
e peccatorū liberaz a p̄ona d̄it̄ et iijny r̄onit̄, quō
habere p̄onit̄ Redē p̄onit̄. Ita t̄m̄s. q̄o licet
h̄e solus p̄onit̄ r̄onit̄. r̄onit̄. d̄it̄ d̄it̄ d̄it̄
m̄xi d̄it̄ om̄y d̄it̄ r̄onit̄ et aliy m̄xi q̄o
p̄onit̄ r̄onit̄, m̄xi quos nequit d̄it̄ r̄onit̄ suff
ad impoibit̄.

Unde sic arguo: si r̄onit̄ om̄y
quamvis simpl̄it̄ infiny nequit p̄onit̄ ee r̄onit̄ suff
cere ad impoibit̄: q̄o licet merita N̄ p̄i sint r̄onit̄
s̄it simpl̄it̄ infiny r̄onit̄ nequit ee r̄onit̄
aut ad p̄onit̄ absolute impoibit̄: q̄o illa merita

si tamen per gratiam remios debiti peccati; si enim
adonata nisi quod de facto et in actu dicitur
per peccatum.

Rogabis tamen an casu quo dicitur
sit per se justificans censeri debeat id est satisfacere pec-
cati mortis quoad culpam et debiti genus etiam. Suffi-
citur a nobis ex professo impugnata et omnino per se
non tractat de justificatione per misericordiam tamen in presenti
predicanda hypothesis nec fondenda e negative dicitur
per Dazquez et alios. Ratio est quia ex his qui
per misericordiam solum habetur quod contritio foris per se
non expellat peccatum tanquam per impossibile et
quod nec ex hoc stat quod non sit satisfactio digna pro peccato
mortis quoad culpam et debiti genus etiam. Probatur
minor ut dicitur et satisfactio digna debet esse mo-
raliter obsequium equale predicatum affertur et inuesti-
debiti obsequium inimicabili et genus etiam; sed licet sit
satisfactio exulsiva et impossibile et peccato potest non esse
equale congruentis seu tanta moraliter in ratione obsequij
quod est peccatum grave in ratione iudicij tunc gradum de-
bita.

Probatur huc minor non quia straxietas for-
mali inordinata in quantitate sed in qualitate. Item
in eo quod eorum in toto habeant tribuere se subto
etiam in toto impossibile ad quod venire potest foris
inter se valde inaequalibus et patet exemplis: sic pecca-
tum veniale et sua cadaverica straxietas foris
dicitur et quod est per se mixti equi longe supergratius
quod stat quod actus contritus in straxietate et est
satisfactio peccati mortis licet non sit moraliter mixti
in ratione. Item quod dicitur in ratione obsequij. Probatur
ita de eadem minor dicitur ratio elicitae et per se sancti-
ficans et equae exulsiva peccati ac quoad libe-
re elicitae; straxietas enim omnium habet ex inter-
dentia amoris. Dei super omnia que tenentur ex
procedunt a libertate et necessitate eorum in suffi-
qua procedimus amor beatitudinis quod est mixti
ratione titulo est per se sanctificans et exulsiva pec-
cati quod amor dei libere elicitur at qui iuxta in-
tractat in eo dicitur aut amor mixti non est satis-
factio digna nec actus simpliciter obsequiorum. Deo
quod esse obsequium equale pro affertur etiam incongru-
ibile cum peccato ut esse predicata separabilia
in actu contritus; adeo quod stat quod dicitur libera negat

incompossibile esse peccato quoniam tam sit digna satisfactio
pro peccato igitur.

Probata 3° eadem minor satisfactio
digna facit talem et de soluta dicitur satisfactio
et alijs e merito et obsequio dignum, seu moraliter
equale merito peccati: et ideo hoc sequitur
sextas ex te dicitur, in hoc enim Satisfactio dicitur ad
satisfactio et restitutio, quia istae non importat obre
quum meritorium dignum merito sed tantummodo
tollentur etiam in voluntatis parte, debite culpa
et similitur restitutio non importat sollicitudinem ex
te restitutis; si enim equum va suavitur reddat in
domini Domini in ius et invito fure data perrec
ta restitutio: ista vero satisfactio ex suo receptu non
portat liberam operam equi valeat offere seu obre
quum dignum merendo placans creditorem, et que
si vendit luxis ad vindictam. Atqui istud in pre
dicta hypothesi non potest mereri de digno merito
peccati non enim meretur se igitur; et aliunde recipere merito
peccati, liberaliter tam collata a Deo in secum ad
auxilium pro veniunt in deo. Sed dicitur de debite
causae dicitur dicitur ad istos, ita etiam a fortiori
est debite causae remissionis ipsius peccati, et tantum
incompossibile esse igitur: 3° est debite causae dicitur
que sit tantummodo, et nemo, neque dicitur de terminis
maxima ad satisfactio dicitur, quae autem dicitur igitur. Atque
debite causae dicitur et remissionis peccati libera
lita omnino donata a Deo istum dicitur de illa
tunc dicitur, quod est tantummodo per ipsam ipsam dicitur
3° necesse debite causae dicitur quae sed igitur dicitur
causae quae dicitur et dicitur per istum, remissionis
ad illa omnino liberaliter se debent exeat simul
et dicitur, efficitur istos, tamque coram et quasi accep
tante quoniam remissionis de dicitur: ad satisfactio
dicitur autem remissionis necesse erat, et exeat, per istos in dicitur
per se a Deo remissionis peccati liberaliter sed aut fac
ret igitur debite remissionis et magnitudinem obsequii aut tolle
ret a Deo in indignum inimicabiliter sine indies re
missionis dicitur in qualitate obsequii, caput dicitur istos
dicitur

Cap. 2°
Occurrunt rationibus Contrariorum.

Occurrunt rationibus in Domine istos quae ut facit

Sanctificans sed tunc est obliqua satisfactio pro lethali
 (30) punitio est punitio satisfactio. Max licet omnino
 negete tra d^o 3° d^o d^o quez pro nunc tam supponit
 da est d^o 3° a. Probata utaq; minor: ille satisfactio
 digne qui rex obsequij ubi libere facit quantum sate
 et d^o teneat ad extinguendy offensy et depoyndy
 us indignandi inimicabilita imponere; sed supponit
 quod actus digne sit facta sanctificans homo illy
 libere elicit rex obsequij ubi libere prebat quod
 ut e^o et Deus teneat ad delendam, maculę lethale
 et cedendy cui indignandi inimicabilita qd in p^o d^o
 dicta d^o actus digne exit digna satisfactio. Tra
 q^o p^o m^o p^o probanda e^o et in 1° m^o: qui facit quod
 ly suffit si offensus deponat iram et tractet offensy
 et amicy, satisfactio digne sed ita de habet qui
 rex obsequij ubi libere facit quod suffit ad delendy off^o
 et d^o teneat si rex rax habitualit^o maculę
 30. Max que sola negari poterat videtur esse
 nam off^o tribuenti ius ad rationabilem iram et in
 digne, solum apponit tanquam causa destructiva, aut
 q^o natura idonae creditoris, aut satisfactio offensoris,
 aut deniq; digna satisfactio; quando autem delictum
 p^o d^o a^o vi obsequij libere offensoris, nec tol
 lita rex obsequij, nec rex ex ratione idonae de
 debore, et ex h^o apparet noty: q^o solum tollit
 digne satisfactio diffinito cum illo obsequio libero.

Probata in 1° minor: actus

stus libere elicitus e^o in obsequio ubi p^o d^o si
 ty aut peccatore, omni eni actus imperantur, honest
 tus et libere e^o obsequij libere prebat ab elicit^o A
 parat. Et unde vero si gradus supponatur ma
 sanctificans eo ipso debet supponi facta digne offensa
 et inoponibile cum peccato mortali sine ratione vel sine
 eni, et de qua debet supponi d^o necessit^o ad off^o
 A. Invenit mali non modoq; peccati habitualit^o
 in p^o d^o d^o sanctificans q^o qui libere
 elicit illy actus facit obsequij libere quod est
 A debet macula et d^o teneat ad depoyndy
 indignandi inimicabilita quod ly n^o potest solum
 tunc rax nisi raxando habitualit^o peccati
 obsequij libere actus digne digne rax

gentis off^a. n' foret inferius in ordine ad ext^{er}
 guendy ipq off^a et abolendy omne iⁿ Dei in
 dignandi in p^{ro}teru sua peccato^r q^uo^d est digna
 satisf^{ac}o. Constat q^uo^d nequit^u equitale ut pro
 xalita macule off^a gravi^u id^e q^uo^d per mody obsequij
 liberi ipq^u p^{ro}teru est obsequi^u sed talis est ratio libera
 moralit^{er} equitale^{it} macule off^a gravi^u.

¶ Nego 13° mi^u arguti et dicit^u in
 quo maior pro^{po}. i^{ps}ius: ille s^{at}is facit q^uo^d digni qui per
 obsequij nol^u liberi facit quq^u s^{at} est ad ext^{er}guendy
 off^a si illud obsequij sua mag^{is} anoveat creditor^u
 meritorie^{it} reu^{er} per mody caus^a efficientis mora
 l^{is} ad ext^{er}guendy off^a ratioⁿe utas obsequij liberi
 imp^{er}tr^u se^u d^uorat, et acty ille obsequi^uat off^a
 per mody f^{is}, p^hysice in^{com}ponibilis^{is} est ip^{sa} caus^a
 in^{com}ponibilitas habituz^u sive libere sive natus
 fiat. It^{er}g^o mag^{is}: et similit^{er} d^e f^{is} minor^u, p^{er} 13°
 d. 1. Simili^{ter} et^{ia} dicit^u ext^{er}guens est sylloguz est mag^{is}
 probaturus: et ad f^{is} prob^{at} ad^umo^r q^uo^d d^uo
 quando tollit^{ur} peccaty grave per obsequij libere est obsequi^u
 aufertur per f^{is} p^hysice in^{com}ponibilis, cum est ratio
 est g^{ra}tu^a donat^{io} creditor^u: sicut quando tollit^{ur} pe
 ccaty p^{er} q^uo^d p^{ro}teru^u libere^{it} collat^u, aut^u ratioⁿe
 libere per f^{is} p^hysice in^{com}ponibilis, collat^u q^uo^d per^u
 caus^a g^{ra}tu^a donat^{io}.

¶ It^{er}g^o dicit^u q^uo^d t^uc^u p^{ro}teru
 cedisti d^e A est q^uo^d dicit^u q^uo^d mag^{is} satisfac^{ti}o
 p^{ro}teru off^a gravi^u q^uo^d p^{ro}teru mody aut^u sed t^uc^u ext^{er}
 p^{ro}teru mody meritorie: id^e est p^{ro}teru mody f^{is} f^{is} solut^u ex
 t^{er}guendy off^a et ac^{ti}o ext^{er}guendy inu^{er}si^u, sed
 t^uc^u p^{ro}teru mody obsequij quomag^{is} sua allic^{it} creditor^u
 est lacrim^u su^u animy d^etra off^a et quasi sens^u
 ip^{su} iⁿ re^unde quod ac^{ti}o ac^{ti}o^r deb^{it} ad in
 t^{er}us d^etra d^etra off^a p^{ro}teru. Curaz, q^uo^d t^uc^u d^etra et
 est p^{ro}teru^u g^{ra}u^{is}, tanq^uo^d magna satisf^{ac}o sicut d^etra^u
 d^ebet^u est obsequij ita mag^{is} et est p^{ro}teru off^a 12
 It^{er}g^o quom^o ext^{er}guendy moral^{is} seu caus^a meritorie
 mouet^u d^eu ad d^ependy d^eu^u inimicabile^{it} est iⁿ iⁿ
 est p^{ro}teru d^etra d^etra^u q^uo^d d^etra^u. Non it^{er}g^o d^etra se
 h^{ab}ent^u p^{ro}teru^u d^etra^u q^uo^d quatenus est p^{ro}teru
 in^{com}ponibilis^{is} mouet^u d^eu q^uo^d d^etra^u d^etra^u
 meritorie^{it} peccaty que, mita d^etra in d^etra^u
 m^{er}itorie^{it} ad d^etra^u in g^{ra}tu^a off^a moral^{is}.

per modum obsequij ita estimabilis et magis ma-
lliciat ad remissio, si ita potest sic alligere Deum obse-
quij quod obsequio Deo commoita et absolute esse
et longe inferius peccato mortali in rase off. 3o

Imo in actu contritiois ratio debet
quij et libertas impertinentia se habet quia eodem modo,
et etiam perfectius delectet off. 3o grauis si succedat
vina libertate: perfectius, inquit, quia casus libertas pro
ut in amore patriis e maior inquis et perfectio ipsius
amoris; si ergo actus ille e sanctitas et sua delectiva
peccati quatenus amor Dei super omnia, et e maior
et perfectior amor Dei quo actus minus libera seu omnino
naturus: ergo impertinentia se habet raso libera, et obsequij
in illo actu ad raso sufficientis, ad delendum off. 3o, quia e hoc
modo suffigi quatenus gratie amor Dei praecindit;
a libertate et neces. Ad 3o contra nos distinguo ans: n
e modum inferiori de distinguendo off. 3o per modum
fis, physice incommensurabili raso; per modum satisfactorij
aliquo, nego ans et r. 3o

Itaque, ut ratio delectat peccatum
morte per modum fis, physice incommensurabili n raso
ita quod sit tanta in se obsequij vno nec quod sit
obsequij, magis e peccatum in rase off. 3o grauis sed e
pariter raso, iste fis, e contra in rase habeant
rasetur e fis incommensurabili in eiusdem rasti; et quod
hoc impertinentia se habet inferioritas rasti in
peccati, quia sit in rase inaequales rasti rasetur
illos e fis vno peccatum veniale raso, licet longe
inferius vno hypothetice habet rasetur e fis
rasi, incommensurabili in rase. Ad 2o contra nos
distinguo raso: minus e raso e off. 3o graui
id, quod per modum fis, e qui rasetur in rase rasti
e rasti, si rase e rasetur rasetur in rase rasi
quij libertate, e obsequio rasetur in rase rasti
ly rasti; si rasetur rasetur in rase rasti
rica, et rasti rasetur rasti rase in rase rasti
si physice incommensurabili nego raso rasi rasi rasi
de rasi minoris nego d. 3o sic peccatum de male licet
off. 3o rasi et raste inaequale Imo rasti e
illud rasetur, si in rase rasi rasi rasi rasi
seu rasi rasi rasi rasi rasi rasi rasi rasi rasi
ly rasi rasi incommensurabili.

consequenter
rasi rasi off. 3o in liberalitate et gratuito e rasi
Dei est remissio facta e rasi rasi rasi rasi
sed e rasi obsequij rasi rasi rasi rasi rasi

et extinguit off³ n̄ foret ad Deo remio
liberali et gratuita. q̄ foret remio corri
suff³ obsequij. Probata minor remio libe
rali et gratuita essaliqua suff³ illa que ex
eade suff³ potest ad Deo libere poni aut n̄ poni; sed
ex suff³ obsequij liberi d̄noij foret sanctificati
Dei n̄ e liberali ad foret d̄noij negandi pro mo
libris remio off³ q̄ ex suff³ obsequij d̄nois, remio
off³ n̄ e in Dei liberali et gratuita. In Minio
ng simili tra probati foret, Deij promittit remi
os culpe gravi sub d̄nois quod Peccator relaxet
festaleq̄, n̄ remittere culpe gravi liberalita
et gratuita, sed ex suff³ purificatiōis d̄nois, ad grati
satisfactiois d̄nois, satisfactiois, et illa levare festaleq̄

Quare respondeo ex dicto d̄nois
maior. obsequij remio off³ n̄ liberali et gra
uito ex off³ Dei est remio facta ex si satisfactio
d̄nois, si illa n̄ liberalita fundata in mag³ ip̄ij
obsequij ad gratiā gravitate off³ d̄nois, si n̄ funde
si in mag³ obsequij, imo nec in ad gratiā, prout ex
sequio sed precise in incompatibilitate physica illij
actu ex peccato quod remittit negotio: et simi
lita d̄nois minori nego d̄nois. Distinguo etiam mag³
proba, remio liberali et gratuita essaliqua
suff³ d̄nois, supra liberalitate pro libertate, sed ex
supra liberalitate, prout d̄nois tra probata in d̄nois, d̄nois, nego
maior, et sub d̄nois simili op̄ij et d̄nois. Quare remio
que essaliqua suff³ n̄ e libera. Deij, potest nihil
ominus e foret liberalitate liberalitate tra probata
sub d̄nois, si d̄nois in equalitate obsequij corpa
rative ad gratiā, inquit si d̄nois n̄ remio et
Deij promittit homini remio culpe gravi
sub d̄nois at d̄nois, ex illa suff³ foret ad Deo
d̄nois, et tamen remitteret liberalitate, n̄ quid si
beant, pro libertate, n̄ quia fidelitas Dei
n̄ relinquere libertate remio n̄ homi aritij
bene foret liberalitate, prout tra probata in d̄nois
d̄nois: quia necessitas remio fundata
incola fidelitate et n̄ indutia que d̄nois in illa
hypoi n̄ servaret, ng ad servandij d̄nois in d̄nois
q̄ in remio, necesse e servare equalitate,
que, e corpi d̄nois d̄nois d̄nois d̄nois.

Similitate d̄nois d̄nois in gratiā
foret quod d̄nois ex suff³ d̄nois foret sancti

ficantibus, ad remittendos peccatos et defons
 dy oclis inimicabile tra peccatoris: ceteru
 n tenetur in hulo iustus seu ad magnitudin
 obsequij moraliter equali iniuriis qd con
 stat est dictu qd qd quodamq; puz exeat obse
 quij e valde inaequale offi diuini graui: solum
 igitur tenetur d' ex altero titulo, nempe aut quate
 nus Sanctus, aut quatenus h' auctor, si supponat
 iola offio eo n' xei intra fuz sancti ficant
 et peccati graue. Inde infero qd Deu in p'de
 parare amonij congrui ad d'noe p'dicta h'p'li,
 n' solum ferre gratuita remio, sed etig remio
 gratuita: 1' statet, quia ferret d'noe, et augi
 ly e factu adiq; sine p'cedenti m'xio q'ny pecc
 atorij, et vincendo indig' peccati: 2' statet
 quia in illa remio obsequaret d' equalitaz
 intra obsequij et iniuriq; sed potius supleret in
 qualis obsequij: tra vero accedit in Ap'ti
 aut puz hominij iusti satisfactis p'xioij de
 mali q' d' licet d' ferat gratuita actij idigne
 satisfactorio n' tam remio gratuita, qua n'
 suplet inaequalitaz intra obsequij et iniuriq;.

Sic, qui gratis offerat alicui
 pecuniam, qua postea emaret ab ipso equum, do
 naret quidem gratuito p'xioij n' tam faceret tra
 drog equi gratuito: extra tam accideret si et
 donaret gratuito p'xioij: et illud e' inaequale,
 ac valde inferius equo. In ead' d' eficitur li
 bere actij, continet in illa hyp'osi se nabi d'ny,
 sangu' libery cooperarionis, equali acceptiois libe
 rati remio peccati: sic, ille qui accepta a Deo
 facultaz producenti p'as suo libito q'ny h'p'ly
 in se d'ina vero peccatore, p'as d'noe libe
 rati gratia d'ntaxat libere detrahet eos d' remio
 liberali peccati, quoniam remio n' existet in
 n'nta qd equij moraliter equalis. vix enim libe
 reu libere detrahet illij p'xioij gratuito p'xioij
 ad Deo, foret n' ee obsequij equali iniuriis p'xioij
 illij sanctis, for libere detend' q' statet ad inilita
 igitur se haberet peccator libere. At, auo libe
 rati gratia collata a Deo ad eicij d' d'noe, p'xioij
 illij n' d'ny active detrahet ad eos d' d'noe, sancti
 ficantis, et remio peccati, libere libere tam n' to
 ly p'xioij, sed etig for libere, q' p'ote fundate in
 obsequio moraliter inaequali peccato ij.

Opponit d' d'noe e' obsequij

off. in genere cause foris, foris titulo et dicitur
satisfas quod ille, qui magis obsequij in genere effici
entis moralis movet ad venios: & pactus strictus, eo
ipso quod debeat peccatum, in genere in cause foris
nascitur non est digna satisfas. Probata autem: siquidem
prior ille actus magis apponitur peccato, et efficacius
pellit ipsum quod actus pure meritorie allicis ad venios.
In primis arguitur nimis probat neque strictus pecca
toris foris et pactus strictus satisfacere, quod actus in
finem satisfactorij. Aperti Domini; namque ipsi pro stri
one, ad satisfactorij in actu d. indigent promise aut
acceptate et off. Dei, et appellatione eorum. Aperti.
Deinde, foris strictus peccati exit et ig. foris
sima et prostantissima satisfas pro ipso, quippe quod
pro omnibus alijs suis positivis, efficacissime et im
mediate in peccatum expellit eorum et opposita. Quam
respondet eorum illy efficacis et off. ee extra in eam
satisfas et omnino impextingit de habere quod
se magna satisfas stricte supra, non debet ee distinc
ne inuicis forlita per se quam immediate, ad
intra venios; sed solum movendo et alliciendo
meritorie ad venios, quod non supleat in equalitas
obsequij ad inuicis, seu quod sit forlita ultra et
non gratuita ex off. creditoris: hic nimis ee deceptus
quod ditavit satisfas dignis stricte talis et dicitur
et ab omni non igne.

Quare, si aut magis efficacia cause
foris ad inducendum in off. quod meriti digni ad
inducendum in off. quia ee extra in eo meriti
dignis, et propter quod quod ditavit off. et, omnino
de mali ee debet ee meriti dignis; ita similiter
et in primis in presenti. Patet enim et pro foris
et pro habere magis off. cum peccato magis
et efficacis ad ipsum expulsi, quam habent
et pro expulsi in genere off. morali si pro
et pro videretur in actu (nam si videretur
et pro in actu d. expellens, supposito facto et alij
satisfas strictus in off. efficacis actus d. inducitur
venios, et entis off. cum peccato: careat ille
expulsi cause, foris expulsi ee de venios
ad dignis satisfas et gratuita venios. Cum
quia ee indifferens, et strictus ut libera d. maria
et pro aut per summo impliciter strictus non libera
venios dicit satisfas maxima et satisfas ex una parte

paria ratione imponeret eum obsequium liberum satisfactio
iii. Tum quia fra illa e atq indifferens ad indu
cendam remissio, intuitu obsequij adaquanty
et ad adaquanty inuixig.

Opponyt 2° illa e satisfactio
adigna que esse est sufficiens ad tollendy toty indy
qualitas inducty per inuixig, sed in hypoisi que
obsequij stitig e esse suffigi ad tollendy toty ineq
qualitas inrogatq Deo per inuixig: sigudq tota ista
inequalitas forlita identificata cum pecco. et stitio
e esse suffigi ad tollendy toty raso peccati. Distin
quo mares eos dicitis. illa e adigna satisfactio
que e sufficiens ad toty inaequalitas tollendy inducty
per inuixig, n̄ inta venite in illa ablade remissio
creditoriy forlita gratuita scdo; illa remissio
intu venite, orog; qua adigna satisfactio, et docet
Thei cum D. Thoma in 2° 2° 2° 1° 1° az 1° questio 2° 2°
3° debet ee inuixig illatz recompendas secydy
iustiz equalitas: que equalitas sex vaxi n̄ fo
tet quoties inta venite adonao creditoris forlita
gratuita, iam vexo si. Npud n̄ veniet, in hypoisi
que. D. donans stitio, et auxiliy effas ad ipso
co ipso inta venite donaret gratis remissio gra
tuity peccati, n̄ inta venite eo p̄ peccatoris
recompendase secydy iustiz equalitas, id est
obsequio equali inuixig. Inde inaequalitas
inuenta per peccaty forlita identificata cy ipso
tollexeta quibz tunc forlita sex ipso stitio, active
moraliter, n̄ perditis d satisfactio, sed per gratu
ity creditoris remissio.

Opponyt 3° stitio vobly
delectat ulq p̄ modo p̄; p̄ h̄na incompōnibi
ly homo libere stitio elicicens, ex tingueret dy
tarsat off. 3 tanqz causa physica n̄ vxo tanqz
causa moraliz; atqui homo libere elicit stitio
se habent et causa moraliz cy ipso remissio; sicut
enig e causa moraliz suoy peccatoris et actus lo
utabilis; ita quoy contritio libere e h̄cty et re
mior cum ipa idificata; q̄ illa stitio n̄ de
let ulq sam duntaxat tanqz causa physica in
compōnibi. Contrax 1° contritio illa tanty valeat
ad placendy Deo quoz valuit peccaty ad ipso la
ceqz; q̄ est obsequij tanty placens, quoz
dupliciter peccaty. Contrax 2° satisfactio ne d̄
vobly debet ee equali cum off. ut n̄ p̄cedat, ita

7

capita n̄ sit natura liberalis & donas creditoris
 talis aut est stitio dequalitatem. Contra
 3°. peccato satisfactio digna delect peccatu, tanquam
 causa effigimoralis inducens remissio; sed homi-
 liere e licens stitio eoyō tanquō causa effigim-
 naly remissio inducetur. q̄ p̄ satisfactio digna
 pro peccato.

Intō argumentū inhomine ha-
 bente a Deo facultas liberē & producendi exā
 habituali in seipō & in alio peccatore; tali
 enim homini est libera et imputabilis exā, q̄
 remissio, peccati q̄ p̄ p̄inde p̄onetur ab ip̄o
 non tanquō a causa p̄re p̄p̄ica, sed tanquō
 causa moralis; et tany remissio est fōlita exā
 eoyō Dei, st̄ p̄ n̄ id dignificans & digna satisfactio
 nec ip̄i intutu m̄ducit. Inaxe respondeo, eoyō
 q̄ quō de lege distat autā p̄ exā m̄dō p̄e
 p̄p̄ice incompōnibilis, quā quō ad hume effigim-
 p̄ p̄m̄dō impextingit de d̄bet enca liberā et
 eoyō m̄dō eundē effigim- p̄ p̄taxet, aut forte p̄
 fecit, si ratio e licetā hominē tanquō liberē eli-
 cients n̄ se habere st̄ causā p̄re p̄p̄icā, sed st̄
 causā moralis producents liberē et imputabilē illigim-
 liberē & p̄p̄ice et imputabilis n̄ exā transi p̄e
 remissio tate fōlita liberalis eoyō Dei quā re-
 mitō, semper e fōlita liberalis eoyō creditoris
 quō n̄ impōtat obsequi m̄dō l̄ta equate in
 euyō, aut virtutu v̄tus obsequi eoyō.

In 2° contra q̄ respondeo
 eoyō, st̄ p̄ illi tanquō p̄p̄ice, ad p̄lacō dy
 Deum p̄e m̄dō p̄e, p̄p̄ice m̄dō, cum placō
 m̄ n̄ tanquō p̄e m̄dō obsequi m̄dō, ad equatū
 moralitā emuā, prout requiritā ad dignō satisf-
 factio. Ad 2° dico, satisfactio digna de beate ee
 equalitā eoyō, p̄p̄ice p̄e, p̄p̄ice p̄e, sicut au-
 p̄ p̄e obsequi satisfactio ingenerā officis moralis
 n̄ p̄e de p̄e in genere causā fōlita p̄p̄icā,
 p̄e st̄ ea satisfactio p̄e, n̄ p̄p̄ice sit natura liberalis
 l̄ta creditoris donas ip̄i super p̄p̄ice, p̄e nec
 ip̄i comitā, ip̄i de id dignificata, aut intutu ip̄i
 eoyō p̄e p̄p̄ice, quō n̄ p̄p̄ice de
 p̄p̄ice st̄ p̄p̄ice eoyō. Ad 3° d̄t̄ q̄
 m̄dō: satisfactio digna, delect peccatu tanquō
 causa moralis inducens remissio, quā sit eoyō

Qua natura est esse cred. nego que sit formaliter
 iusta et non supponens inaequalitatem obsequi ad
 iniuriam, ipsam de gratis donet, modo ma-
 ior, et similiter de minori nego. Si
 quidem si dicimus potest peccator esse causa
 moraliter alicuius actus liberi, ad quem infalibi-
 liter sequatur remissio peccati quoniam tamen remissio
 illa sit iusta sed potius formaliter liberaliter est
 Dei: et patet in casu hominis liberi proda-
 centis ergo in peccatore, aut elicientis alius,
 cui est promissio Dei est ante remissio peccati

Opponit tamen satisfactio digna
 hinc de tali non debet macula off. per modum de me-
 xiti ad ignem remissio sed per se ipsa formaliter imme-
 diate: et si talis sit digna sit digna sa-
 tisfactio sufficit quod per se ipsa formaliter deleat
 macula off. Probatur autem R. P. Thomas cum
 sit sunt cetera arguta: iuxta omnes se ad
 Theologorum homo iustus potest religione satisfacere
 pro sui peccationibus; et hoc ad dignam satisfactio
 se ipsa formaliter immediate deleat culpam ab
 eo indigne acceptam. Divinus; alioquin Deus pro
 suo debito ponet illi respicere et exigere. Sic
 rixus alii et alii satisfactio: id autem implicat
 quia solus habet ius ad satisfactio debitam et aequalis

Ceteris respondeo quod

negando assumptum nempe quod satisfactio iusti de-
 leat penam hanc se ipsa formaliter immediate
 ab eo indigne acceptam. Eodem modo de curandis
 et de satisfactio venialium ac de impenitentibus, quod dicitur
 sic. Ad quod ius generale de hinc ad ven-
 ditorum peccatorum; quod in. Et gratia quasi
 vendit acceptando loco venditoris obsequium me-
 ritorium aequale naturaliter. Respondeo quia non debet
 esse iusta ad liberandam rem mortis nisi si iuxta remissio
 ab ipso tantum etiam si. Tunc offerunt aliquid pro diti
 moraliter aequale de licet acceptanda fuerit
 illud loco venditoris, ius sui gratis quasi venditor
 ergo et omnes Deitorum. Inde quod est et
 et iustitiam ponit. Non acceptare quia bona ius
 in satisfactio venialium, sed quod dicta opera ordi-
 nare in augmentum gratiae, et gloriosae, et hauris
 tunc illi de bonis meritorum: in idem tamen fiet
 ius de exigere de venia satisfactio excedit
 iniuriam. Rem quia solus habet ius ad satisfactio
 eo ius quod ius acceptare, satisfactio aequale

virtus fructificandi nisi in agno in quo sate
 go nec gra habituali habet ex n sua dicitur
 fructificandi similis gra et gloria, nisi in isto
 cui inest. haberet autem talis virtus fructificandi
 si foret ee radix et dignitas meritoria
 gra et gloria: qm foret ee radix et digni
 tas talis meriti.

Respondent ad id hoc re
 xy ee defacto et de lege ordinaria quate
 ny qruy e quod d. simulat vilitati ipius me
 rentis n acceptando ipius merita in modo al
 terius sed in maius augmētū gra et gloria eius
 extendi: ceterū potuisset in alio modo, et
 tanqum supremū Dominus opera illa aliū
 ordinare et pacisci eipio merente acceptare
 illa opera in pcedenti gra et gloria qm alijs.
 Inde gra habituali, inquit, comparate quidē
 remini quanty ad tribuū dy in ad gloria qm mody
 hereditarij quod in soly potest referre homini
 que informat atqz denominat filij Dei
 tribuū dy: dilect tamē a semine quanty ad
 tribuū dy in sex mody oronū quatuor qm
 ad divina ordinē generalē fructificandi
 Contra h. licet supremū d. quoy ee
 titulo iustit. potest in pcedenti n ordinare me
 xity dicitur d. creat sed acceptare in gratia
 adionū aliter ee vix vibi soli proficunt
 in nulla pōne. et potest ee dicitur illa meritoria
 de n merito quoy oparet qm gloria et texti creat
 quoy n e merito vix.

Et rursus, quia causa for
 tu n subdit supremo dominio Dei quod in iudicandū
 esse pax, quoy ipius iudici n quoy: hō autē dicitur
 ad pcedenti effectū pax merito dicitur, et nūc pax n
 raxuit tribuū dy talis effectū pax nūc iusto cui inest. Inde
 dicitur gra habitualis quia in genere causū pax
 tribuū dy dicitur ad nūc dicitur. Dicitur n pax nūc
 de adhibita pax pax nūc effectū nūc iusto quod inest
 et denominat filij. nec ee merito dicitur creat qm
 tribuū dy de ad pcedenti nūc iusto ase informato
 quod denominat merito de dicitur. Ita d. licet
 supremus Dominus potest negare efficacit et cognitiō
 igni qm debite applicato n tamē e dicitur ad dicitur
 et similita licet merito de dicitur nūc negare efficacit
 ad pcedenti et pcedenti ipius n tamē e dicitur ad illud. go
 nec potest facere n ee efficiens merito dicitur
 nūc dignus pax nūc: se autē efficacit n ordinare

meriti electi a Petro 23, et cet dignitas ad
premiu n̄ in ipius Petri sed in Pauli.

ex R^o P^o F^o sicut g^oa informans Petri, Contra B^o
nequit statuere igitur digni et hereditas et foris tai
buata Paulo; ita nec meriti adignu Petri potest
constituere ipius digni p^oxiv. augmenti g^ois, et
ita tabuata Paulo n̄ meriti. nam implicat me
ritu adignu quod n̄ virtuali Petri digni maori p^ox
m^ois Floris, et regesta quod n̄ affect Petri ma
ori dignitas ad Floris n̄ affectat ipi maori Sanctita
et enim iudicij, in case digni simpliter gloria importat
eius Sanctitas ita etiam in case magis digni im
portat eius maori Sanctitas. At qui nequit ex
cere subty in dante quin crescat. filius adoptiva
impotens denominare subty extranei; go illud
meriti adignu solum potest constituere dig^o ad colla
et gloriis, in Petri n̄ vero in subty extranei.
Et ad opinionem est quia illud igitur augmenti g^ois
et, quod in meriti adignu dicitur corona, eoque
ut liberu et imputabile operanti debet ee im
et intrare etig hereditas, in Petri adignu,
et ad correspondens ipius augmenti atq^o ad ma
of illa dignitas debet inducere subty, nempe
augmentu gloriis, in subty proximi et n̄ extranei.

Dices, g^ois et meriti digni
cari a Deo eam sua dante ullaq^o reportat
et dignitas cum premio g^ois et foris extranei
do sive subty extranei, et sicut
eo defu^o ad Deum ostendi in hoc quod ad
subty extranei. Contra P^o go D^o maali^o
operanti sicut adigne extranei meriti subty
ipius penitus privando premio illud q^o duntaxat
in ipius operando aliteri. Deque la vide
ta aduata tum eo dicendis, tum e^o fori; nam
aliter meritorij sicut et cetera accidit p^ox
que modalia. suapte n̄ ordinata in stabilitate
illius subty detrahit subty unaq^o ex omni, et
cui inuenit. Probata sunt sequela: quando nam
aliter et ipius aliteri vel n̄ e^o detrahit, sed sicut aut
duntaxat sicut meritorij operanti, et sicut e^o fori
sicut aut duntaxat necesse est ei satisfacti, et D^o ma
naliter operanti. go si meriti significati agra
est completa dignitas exigenti vase premiij.
operanti. de iusto p^oxiv de e^o extranei, et de
nem extranei subty fori premiij, a necesse
illi eam e^o maali^o necesse est inha^o extranei

Contra 2: dignitas meritorum iusti
 ad gratiam fundata in amicitia eiusdem cum Deo,
 quae quum reddat sibi gratiam divinae dilectionis amica-
 bilis et Deum inclinat ac movet ad augendum illius
 amicitiam sed indoli amici respiciat ordinem aut
 partem hanc aut ex si dignitatem ad augendum amicitiam
 hoc augendum denegata meriti, et digno, conferatur
 aliter gratia ipsius meriti est digna: quod gratia et meri-
 tum iusti sunt in se non respiciant ordinem aut partem
 ad retribuendum gratiam et gratiam iusto est extraneo; adeo
 quod non sit dignitas ex non sua respiciat gratiam et digni-
 tum in se respiciat gratiam et extraneo.
 Probata minor, quia praedicta ordinatio extra ami-
 citiam leges faceret, quod amicum dignus maxime amare
 et ex parte amicitiam, immixto extraneo, et gratiam
 debito amici privaretur ipsi, in gratiam et modum al-
 terum non digni.

Respondetur, nullum esse in praedicta
 privum invemens, nec ad unum aut vulnere legem
 amicitiam, quia gratia ipsi est gratia ex parte Dei accepta
 in ab amico, si se cederet suo iuxta, quod mora
 sita transferret in alterum cui de se est gratia.
 Sed ista est quia nullum in se est dignitatem fundatam
 respiciat gratiam et gratiam dependet ad bonitatem
 cuius gratia est transferri in alterum pro debito
 in ipsi habentis, sed in ad amorem amicitiam
 fundata in nobis amandi digni, et gratiam quae respiciat
 sit, nempe amor ipse amicitiam similitudine dependet
 a bonitate affante facta est proximae gratiam ad
 amicitiam aut ipsi, cum mentem, hoc in est intrans-
 feribile pro debito habentis ipsi. Cetera contra
 gratiam maiorem, quae probate per appositionem gratia
 digni non est trans feribile nisi trans lata digni, ab hoc
 per se, quomodo est dependet, est in quae fundata;
 sed tamen modo, dignitas non est transferri, nec est
 trans, pro debito subti illi habentis quia nulla
 causa, factis gratiam pro debito sui iusti, tamen est
 est, tamen quae dicitur, iusto est extraneo, quod in ipsi,
 quod non est trans feribile, tale in.

Probata etiam illa maior ex parte
 etiam si venderet amica libere habere et non ha-
 bere sed gratiam habitam in tam ad hereditatem
 gratiam, aut ipsi augumentum, non potest pro non
 debito trans ferre in suum est trans, non in ipsi,
 a gratia: nec similitudine in est digni, laudis fundata

fundata in aditu meritois potest transe
xxi in subty n dig. nec sic operans. sic in iura
suavissimus Muncip aut sapientissimus M³ dig
nissime exaudiri aride et voluptuose n possit
sua iura transire, et aride et eum pro iustis
audianta pmissus castor et M² indoctus; hic
enim est intolerabilis abusus omnino dionis
indoli illary dignitay: sic etig dignitas D³
ad amoris et honores. Filij, licet possit mox esse
et Petrus in quo D³ aliis etig amet et hono
ret minime tamz et quare D³ amore et ho
nore debito; et idz dicendy de iure filij ad ali
menta, et auxilij Paterny in periculy vite.

Quare, ius meritis de dignis
apud Deum talis indolis est et quare ipse Petrus
deslet et peteret quod primum ex, et gloriis
sibi correspondens n sperat ipse sed alteri
n est dignus exaudiri nec D³ potest. tali petro
annuere. Ratio cum n est dignus exaudiri
ty prostra dicta: in qua D³ nequit sperare ex
et gloriis, nisi ex amore amicali illius cui sperat
si ipse n speret Petrus meriti sed Paulo, Paulus
et n Petrus ex vi illius coll. amaret amicali
et Petrus fore dignus et exaudiret, et Petrus ee
dignus et n ipse sed Paulus amaret amicali
a Deo: omnino autz implicat quod Petrus
Petrus meritis dignus, et maioris amoris sui ad
Deum, fiat dignus et minoris amicali redame
tara a Deo.

Et hinc etig constat, quod D³
n potest Petrus exaudire eius qd petro annu
ere, quia annuere est, ex amore Petri
vivare eundz Petrus amore, et transire
in Paulus, sed primum implicat Deum, quare Petrus
amore amicali sui, ex amore amicali
eundz Petrus, nq amor amicali Petri a Pauli
quz n solum n potest vivare ipse et reverenti amo
re ei debito, verum etig Deum inclinari ad augmen
to amicitie quare amicus e in dote capax huius
augmenti; qui inclinari n. gratia est D³
vivare amicus amore debito et alterum
dignus amet amicali. D³ quia Deum amare
amicali creat est ipse velle maximy
boni, et ex fine vultendi ipse filitai: et ipse
quod quod ex amore amicali Petri neget

ipii amoris amicabile debita, cum negat esse
 maximus malis et dicitur pro maximo boni ad
 Petri, et multo altero bono comparabili: quomodo
 loquitur D. per solio inducitur illius gratia is
 prout dicitur in litteris Petri eisdem de velle ma
 ximum boni. Minime sane nisi per summum
 implicat: prout de solio illius gratia pro
 fuerit ex aequali deo aut male voluntia
 quae ex amore amicabile per Petri.

Probat 3° eadem ratio quae per
 nequit quod D. velit digne retribuere meriti
 Petri prout ando ipse et donando alteri gratiam
 et gloriam. Nam et dicitur tractatu procedit
 de de in finem meritorum D. uti cum gratiam ex
 et merito sua sit ex merito ad aequalitatem honeste
 quantitas gratiae si debet meriti, ut axi continue
 et in, sed foris et gratia, et bonitas re
 secum quae affectus meriti: respiciat autem quod gratia
 et gloria collata alteri, sit tam bona et salu
 menti, quae si ipsi operata: quia cum sanctitas
 beatitudo et amor amicabile Dei: et creaturae
 sunt bona superioris ordinis quae per nulla alia gratia com
 pari possunt nihil potest esse tam bonum et utile merenti quam
 ipsa et magis sancti magis beati, magis amati a Deo amica
 biliter et omnino respiciat, quod Deus amore amicabile
 per Petri velit digne retribuere omni merito alteri, et
 si ipsi donando gratiam et gloriam alii gratias ponderantes.

Cap. 2
 Respondetur Argumentis.

Secundum istam rationem dicitur in Summa St. Thomas
 2^a 2^a q. 100. et 101. et 102. et 103. et 104. et 105. et 106. et 107. et 108. et 109. et 110. et 111. et 112. et 113. et 114. et 115. et 116. et 117. et 118. et 119. et 120. et 121. et 122. et 123. et 124. et 125. et 126. et 127. et 128. et 129. et 130. et 131. et 132. et 133. et 134. et 135. et 136. et 137. et 138. et 139. et 140. et 141. et 142. et 143. et 144. et 145. et 146. et 147. et 148. et 149. et 150. et 151. et 152. et 153. et 154. et 155. et 156. et 157. et 158. et 159. et 160. et 161. et 162. et 163. et 164. et 165. et 166. et 167. et 168. et 169. et 170. et 171. et 172. et 173. et 174. et 175. et 176. et 177. et 178. et 179. et 180. et 181. et 182. et 183. et 184. et 185. et 186. et 187. et 188. et 189. et 190. et 191. et 192. et 193. et 194. et 195. et 196. et 197. et 198. et 199. et 200. et 201. et 202. et 203. et 204. et 205. et 206. et 207. et 208. et 209. et 210. et 211. et 212. et 213. et 214. et 215. et 216. et 217. et 218. et 219. et 220. et 221. et 222. et 223. et 224. et 225. et 226. et 227. et 228. et 229. et 230. et 231. et 232. et 233. et 234. et 235. et 236. et 237. et 238. et 239. et 240. et 241. et 242. et 243. et 244. et 245. et 246. et 247. et 248. et 249. et 250. et 251. et 252. et 253. et 254. et 255. et 256. et 257. et 258. et 259. et 260. et 261. et 262. et 263. et 264. et 265. et 266. et 267. et 268. et 269. et 270. et 271. et 272. et 273. et 274. et 275. et 276. et 277. et 278. et 279. et 280. et 281. et 282. et 283. et 284. et 285. et 286. et 287. et 288. et 289. et 290. et 291. et 292. et 293. et 294. et 295. et 296. et 297. et 298. et 299. et 300. et 301. et 302. et 303. et 304. et 305. et 306. et 307. et 308. et 309. et 310. et 311. et 312. et 313. et 314. et 315. et 316. et 317. et 318. et 319. et 320. et 321. et 322. et 323. et 324. et 325. et 326. et 327. et 328. et 329. et 330. et 331. et 332. et 333. et 334. et 335. et 336. et 337. et 338. et 339. et 340. et 341. et 342. et 343. et 344. et 345. et 346. et 347. et 348. et 349. et 350. et 351. et 352. et 353. et 354. et 355. et 356. et 357. et 358. et 359. et 360. et 361. et 362. et 363. et 364. et 365. et 366. et 367. et 368. et 369. et 370. et 371. et 372. et 373. et 374. et 375. et 376. et 377. et 378. et 379. et 380. et 381. et 382. et 383. et 384. et 385. et 386. et 387. et 388. et 389. et 390. et 391. et 392. et 393. et 394. et 395. et 396. et 397. et 398. et 399. et 400. et 401. et 402. et 403. et 404. et 405. et 406. et 407. et 408. et 409. et 410. et 411. et 412. et 413. et 414. et 415. et 416. et 417. et 418. et 419. et 420. et 421. et 422. et 423. et 424. et 425. et 426. et 427. et 428. et 429. et 430. et 431. et 432. et 433. et 434. et 435. et 436. et 437. et 438. et 439. et 440. et 441. et 442. et 443. et 444. et 445. et 446. et 447. et 448. et 449. et 450. et 451. et 452. et 453. et 454. et 455. et 456. et 457. et 458. et 459. et 460. et 461. et 462. et 463. et 464. et 465. et 466. et 467. et 468. et 469. et 470. et 471. et 472. et 473. et 474. et 475. et 476. et 477. et 478. et 479. et 480. et 481. et 482. et 483. et 484. et 485. et 486. et 487. et 488. et 489. et 490. et 491. et 492. et 493. et 494. et 495. et 496. et 497. et 498. et 499. et 500. et 501. et 502. et 503. et 504. et 505. et 506. et 507. et 508. et 509. et 510. et 511. et 512. et 513. et 514. et 515. et 516. et 517. et 518. et 519. et 520. et 521. et 522. et 523. et 524. et 525. et 526. et 527. et 528. et 529. et 530. et 531. et 532. et 533. et 534. et 535. et 536. et 537. et 538. et 539. et 540. et 541. et 542. et 543. et 544. et 545. et 546. et 547. et 548. et 549. et 550. et 551. et 552. et 553. et 554. et 555. et 556. et 557. et 558. et 559. et 560. et 561. et 562. et 563. et 564. et 565. et 566. et 567. et 568. et 569. et 570. et 571. et 572. et 573. et 574. et 575. et 576. et 577. et 578. et 579. et 580. et 581. et 582. et 583. et 584. et 585. et 586. et 587. et 588. et 589. et 590. et 591. et 592. et 593. et 594. et 595. et 596. et 597. et 598. et 599. et 600. et 601. et 602. et 603. et 604. et 605. et 606. et 607. et 608. et 609. et 610. et 611. et 612. et 613. et 614. et 615. et 616. et 617. et 618. et 619. et 620. et 621. et 622. et 623. et 624. et 625. et 626. et 627. et 628. et 629. et 630. et 631. et 632. et 633. et 634. et 635. et 636. et 637. et 638. et 639. et 640. et 641. et 642. et 643. et 644. et 645. et 646. et 647. et 648. et 649. et 650. et 651. et 652. et 653. et 654. et 655. et 656. et 657. et 658. et 659. et 660. et 661. et 662. et 663. et 664. et 665. et 666. et 667. et 668. et 669. et 670. et 671. et 672. et 673. et 674. et 675. et 676. et 677. et 678. et 679. et 680. et 681. et 682. et 683. et 684. et 685. et 686. et 687. et 688. et 689. et 690. et 691. et 692. et 693. et 694. et 695. et 696. et 697. et 698. et 699. et 700. et 701. et 702. et 703. et 704. et 705. et 706. et 707. et 708. et 709. et 710. et 711. et 712. et 713. et 714. et 715. et 716. et 717. et 718. et 719. et 720. et 721. et 722. et 723. et 724. et 725. et 726. et 727. et 728. et 729. et 730. et 731. et 732. et 733. et 734. et 735. et 736. et 737. et 738. et 739. et 740. et 741. et 742. et 743. et 744. et 745. et 746. et 747. et 748. et 749. et 750. et 751. et 752. et 753. et 754. et 755. et 756. et 757. et 758. et 759. et 760. et 761. et 762. et 763. et 764. et 765. et 766. et 767. et 768. et 769. et 770. et 771. et 772. et 773. et 774. et 775. et 776. et 777. et 778. et 779. et 780. et 781. et 782. et 783. et 784. et 785. et 786. et 787. et 788. et 789. et 790. et 791. et 792. et 793. et 794. et 795. et 796. et 797. et 798. et 799. et 800. et 801. et 802. et 803. et 804. et 805. et 806. et 807. et 808. et 809. et 810. et 811. et 812. et 813. et 814. et 815. et 816. et 817. et 818. et 819. et 820. et 821. et 822. et 823. et 824. et 825. et 826. et 827. et 828. et 829. et 830. et 831. et 832. et 833. et 834. et 835. et 836. et 837. et 838. et 839. et 840. et 841. et 842. et 843. et 844. et 845. et 846. et 847. et 848. et 849. et 850. et 851. et 852. et 853. et 854. et 855. et 856. et 857. et 858. et 859. et 860. et 861. et 862. et 863. et 864. et 865. et 866. et 867. et 868. et 869. et 870. et 871. et 872. et 873. et 874. et 875. et 876. et 877. et 878. et 879. et 880. et 881. et 882. et 883. et 884. et 885. et 886. et 887. et 888. et 889. et 890. et 891. et 892. et 893. et 894. et 895. et 896. et 897. et 898. et 899. et 900. et 901. et 902. et 903. et 904. et 905. et 906. et 907. et 908. et 909. et 910. et 911. et 912. et 913. et 914. et 915. et 916. et 917. et 918. et 919. et 920. et 921. et 922. et 923. et 924. et 925. et 926. et 927. et 928. et 929. et 930. et 931. et 932. et 933. et 934. et 935. et 936. et 937. et 938. et 939. et 940. et 941. et 942. et 943. et 944. et 945. et 946. et 947. et 948. et 949. et 950. et 951. et 952. et 953. et 954. et 955. et 956. et 957. et 958. et 959. et 960. et 961. et 962. et 963. et 964. et 965. et 966. et 967. et 968. et 969. et 970. et 971. et 972. et 973. et 974. et 975. et 976. et 977. et 978. et 979. et 980. et 981. et 982. et 983. et 984. et 985. et 986. et 987. et 988. et 989. et 990. et 991. et 992. et 993. et 994. et 995. et 996. et 997. et 998. et 999. et 1000.

omnes nobis ad obsequium Dei, et contentum debent
omnes divites ad eum amicebilibus summi ad eum
ita ut in illis rebus in quibus impiorum proficere
nequeunt, a voluntate et simplicitate se habeant
in modo ad obsequium sine quam de facto est
et contentum se innoxiatum sancti innoxiatum
innoxiatum, quia ex eo si excedat. Sancti innoxiatum
relaxanda quanta. Alium similem innoxiatum
ex eo reddenda sufficientia non solum in modo ad hoc
sed et in modo ad omnes alios: unde licet
alia gratia exeat, haberet tantam gratiam habitum
sine gratia quam habet Angelus, in solo Deo, et non
innoxiatum exeat, potest illa gratia sortiri de non
fieri gratia; quia sed in solo solo exeat
de ornatus et ornatus effectus causa, et tanquam
radice habent in mente sufficienti, ad gratia effectus
et ad de satisfactionem alios. Non muneri, de se
tu autem purus exeat de dicitur. rempote autem
ut tanquam semis seu radice augmenti sumit.
cum deo qui indiget exeat gratia.

Ad contentum
nego quod pura exeat, ut homo, qui iam est
corruptus, et in statu sui,avit a deo, non est
us in statu sui, eo solo sine de innoxiatum alios;
non et Angelus gustum sui ante de. Non planis
simus a legibus nihilominus utilitas sui, papa
tavit eo. Tunc, ut nempe deo, exeat et
nonimixta exeat, quos innoxiatum habere comexi-
tis, igneant ipsius dignitati; Ceterum pura exeat
cupias perficiendi in amore amicebili dei, in san-
ctae. seu innoxiatum diuinitate et nobilitate, ad de
my sine eo ipso quod innoxiatum innoxiatum sui
debetur innoxiatum innoxiatum, per innoxiatum
manus innoxiatum innoxiatum, ut innoxiatum. Non
debetur innoxiatum, sed innoxiatum amicitias. Non innoxiatum
innoxiatum, et innoxiatum. Licet ipsius innoxiatum
exeat, dignitatis haberent suis, equa lotum
innoxiatum suis, proportionis in modo, ad magis
de innoxiatum, et innoxiatum. Non innoxiatum quod deo
de innoxiatum innoxiatum. innoxiatum ad de, ad
innoxiatum. Angelus ad. quia innoxiatum innoxiatum
ad de innoxiatum innoxiatum a suis. Non innoxiatum
innoxiatum, et innoxiatum et non a litera non
aut innoxiatum. innoxiatum ad de, quatenus ad
innoxiatum non est innoxiatum et innoxiatum innoxiatum; et innoxiatum
aut innoxiatum non innoxiatum innoxiatum innoxiatum, quia
debetur innoxiatum innoxiatum ad de, non de de de
innoxiatum innoxiatum. innoxiatum, de bene innoxiatum
innoxiatum accidentale. innoxiatum, sed quasi innoxiatum

Instita Dei, seu ob titulu substantiae grae
 Iniois quomodocumque disuaxita de Sancto. Et
 quia merita ipsius et pote simpliciter infinita n
 debent ee detrata ad proximi subry sed im
 in nos redundare.

Arguunt I^o ex D^o Thoma
 1^a 2^a 2^e q^o Maxt Vbi ait, quod merita homi. apud
 Deu ee n potest, nisi secundy presump^o diuine ordi
 natiois: qd ex sola p^ossus^o ordina^o Dei, quae e
 in hac p^ossus^o habent merita sua n posse ex
 tendi ad subry extraneu. Instata: sicut D^o con
 ferre Angelo r^o q^o d^o talde inigiam p^omittit d^o
 dare q^o alicui sub d^oioe orationa quod eliciat
 amoru diuiny perfectiunq et addequqz sices
 allatas; sed tunc gra ista p^omissa d^o d^o alie
 et tanquq p^omissa et iniuria illiuy amoris p^o
 ni et in re e^ou^ois: qd ex p^oss^o et ordina^o
 Dei potest gra in p^oss^o creat ee p^oss^o et d^oignu
 merendi alijs. Ad arguty respondeo, ad meri
 tu d^oignu, quatenus efficac^o debere p^ossus^o n
 ordina^o diuiny illiuy subry ad meritu, seu ad
 meritu p^ossus^o ipsius p^omissos, seu per ordi^o
 creaturaz, naturalis ad beatitud^o supernaals, et
 collat^o grae et p^oss^o merendi.

Hec tamen gra ordina^o debet
 ee voluntaria n^o ipsuy meriti; n p^oss^o omnino
 voluntaria, seu absentanea et adu^oens natura^o
 rexy. Et ista ee meriti d^o illiuy qui ibid^o se explicat
 ex^omplo rexy naturalis sequit^o p^ossus^o et ope
 rexy, ad quas d^o deo n^o ordina^o n^o d^o aut^o,
 rexy ordina^o ad in^oigiaz naturalis p^omissa r^oq^o
 ex lege Dei omnino voluntaria et adu^oens, sed n^o d^o
 absentanea illis stat. Ad contra dico, quod amor ille
 siue supernaalis siue naturalis n^o cuiq^o eodem modo
 formari sicut p^oss^o rexy merendi Deu p^ossus^o ad
 n^ois et ex p^oss^o adimplet^o rem p^omissam;
 n^o rexy ex^ou^ois statuta. Ex^o est, quia d^o Deus
 n^o d^o ferret alicui gra p^omissam nisi libere et
 nec ex^ou^ois amoris Angelici p^ossus^o meriti
 d^oignu; nam totus salu^o meritu^o illiuy amoru
 d^o d^o et d^o hauriri per collat^o grae et glori^o et
 in^ou^ondaz Angelo amanti.

Arguunt deniq^o ex p^oss^o p^oss^o

originali (quod inquit Arzæ q. 19 sect. 16
negavit profecto P. Sanchez nisi fide contra
ret) de facto Deus Adamus constituit caput
morale derivans in posteror peccaty et grava
græ: q. p. potest extra alij iustj continere
caput morale derivans in aliorj salj imo
centes grām iustificanti. Insuper: Adamus
obervando libere peccaty, potest derivare in
posteror iustj originalj, quj, præcipue intextet
in grā iustificante; sed observato libera illuj
peccaty a Deo impositi est meriti digni iustj
originalis derivandi: q. p. de facto aliqua peccata
creat potest valere mereri alijs imo q. p.
grā iustificanti. Probata mi? libertas Adami
ad transgrediendj peccaty fuit potestas proxima
ad demerendj nobj de digno & auctitas et
iustj originalj: q. p. extra libertas constituta
per grā iustificanti ad observandj peccaty
fuit potestas proxima ad merendj digni
de digno iustj originalj.

Inprimis arguitur
ē abire et nulla omnino paritas dicitur
quia in ista an. in loquimur de cap. morali
habente in se re factas voluntas illorj, qui
se rendj est peccaty, sed de capite, quod sine
fati transp. derivaret meritorie de digno
in alios grā etq. bonis ad modj que derivat
P. quod iam realitate dicitur caput ē duplex
manifeste dicitur ad intell. nam l. suppo
nita fundat. more lib. voluntas illj n. fieri
dign. grām p. meriti alicuj, sed p. meriti
peccaty more lib. derivat, sicut potest n. intextet;
neque sunt digni pena, quæ p. peccaty n. dicitur
mus, sed quia in Adamo moralita forata peccata
est illi peccato quod quando e. n. est ipse p. peccaty
denominat q. p. qui in h. ret. et constat e. n. ai
sentio. Atq. h. etiam contra a. l. a. d. paritas
nempe: quando aliqui est caput in quod lib. mo
ra lib. forata me. peccaty, q. p. n. derivat et tu
aliqui n. meriti n. i. cor. n. n. d. q. q. ad modj
Adamus n. peccaty posterorj n. fuit derivatj aliqua
p. demeriti, cuius e. r. d. x. s. v. i. c. u. t. q. p. tunc d. d.
x. e. m. t. a. p. l. u. r. e. m. e. r. i. t. a. c. o. r. r. e. s. p. o. n. d. e. n. t. e. s. i. g.

ipsi plura premia debita: proinde q̄ in
 hoc e senta cessarent in orientia aduota
 ota a lxxg hypotesim, seu a lxxg moxa
 le caput. Concesso igit anti, nego d. d. ob alia
 xtaes aduotas. Ad argenti nego in h̄
 quod Adamus obsexans libere p̄p̄t̄ m̄re.
 xta de d̄igno iustis originalis x̄f̄ndēd̄g in
 pot̄er̄: casu enim quō illa iustia caderet
 sub meriti digni hoc me x̄it̄ eēt p̄p̄riū ip̄orū
 pot̄er̄orū, cui vol̄t̄ transfus̄ fuerant, tam in
 ordine ad p̄m̄iū quam in ord̄ ad p̄m̄g, tam
 in ord̄ ad obsexans libere p̄p̄t̄ quam in ord̄
 de ad transgres. Deinde nego quōd iustia p̄e
 dicta p̄uit cadere sub meriti digni. Hoc enim
 onerit̄ nec p̄uēt eē Adami, tam ob m̄as p̄e
 conclus̄: tum quā Adamus n̄ fuit constitutus
 caput morale n̄y in genere efficientis moralis
 n̄y sed quā in genere cause form̄is quā
 tendit ad transfus̄ voluntas, velle libere Adami
 erat moralis f̄lita velle n̄y. Neḡ hoc meriti
 nouet eē pot̄er̄orū etiā sup̄p̄ta transfus̄ vol̄er̄
 quā et bene obsexat. De Rep̄lca de 16
 de ente superna a li, anum 93, licet peccatū
 originale sed meriti digni p̄m̄g at̄nē, p̄m̄g p̄o
 p̄m̄g, et quōd hoc voluntas pot̄er̄orū p̄o
 sunt transfus̄ in voluntas cap̄: n̄ tamen
 quōd me lity digni are et sit at̄nē.

Ratio dicam est quādis
 n̄y ad p̄m̄g at̄nē et ob h̄ inimica bile Dei,
 constitut̄ n̄y et aduotat̄ in malis gravi
 in̄y at̄nē peccaminon at̄, vere dignitas meriti
 mecenti de digno ḡg et p̄m̄g. Identifica
 et aduotat̄ cum bonitate moralis at̄nē p̄m̄g
 sed x̄acque et form̄is p̄m̄g in Sanctitate p̄m̄g
 ea in̄y sub h̄ honeste operantis: quā p̄m̄g
 aut pot̄er̄i p̄m̄g moralis v̄m̄i et voluntas
 Adami, quōd operand̄ bene et male mo
 xalita in̄y o tangit in cap̄: n̄ tam quōd
 Sanctitas p̄m̄g in̄y. quā effectus Sancti
 sit natura sua p̄m̄g n̄ sufficit ad ḡg et n̄y
 moralis sed eēt ex p̄m̄g et p̄m̄g quōd
 licet Sanctitas n̄y p̄m̄g Adami p̄m̄g et
 n̄ p̄m̄g meriti in̄y, n̄ tam meriti pot̄er̄orū,
 p̄m̄g p̄m̄g ip̄orū moralis.

Hec soluo satis solida in meij et emuni⁹
 p^ricipijs n^o video quomodo p^ro de se potest
 Auditori d^o defendenti. d^o p^robilitas Sancti. mora
 ty, aut quae moralit^r em^o subto. Quare
 in meij p^ricipijs, potest p^rout in Adamo
 et summy p^rouent mereri de digno more
 et de digno iug iustis originalis et libertas
 adami inord^e ad posteror^o n^o sicut straxietatis
 idelt^r, ad merendy digne et demerendy, sed d^o
 voluy straxiet^r, vel ad demerendy digne, et
 n^o demerendy. Et doly id demerendy digne
 et merendy pure de digno. Ex qui d^o tunc infer
 tua, quod Adamo n^o peccante, iustia refunden
 da in posteror^o n^o sicut a Deo, per mody mea
 cedij et corone, ex toto iugre vltim^o sed gratis
 et libera lita; qua n^o potest dari equalit^r
 inter p^rasmy q^rq^o, et q^rq^o, et obsequij, quo
 n^o p^ristud n^o dignificata per sanctitas physic^o subto
 sequentis. Cap. 3° licet p^rurij homo possit digne me
 reri q^rterij innocenti q^rq^o, n^o tam peccatorij
 Cap. 3° Licet p^rurij homo possit de condigno me
 reri alteri innocenti gratiam; non tamen peccatorij.

Hec est emuni sea notarij, n^o soly sea doly
 sed etiam sea Thostay cum doly quibus sea
 nxy, subseribit d^o Repalda. Notarij vero
 sea probata t^o omni^o p^ramoniij doly est d^o
 de d^o doly eque p^robantibus impossibilitat^r
 doly satis h^ois p^roculpa q^rasi, quam
 meriti doly qui cas^o iustite emy tribuata
 Recurren^o q^rq^o doly doly doly doly doly doly
 doly ad hoc est q^rq^o homo possit a l^rerij pec
 catorij mereri de digno q^rq^o remittit^r pec
 cati meriti, necesse est quod in doly merito ut
 tanta dignita ad q^rq^o, seu doly doly doly
 mica h^ois quanta est in q^rq^o meriti indignitas
 sed hoc repugnat q^ro est quod pura creatura me
 arata de digno peccatorij q^rq^o remittit^r peccati.
 Itaq^o p^ramonia p^rodand^o est et in doly minor; indig
 peccati meriti e^o arithmetice tanta, quanta sea
 times doly doly; qui cum in doly superioris
 nequit n^o ee in doly meriti meriti seu long^o de
 peccati p^roculpa q^rq^o q^rq^o doly doly doly
 et a antea doly.

Probo iam ma^s et merito purgareat ^{et} merita
 de digno Peccatori quam se minus debet ha
 bere ingenere ^{causa} moralis cum active inducitur
 iam ^{grat} Sanctificantis et remissis, in presentia
 peccati mortali resistentis sed ad hoc debet habere
 se non minus dign^s ad remissis, quam sit indignitas
 peccati grat^s, q^d &c. Ma^s perseverat et
 minor probata sic: dignitas meritoria que suffi
 ceret ad inducendum grat^s in innocens non sufficeret
 ad inducendum eandem grat^s in peccatore; nam
 et grat^s seu subit^s ipsius innocentis nihil est quod
 resistat inducendi grat^s; in tam Peccatoris resistit
 vel peccati mortali se tota graunt sua; per se aut
 clar^s est, quod minus dicitur requiritur in agente
 ad inducendum tamen quod nullus in se resistit
 e^s et pati, quam quando invenit, maxime re
 sistit. Inde, sive in mortali sive in ma^s
 non potest a volente dicitur agentis inducere tunc
 quando res pati longe superat virtutis ipsius.

Propterea calor et duo ^{gr}; licet
 habeat virtutis suff^s ad introducendum tunc grat^s
 caloris in patto non frido, minime tamen in patto fri
 gido et ^{gr}; tunc enim resistit pati longe fortius
 debet grat^s valere ad resistens virtutis produc
 tura caloris; idemq^d accidit in mortali; sicut
 virtus caloris virtus applicaret sua merita et tunc
 virtus caloris se habet. Petri. 11. et Athos extra
 de beat^s patra lere. ino. 11. et 11. et 11. et 11.
 e: quia agens non potest inducere physice aut mo
 ra^s lita meritoria tunc in presentia contracti,
 nisi res se lere et virtutis ipsius contra
 r^s resistit. hoc aut^s impossibile est, quod dicitur
 tunc virtutis virtutis virtutis et longe ma^s.
 quod virtutis virtutis virtutis: cum se lere ma
 ra sit virtutis virtutis peccati mortali. et quam
 virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis
 lam virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis
 impossibile est, quod in presentia peccati mortali
 virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis
 virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis
 virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis

Constat etiam de virtutibus et mo
 ra^s virtutis: merito virtutis virtutis virtutis
 in virtutis peccatoris, non potest de beat^s virtutis
 virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis
 virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis
 virtutis virtutis virtutis virtutis virtutis

Ad 2° nullus obsequius creaty potest habere gra
dico equalitas: qd nec potest de digno me ni
ni qd sanctificante confertur peccatori. Maon
probata h^o qua dicitur dixi. agenty n solum
debet proportionalari cum lio secundy de iust
sed etiam cy eodem et producaudo agitate ni
hic et nunc. Et conat e a dicty qd quando tale
agens hic et nunc producaudo e txy in pax
dixit n solum de bet habere sufficit et equali^{1.3}
cum lio mal et entitave sumpto sed etiam
cum resit. a Contra xij qd qua gra habitua
ly et dferenda peccatori et longe maior in xare
quam et benefici quam eads gra facit e
inspecta secundy se nam et conferenda pec
catori in xare paxij et doni, crescit avaricie
tunc ad incrementy paxij, indigni subtri. In
dicit, tum e a h^o ad Romanos 5° et hoc gra
cique cas. e extollente benefici Redemptio
quoniam cum adhuc inimici essemus secundy tem
pus Nihil pro no d mortuus e tr. Item quia tale
hominis, qui confert suo inimico xem e xem
longe maior difficultas superare de bet qd
si dferret amico aut n inimico; nam dferend
inimico, n solum de bet superare difficultas ab
dicandi ase n predicty, sed a hanc longe ma
ior su donatary, qui paxij indignitate sua et
merito inimicitis ac duplici paxij remfert
Donari.

Probata 2° rebus ab insequ^o Ad 2°
nobily negantiy paxij satis dignis creaty
pro peccato mali et modo peccatoy paxij
meriti digni paxij creaty in qd remissio
peccatoy. Nam merito illud est paxij
indigna pro culpa qdarii: qd dicitur digna
satisfactio exata et ignominabili tale merito.
Probata ans qua de conat ex dicitur, et dicitur
satis dicitur talis, et paxij dicitur a xem
merito, n induci qd inuicis secundy paxij im
mediat e sed ealy per moty me ari digni qua
teny et satisfaciens no obsequio morali equa
li quam emet qd dicitur ealy ad dicitur
et nily inimica hile tra peccatoy, n qua h
dat ad transferendy in se illa iura, sed ealy
ad cancelland y et delendy, ne in paxij paxij
indignis peccatoy. Item sic qd merito digni

328 confers de Peccatori, deberet ee tanty
 in ratione obsequij, quanty e peccaty q grave in se
 se iniurijs et obsequijs deberet ee digna sa-
 tis pro Probata obsequijs. Quia a hoc nun n da
 retri quasi emfio, nisi p pectis illuy obsequij
 n eet moza lita equale iniurijs: neq illaxe
 mio eet stricte iusta sed forlita libera lita
 si n da retri equalitas inra clary et accessus,
 id est, inra iniurijs, et soluos quo ipsa.

Probata D eadg obsequijs: Et
 merito praedicty sit digny supplicio, atro, aut
 pmoie, per quam Deus, quali Deo dicitur exponit
 iuy iuy ad vindicty stia Peccatoris debet
 ee tale, et tollat a Deo omne ius ad odiy inimi-
 cabile, et vindicty, nulla inra remitte liberali-
 tate, nec forlita tali ex pte Dei: qd illud merito
 debet ee equale iuri diuino ad vindicty
 et ad odiy inimicabile stia Peccatoris: qd
 etiam debet ee equale iniurijs graui stia
 Dei. Probata hgc Da. 2^a ius Diuiny ad odiy
 inimicabile, et ad vindicty stia Peccatoris n ex-
 cedit neq e minus, sed moza lita omnino
 tanty, quanty e peccaty ipy in raxe iniurijs;
 nam ius ad odiy, et pting in pxi, tanty qd va-
 let quanty odiy inuic inimicabile et pna in
 pxi: sicut ius ad hoc valet hoc, ius ad hoc
 valet hoc. Et ady, raxo inimicabile et pna
 in pxi, arithmetice correspondt quantat offe-
 stia, Dei, et sunt moza aut minora, quo
 ut pxiit omny aut magis grauis illa offe. qd
 moziy iust ad equant moza lita in diuiny
 ad odiy inimicabile et pnam in pxi debet
 imul a rithmetice ad equant moza lita
 iniurijs graui stia Dei.

Nec respondeat cum D. 2^a qd
 merito praedicty n debere traxi per se t
 ad non ee peccati sed pax. D. et ea obsequijs
 quatenus sci pmoio traxit ad soli gra-
 mny pnty 328. Subitua lita, que e con. sua e
 fra inasponibily cum peccato, pmoio q illud me-
 xity et pxiit ipy correspondens, n debere
 ee na bere dim obsequijs. Deq ad remissy
 per mdy solu. et pxiit sed duntaxat per
 mdy fas, in pxiit ad mozy, quo dicitur
 de stricte lita, con. in pxiit, Contra in pxiit

quia iusta non dicitur non esse meriti digni
remissionem, neque tunc existeret remissio nisi
soluta libera lite ex p. Dei: si quis enim
tenet intuitu meriti digni, a dubio tale me
ritum foret satisfactio digna, que solum est illa
intuitu cuius remissio creditur, aut ablatio in
iuris, non est soluta libera lite, sed solum sol
luta iusta, id est identificata aut inducitur, intuitu
obsequij iuxta litem equalis iniuriam.

Contra d. 3. x. bonitatem
alio obsequio incompromissibile, crescit et a iuris
meritis in ratione premij et beneficii ad inae
quales indigni peccati, cui a Deo spernetur, non
ignorante aut precisiore sed sub infirmitate
eius talis indignus, et ex animo remittendi
peccati: proinde quod in illis circumstantiis non solum
haberet bonitatem a voluntate erga habitum sed
etiam bonitatem respectum voluntatis etiam
remissionis peccati gravis.

Non a lite ac syngra
pha regia, in qua Deus dimittet omnem debitum
et offensionem ipsi iuroratum cuiusque eam syngra
pha habenti, ob incompromissibilem solitum et moralem
que habet ut non remissionem, confirmata mora
litate tantumque, quibus eximitur debita quod sua
dicitur ipsius delecta. Unde ut aliquis mereretur
dignum illi syngrapham homini debentem, hoc
illud meriti dignum debet moraliter solum
de vale re, et non sufficeret equa lite, et
syngrapha sua essentialem syngra, et autem
mereretur dignum eandem syngrapham a litem
de debentem suo talentum, aut legem illi: quoniam
vero, debet habere equitatem moralem cum
omni illo debito. Similitur, quia adoptio summa
na est sua incompromissibile cum odio effective qui
vante uxoriae, meriti dignum adoptio debet
et morali, ita ad qua re in uxoriae: et quia
longe mora est difficultas, et non est ad aequi
tatem in uxoriae inimicij quam alterius
amicij aut in inimicij, longe mora sollicitas
requiritur ad mercedem adoptio illius inveni
et quam alterius; tunc enim debet ad aequa
re meriti non solum soluti in uxoriae, et quod
aut praesens, sed et deinde tali subro
re vero est morali sollicitas inveni in

michi positius q[ue] indignitatis ad tantu[m]
beneficij gratia q[uo]d diuini dy e in n[ost]ro
casu.

Deniq[ue] ad mag[ist]r[u]m D[omi]n[u]m Thome[m], qui pro
sua d[omi]ni allegant ad reu[er]sarij co[m]m[un]ic[ati]o[n]e[m]
q[ue] p[er] 6° art 1° dicitur: tale[m] pot[est]as
potuit ministris communicare (nempe N[ost]ro)
dando vel ei tantu[m] plenitudi[n]e[m] q[ue]q[ue], ut eoru[m]
meriti[m] operaretur ad sacramentoru[m] effus[ion]e[m].
Id quod in arguto sed ista[rum] contra[ct]u[m] d[omi]n[u]m
e[st] Aug[ustinus] 4° tract 5° in Joanne[m] paulo ante
mediu[m], ubi exponens illud Joanne[m] 1° cap
negat b[ea]t[u]m ey: dicit Aug[ustinus] quod Baptista, n[on]
noverat pot[est]as Baptismi, quoniam D[omi]n[u]s
habitu[m] et ubi n[on] est: hoc aut[em], inquit D[omi]n[u]s.
n[on] ignoraret Joannes, si talis pot[est]as mu-
nicabili n[on] eet: potuit q[ue] sup[er] pot[est]as N[ost]ri
ministris communicare. Et qui n[on] arguitur
illu[m] Sacramentoru[m] e[st] gra[ti]a s[e]c[un]da peccati
tribus, et remissiva peccati: q[uo]d merito
suis p[ro]p[ter] operari ad effus[ion]e[m] Sacramentoru[m]
facit docet D. Thomas est p[ro]p[ter] merito
illu[m] q[ue] remissiva peccati. Ingeta h[oc] q[ue]
dicitur merito n[on] eet d[omi]n[u]s quia ad id q[ue] requi-
ritur Thomas special[ite]r q[ue]ram et extra ordi-
dinarium Dei favor[is], cum tam[en] quiritur
suis ubi q[ue] tali special[ite]r q[ue]ram favore, p[ro]p[ter]
meriti[m] de q[ue]no in illis imp[er]i, et docent
Iste cum D. Thoma 1° 2° q[ue] 1° art 6°. De
q[ue]ra d[omi]n[u]s pot[est]as exalt[ati]o[n]e[m] N[ost]ri includit
meriti[m] salu[m] q[ue]q[ue], remissiva peccati: sed
tunc ea special[ite]r favore. d[omi]n[u]m et
Iste[m] merito[m] non pot[est]as exalt[ati]o[n]e[m]
et sicut docet D. Thomas: q[uo]d communicat
pot[est]as merito[m] de signo q[ue] remissiva
peccati.

Quia illu[m] d[omi]n[u]s hoc testimoniu[m]
n[on] ee ita rigens et n[on] p[ro]p[ter] satis e[st] explicari
ab Auth[orit]ate nos, nihilominus dicit, se in ista
re[fer]re reflectere co[n]cipere quod pro n[ost]ra nul-
ly in D. Thoma d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s fundam[en]tu[m] e[st] ad
p[ro]p[ter] illu[m]: nam in 1° D. Thomas ex[em]pl[ar]e re-
gat p[ro]p[ter] illu[m] d[omi]n[u]s satis. curat q[ue] pro
peccato morali: et no[n] satis factu[m] q[ue] b[ea]t[u]m
q[ue] d[omi]n[u]s merito[m] cum ea d[omi]n[u]s ante.

3° De. Ad arguendum admittit quod a liquo exi-
 onie iustus possit constitui caput morale, expecti et
 promissio Dei derivari gratia, iustificans peccatores;
 illud tamen meritum est ignum et imperfectum, non reus
 perfectum et dignum, ut potest longe inaequale morali-
 tera gratia Sancti conferre de peccato. Suggestio
 huiusmodi et ordinata predicti iusti in caput carceru-
 rum, non operari eius aperi^o proportionis et aequalitatis in-
 ter, sed gratiae efficacis et meritis cum imperio;
 nec aperi^o ferret dignitas, nisi quasi civis et po-
 liticus que non sufficit ad dignificandum in ord^e ad gratiam
 longe inaequale.

Satis autem indolens est gratia
 gratia, ferret de Peccato; quia licet physice, materia, et
 entitative est eadem, quae coram pondet meritum digni-
 tum illius iusti, tamen moraliter et in ratione beneficii
 est longe superior; nam beneficium non solum determinata se-
 cundum dignitatem boni quae affertur, sed etiam quae de qua
 sita mali a quo liberat, et secundum indigentiam
 aut confertur: ex quibus capit^o et ex merito con-
 trariis tota gravitas sua obicitis proprie destruc-
 tionis, nam meritum sufficit, ad inducendum gratiam
 iusti, aut non iniusti, non sufficeret ad inducendum eandem
 gratiam in Peccato, ut patet exemplis aductis in
 praecedente conclusionis. Unde constat etiam disparitas
 disparitatis. Non enim potentis digne maculata for-
 te, ut non solum, impotens tamen digne mundare
 non merita incomp^o discrimen, quia ad peccatum pos-
 se non sufficit merito agere in cap^o ad merendum autem
 digne merito non sufficit de nominatio bene agen-
 ti in cap^o, sed requiritur aequalitas etiam bonae ac-
 tionis cum merito, quae aequalitas remanet in
 toto actu: cum quia sanctitas superi^o requiritur
 nominare, foris Sanctos: tamen quia gratia
 si non potest de nominare, gratia tamen operari
 carni e gratia longe superi^o omni
 ita per creat^o

Ad Consequens respondet, eandem
 gratiam est deinde peccato, licet non sit beneficium
 digne in finem, tamen non solum est longe magis
 in re, ut patet comparative ad omne meritum
 in re, creat^o et deinde gratiam est deinde
 e quod solum in re, quia incomp^o

maior debito inter peccatores et minime iustus, qui
 inter minime et magis iustus: et longe difficultas e
 transire a b. statum iudicis Dei, et merito p
 ne etiam ad statum illius et iudicis Dei quod e
 tu amici: ad statum magis amici, ut ex hoc videtur
 notum: iustus autem non merita de indigno, et tanquam
 ratione pensat suorum meritorum nisi augmentum quod
 et a seipso, et sibi, defendit: quod non potest eius me
 ritum adaequare quod defendit peccatori, qui fa
 ctus ac tantum excedit eum dicitur combat habere, et
 exorat eum meritorum infinitum et in nulla a lu
 na inferiori stineta.

Objecta 2° ex De

Rigaldus. maius bonum ac beneficium est quod ex vad
 a peccato, quod ipsius remio, sed iuxta se quod vale
 pro bono, iuxta creat in altera parte. potest
 digne mereri pro se finaliter, seu auxilium effect
 pro cavendo a peccato: quod est iudicium quod peccati.
 Maior quod solum magis potest, videtur esse, quod
 longe maius beneficium fuit Dei erga pro se cavendo
 a peccato originali, quod ab ipso iam strato li
 berari. In prope meritoque: adus legitime pecc
 ominus, aut rati prope nati, potest pro se cav
 re a peccato actuali mortali: quod talis actus, aut me
 ritum dicitur illius, potest digne mereri remio pecc
 ti mortali iam omni. Quod ea de causa est
 quod potest pro se cavendo digne mereri, et de donis,
 et combat ex eo. Sed de regna operis, tandem,
 permissa illa dea respondeo, quod illa omnia de ra
 bere, tanquam e prope et excedit, et pro se cavendo
 est maius bonum ac beneficium, quatenus affect maior,
 et prope, quod digne, qui me, qui e maiorem maius,
 quod prope prope, et quatenus est
 prope maior et diminutione bene, et ad prope
 qui non solum prope bonum, sed etiam bonum inno
 centiam, et in peccati prope omni tempore.
 Beneficium autem remio
 excedit in re dignitas et difficultas
 quod ad a bonum, quod dignitas excedit a bonum
 methice ad inemptum indignum. Bonum, et
 ex merito peccati prope excedit eius difficultas
 vincenda a bonum. Unde Thomas 2° 2°
 ad 2° ad 2° quod in peccati prope magis bene a tu
 ad se, et ad se.

omnium generatis respondet. penitus teneri ma-
 gis ad gratitudinem Dei quae innocens; quia li-
 cet innocens quoad quantitates stilitatis, et firmi-
 tatis magis bene sit Dei sit maior gratia nihil
 minus absolute loquendo remissio peccati est gra-
 magis gratis data, et donum magis comparari
 se ad peccatores seu penitentis; et hoc maxime ad
 peccata praevia aut et largitis postquam doni;
 quicquid innocentia sit magis donum secundum se,
 quia est largitis sit alius practicus in specificato
 ad donum secundum se, sed praestitum dato in hiis circumstan-
 tiis et hinc subto summe indigno. Atque hinc etiam
 provenit quod remissio peccati sit bonum super-
 ord. comparative ad omnia merita pure creati
 quia vel ipsius quantitas non est absolute, sed
 respectiva ad dignitatem Donatoris, et diff. in se
 obsequio. hoc autem diff. et difficult. et dictum est, aut
 methodice crescit ad incrementum indig. peccatoris,
 et res peccatoris ipsius tota gravitate sua ob-
 riget Donatoris, et res destruii dicitur.

Obiecta De excessu Ductore:

hic est distantia inter satis factum et meritum dignum,
 sed merito satisfactio cum directe respiciat ma-
 gis iustitiam et dispensandi et destruidi nequit ee
 magna, nisi inducat tantum boni, quantum mali
 inter se culpa, quod repugnat in obsequio pure creati
 merito, sed non respiciat immediate et directe
 bonum creati et destruidi, sed requirit aequalitatem
 ad illud merito. Atque licet meritum pure creati
 nequeat moraliter aequari merito peccati merito
 potest tamen bonum ipsum remissio, quod respicit et
 praemium, et nihil aliud, quod respicit et
 remissio et dignitas, utitur. Atque licet merito
 superiorem merito culpa non est tam bona, quam mala
 est culpa gravia; hoc enim dicitur non summe in-
 dignum, quod tamen merito non virtutem summe in-
 culpa gravi respicit peccatores dignum merito in
 divina abstinere. omnium bonorum amicitia et
 bonorum, inquam, inter praemium et meritum
 meritis, meritis vero distantia a se est bonum
 bonum, et virtutem, et ad bonum est bonum, et virtutem
 ad virtutem virtutem, et ad virtutem in virtutem
 virtutem nec virtutem reddere ut bonum dignum
 virtutem divina.

quod uultus impij a liomodo dicitur a liquid
 magnoy uiguitate proportiois uicut dicitur moni
 paroy et miuoy magnoy: et hoc modo dony & a
 impioy uirtutibus e miuoy quam dony & bonis
 beatificanti uirtu: quia plus e & cedit dony & a
 dignitas impij qui exat dignoy pena, quod dony
 & bonis aq; uirtu, qui est sic ipso, e uirtu, quod
 eaduy e dignoy & gloria: et in hunc eundey scopoy
 adducit Aug. tract. 72 in Ioannoy in procul
 a fine: eos quado corona dicitur e remioy cul
 pe in ea tam bonoy bonit e absoluta, positua
 et quasi entitauoy, quod ut mala uel uel pagna
 ois; scuy tam bonitae e relativa, seu in ra
 de dignoiois et re late ad statu. Publi agno
 illud liberat; quia penes ioy bonitay in ois
 mensurata remioy penes quantitas boni allati,
 sed etiam penes quantitas mali ablati, tota gra
 uitate sua resistens ablati, uel ois qd subitoy
 positu e indignoy, cui ta re dony & ferat e

Obijcta A Per eodoy Royal

eaduy remognaret me ioy dignoy remiois, quia
 meo in indignitas et a me ioy peccati, quod
 aq; ioy et me ioy eaduy qd quod exeat; quod
 dony peccati fit homo ioye indignoy omni
 amicitia, et beatitudo Dupenna li in qua e qd
 ioy e pascuoyta in ioy, me ioy qd digne illi
 pueni, e tam pax uelley me ioy dignitay
 a dante e uita posit uirtu dignoy omni amicitia
 et beatitudo. Et in hoc xao in dicitur neg
 ta li me ioy dignoy. Et in hunc ioy quia e d
 uita xao e dicitur quod eaduy meo ma li
 peccati quod bonitay uel me ioy meo pax
 peccati uel me ioy meo ioy ioy. In hunc
 uitaica, quod pax uelley bonitay meo ioy
 xao de dignoy. Et tam pax in dicitur quod
 meo ioy meo ioy peccati uel meo ioy meo
 bonitay omni uirtu uel meo ioy meo ioy
 homini uel meo ioy meo ioy meo ioy meo
 meo ioy meo ioy meo ioy meo ioy meo ioy
 a gloria uel meo ioy meo ioy meo ioy meo
 aq; me ioy meo ioy meo ioy meo ioy meo
 magis e meo ioy meo ioy meo ioy meo ioy
 uel meo ioy meo ioy meo ioy meo ioy meo
 xao ioy meo ioy meo ioy meo ioy meo ioy

ne magis inuix³ n³ requiratur et habent
obsequij digni³ omniy bonoy que inuixraty
munificax potest libera tate, licet peccin
inix fiat positive indignus omnib³ illi³: q³
licet peccaty morale addat bonum, q³
tunc indigny omni gaudio, gloria, potest
tam ad merit³ digny remissio n³ exit
nam obsequij digny omnia ga³ et gloria
potest li: est aut³ natus si solo meritum
dignit³ N³ et null³ a lud pure caeat
potest digne mereri remissio inuixis. P³
oat P³ eand³ minor³: licet ad me³ q³
oat e³ loxig et q³, naxia dit maor bonitas
q³ ad me³ q³ minor³; tam³ ad demer³
q³ magis n³ requiratur maor ma³ lita³, q³
ad minor³; qui enim est indign³ minor³ bono
Episcopatu, a fortiori e³ etig³ indign³ maori bono nem
se P³ q³ificatu aut imp³o: tra vero se
se habet in bonitas nam me³ xity suffice³
ad bonitas min³ n³ ideo sufficit maor³: q³ licet
peccaty morale fiat peccator indign³ m
ni ga³ et gloria potest, n³ ideo ad me³ xity
ny remissio requiratur bonitas me³ xitoxia ad
quasi omnia ga³ et gloria potest

respondet, inuixante fore bifariam quia si
ornis amicitij cum eni uba dona fuerint videtur
si ty si iam unitata su³ b³uxa ad bonum in
uixraty, tum q³ n³ ita d³ntur, sed p³axie
si p³axibilia libera dita ad amico ex³ny
p³ omiois inuixis; illa p³axia q³at etig³ v³ de
naxi d³ e³ amoy, q³ q³ per me³ q³ c³nao³
a Benefico inuixito, tum vero peccaty morale
e³ d³ny d³ntur, q³ p³axis; nam peccaty inuix
morale d³ntur inuixit³ q³ ad d³ntur q³
si cum moueat d³ntur p³axia, et p³axia
p³axia etiam ga³ infinte intenda si illam
unite rot ante peccatum: q³ p³axia aut³ doni
p³axia potest e³ ma³ ly a qua se illi bono. P³
q³ p³axia ad d³ntur min³, ad q³ d³ntur q³
bonum p³axia remissio n³ potest me³
ni p³axia d³ntur, h³ p³axia, tanquam p³
P³ tanq³ ma³ ly a qua se possit illi q³
et q³ na³ t³nta, et long³ d³ntur r³ p³axia
ad d³ntur, sed d³ntur tanq³ me³ q³
q³ bene h³ inuixit³ q³ no³ inuixit est de

ny sperabile a liberalitate amici, eo
mion offa suffit ad indignis, tanqug motivy
utrahsi a benefacido. Et d³

Ad d^m in p³ dicitu, in
iuratore Petri q^d n^o mereri digne p³
omny amicitis, et bononoy liberalitate sp³
bilis a Petro tanquam malum ad equant
p³ illonoy, sed tanqug sus³ benefici indebiti
inducendo a causa amoris amica bilis qua
pen iniuria dignus redditu. Sed q^d enim
Petri offensus, potest licite et iuste ea bona
negare e^o odio inimica bili. Stra offensa
p³ q^d aptus d^r in lege d^rang. hoc gra
vita p³hibuit sed distat ab ea causa ad amo
amica bili: neq^d cuius ex causa huius amoris
potest etiam iuste exp³ p³ody p³ns p³ivate
offensory bonis a bello iam p³uebit, ipsi de
debitis e^o alijs titulis: Stra vers se habet
Peccator ne Dei: et ideo ad meredy digne re
mios off³ Dei q^d gravis requirit meritis, p³ph³
ter in imity seu obsequiy dignis omni bono spi
bili, q^d q^d ad meredy digne remiois iniuria su
manis n^o ut nary obsequiy dignis omni bono, quod
alias offensa sperare potest a liberal³ iniuri
ati.

Ad d³ probas a^o ad meredy digne
ny q^d bonis p³as, ideo n^o requiri p³mita, meritoris
d^rit le omni q^d bonis aut q^dre, p³ibili, quia dignitas
ad h³ gradus e^o separabilis a d^r e^o re liquos;
dignitas vero peccati non est ad p³ivate omnis
gradus q^dre aut q^dre, n^o est separabilis a d^r
p³ivate omny re liquos, etiam illonoy ad quos
habebat in p³ q^d peccat et; namq^d peccati non
tale sit inimicitia e^o Deo et p³ite indignitas in
componibili cum amicitia, nequit peccator p³
digne p³ivate quoy q^d gradu quin etiam omni
bilis: et in hoc insuper n^o differt peccati a b³niuri
et de licis Stra leges humanas, ubi tenim
stringere, et quis p³mita reus dignis p³ivate
quoy, n^o tam omny bonis suis. Inde ad
Pr Ripataz, s³ly tenet in humanis quae
bona indebita, n^o x³o quoy bona p³ona a Deo

aut iure qui de bita; de lion; eni sufficere ad
multo; hoc duccatoru potest ee inufficere ad
multo; Duo aut pendios omniu bonoru.

Obijcitur ⁷⁰ et a lio discrimi
ne substituto a D. ya. da. inta. satisfas et me
xity digne: satisfas vel, quia tendit ad opem
ad iniuriam nequit ee digna, quoniam sit a. iz. m. th.
ee equalis ipi iniuriam: et ex hoc ruz infinta
magnitudo Dei cui satis fit, potius e circumfusa
deprimere na, quae e levans acty satisfactorius.
ab vero merito, et ita dignu n. de bet. ta. be. re
e qua bita; a. iz. m. th. e. y. pro. mis. sed
suffit quod habeat equalitas geometricas proportio;
et cum D. n. compareta et credita sed. sly. tanqu
premiator eo hoc ad infinta magnitudo ipius p. n. y.
e. l. r. t. quam deprimunt acty merito; nam quo
maior e dignitas Principis, cui inferior obsequia
eo ratabilita maior. operata ad offio digna retri
butio; ita et quoad ruz. retribuiois, n. solum de
beat attendi quantitas obsequij sed et p. r. e. i.
que, p. r. e. i. et dignitas remuneratiois; neq. de
cet summy Principe premiare quantitate ille
qua possent Plebeij aut. s. b. i. l. i. y. d. a. l. l. e. inferior

Inde quia D. e. b. infimas p. r. e. i.
et dignit, et deq. q. u. a. d. y. s. u. m. n. de. c. e. b. a. t.
dignare inferiori p. r. e. m. i. y. i. d. e. o. n. o. n. s. t. a. n. e. y. h. o. c.
et l. e. r. e. n. a. g. t. r. i. b. u. l. i. o. i. s. a. r. t. u. y. g. l. o. r. i. e. p. o. n. e. n. s.
operata in. c. a. l. i. s. et loquuta Paulus. (S. p. t. u. r.
e. x. c. e. n. s. y. et neq. r. e. i. t. u. s. r. e. m. i. o. i. s. h. e. c. e. t. o. b. t. e. n. t.
ne. s. e. r. v. i. t. u. y. p. u. r. y. c. r. e. a. t. p. o. n. i. t. e. e. d. i. g. n. a. d. a. t. o.
p. r. e. q. u. o. u. l. t. p. a. q. u. a. n. n. o. n. d. i. s. t. a. n. t. t. a. n. q. u. o. m. i.
n. y. i. l. l. u. d. o. b. s. e. q. u. i. y. m. m. e. r. i. t. u. y. d. i. g. n. i. y. o. i. u. s. q. u. o. r. i.
o. i. s. R. e. s. p. o. n. d. e. t. a. t. a. n. y. s. p. r. e. q. u. i. l. l. y. c. u. i. n. i. t. i. t. u. s.
a. r. t. u. y. s. p. r. e. t. e. d. e. s. c. r. i. p. t. i. s. s. o. l. i. y. d. i. s. c. r. i. p. t. i. n. g. m. t. a.
m. e. r. i. t. u. y. d. i. g. n. i. y. et d. o. m. i. n. y. s. o. l. i. y. e. e. m. i. s. s. i. f. a. l. l. y.
s. e. d. e. i. y. s. t. a. a. s. m. i. n. i. o. r. y. s. e. n. i. y. s. i. c. e. l. o. q. u. y.
D. n. e. g. o. q. u. o. d. m. e. r. i. t. a. p. u. r. y. c. r. e. a. t. p. o. n. i. t. e. b. a.
b. e. r. e. n. a. r. e. m. i. o. i. s. p. e. c. c. a. t. i. g. r. a. v. i. s. e. q. u. a. l. i.
e. y. i. l. l. y. a. d. h. u. c. g. e. o. m. e. t. r. i. c. a. s. p. r. o. p. t. i. o. m. e. r. i. t. i.
d. i. g. n. i. m. e. a. d. e. a. q. u. i. p. p. e. s. t. s. u. p. r. a. n. i.
d. i. m. y. e. a. O. b. o. m. n. i. p. u. r. y. t. a. n. n. o. n. h. a. b. e. t. t. a. t. y.

sed longe inferioris proportionis ad gloriam quam
 iustus habet ad gloriam aut auctorem gloriae: quod me-
 ritum dignum habent aequalitas proportionis
 insufficientis distantia ad augendum iusto quam
 et gloriae, insufficientis est ad mergendum saltem pec-
 catum gloriae.

Obijciat 6 ex eodem Ripalda
 quia habitus inter constituit moraliter
 forma lata dignitas merito digni et li-
 citi auctori: quod immunitat illi actui dicit et
 pondus dignum movendi Deum ad remissionem pec-
 cati quae ipsa continent in abstracto. Patet
 quod quia omnis forma sufficienter immunitata
 subito capax trahunt illi sui effectus formalis.
 quia autem habet pro effectum, constituitur obiectum
 quod dicitur de se deus amica bilis dignum
 quod nemine peccati: quod sufficienter immunitata
 merito iusti et inter moraliter constituitur
 dignitas ipsius, debet illud merito de nomi-
 nare, et reddere formaliter dignum remissionem
 peccati. Patet 2° de merito: quia quia quod
 continent in abstracto dignitas gloriae et huiusmodi
 dignitas immunitata merito supernaturali iusti,
 trahunt illi dignitas ad eandem gloriam et co-
 rone: quod quia in abstracto est dignitas re-
 missionem peccati, immunitata eodem merito, ipsa
 formaliter constituit merito dignum remissionem pec-
 cati.

In primis iusto in studio, quod
 ubi dicitur de merito procedit effectus ad quod
 et ratione effectus positivus participationis ad Deum dicitur
 et negativus exclusio maculae peccati, quod dicitur
 sicut merito de digno remissionem. In hoc dicitur:
 quod quilibet gradus gloriae est dignitas inter auctorem
 ad huncmodi gloriae, sed etiam et remissionem
 tanta quod libet mortalium: quod minimi merito
 iusti constituit merito dignum remissionem quod libet
 peccatorum: cum tamen ad id ad id requirantur
 et deinde hexa, et dignificata quod communi
 aut infirmitas gloriae. Quare respondeo, quod non habet
 ne in abstracto expellere peccatum in genere
 causa effectus moralis, sed dicitur ad insequen-
 tiam, quod dicitur incommunitatem. Dicitur tunc operibus

requirere quod aequalitas inter causas expel
ly et triu copuloy; ad 2° tam n requirita
a equalitas ita dicitur dicitur 2°; quia pro uno
bilion et exoxy potest traxian et expelle
fug long e nobi long et Scientig aut Mag sup
naa 3.

Hinc facile et raneant probat
ad 1° dico quod gra virtuti dignitas meriti
iusti ipsi imuneat moa lita dim et gony
incomponibilitais cu peccato que ipsa praconti
net in a bistracto, nempe n perimodiy meriti
adaquantis gravitas peccati, sed solum per
modiy fye phoyice incomponibily. Hoc aut ne
acty redi meriti digniy copuloy peccati a subto
propis et multo minus a subto extraneo; ngali
iud e, simple copuloy peccati de niae merito
digno et a luid longe desery, e raxere
meriti digniy copuloy. ad significandoy 1° qd
suffit quod meriti sit subty, cui meriti virtus
copuloy peccati, cuiusq; indolis sit hie virtus.
ad 2° aut 2° requirita de niae raxere ad e
quans ma lity peccati e ngeloy, quam desery
nat et affat illegg; etque merito pite creatoris
pugnati.

Ad 2° probat est dispuitas. nam et
gradet ins ad gloriq perimodiy heret; aut coronoy
solum requirita aequalitas inter qz adingty et qz
nig radicat; at et traxere us merito raxere
ad raxere, de be bar ad equare gravitas peccati re
mide niae; et nec equa lity raxere raxere
a lityo minimy ipoy gradus sa ce xet tanty co
nitas quoy ma lity ha bent quoyq; multu du
dime raxere; cum tanty e stia accidat, no
quod liber lo stia ha bet gravitas simplia infi
nita e sa lity raxere qd. xii conitay q xii
dicit; dicit 2° Rya lity qz n solum copuloy
in raxere ingere causy poy lity raxere nam
ingere officio moa lity raxere raxere 2°
magnitud peccatois suy ad comp lacy poy raxere
nany dicit; in peccatois. q hanc qz dim raxere
nity dit maximo iusti quod raxere. Sed stia, qui
pote raxere quod hie doctrina est falsa et ma
mnyoq; qz raxere, ingere causa lity

Et sumy potestata inducere effy secundum compla
 et digne terminus peccatorum su so luy subti
 proprii, quod rectificat, et tui p'p'rie trahit effy
 primariu. q' p' potest' dignificare meritu ad re
 mios facioz vobto caritatis. De causa mea
 Soc. cap. 19. N'ly n' meruit de digno d'nos h'p'p'ia p'p'rie
 ra ubi aduiz

Disp. 6a

De Causa meritoria Incarnationis.

Cap. 1. Christus non meruit de condigno unione[m] hypoco-
 riticam per opera subsequencia ad ipsam.

Hic relucio e' adeo omniny et C. D. de vo rec d
 docerit: de facto sine illo dubio dicendy est
 N'ly Dominy n' meruisse Incarn' sug: h'ec enim e'
 sea Theori' omniny... et d' Aug': Ita in edise
 Compluyt', in edise auz p'p'rie p'p'rie p'p'rie
 licet neget quod sit sea ista expreie de h'ic, cum
 n' sit in scriptura aperte p'p'rie neq' ab ecc
 definita aut declarata; tamq' inquit, ita ce sta
 et straxia sit temeraria et p'p'rie lora. Et quid
 ex antiquiori' soluy p'p'rie straxia citata quidq'
 Anbeant: Similominus. Maxim d' p'p'rie In
 cor. 3. p'p'rie probabilitas ipiuy totis p'p'rie ubi
 lire integrit. Cap. vno a centurix abstinens in
 d' conclusio quib' ex C. Thoma 3. q' 2. a
 art. 4. ubi vltia docet, quod nulla me nitia p'p'
 cure aut d'nos p'p'rie: et q' d. art. 3. quod N'ly
 nec q' nec v'ic; nec Beatitude' anime nec
 v'ic me d'nt.

De ca Aug' in Enquixidio cap
 3. de v'ic d' 3. v'ic de v'ic cap 11,
 tract. 82. in coram, et a tibi sape indulgentia quod
 N'ly p'p'rie d'nos nulli meritis comp'ra v'it;
 quod nulla me v'ic p'p'rie v'it: quod ea v'ic p'p'
 v'ic dubia' gratia: quod v'ic p'p'rie p'p'rie
 d'nt v'ic, et d'nt in n'ly nulla me v'ic p'p'
 d'nt v'ic p'p'rie, v'ic d'nt; sic nec in N'ly p'p'
 cece v'it singulanz illuy gene v'ic. De v'ic
 N'ly d'nt in luxibus simili' testimoniy docu
 v'ic loqui ista v'ic v'ic: et ista v'ic v'ic.
 genz et a h'ic v'ic v'ic me v'ic tempore p'p'
 v'ic d'nt Incarn', e' h'ic q' a N'ly v'ic v'ic
 v'ic ista p'p'rie ad v'ic v'ic me v'ic p'p'
 ma v'ic v'ic p'p'rie ad v'ic v'ic v'ic

cutivus est primum meritum. Nihil etiam si ge-
 nio decreta intetivus foret in bene libera lris
 et pure obitio onerosa. P. D. S. similiti infesta
 quia ad donacois libera lris aut onerosis
 seu attribuois, n̄ desumitur a b indole de de
 ni intetivi sed proprius et proximus lris a decreta
 executivo: et ideo si de secute tribuat Petro
 equus tanqum soluo de bito, quam vis id m̄ p̄ ti
 se n̄ de re scis, equus denominata bita a solu-
 te soluo.

Contra D. ng iudica Augusti
 eodē prorsus egratiosa et sine meritis ex-
 cutio. Inist hypotais ac exsecud illuy q̄ n̄
 qua dono quicq̄ a b initio p̄ dicit n̄ q̄
 a p̄ p̄ am̄; sed gra inity p̄ dicit n̄ q̄ q̄ gra
 nova et sine meritis quoad decreta intetivus,
 v̄ n̄ etig quoad executivus et p̄ dicit: q̄ o e t
 gra Inionis Hypotais. Unde ibidē in h̄
 x̄ q̄ q̄ in capite n̄o p̄ dicit n̄ q̄ m̄ x̄ ita in
 q̄ n̄ q̄ illuy gener̄ invenit ip̄e in n̄o p̄ dicit
 ad gra merita multiplicat̄ regenera inquirat:
 q̄ n̄ q̄ a lris. eomodo quo p̄ dicit n̄ q̄ n̄ q̄
 p̄ dicit ad p̄ dicit n̄ q̄ regenera n̄ q̄ n̄ q̄
 de fa lris ex meritis p̄ dicit n̄ q̄ inde ex te in
 p̄ dicit n̄ q̄ ad e executivus: ita etig omni
 n̄o oratione collata fut capiti n̄o. A p̄ dicit n̄ q̄
 o e lris illa gener̄ ad D. n̄ hypotais. Et qui
 q̄ n̄ q̄. A p̄ dicit n̄ q̄ illa singularis gene.
 n̄ p̄ dicit n̄ q̄ p̄ dicit n̄ q̄ exemplar n̄ q̄ regen.

19.
 Actera casti de coxx et
 gra inquit. ita n̄ q̄ n̄ q̄ p̄ dicit n̄ q̄ p̄ dicit n̄ q̄
 d̄ n̄ q̄ in p̄ dicit n̄ q̄ homin̄ D. n̄ q̄ n̄ q̄
 de q̄... ita n̄ q̄ n̄ q̄ p̄ dicit n̄ q̄ q̄ n̄ q̄
 n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ aut. Eodē, n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄
 n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄
 qui n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄
 ta fut aut n̄ q̄ p̄ dicit n̄ q̄ meritum. n̄ q̄ n̄ q̄
 su b̄o q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄
 a b n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄
 ita q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄
 n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄
 n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄
 bio lo que b̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄
 q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄
 Calonei executivus p̄ dicit n̄ q̄ p̄ dicit n̄ q̄
 p̄ dicit n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄ n̄ q̄

dicit: nec illi susceptus hominis (ecce loquitur de se
cuncto Incarnato) illa merita processerunt sed
ab illa susceptione merita eius cuncta caperunt
in se autem Contraxerunt merita Opti que
caperunt a decreto iustitiae illi susceptus processerunt.

Et hinc etiam sumitur ratio: scilicet quod
confecta de facto tanquam gratia et radice omnia
merita sua sicut de factis confecta tanquam
gratia gratia meritorum. Sed etiam decreti huius
providentis Dni hypostatica confecta de facto
tanquam gratia et radice meritorum Opti seu ut
existat ipsius merita et omnia sicut et
de facto non sunt collata Dno tanquam gratia
eius meritorum seu quia existant illa merita
Dni gratia gratia bene obediunt et in
minora quod est decreti huius providentis
facta ut existat sanctificatio et redemptio nostra
tanquam gratia meritorum Opti confecta de
facto ut existant ipsius merita. Sed etiam
decreti executivi huius providentis collata sunt
Dno hypostatica humana, ut existat et in meritis
ipsius sanctificatio et redemptio nostra. et decreto
huius executivi huius providentis contulit Dno
hypostatica tanquam gratia et radice meritorum
seu ut existant merita Opti. Hinc
videtur clara, et etiam minora, et est quod
lo Niceno aente de deo quod dicitur non
minore et propter nos salutem descendit de
caelo... et homo factus est. In quo dicitur Gregorius
magnus de 3^a mora dicitur dicitur creator
quippe dei et hominum homo Opti. Iesu et
cuius gratia nos transgressionem extinguere et
non merita sicut nos flagella videri.

Adnotata iam sunt illa merita
et Conc. et dicitur iniquitanti de Saggiari
et dicitur. Sicut ad Ephe cap 1° legit nos ut ecc
sancti. et quia dicitur inferant sicut dicitur non legit
nos dicitur quia est ramus sancti seu est meriti
is. que illatio est genitum meritorum. et quod dicitur
non in eorum ut existant merita et non
rei et de facto confecta est meriti. seu
quia existant merita. et est illatio. et est
contra illa. ut illa non necesse est quod a

is una astra et de facto (quo sensu per
 e debant strig, sy heretici, sy Orthodoxi)
 firma ut veritas illius principij. Sed ipsi
 attenda etia Na xci videtur contingere
 de bere, nam meriti ex sua intra indole
 tendit in primum fas ut excitavit ad labo
 randu: qd exigit et remuneratio cedat
 in maiora Stilitas merentis: qd ex naa
 xci exigit ne confexate in primum principij
 ipsi engle meriti sed bonu a lteru distu
 stiliu merenti.

In faros tamq offeaz an
 quit sp D Maxim ex illo Palmi qd dile
 xisti iustig et odisti iniquitas: propterea rnoit
 re D oleo ltrig gra cononctus tuis: et
 ex illo lib D Apocali cap 5 lbi de xpo
 dicitur dignus e agnus qui occisus est accipere
 dicitur et divinitas sapientig et fortitudinis
 glorig et honory: nam in hoc D testimonio
 sermo e de dignitate meritoria qua xpi
 ex meritis dabuit qd noxiam exporis et
 nomini sua stas: in V autu testimonio sy
 propterea intigit etiam a Patri de causa
 meritoria: qd ex istaq testimonio con
 bare videtur xpi accepisse e a meriti
 divinitas et inclinatione divini supor. Arguit
 D ex hoc nam Aug lib 2 de Incarn
 n gaudi a hinc ita ait: my opixity ee cum Deo
 cui magy vrent quz huic animz, quz ita se
 Deo per delictig ducunt et cum ipso Deo my
 pizity merito dicatur Propere ducente Di
 lectiois cultig D D. Dilectioy qd merito exorta
 deo nullz iacti anim cum dextis Dei qd
 efficit. Nec respondeas cum Basilian
 nensioy gratiora dexta n ee Aug
 in e nris si enim hoc a lude a pte eum
 facile respicit, tanq solus omnino a bina na
 riam qd prans ad eludendy quozq d d aut
 itaq.

Item Ave luy lib a cum D nome
 ver D d. hac magy e mnt faciem necessitate i m
 nome lachy e hoc dicit qd mnt e i d d mnt

que, fecit etiam e re no scire necesse scilicet
 omnia ex necessitate fieri quia voluit. Dicitur
 qd eius nullapraecentit necessitas quia si n̄ fue-
 rit, nisi quare voluit, si n̄ voluisset n̄
 fuisset. Nunc sic: Nō s̄y habere d̄m s̄y
 potest q̄ qua vult ē illa habere ex merito
 sed de facto habet d̄m s̄y q̄ quia vult
 et contrat̄ ex verbis. An̄e s̄m qd illa de
 facto habet ex merito. Ad d̄m t̄st̄ d̄m respondeo
 P̄ d̄m et interpretes ēē divinos in cap̄t̄ illud
 textus et tam̄ n̄ favere P̄ Maxim aut An̄s
 berio ex q̄s testimonij suo arguenti. Nam
 alicui d̄m s̄y illa de d̄m s̄y int̄ḡt̄
 ijsi vero s̄y prof̄t̄ea n̄ exponit̄ de causa
 meritoria sed de d̄m s̄y et Auḡ iōi: pro-
 f̄t̄ea d̄m s̄y te d̄m ad hoc te d̄m s̄y et d̄m
 ligere iust̄ et odia et iniquitas: ita etiam
 Cyrillus An̄e d̄m et alij.

Alexi aut̄ p̄t̄
 anasij orase d̄m d̄m d̄m d̄m d̄m
 (io N̄ de Trinitate) Hieronim̄ imp̄t̄ d̄m
 my) et plures alij per s̄y prof̄t̄ea int̄ḡt̄
 causq̄ meritoria nomine tam̄ d̄m s̄y n̄
 int̄ḡt̄ s̄y d̄m s̄y sed manifestat̄
 fact̄ in Jordane d̄m Regny d̄m d̄m
 post̄ pass̄o p̄t̄ d̄m ad ip̄m a d̄m s̄y
 ta s̄y. Studiat̄ d̄m Thom̄ in exp̄t̄ d̄m
 P̄ d̄m inq̄ens: prof̄t̄ea d̄m s̄y deus. hic
 ponit̄ causa d̄m s̄y d̄m s̄y d̄m s̄y
 si d̄m s̄y: d̄m s̄y d̄m s̄y d̄m s̄y
 sed manifestat̄ d̄m s̄y d̄m s̄y
 in s̄y d̄m s̄y d̄m s̄y d̄m s̄y
 int̄ḡt̄. Et qui s̄y contrat̄ iure merito
 d̄m s̄y d̄m s̄y d̄m s̄y d̄m s̄y
 quod nisi qui te sit d̄m s̄y d̄m s̄y
 d̄m s̄y d̄m s̄y d̄m s̄y d̄m s̄y
 n̄ d̄m s̄y d̄m s̄y d̄m s̄y d̄m s̄y
 merito.

Similit̄ ex s̄y d̄m s̄y d̄m s̄y
 d̄m s̄y etiam negari poterat̄ quod loquar̄
 de d̄m s̄y d̄m s̄y sed de d̄m s̄y d̄m s̄y

seu quia voluit factus est homo. Nihil enim
 quatenus homo licet quia voluit passus et mor-
 tuius sit non tamen ex sua voluntate summa
 factus est homo: tum quia in eo cap. 16 loquitur
 Anselmus de eo cuius voluntas est immuta-
 bilis et de eodem affert quod se sponte fecit
 hominem. Multo autem argumens desumptum
 est eo, quod semel adstructa possibilitas pro-
 ut adstructa a multis non est cuius factus negata
 est quo cap. multum negant possibilitatem cum
 de Darques de 2° cap. 5 in 2° dicente: sine
 fundamento negari. Quod Dominus meruit
 sic hypotesis. Inimicus si illam mereri potest
 merito, inquit, hoc arguitur quia modum potest
 deo creari. Cap. 2° de poena absoluta non repugnat
 huiusmodi.

Caput. 2.

De potentia absoluta non repugnat tale meritum.

Non loquimur iam de facto aut eam rei
 sed attendit Omnipotentia et absolute dominio
 Dei; plura enim non merentur. Nihil de fa-
 cto nec potest esse. Nihil enim quod tamen esse mer-
 ri potest ut beatitudinem amittit continuo. Inimicus
 et similia. Nec etiam loquimur de merito
 de rebus et actibus exterioribus quod est
 inferiori ordine sed de merito et dignitate
 per quam gratiam. Inimicus quod proinde in re
 ut postea. Inimicus illa neque de merito. Loqui-
 mur de merito solutio sed de re merito. De
 poena merito solutio seu solutio illud
 quod de merito merito non quod proinde iam
 existens pro sua de facto merito sed in se
 ipse et secum quod est: merito merito
 vero deinde illud, quod de merito merito in ge-
 nere efficientis merito seu quod proinde
 existens pro sua de facto merito. Quam merito
 divisionem quatenus adstructum aut suggestit. In-
 imicus tanquam merito et merito merito, In-
 imicus de merito merito a merito merito.

Quiedo tra 3 contras 1^a Ortega traos 6 q^o 9
 Ruiz de 15 et 18 de Praxi Leya lda de 52
 et de 6 de ente superna n et plures alij

Vita circa p^{ri}ia h^u manerit
 seg ad solute negatiuq^{ue} se penat^{ur} imunita^{te} th^ols
 apud subsc^{ri}pt^{os} P^{ro} de 30 P^{ro} curis apud th^ols
 luy d^u 3 q^o 12 ar^{ti} 2, plures q^{ue} ex th^ols n^o n^o
 de 1^a q^{ue}z^u ibi m^ulx quos imitant^{ur} A^lreua
 P^{ro}denit^{ur} et tot a th^ols et P^{ro} Rainaudy lib
 3 de Deo homine sect 2^a cap 2 d^{ic}oexit in seg
 v^{er}am v^{er}enire Sch^olg^u Univers^{it}at^{is}. Imme
 xito tam^{en} Soc^{ie} d^{ic}o^{it}, nam aff^{er}u^{er}u^{er} seam docet
 P^{ro} d^u 1^a to de Inca^{ri} sect 4^a et lib 1°
 de p^{ro} destin^{at}ioe cap 2° cui ad^uer^uent eam^u
 P^{ro} Ruiz de 6 de p^{ro} destin^{at}ioe sect 1^a Tra
 n^und^u 1^a de tra^o 12 contra q^uo^o 4, Lorinus
 S^uingh Ragua Recupit^{ur}, Bugis, Wadin
 gus, Muniera Ananda, Maris, es alij
 P^{ro} Nambeatus Rachon^u Vigem^u Bon
 sp^{er}, Tapa August^u, et ex P^{ro} S^unt^u
 De P^{ro} Gallo et De th^ols apud th^ols.

Notare tam^{en} a^lantes
 quod m^ulx de^u defendendi intra se d^{ic}o^{it}ta
 nam S^uingh Wadin^u Muniera et a^l Ang^u
 accu^{er}unt ad^umerit^{ur} s^u d^{ic}u^{er} iam est s^u l^{ic}it^{ur}
 re liqui vero ad e^{ss}e l^{ic}it^{ur} d^{ic}u^{er} intra d^{ic}o^{it}
 ty intention^{is} p^{ri}u^{er} et d^{ic}o^{it}ty e^{ss}e d^{ic}u^{er} p^{ro} l^{ic}
 q^uo^o q^uo^o 2° de invent^{ur} magno cum pla
 usu recep^{er}u^{er} d^{ic}u^{er} imp^{er} P^{ro} 1^a tan^uq^u
 q^uo^o et re l^{ic}e s^u s^u r^uio^u s^u d^{ic}u^{er} th^ols
 en^u d^{ic}u^{er}. It^{em} d^{ic}u^{er} s^u p^{ro} d^{ic}u^{er} d^{ic}u^{er}
 f^u d^{ic}u^{er} P^{ro} d^{ic}u^{er} d^{ic}u^{er} i^u d^{ic}u^{er}, seu P^{ro} d^{ic}u^{er}
 a^l d^{ic}u^{er} p^{ri}u^{er} d^{ic}u^{er} m^ulx s^u s^u d^{ic}u^{er}, s^u q^u
 p^{ri}u^{er} e^{ss}e d^{ic}u^{er}; cont^und^u tam^{en} Inca^{ri} p^{ro} d^{ic}u^{er}
 s^u d^{ic}u^{er} d^{ic}u^{er} d^{ic}u^{er} e^{ss}e d^{ic}u^{er} p^{ri}u^{er} d^{ic}u^{er} s^u d^{ic}u^{er} a^l
 a^l d^{ic}u^{er} s^u d^{ic}u^{er} P^{ro} d^{ic}u^{er} d^{ic}u^{er} tan^uq^u p^{ri}u^{er}
 m^ulx e^{ss}e d^{ic}u^{er} q^uo^o a^l d^{ic}u^{er} p^{ri}u^{er} d^{ic}u^{er} m^ulx d^{ic}u^{er}
 imp^{er}. Et s^u P^{ro} d^{ic}u^{er} d^{ic}u^{er} p^{ri}u^{er} d^{ic}u^{er} a^l p^{ri}u^{er}
 m^ulx de^u defendendi p^{ri}u^{er} q^uo^o e^{ss}e d^{ic}u^{er} ang^u
 m^ulx q^uo^o e^{ss}e d^{ic}u^{er}, re p^{ri}u^{er} p^{ri}u^{er} m^ulx
 d^{ic}u^{er} d^{ic}u^{er} d^{ic}u^{er}

Deinde probatur avertio e neurgdo pncipua
 Ad 3 arg. Et Incau pcedito modo deccanatur
 tanqug pnamy meritoy Apri supu quod merita
 ista possint pcedere deccary eoccutivoy pout
 sat e ad causalitas pncipuy meriti remu
 nexgd; sed pncipuy inre eoccutio Incau sit
 pncipuy tamy merita Apri possit pcedere deccary
 eoccutivoy Incau, pout sat e ad causalit
 itas pncipuy meriti remunexgd; q. p. Probatur
 minor: pceden pncipua causz eff mora lis
 seu meriti remunexgd; in ordine ad pncipuy
 n debet ee pncipua em ax lis eox te meriti
 seu pncipuy ee phycay eoccutio existens, sed
 pncipuy mora lis, meriti q. et duntaxat eox
 tenit pncipuy ee intyona le, sed quamvis merita
 Apri inre, eox pncipuy ee phycay eoccutio existens
 intyona le eoccutio Incau, pncipuy tamy
 eoccutio igit ax lis Incau pcedere pncipua
 seu pncipuy eox intyona le sui: q. p. pncipuy
 eoccutio Incau pcedere pout sat e ad
 causalitas pncipuy meriti remunexgd;

Primum sit probandz et in li
 mox; tum quia pncipua debet ee pncipua
 ta causalitas causz seu effus; causa litas autz
 meritoy in pncipuy n e phycay sed mora lis;
 n secy ac causa litay finy su mediony; hndu
 dixerimine quod vcl pncipuy n causat mora litay
 media, et pncipuy n e a volute existens, seu
 et pncipuy pncipuy aut pncipuy pncipuy; meritoy autz
 remunexgd; debet pcedere mora litay pncipuy
 secy pncipuy abolutz eox pncipuy, quia pncipuy
 causa litay n suffit nec val nro. sup pncipuy
 meritoy, nec volute pncipuy pncipuy; et nec
 supra pncipuy pncipuy, et a causa litay phycay
 et a causa litay mora lis, et intyona le in re.
 Sicut q. pncipuy, quia n causat phycay, sed pncipuy
 mora litay media potest ee phycay pncipuy
 igit; et pncipuy eox pncipuy mora lis seu inty
 mora lis; ita similiter dicendy e de causa
 litay meritoy sufficienti ad inducendy mo
 xa litay eox pncipuy pncipuy.

Item et quia dicitur

est luxu staxij facientur, causa efficiens, et quod
 cum q^o a ludo fixi onerati, quod si sit forte et
 staxivus, de a absoluta potest cadere sub
 merito ipsum cuius est meriti: et de factis merita
 N° 1°, multis sequitur antequam physice existat,
 causa litae propria meriti remunerandi, mo
 xerit Deum et sperandi gratia antiqui
 et ut dicitur Inigo Maria et ligereta in Matas:
 at x^o h^oz^o manitionu n^o potuerunt habere me
 rita N° 1° prioritas physica et patet sed s^oly
 moralis aut intentionalis iam explicata dicit
 ta q^o cum posterioritate n^o physica, non n^o
 B^o 1° dignitas tum n^o meritoria P^o 1° que de
 sequo preuenerit ex q^o aut accedens n^o Inca:
 q^o h^oz^o prioritas intentionalis, etia ut conue
 la cam posteriori physica n^o sufficit et merita
 remuneranda prouint in fluere meritorie in
 premij. Et hinc procedit solus P^o 1° Ryal
 q^o Inca que salu requiritur, quod me
 ritu preuideatur existens in decreto eae
 autus sui; que prioritas n^o potuit habere me
 rita N° 1° n^o decreti executivi Inca: cu
 eni Inca in re debeat ee prioriori ad me
 rita, decretu etiam executiu Inca de
 bet ee prior, aut salu n^o posteriori decree
 to executivo ipsoru meritoria: et eod^o modo
 debet preuideari a Deo cuius preuisio et pote
 sta debeat conformari ex obto factu
 in re.

Quod inquit manet P^o 1° quia ad
 merito remunerandi q^o s^oly requiritur esse
 causa litae moralis sed in qua merito addi
 linguata a fine sed q^o hoc praecise. Quod me
 rita preuideatur existens in decreto intenti
 sed tanq^o in medio habent prioritas mo
 ralis a^o a rationis hinc. hic enim per
 se facta n^o exigit mouere quia n^o uol
 detur iam existens sed duntaxat uolens
 praecise, potest, aut utriusq^o intentionis
 voluntate ut etia ad requiritur aut in re
 ad causa litae meritoria praecise exist
 in decreto executivo. Quia in sum consist
 in exemplis adductis; nam q^o meruerit
 de congruo quod q^o n^o nascetur et in re
 reuoluntati hoc loco aucto meriti, et in
 ca^o n^o quod n^o uolens et congruo h^oz^o

et sicut lita Depara meruit sa. h. acce. u.
rang Incari a lunde veno menta Opti
cauaxit meritore, by dignit. Ma. x. m. itay ru
luy f. m. ing, ty g. g. collat. P. P. e. i. d. g., et eo
q. d. merita: n. potuerit t. aut. sic meritore in
fluere apud Opti prout iam pra. v. i. a
in decreto executivo; nam secretis ex
cutivis omnia illa praedicta lettrane debet
ne a loquim. d. l. x. a. i. y. n. a. r. i. u. s. i. t. a. l. i. u. d.
poterit. decretis executivis. Si ex eo me
rita Opti mouit. Deu. ad praedicta.
Et iam pra. v. i. a. in duo decreto executivo
illa praedicta n. possit se quamvis correspondere
meriti congruis P. P. y. et Depara; nam quod
merita a. b. a. l. i. q. u. o. d. e. o. r. d. i. n. o. n. s. u. p. p. o. n. i. t.
a. b. s. o. l. u. t. e. d. e. t. r. a. t. y. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. i. d. e. p. p. y. q. d. m. e.
n. t. a. O. p. t. i. e. s. e. x. e. c. u. t. i. u. s. d. e. f. a. c. t. o. c. a. u. s. a. l. i. q. u. a.
t. a. g. m. e. r. i. t. o. r. u. m. s. t. p. r. a. v. i. a. i. n. t. o. l. o. d. e. c. r. e. t. o. i. n. t. e. r. i. o.
p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. i. a. d. e. x. e. c. u. t. i. u. s. N. e. c. l. i. c. e. t. r. e. l. i. q. u. a. m.
a. d. m. u. t. u. m. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. m. e. r. i. t. a. O. p. t. i. e. s.
e. x. e. c. u. t. a. e. t. m. e. r. i. t. a. i. l. l. o. r. u. m. P. P. y. s. t. e. t. i. g. e. x. e.
c. u. t. a. n. o. m. u. t. u. a. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. i. n. e. o. d. e. g. e. n. e. r. e.
c. a. u. s. i. n. t. e. r. i. o. n. a. l. i. s. a. u. t. p. h. y. s. i. c. a. a. b. o. m. n. i.
c. e. n. s. e. t. a. r. e. p. u. g. n. a. n. s. i.

Probatur quia illa minor.
poterioritas meritorum Opti est maxime in sum
an executioni Incarnati n. tollit quomodo de
caetero inferioris sit prioritas ad decretum e. x. e. c. u. t. i. u. s.
n. u. s. e. u. d. e. m. I. n. c. a. r. n. a. t. i. o. n. e. s. e. d. i. n. e. e. s. t. s. i. g. n. o. d. e. c. r. e. t. o.
P. P. y. i. n. t. e. r. i. o. n. a. l. i. s. m. e. r. i. t. a.
Opti s. c. a. p. r. a. v. i. d. e. t. a. b. s. o. l. u. t. e. s. i. m. u. l. a. q. u. o.
s. u. a. d. i. t. a. t. e. m. p. o. r. i. s. a. q. u. o. q. u. e. m. e. r. i. t. a. x. p. t. i.
i. n. t. e. r. i. o. r. e. s. e. p. h. y. s. i. c. a. e. x. e. c. u. t. i. o. n. e. s. i. s. t. e. n. s.
s. i. n. t. s. u. p. e. i. o. r. a. i. n. c. a. r. n. a. t. e. h. o. c. n. t. o. l. l. e. t. q. u. o.
m. o. d. o. n. o. b. e. a. n. t. m. e. r. i. t. a. s. s. u. p. e. i. o. r. a. d. m. e. r. i. t. o.
r. i. o. i. n. t. e. r. i. o. r. e. i. n. e. x. e. c. u. t. i. o. n. e. i. n. c. a. r. n. a. t. i. o. n. e. s.
p. a. r. t. a. m. i. n. o. r. i. i. n. e. o. d. e. s. i. g. n. o. i. l. l. u. s. i. n. t. e. r. i. o.
S. t. p. e. r. e. c. o. g. n. i. t. e. c. o. m. p. a. r. a. t. i. o. n. e. s. u. y. d. e. c. r. e. t. o.
n. y. I. n. c. a. r. n. a. t. i. o. n. e. s. t. p. a. t. e. t. n. y. e. s. i. n. f. i. n. i. t. a.
p. a. r. t. e. i. n. t. e. r. i. o. r. e. s. e. s. e. d. e. t. r. a. d. i. m. i. s. s. i. a. d. l. o. s.
p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. s. o. m. n. e. s. e. r. y. e. i. s. s. u. p. q. u. o. d. d. i. t.
n. y. q. u. i. a. e. s. t. i. l. l. a. p. e. r. f. e. c. t. i. s. s. i. m. a. c. o. m. p. a. r. a. t. i. o.
s. u. i. d. e. c. r. e. t. i. i. n. f. i. n. i. t. i. m. o. u. e. t. e. t. e. t. r. a. m. i. n. o. r. i.
P. P. y. a. d. e. l. e. c. t. i. o. n. e. s. e. t. e. x. e. c. u. t. i. o. n. e. s. m. e. d. i. o. r. u. m. l. i.
o. n. i. e. s. u. i. i. l. l. u. s. e. x. t. e. r. i. o. r. e. s. i. n. t. e. r. i. o. n. e. s. d. e. c. r. e. t. i.
i. n. t. e. r. i. o. r. e. s. i. n. t. e. r. i. o. n. a. l. i. s. a. u. t. p. h. y. s. i. c. a. s. i. n. t. e. r. i. o. r. e. s.

P^{ri}mo et Resol^uti^one debent quae videntur
 merita ipsius P^{ri}mi et absolute futurae: quod
 allapre videtur. In principio signo decreti imperativi quae
 cedente decreto executivum Inca. Probata
 subijuncta: implicat perfectissima comprehensio
 alicuius mediis in mediis essentialiter non
 a liquo suo, quin pro eodem signo et in ta
 li medio cognoscatur ipse P^{ri}mi: sicut implicat
 perfectissima comprehensio omni pos in ead
 em cum p^{ri}mo. Quia in eodem signo et in ead
 omnia tanquam in medio, cognoscantur ipsa
 p^{ri}mo. Sed decreto efficitur imperativum P^{ri}mi
 et demonstrativum e mediis cum mediis cum me
 ritum et absolute futurum pro a liquo diffusa
 semp. nam tale decretum est in se et est P^{ri}mi
 et Resol^uti^one. proinde diffinitur merito, qui exercet
 tale munus: quod in principio deus efficitur imperativum P^{ri}mi
 et demonstrativum, et ex eo perfectissima comprehensio
 ipsius debet deus, tanquam in medio in mediis
 in eodem signo videtur merita P^{ri}mi et abso
 lute et extrema pro a liquo diffusa P^{ri}mi

Respondet. Ponit decretum di
 vini imperativum Inca. solum posse precedere esse
 curivum, quatenus a voluntate a efficaciam, nam
 prout efficaciam, involvit solum executionis, et
 de qua nequit precedere decretum executivum
 si vero summatur decretum imperativum prout
 sic a voluntate h^o a efficaciam n^o e mediis
 in mediis, et in eo prout absolute prout
 deus cum P^{ri}mi merito. N^o est et Resol^uti^one et
 ipsius merito. Contra P^{ri}mi decretum imperativum
 cuius est meritum n^o prout merito deum ad
 decretum executivum nisi quando imperativum e efficaciam
 finis enim neq^{ue} in deo neq^{ue} in nobis merito et
 debeat ad executionem, prout a voluntate h^o a efficaciam
 imperativum sed solum prout efficaciam imperativum, et ex
 t^{er}no noty merito. Inde falsum e quod supponit
 ta ad e^{ss}entiam decretum imperativum prout efficaciam
 n^o a deo et distinguitur ad executionem
 efficaciam quippe decretum imperativum, quamvis in
 ona sit, n^o habet ead^{em} in se deus merito et
 f^orum cum executione sed solum merito ad merito
 prout merito.

uoluntate quae in iure praedictiva Clebony ad glo
 rig A caong e voluntas Dei efficacissima
 inferens esse decretum executivum eiusdem aponis
 et meritoy; et tam efficaciam illa n̄ obstat disti
 nctio decreti distinctioni ad quae recurrunt Tho
 m ad sa luanly, quod in iure e rectoria e sub
 duc liberalit̄ et decretum executivum ad
 ipsa illat̄ e sub duc onerosy, seu retribuo
 et corona, ad quod p̄m̄le decretum executi
 vy moxeta D̄ eo p̄m̄le a absoluta oneri
 toy praedestinati. Insuper of simili dubne
 hoc, p̄m̄le, ac p̄m̄le in decreto in iure
 efficaci, sal vax e tendyt ijs Tho, in quod
 D̄ m̄m̄le de p̄m̄le executioy Incau
 quod a p̄m̄le circumst̄. per q̄m̄ e merito
 ip̄y D̄ collata ex merito. N̄t̄ e p̄m̄le
 in decreto in iure Incau, independe a
 merito. D̄ in quod fluxa a l̄a p̄m̄le e
 n̄ p̄m̄le merito, possint cadere sub meri
 ty ip̄y.

Responde by eia a s̄y ad causa
 litas meritoy n̄ sufficere illg d̄m̄le p̄m̄le
 meritoy in decreto in iure, sed n̄m̄le requi
 xi d̄m̄le representante merito. Et existenti
 hoc aut̄ s̄y, inquit, nequit ee p̄m̄le, sed
 potuit de bet ee ratione posteriori modo.
 s̄y quia de bet ee de obto p̄m̄le qua
 l̄y n̄ facit si representaret l̄y obto, Et
 existens p̄m̄le posteriori s̄y quia a l̄y quod
 nepe d̄m̄le e enuntiatio d̄m̄le d̄m̄le
 fal da; moxeta e n̄m̄le ip̄y d̄m̄le
 de bet e l̄y quod p̄m̄le p̄m̄le a p̄m̄le
 p̄m̄le ip̄y in iure d̄m̄le et n̄m̄le p̄m̄le
 n̄m̄le e d̄m̄le p̄m̄le quia a l̄y d̄m̄le
 sed e p̄m̄le. Contra N̄m̄le quia p̄m̄le
 p̄m̄le d̄m̄le de d̄m̄le. d̄m̄le omnino p̄m̄le
 in p̄m̄le qua res d̄m̄le in d̄m̄le et
 n̄m̄le in a l̄y p̄m̄le m̄m̄le d̄m̄le
 tam de d̄m̄le a l̄y quod p̄m̄le
 qua res n̄ d̄m̄le immediate in d̄m̄le
 sed in a l̄y p̄m̄le m̄m̄le d̄m̄le
 inferente. hoc enim s̄y n̄m̄le de bet ee p̄m̄le
 tenia sed potuit p̄m̄le d̄m̄le et e p̄m̄le
 e in d̄m̄le: in quod n̄m̄le e d̄m̄le sed n̄m̄le

xij. exemplis patere videtur: sic quia
 est Divina intellectus eius cum Intellectu et Spiritu
 in 8to, Verbum procedit ex cog. omnium
 Personarum habitata in ipsa est Divina pro
 ut medio in eo comprehenditur. Et ex
 Divinis comprehensivis. Quod prioribus omnibus ad
 Filium et Spiritum Sanctum est videtur et existit
 pro suis signis posterioribus suis.

Sic etiam comprehenditur est
 Divinus intellectus omnium. Intellectus est a se
 sequi ratione procedit amoris divini ipsius
 est quia nihil voluit quin pro cognitione, et
 tam ea comprehendit et potest representatio
 omnium factu dicitur rationem Dei videtur illi,
 eundem amoris, et existit pro posterioribus: sic
 in superius menta his aut voca his
 potest esse appare de presenti est sui
 ubi, quam inducit, et causat pro posterioribus
 et patet in deo consecra. Vere affug
 in de presenti presentis corpori et sang
 et in sub speciebus que causant et
 inducit pro posterioribus in D. Pii denique
 Divina Divina, licet procedat tempore et
 eternitate, representat tam res creatas
 existentes pro sua divina temporis qua
 et a deo non est de presenti, est
 et tam deo Divini infallibilitate in
 xens eam xens est in quo decreto tanquam in
 medio mensuris inest et a deo videtur
 est xens in seipso existentem tunc sed
 omni to tempore postea existit et ab
 supposita divinatione in 8to et 9to et 10to
 decretis, in 11to procedit ex cog. intellectus
 cum decreto et executiva ipsa et mediante
 cum Intellectu et sequitur. In comprehendit
 predicti decreti potest et videtur opera et
 modo sufficienti si influant meritorie.

Inare principij R^o P^o P^o et
 Intellectus, in 12to de Scientia. Visionis que specu
 lativa, naut de a vera dubia in medio in
 intere. et; eonj ipa, cum ta le medij sit pro

quoniam ex his xii igitur inducatur in scientia illa nequit
 esse posterior. Unde de tali Sci^a immunita
 docet Auctoritas in quorum numero est D^o C^o
 1° in 3° q^o 1° de secl^o sine quod sit causa xxiij
 et per forte a D^o Thoma indagata nomine Sci^o
 apud baronios. Et quidem dicitur et per quae voca le
 an praedicta Scientia vocari de beat^o J^o J^o
 Sancte talis, an vero reductivè dicitur at
 ne addivas proprie talis videtur sufficere tra
 dicio ipsius et a Scientia media, et a Sci^o J^o J^o
 Sci^o in gentis in eo quod non versetur circa passio
 totas aut futuras conditiones xxi, et praesidentes
 ab ea absoluta sed potius sit de obo franti,
 existat simul tempore quo quo igitur videt
 existens quae sit posterior non igitur, et coexistat
 in exemplis adductis: si autem talis quoddam J^o J^o
 Sancte talis requirata illa potest notitas non in
 obo emittit, scientia praedicta vocabitur si
 non reductivè talis: et ad meritum eius quod causa li
 tagi non requirata detrahe. J^o J^o Sancte talis
 sed J^o J^o de J^o reductivè talis.

Diximus scientiam illam esse a J^o J^o
 tenui praedicam: potest tamen etiam dici praedicam
 de tali quia de praecedat sui obo et potest de
 dirigere et igitur executiva, talis per motum con
 us. Quod et me lius indagat simul et praedicam
 deas a reliquis relictas. P^o Campo de re ad tex
 te 1° in decreto efficaci in J^o J^o videtur quod a deo me
 xita J^o J^o iam existentia, et virtute praedi
 qua dicitur tempore et in omnes suas causas
 creata et per media etiam igitur existit sua iusto
 per J^o J^o, et a J^o J^o de re et executivum ipsius.
 qua tamen meritum praedi non invident et a natura
 usary et motu coram sicut nec indigent in
 J^o J^o materia in numero ad J^o J^o, in J^o J^o
 merito J^o J^o de re J^o J^o, a J^o J^o de simi
 li circumstantiis, quae possunt adesse et habere, quae
 propterea non debet detrahe de re et in J^o J^o
 efficaciam, ideo data locus et J^o J^o de re
 natura in illo decreto in J^o J^o, et omnia de
 tractat pro suo libito per de re et executivum
 J^o J^o.

et hinc ad verum de J^o J^o Sci^o

pax e linquere Deo indiffero et per decre-
 ty executiv. omnia praedicta detinet prout ma-
 luerit: si enim per decretum intyivum non decernit per
 Incarnat³ et coronam, sed ab hoc quod dicitur pro tunc
 sicut ab aliis circumstantiis post illud decretum in-
 tynoy quod est effectus, et scilicet in illo habitu manet
 omnino indifferens ad decernendum executivum tunc
 illy, libera sita, et est coronam. Praeterea, per scilicet ho-
 ditur in tali iniectione non videtur de merito omnino se-
 ut lativae, et quomodo factus est, saltem quoad illos
 deos et circumstantias, cum quibus detrahe non necessitate
 illa iniectione. Et propterea etiam ad detrahendum praedic-
 torum potest non sufficere scilicet practica, quae dixerit
 ac praecedit ad decernendum intyivum: sed, et quia illa
 prior scilicet a non existit in signo apto ad dirigendum ad
 talia detrahendum, quae tunc est solum signum immediatum
 ad id; et quia ante signum iniectione non deus videbatur
 merito stabile sita, et sequitur illa prior scilicet
 non poterat dirigere causa sita merito.

Adverte 3° illy scilicet merito
 habitus in decreto intyivo non movere ad speculanda
 principia essentialia ipsius merito, sub ea ratione
 aut modo quo sita est maxima, sed solum sub
 ratione coronam, aliove simili modo, sub quo
 licet non existent potest influere in merito, et
 facientur ad id de aliis circumstantiis. Unde tale
 merito, prout in actu de genere ad talia modis
 sive quod absolute potest existere, non est tunc
 merito decreti intyivi illos modos non detrahentis, quia
 quando per talia decretum non detrahuntur sed per
 a tunc potest esse illud prout non necessitate detrahe cy
 quod ideo non nec per comprehensionem superiorum
 decreti videtur merito et non existens extra
 illas causas non deus ab illo detrahe. Demum ad
 Deum, quod si decretum intyivum necessitat
 Incarnat³ detrahe exequendum et coronam
 et omnia deo prout de intentione et de-
 tiva a tunc Praedictorum ad id dirigendum
 non est maxime quod de praedictis modo non deus in
 rigata nisi sicut praedictis quod intyivum, ad
 executiv Incarnat³ et coronam a tunc vero sicut
 posteriora praedicta intyivum potest sicut pra-
 ctice dirigere ad circumstantias non deus detrahe,
 et a Praedictorum ad decretum executivum et tunc
 quatenus sicut praedicta et ad id intyivum et tunc
 detrahe Deum sicut et tunc intyivum.

obly in si dicitur scy⁸ n^o posse movere per
motu mexiti quia in signo decreti int^o sivi
mexita nec sunt nec movent et futura sed
soly et possibilis, que e motio propria finis
ad qu^o n^o obstat nisi e^o eius finis in decreto
int^o sivo tanq^uam in medio on^osi; nam etiam d^o
in decreto int^o sivo q^o s^o et coron^o, videt me
rita Paadeterminator^o, quon tam^o illa mexita
moveant mexitorie et quia sunt, sed p^ore
fina lita et et sint. Contra tam^o, quia et
antea diximus, que viro e^o in decreto int^o
sivo, licet non sit insepara bilis, suffi tam^o
ad motio^o prop^o mexiti et paret e^o comp^o
aduct^o. Quare in illo signo int^o sivo, etc. est
illud decreti, on^o mexita iam sit radica lita
physice futura movere q^o possunt, et existere et
futura va ly logice, seu p^ore in^o siva lita.
Non igitur sunt pro eo signo fut^o physice fu
tura, quon n^o sunt ex^o facta e^o causis sui
pro eo signo n^o existentio^o physice: sit tam^o
radica lita physice futura quia in eo signo
existit decreti sui on^o, et infallibile
infere^o e^o ad^o ab^oolut^o ip^oso^o: dicuntur tam^o
futura fut^o in^o siva lita seu logice,
quia p^ore fut^o fut^o e^o scientia infallibile,
qua in eo signo p^ore videtur et fut^o et
existencia pro signo sequit^o.

Atque aut^o, motio suffi sua
distinguit a fina lita, tum in eo quod mexitoria
existit on^o lita p^ore e^o on^o manij
q^o causat; tum in eo quod motio p^ore
sive e^o motio^o, q^o fina lita causat. Et
p^ore in eo quod mexitoria existit on^o lita
p^ore viro on^o mexiti p^ore in^o in decreto
int^o sivo tanq^uam in medio, p^ore e^o e^o
d^o q^o p^ore p^ore: q^o tam^o n^o e^o e^o
e^o movere et iam e^o e^o ad^o in^o siva lita.
Tunc quando radica lita p^ore data in de
creto int^o sivo se habet p^ore p^ore e^o
et p^ore, soly q^o p^ore a d^o q^o n^o
fere p^ore e^o p^ore p^ore p^ore in
com^o p^ore d^o s^o decreti int^o sivo g^o
paadeterminator^o soly q^o p^ore on^o
n^o, suffi ad motio^o mag^o finis, sicut d^o
git in n^o p^ore lita infallibile. Ceterum et equi
p^ore ca^o p^ore, notate de bes, sicut p^ore
e^o p^ore soly q^o p^ore tanq^uam p^ore et d^o

bonitas autem physica meritoria que est obsequium illius
 cui exercitur, se dabet tanquam finis et non
 motiva: hęc tamen bonitas physica non debet mo-
 veri meritorie et existens physice exercite
 sed movere potest, et quia signate et inter
 nona litera existens. In quod agente cooperatur
 ex emplo motionis finis; solum enim requiritur
 quod existat physice exercite causa physica
 non vero moralis, et in ista litera qua res
 sunt meritoria, et finalis: et ita comparantur
 merita. Non tanquam medium non physicum
 sed morale, ad premium in physico.
 Cap. 3. solvuntur aliqua arguta

Cap. 3.

Solvuntur aliqua argumenta

Obiicitur quod merita. Non possunt movere me-
 ritorie, nisi et existantia; sed et existantia
 non possunt movere ad deum tanquam ad premium; nisi
 et existantia; debent superare iam facta et
 executi, illi deus tanquam causa eorum: quod sicut
 movere non possunt meritorie ad decretum inter-
 tum, aquo dependent tanquam a causa; ita neque
 ad decretum executivum deum. propter eandem rasonem.
 Respondetur, merita. Non movere et existantia
 physice quidem iure radica litera, facta vero,
 logice et intentiona litera, ad quod non debent,
 quod physice exercite semper existant pro-
 portione et dependente ab deo tanquam
 a causa; non licet eorum deus excedat executi
 meritorie eorum tamen merito debita in laude et
 in premio. deus incedit inus deus eorum,
 id est sufficit, et meritorie movere possunt, non al-
 licere deo, et in signa potestioni ad illi rasonem
 concipiat decretum deus executivum. Sic Spiritus
 Sanctus, et eorum motus, rasonem procedit ad deum
 et inus, seu omnium personarum eorum procedit, quia
 licet rasonem et in execute caritatis pro potestati
 originis ad eorum illi notione et qui est processio
 activa seu actio productiva ipsius Spiritus Sancti,
 tamen et eorum motus, seu intentiona litera et logice
 existit motus ad illi amoris.

In hac in illa q. merita. Non
 a. non possunt movere nisi et existantia. et ista rasonem

et appellare supra movere & supra eo
loquendo de ea physica et exercitia, et de reduplica
tione modo qd reddet hunc sensum merita Np
solummodo movere meritorie in eo signo in quo
existit physice exercite; et in hoc sensu
falsa quia pro tota re et unitate movent
merita ante quod physice tempora litte existit
quatenus ad movendum sufficit praesens ex
Np: supra reduplicacione modo qd reddis hunc
sensum, merita per illud idem ee quod habent quod
existit physice, movent Deum ad primum; et in
hoc sensu vera loquendo de illo ee, n prout
exercite, sed prout signate et in exercite
existente. Sic ergo finis n e virtus seu
ratio finalizandi, finaliter removendi, et
solum applicat et praesens si cuius finis signate et
intentionaliter existit et prout sic existens
moveret secundum bonitatem, quod illa ergo finis
proponit voluntati. Et quia illa pro re
meritoria Np habita in decreto intus praesens
cedit decreto executivum et exercite existens
licet n ad praesens ignis modo decreto intus
nro, ideo n dicimus quod praesens meritoria
vel ad praesens decreti executivi vel ad
exercite ignis. Praesens meritoria Spiritus Sancti
et existens praesens potentia eius ad
quia existit in Deo prout ratio quae existit
in re Animus et Spiritus Sanctus, prout
vere ad primum existit, et exercite existit
in re, licet n signate existit in praesens
nro prout nro n praesens praesens a bono
sed simul existit illa praesens licet totum
n existat simul, sed prout ratio quae existit
in re Animus et Spiritus Sanctus, prout
meritoria et potentia eius, quae retinet eam
in re Animus Spiritus n deest, quominus existit com
muni. Latente Divina Divina omnia Perennaria
Personata in digno praesens Virginis. De ad Np,
Praesens qd Animus ad Spiritus Sanctus

De duplici: De praesens nro
praesens nro et ad decretum executivum in carnis
sola ratio meritoria, De ceteris merita De a praesens
signate De hoc De e falsa, quia merita
et ratio a praesens qui n sunt praesens, vel

absolute posteriora eorum Incarn.
 Paup^r e insufficientis quia omni causa debet
 habere prioritas sui effus; sed e circumsta
 caa. e effu et primum respiciens et causa
 meritoria, n^o gratior meritoria, sed ipse
 vita abte gratiora, et enim dicimus de cau
 Ana li cog^o bonit^r finis autem meriti, n^o e
 nao causandi causa se seu dixit, sed pu
 aa condio et applicatio. Respondet, n^o procedere
 ad ea eorum Incarn. merita N^o si et omnino
 sed et a signatione duntaxat idita a dua
 pro rae: id est n^o procedit merita et ea per
 eoa d^o d^o a pro rae sed et d^o d^o duntaxat
 ab illa rae rae eo modo quo subty denomi.
 d^o d^o d^o a fra denominante. Quia licet
 gratior sit pura applico et odio in ordine
 ad id quod per modo n^o n^o suscipit denomi
 causantis meritorie et quod; e tamen d^o d^o
 fra status innotionalis per quam bonitas
 physica est denominata signate e m^o d^o.
 Inde illa bonitas physica est pure subty
 denominata, et existens signate reli
 innotionalis, et t^o et quod et per modo d^o d^o
 et moventi meritorie et fatari debent. Ad y
 de causa finali. Sicut et eade res considera
 tur in diversis status voluntatis futur^r et est,
 et per diversas has in d^o d^o constituta;
 ita erig eade bonitas est, que considerat indi
 versis d^o. Sive e a mag^r innotionalis sit
 est mag^r exortu et per diversas has in
 d^o d^o constituta. Quia et licet eoa sit
 fra d^o d^o, per que finis aut meriti con
 tituta in statu innotionalis si aut ad mo rae
 mona licet; nihilominus n^o bonitas cog^o. sed do
 la bonitas physica representata per eoa, que
 e subty denomi, seu recte quod denominata
 e existens in d^o d^o d^o. Quia que et
 denominata recte moventi et quod et per modo
 d^o d^o, cog^o se habente, et moventi duntaxat
 d^o d^o.

Ingenitum ad causa β meritoria sufficit quod boni
satis merito existat signate, nec precise, quod
prout sic existens procedat et secus praemij
potest movere et allicere praemij voluntas
et boni quod dicitur praemij conferat e
comptat. in illa bonitatis mora si honesta libera
superiora si cognita n precise et possibili, aut
rationate futura, sed et propria absolute et
futura pro suo digno; in opere enim sic cognito
invenitur sic motiva propria meriti; de
eius ratione solum est, quod causat et move
at et cognita, n et meriti possibile aut di
onate futura (in quo contradi. tangitur a fine)
sed et sic ipsa absolute sicut. Quamquam
aut causa meritoria redicatur ad causas
efficientes, n debet tam praemij seu s
procedere et existens quoad sui entitas
physice existit; nec causa efficiens physica illa
debet sic praesupponi existens quia influit
immediate physice in effectum; et proinde nec
etiam debet existere simul tempore cum
illis in eodem instanti in quo ipsi causant, seu in
ipsi influit. at de ratione causae meritoriae
est ille influens et sequestr. in hac illa similitu
ta temporaria, et patet in ratione collata boni
quod β est meriti β n; quia meriti solum
influit in praemij mora sicut et proinde cognita
potest et simul tempore ante ad exist. pra
mij sic mora sicut in hunc et cognita; et
sic aut cognita n minus potest praemij s
movere sed allicere, ad collat. meriti.
nam si existat tunc proprie et exacte; atq
ad hoc potest etiam dici sic existere aequi
va lenti n sicut. Coniuncta d. β solum
n potest movere n dicitur nec ipsa potest in
subiecto denominat. praemij solum solum solum
data et existens allicere; tamen respectu n
potest quod a bono sui meriti movebat
Deus, ipsi s allicere ut et quasi invitabat, et
dicitur dicitur in praemij. et tunc nec praemij
tempore, aut n. solum solum solum existere et mo
ng dicitur n potest meritorie movere. De
solum movere, sicut et solum solum solum solum

Sicut enim merita, seu physice producenti
 actus meritorij: implicat autem, quod Natus
 pro intigatu et physice producentis meriti digni
 ny dno, ante quoy dno ead. causa eni
 physice producenti n solum debet se prosequi
 in praesentia, sed etiam in se physice exercere.
 Constat h. Loca (qui ex eo cap. negat, Dea
 nullum Deum potuisse Materiam mereri; et
 de merito dno ante adstruere veritatem
 debebat tempore ead. Nati, hic et nunc ety
 operas h. q. Incarn. meriti: sicut in ordine
 ad re liquos Praedestinos electos a Deo ad
 gloriam (et eorum tempore vix ipsorum de xifi
 catu a liquando) hic et nunc et per vira actus
 gloriam, merita. Atqui illud nunquam de xifi
 ca xi potest tempore vix Nati: h. quia om
 ni operas Nati existens supposebat executu
 Incarn. d. quia nemo merita sibi confessi
 in xam iud, quod iam supponit in exequo
 datus, ante quoy de xificata quod merita. Sed
 ipse Constat h. q. d. dno, quia ante colli
 pramij debet subty praesentis digni per me
 rita id est quatenus habens, seu e. Meriti me
 rita a loquim illud dno sferret omnino
 libera ita. Atqui ante exequos dno, etig
 si merita dno existit ostive in voluntate
 divina exisi, conxet h. illud decreti intetivi
 id est n. sufficit ad consistendy subty digni pro
 mid; nam per acty meriti merita Nati, qui solus
 Dei e. propriy exercituy, requit dno status laude
 aut premio digny. In h. e. nec Natus po
 nit mereri qd antiqui d. neg. dno pramij
 meriti potest se pramij ipsius, qd per h. dno
 meriti e. causare physice merita, sed implicat
 quod causante esse merita ante quoy existat phys
 cause illor meritorij: qd implicat quod illa merita
 existant, et moveant ad ea d. a hanc sua, cause:
 qd nulli vix meriti, potest se pramij ad eum ead. d.
 moveat ipse meriti: qd nec dno meritorie ca
 usare potuit qd et merita antiquor. dno
 fuerit a liqua le pramij suoy meritorij: et intetiv
 in h. tempore antecedenti ad ea d. dno, qd caus
 tu ipse sua merita. d. causa physica n. potest se ipse
 abire rari: qd nec meriti potest mereri dno

aut sui proprii. et sequitur. Ad hunc non potest moveri
deariorum. Insuper, extra quod docent fluxus. Ad hunc
cum Potej. nec ita ut in casu quo deinceps
Inio, contra quod docent a huius fluxu. Ad hunc cum
Ponet. Deinde respondes negando an huius quod ad
23 p. nam per se moveri habet duplex et du
plex influxus: a fluxu physico seu operis merito
nisi, qui coexercere nequit nisi qui coexistat coex
sistere physice et omnibus competens requiritur ad ex
et dignitas meritoria: a fluxu vero pure moralis
grammii, ad quod influxus non requiritur esse physica
quod proprii meritis aut meriti, sed sufficit esse
signata, seu intentionalis et in gravitate, qui pro
cedere potest tempore et non, ad esse physice
coexercere. Pexione merentis, meriti, et gratia.
Unde illa p. Ad hunc moveri est ipse physice pro
ducere actus meritoria, distinguenda est sic: e
gracie producere physice actus meritoria, nec
producere physice aut providenti physice coexistit aut
producit seculo.

Ad hanc locum respondes
quod tempore vite. Ad hunc debent a quando
verificari, nisi huius est licet actiones, ea quod
provisione motus sunt. Ad hunc sequenda. In casu
non vero ea quod ea physice coexercita incipit
moveri. Ad hunc sequenda. In casu. Et idem,
quia ad hunc in tempore sed ad etiam et tota re
tra etiam, antequam existant physice merita
pro sua dignitate tempore, movetur meritoria, quod
docet movetur merita. meritoria enim movetur
quodammodo aliter gratia meritoria ad seipsum
ad hunc de actu: sua aut seipsum et aliter
non movetur ad hunc in tempore, sed quod
cumque habet, caret a barro. Inde nec merita
ad hunc incipit movere. Sed quando
tempore ita physice existit, ut quamvis
et movetur accidit seipsum, ideo vero in gravitate
et quod nos, potest a hunc sustineri illa
locus, quia gratia gratia non supponit collatum
quando existit physice illa merita. Ad hunc
Ad hunc respondes supra ante collatum gra
mii de bene providenti digni per merita non
gracie prout in se coexercit physice existit,
sed ad hunc existit ad hunc et hunc, quod
casu collatum prout movetur et hunc ad hunc.

actibus si fiat ea, ut lac in illis meritis et
ita gravibus; tunc enim per se faceret hoc
existit in eo casu hoc bono, quia absolute pro
videnda merita, per quod significata causa si
ta meriti ingratum; ne quanta go dignitas sub
ti, et pure obvia, et simul etiam subviva.
Quamvis autem initio ingua videnda merita,
sit subviva actus totius Dei, et tamen futurio
radica ly meritorum Dⁿⁱ, et complexio futio
ipius futurio obvia eorum meritorum; proinde
per se extra ly actus constituta radica lyta,
per merita tendit in ipso actu propria, constituta
solita obviva dignus laude et premio.

Obijcit B. ex nra sua sequit
mutua prioritas in eodem genere cause effug;
nam Intax et Dⁿⁱ in genere cause precedit
merita et ab illis sicq; procedunt in genere effe
moralis ad quod genus reducit causa meritoria.
Requerit itq; quod Dⁿⁱ et ex causa est primum et
primum in meritorum, simul ly mediis, et pote primum pro
subviva conq; et hoc erig arguit manifeste imitatur
in ingua collata Dⁿⁱ eorum Dⁿⁱ, et in alijs
privatis meriti, qui possunt cadere sub meritum
iuxta Dⁿⁱ. Distinguo igitur B. sequens; sequit
mutua prioritas in eodem cause effe genere, et striq;
vea eorum striq; extremi physio neq; eorum
striq; extremi physio, nempe ex ly Dⁿⁱ conq;
nature ad merita et eorum a striq; extremi pure
imputatione ly, nempe eorum meritorum comparativè
ad Dⁿⁱ, scilicet sequens, et neq; ipius a Dⁿⁱ et
Quia cum illa mutua prioritas n. et physica striq;
ea illa n. sequitur, quod eorum res existat physice
ante se ipis, sicut sequens, et mutua prioritate
physica striq; vide meorum vide in diverso gene
re cause. Quare eorum deinde mutua prioritate
nulla adducit contraditio, quia n. e. precedit eorum
sequens in eodem existat n. eorum, et eorum idq;
nam re vera Dⁿⁱ e. precedit imputatione ly et
moralis meritorum seu generis de eorum imputatione,
et primum ipis n. Dⁿⁱ et accretio existit
et exercite pure existit, et potest prioritate physica
meriti, et exercite pure existit comparativè
ad Dⁿⁱ imputatione existit.

Sicut ergo nulla e. sua
Dⁿⁱ in eo quod primum imputatione lyta et moralis lyta
sua renece imputatione ly precedat media et exercite

phyce existit. et estia, scydy ex³ exercito
 phyce ety dy finy procedat et caueta, ab qdy in
 xty. Et coexerite phyce existitibuy; quia in hoc
 sensu affras et negao, n e scydy iag; ita paita
 in nro casu. atq; adeo sine a curdo, merita. Np;
 et pua in decreto efficaci intyora Incau. fol
 sunt mouere meritorie, seu mtyona lta influ
 ere in decreto executory seu Incau. Et coe
 cuty, licet, ab eady phyce procedat quoad ee
 phycey. Et pua in qdy, in decreto mtyora
 in ony e naxy, quod paxideant in seipis; sicut
 in cany, fina lta non e naxy, quod bonitas vltuy
 Et paita, paxideant immediate in seipia sed
 suffit quod cognoscata in aliquo medio dno. s.
 cum enim illa bonitas vt sic cognita n aparet
 minor bonitas aut minus assequibily, quod de qdy
 noscata immediate in seipia epel bene potest
 fina lta mouere, et detraxe ad ea³ medioray,
 stalsbet ea illy mediy cognoscatur. Sed qdy
 ceante in impetrare; no d equi bene potest
 ea puaone et moueri orai d naxy, vve in seipis
 cognity, sive in decreto diuiny, a no se simili
 modo medi.

Ad quod a hys exemplis Cd.³
 declarari potest. nempe, Rex, de iudea ce
 taming, cetera paxidenter paxere de hys. Petus
 q; a Rogu impotens, collati tang sibi equo et ar
 niy. Victoria e vaxay, possit pe a mediy antyqatq;
 soluy aut tangq; paxemy, vvee paxim illi equy
 et arma, ante paxemy seu paxemy. A quib; ad mny
 illud est paxudat suo paxi nos paxentis, tunc
 illa instrumeta ee paxi meriti et paxemy sub di
 veyy raxibus, nempe raxi meriti, vt paxere paxone
 de or ad qy ad raxa, paxemy aut, quatenus post
 paxim paxentis mtes paxemy et absoluty ad mi
 niy possit a paxite et paxere paxem raxemy ca
 si in paxi raxim. sicut quib; paxet paxim
 paxere. Sineq; Petro paxit paximo anni reges
 h; a paxere se hys paxet, ita paxim paxit
 vt exadent iusty paxem, quocazu paxem ab
 soluta paxad dominiy a Rogu paxem in pax
 set solvere paxim n sui. Pater qy qdy
 pax paxemy paxem nos, dny est paxi meriti
 et paxemy suo paxem raxibus, nempe paxi me
 riti, et dny, quatenus paxere ne ab aliquo de
 ceto executory quoddyt illud sibi; paxemy pax
 quatenus paxere ne paxere a decreto executory

remuneratio seu recepto a Deo ea p[ro]p[ri]a
 meritorum. Et hinc respondeo ad 2^{am} obijec^o
 Inca^o in futuris finis est mediu[m] sub ead[em] sed sub
 diversis r[ati]o[n]e: nempe foret finis meritorum, qua
 tenet[ur] modis a N[ost]ro Domino; mediu[m] vero
 suba[ct]a r[ati]o[n]e nempe et op[er]is g[ra]t[ia] exi
 tensi sec[un]d[u]m se, p[ro]p[ri]e ab utilitate ex[er]citi[um],
 quae afferret N[ost]ro quatenus volata per modum
 unius: sicut ead[em] entitas sub diversis r[ati]o[n]e
 potest esse ob[ject]u[m] male et foret eius[us]d[em] p[ro]p[ri]e
 ead[em] entitas, quatenus bona est ob[ject]u[m] male int[er]
 quatenus vera ob[ject]u[m] foret, et extra in p[ro]p[ri]e.

Quisita 2^a 3^a Inca^o, etia[m]
 prout subest decreto imperator, potest similit[er]
 cadere sub merito, quia del[ict]i p[ro]p[ri]e ad ta
 le decretu[m] potest videri existens in a[ct]u
 deo m[er]ito, nimirum in seip[s]o illa, qua d[icitur]
 videri sua decreta et futura, p[ro]p[ri]e ad
 imperator[em] e[ss]e, et ad domini arguit P[ro]p[ri]e
 et d[icitur] et arguit Aldere et a[li]i, in
 imperio aut p[ro]p[ri]e de finis effici illius decreti
 int[er]v[en]i: et deniq[ue] in complexo e[ss]e seip[s]o
 media reflexa qua[m] cognoscit d[icitur] se Inca^o
 decretorum, si in ea libere complacet, et li
 bera p[ro]p[ri]e complacet. In p[ro]p[ri]e in
 op[er]e d[icitur] negat p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 tag seu directio[n]e p[ro]p[ri]e divine q[uod] decreta
 ante quae existant, et nunquam docet, quod
 decreta divina a voluntate sint dea futura
 sed d[icitur] deest ex n[ost]ro modo concipiendi
 p[ro]p[ri]e a lignis inde p[ro]p[ri]e in seip[s]o divina
 in decretorum est actua[li]ta presentis qua
 tenet[ur] infinita vis penetrativa int[er]s[us] divini
 p[ro]p[ri]e ad actuali p[ro]p[ri]e decretu[m] ad rognos
 centu[m] illud et p[ro]p[ri]e; p[ro]p[ri]e etia[m] in cognos
 cente illud sicut futura creata, etiam sub
 etno n[on] est p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e: et tractate ad
 de q[uod] cap[itu]l[um] negat ad huc in nobis imperii
 eff[ic]as p[ro]p[ri]e aut eff[ic]as imperator: et media
 p[ro]p[ri]e e[ss]e n[ost]ro repugnat complexu[m] illud
 ex seip[s]o media reflexa, et e[ss]e. solutio[n]is suo
 qua tendit: aut sa[nt]a p[ro]p[ri]e a h[ab]it[us] p[ro]p[ri]e

possibilit³ illius regis ab eo p^ocedi debet
in signo h^ora Dei ad decernend^o, ne a loquim
p^oceat divina libertas. Deinde illy omnibus
omnibus respond^o solum in p^one cadere sub merito
s^o incedios ab h^ora (qu^o ab C^o p^onta inde
exato int^oivo) Incaz. in qua t^oq^o in medio
incedios videta a b^olute merito; p^oinde q^o
si supponata ab h^ora p^odicta incedios ante
decern^o int^oivo, p^oerit sine absurdo cadere
sub merito decern^o illud

Obijct^o S^o. D^o negat
libere decernere Inioz et coronaz, qu^o in
a loquo signo p^onti sit lib^ory. Deo
moveri et n^o moveri eoz p^ore p^o incedios
ad p^ond^o in exccuo Inioz et p^ore; sed
in nullo signo id fuerit Deo lib^ory; nam qu^o
do in decern^o int^oivo videta merita D^o p^o
cognov^ota p^ond^ota ab Inioz t^oq^o a p^onti.
q^o videta eoz p^ore D^o Inioz
decern^o eoz lib^ory, aut eoz
negativ^o. cause aut^o quo Inioz p^ore in p^o
m^o, n^o p^ont videta collata p^o decern^o eoz
cut^o lib^ory, a loquim s^o illa n^o eoz
vera, et p^ont difform^o suo p^ont. q^o p^ont illud
decern^o int^oivo seu p^ont^o illud de b^ory
videta collata Inioz p^o decern^o remuner^o
ativ^o; q^o in eo signo decern^o int^oivo p^ont
decern^o Inioz q^oda et coronaz q^o in nullo
signo fuit lib^ory. Deo hoc decern^o remuner^o
ativ^o. P^onotata h^ore D^o Inioz n^o in p^o p^o
p^onti ad decern^o int^oivo, qu^o tunc in p^o
videtanta merita eoz p^ont, sed p^ont q^o aut
p^ontate p^ont, a loquim decern^o int^oivo
n^o fuerit p^o a b^olute p^ont, radica n^o
meritoz. Deinde nec in ipso signo decern^o
int^oivo; a loquim D^o movereta lib^ory
eoz p^ont^o incedios, n^o s^oly ad decern^o execution^o,
sed et^o ad int^oivo. Nec deniq^o in signo p^o
p^onti an int^oivo, qu^o supposita illud p^ont
n^o lib^ory sed n^o eoz p^ont eoz p^ont p^ont
ad ip^ont int^oivo.

In p^onti Inioz in decern^o
int^oivo p^ont et coronaz ante a b^olute p^o
p^ont merita p^ont^o Inioz, et in p^onti eoz

cuius est gloria et coronam sub odia merito
 nisi, non qualificata solutione, non erit eius Deo
 liberum, et sequi, et non sequi gloriam et coronam.
 Deinde respondeo, decretum imperium posse intrinsece
 respicere dominum et sequi gloriam et coronam, et proinde
 ut a modo detrahae ea sequendi dominum liberalitate
 et remuneratois, ita et neutrum pro illo signo
 detrahet, sicut non detrahet circa progenitorum Deum
 et a suis circumstantiis, quas in se esse meriti
 sic Deo ea gratia Deum docent ad Deum. Si deca
 et imperium tendat hoc modo, potest esse
 Deo omnino liber ad ea sequendi in ea remun
 neratois et omnino libera sit et statet;
 non efficit illius imperium solus habere infex
 ne extra propensionem a aliquo decreto exe
 cutivo, sive remuneratorio sive libera sit.
 et sicut non connectatur detrahae, ita nec impe
 ditur quod Deo pro posteriori dominum et sequatur
 ex consuetudine in meritis praesens imperio de Deo
 creato imperio, a qua motione excedit in ea
 denominata gratia. Sic potest quod Deum
 caicium intrinsece dare Petrus aures Deo, pro
 illo signo intrinsece detrahae modo, an sit om
 nino libera sit, an pro solutio de bito aut
 gratitudinis et pro beneficio accepto, po
 test esse in se esse illa collatio denomina
 bita detrahae, sive solutio, aut gratitudo, aut
 liberalitate donno pro ut sicut finis ea quomodo
 vult solutio. Si aut decretum imperium
 in ea, in et intentione gloriae et coronam
 intrinsece et detrahae respiciat essentia et coronam
 non erit subiective libera et subiective onerato
 is; et quod est connectatur inferatur pro poster
 iori et sequens detrahae remuneratio, ha
 bita, quod est immediate libera mo
 vata propter onerata: in qua si Deum sit
 et motu eius praesens meritorum ad deca
 et executivum impediret propter solutio in
 tening: sicut in nova Deola trade finis et finis
 Deum a Deum liberum a impedire detra
 hio subiective a libero a arbitrio eade potest
 sate, qua subiective a arbitrio potest propter in
 conventare: in qua eius detrahae ad decretum
 executivum detrahae remuneratio onerata propter

D. Thomas 1° loco in quibusdam illo art 11, dicitur
 quod Deum incarnati a liquidissima procedunt
 et ad beatum Carstaney, d ad hoc dicitur quod
 ibi n̄ sit sermo de peccata absoluta sed de peccata quae
 ondo n̄ habet simplicitate et in mysterio Inca
 In 2° loco, ex eo quod meriti causet effectum
 mora sita gratiam, infest. D. Thomas, quod null
 comodo potest ee posterius tempore ex cuius
 e causa: quod ad veritatem ipsi intigunt et
 intigere debent nobiscum, onaa sita duntaxat,
 a Alioquin dicitur n̄ mereretur gratia antiquis
 P. 3, neq. illi gratia meriti ponet cadere sub
 meriti ipsi. In 3° loco docet, quod q̄ agunt
 posse posterius neq. homo mereri gratia sane
 n̄ significante iq gratia dicit et sola ipsa sufficit
 gratiam: hoc autem in si in statum contra
 pluximog Ad 1° q̄ dicitur, in opere posterius
 xeri ipsa gratia auxiliante aqua procedit: xua
 sui q̄ hinc solus fit, quod dicitur in finitum
 sui meriti n̄ solus mereretur Inca n̄ ad
 sed etiq. omne gratiam possibile. In 2° loco
 negat gratiam actualis auxiliante posse cade
 re sub meriti, quod nobiscum intigit ipse dicitur
 onaa sita et n̄ de peccata absoluta: et teste dicitur
 xara d ad huc e idem in q̄ dicitur Thomas solus
 agit contra Pelagianos dicitur meriti solus
 in dicitur eliciti. Similita exponit a dicitur
 P. 3 qui dicitur quandoq. locum de dicitur
 Dei decreto in iusto et gradestinativo ad gratia
 et in hoc sensu recte ipse dicitur in quacumq. p̄
 videt. q̄ gratia prout subest tali decreto n̄ dicitur
 xi quia operamur, quia solus data dicitur re
 mna.

Aug. in 2° testimonio loquitur de
 premio sic etans collato nulli procedenti
 meriti nec dicitur nec in iustitia sita: et
 hoc sensu implicatorem, in iustitia q̄ eet, et stna
 prout a Deo statum, quod post obitum dicitur
 etans Beatus ponetur in statu sic ad ipsa
 promeritum. Quod sermo aninet ad primum forte
 ipsa posse cadere sub meriti, probata in dicitur

Probat in ista quod dicitur sic licita à grā ha
bituali sub munere auxiliantis merita de
regno et impetratioe (quod genus reducit eū
ad causā effigē) eandē grā sub munere iustifi
cantiā, per quā formā sa loz atz, et eū dicit
meritoria de digno tē gloriā. Praeterea:
conquiritur cognitū et foribile, causat finalitē
ipsam sicut in tē constituitur quatenus se illa
sua potest apprehēdi et foribily antequā exi
tat in re, sed meriti, n̄ secū ac finis, causat
et cognitū, et potest cognosci dicitur, antequā
existat exercitiū in re sicut obtingit ipā finalitē: qd
potest meritorie ipā causare sicut potest fi
nis. Neq̄ obstat, quod causa efficiens physica ne
queat causare se ipā, hoc enī ideo ē, quā
debet existere physice prius quā existe
ret physice: causa autē meritoria dicitur et
finalitē est potē pūe in tēratione lita vel
moralitē, salvantes, sicut debent pae existe
re in tēratione lita ad se ipsas et in re exer
cite physice existētes, in quo nully ē absur
dus.

Et praeterea potest dīctū de digno
meriti dicitur et inō, a sicut q̄ p̄a destinati
potest merere si p̄esse et ex tēq̄ finalitē sicut
de grā habitua sicut aut sa sicut v̄eritas
illius in Patia inuēreā, augmētū seu in
tēq̄ in sua, quā in tērio nihil ex se ē
dicitur a grā, sed mera eius dē ē explicatō, et
sicut dicitur: et tamen simile quid n̄ potest
admitti in causa effigē physica quā sicut
n̄ potest se ipā p̄ causare itaq̄ sicut
de v̄eritate. In tē aut titulo solū p̄ioritē sicut
aut dicitur requisitē, potest meriti sicut
totalitē sicut meritorie causare: absolute
tamen n̄ potest ex a lio titulo quā se sicut
ait C. d. de s. t. v. c. 1. (a. h. a. d. 2. a) S. d.
q. d. 2. meriti totalitē sicut et sub omni noe
n̄ sicut ē donū Dei importantis sicut et in flexu
ipā sed et ē bonū p̄p̄riū ipā meriti
importantis entitas ipā acūs liberi glorie constitutū
sub dominio ipā dicitur: licet dicitur sub l. a. d.

possit esse premium n̄ tam sub d̄a sub quib
 potius ē obsequium ab homine p̄cedens Deo:
 n̄ potest enim habere reus premium, nisi
 sub nate doni quod merenti accipit a p̄ce
 merito.

Patet inquit Quidam

actus id, quod ē suus, quatenus suus ē, sed actus, q̄
 et sunt appropriati, itē sunt ita proprii ipsius q̄
 operis, et ea nate dicuntur in occasione ipsius Deo
 merito: q̄o ut sic n̄ cadit sub merito ipsius operantis.
 Hec autē n̄o eorū modo p̄cedit in p̄to. Q̄
 qua ea q̄d cadit proprie sub merito coram Deo
 q̄d est bona eius: sed actus liberi et sic n̄ sunt d̄i
 na Deo nisi et sunt a Deo, n̄ vero et sunt ab ipso,
 homine operante, nil quatenus d̄. facit, illy op̄
 xari, in quo iam considerat operatio et ē ad Deo
 et n̄ facit et est ab homine q̄ absolute
 loquendo de actu, sub hoc merito n̄, et ē a
 voluntate libera, n̄ potest esse premium merito
 ry. Dicitur n̄ esse p̄cedibile in actu creato
 ry qui dicit ad voluntate creato et detrahit
 et efficiens a ru, qui dicit ad causā p̄cedens, quia
 alioqui ille ry n̄, n̄ videretur et subordi
 natus, et sic detrahit ad causā d̄. Re
 pondet, et sic illy ry esse p̄cedibile, p̄cedi
 sive n̄ in actu suo, sed in se ipso p̄cedit in me
 rito: et autē contingit ad actus, prout subor
 dinatus et prout detrahit ad causā d̄ suffi
 quod dicitur etia in modo supponat
 ry eius de actu ad causā d̄.

igitur una dicitur hypothetica

et n̄o habitua in ratione opera, supra
 que rationis aut ipsius merito, necesse in
 quo reus sentit reus doni Dei n̄ ē eius substantia,
 nate n̄ potest esse premium, et cadere sub merito.
 In aliquo inquit reus sensu nate cum p̄cedit
 quod merita n̄a et d̄. reus et proprie dicitur
 magis dona Dei reus collata quod obsequium n̄a
 habitus Deo: quo sensu Aug. de qua et lib. ar. vitio
 cap. 6 ait, dona sua coronat d̄. n̄ merita tua:
 et Bernardus sen. 6° in Cantica merita quoy, mi
 seras Domini: et Aristot. quid habe quod n̄
 accepit: a quo est opus merito in lute

(dicitur, n̄ e volenti neq̄e coactis, sed misere
 rentis e Dei. Quare, sicut idē actus salutariū
 liber prout a Deo dante exq̄ et cooperante
 e delectatione et beneficiū ipius. sicut q̄ prout
 accuat libere officio, et dicitur, q̄s active
 detrahe e proprie obsequii e dicitur a digna
 potest q̄ a Deo accipi seu acceptari an recompē
 sas eiusdē actus, scilicet quod e bene factū et la
 tis ab ipso ita pariter sub dīversis variis
 eiq̄ dī, idē actus potest ee prout et merito sui
 Dei. Id quod n̄ potest accidere in creatis
 quando quide obsequii aut beneficiū gratia al
 teri nequit ee simul active sub dominio dō
 nati, sed solus dāns actus se habet, accipit
 vero merē gratiē; et idē igitur gratiē accipit
 beneficiū aut obsequii n̄ potest ipis compensari.
 Præterq̄ quod, sicut Thome in gra dicitur
 dicitur ut et munus iustificanti et munus an
 dicitur ad dīctis modo prædicto, tollent enī
 dicitur in dīctis hypotharca duo munera
 nempe dignificandi per dīctis ratione lo
 immediatē a se et a dīctis infonmē
 sum. dicitur potest, dicitur suo a dīctis so
 ly ee prout officii operanti, gratiā vero sub
 munere.

Obijctio 7. Intra no dicitur n̄
 meruit de facto Incarnari; sed de facto meruit
 et si samē l. de abutū per dī n̄ requirit.
 Probatur: Obto, dicitur est, per eōm no
 q̄ habendi dicitur sed dī habere ex merito
 et q̄ coronā, e perfectior modo habendi
 dicitur. Et enim docet d. Thoma d. 1. q. 1.
 q. 1. et 3. ad 3. me q̄ e a liquid ha
 bere ex merito, q̄s sine illis, quia e ha
 bere magis a se tota et minus a dō dī ma
 gi prout impūta bile, et dicitur magis
 imitari Deū in modo habendi perfectior.
 hinc etia infert d. Thoma q̄ q̄ habere e
 merito quid quid habere potuit ex illis nisi e
 a hunde dicitur magis in q̄s perfectior et dī
 nitai. Argumentū istud est inefficax ex dīctis
 plura enī sunt etia iuxta q̄ dicitur, q̄s dīctis
 nitai meriti potuerunt, q̄ dicitur, q̄s q̄s dīctis
 q̄ q̄ dīctis dīctis, scilicet dīctis animis q̄s

habitu alia q^d similia que tam defectu n^o ca
lyt sub merito.

Sicut igitur illa predicta possit et
gratia. Divinitus n^o tam una lex. Ita dicimus nos
de dnoe dythraica. Et quia summi dnoe suapte
n^o de bet dferri summi libera lita, ut p^o adeo
subto n^o merito. Quoniam congruus erat quod p^o
fundam^{tu} tany mexiti d^oti et n^oi, in sola dei libe
ra lita fundaretur. Et igitur quia de et summi gli
bera lita dei conferre gratis ipsa t^o quia merito,
et deo ipse bono operasq^{ue} ab illo p^oijji p^odey les,
receptu a^uribu^o p^ota. Deo appone q^d copu^o t^o
ny libera lity misericordia in conferre p^oijji ad
merito, igitur iustia in retribuendo gratia. Et
iniqua, quia licet in anticipata collae gratia, coex
ceat a deo a lita libera lita, et docet
C. D. illa ipsa ostendit, quod dicit anticipat n^o
ee congruus n^o merito, que cum ex se tendat ad
excitandos homines ad laboris magis una se est
caus merito n^o merito ad gratia n^o de
varia existens in se, et in decreto executivo
antecedere coequo gratia. Fum dani^o quia
alio q^d n^o de bet d^oti^o salu capere fese qua
nunc retrograt^o illy quod de bet p^oclaxumny
luna ac p^oto tyon regenerat^o me f^o q^o q^o q^o
de n^o accipimus p^o merito sed omnino gratiose
p^ocaus cause lita exemplaris maxime
p^ocaus dignitas capita d^o d^oti et conlat ex
p^ota ad l^oomas d^oiente, qua p^oavit
et p^odeionavit, ongrames p^ocaus imed p^oijji sui
et it^o in p^omogemny in mult^ois p^oanib^o et
exubite ostendit p^o d^ouz q^d d^ota p^odebet.
sec d^o p^oinde n^ode mont bat d^o Thomas
d^oti d^ontiny me n^ove omnia que in merito
habere p^oerat sine p^oculdis tam max^ony ipse
receptu, aut dignitat^o, que de facto habere con
t^o

Replicat^o p^ocaus d^oca: q^d dnoe
labita et corona eet supra eo. Et incli
neg^o int^oz ipse q^d dnoe: em aut^o de que
nat merito dnoe ad tri superant^o e^obet
in^ond^o dnoe p^o d^o dignitatis ipse me dnoe.
n^ota p^o in omnib^o exempl^o supra a thaly

et in ipsa habitudine a bonis vel malis
 que iustitia dicitur, Ponet, Martini et plures alios
 fortissimi requirit maiora, bene tam invidiosus
 extendi ad mensuram de ratione a his que aut
 remittit peccati. Quod si dicitur cum dicitur, que
 dicitur, et inclinare ratione dicitur obsequio ad
 meriti sui dicitur, nec non ad meriti dicitur
 et que habitudine sub dicitur scilicet, quod pro
 dicitur omnia non inducantur eorum decretum dicitur
 stat quod ipsa absolute exigat: similitudo respicitur
 debemus dicitur et coram et etiam iustitia inclinasse
 obsequio dicitur ipsius, sub dicitur scilicet, quod non est
 iustitia est iustitia, et dicitur da a deo nisi
 obsequio onerose. Et et melius respondetur, tunc
 posse se innaturalis, in quibus qua stat, sed
 in iustitia qua gratia nana et exigat et inclinasse
 stat: posse se supra exigat et inclinasse stat,
 et quod sub dicitur et per eorum, et quod quod
 modo: quod dicitur dignitas stat, et dignitatis meriti
 in ordine dicitur tunc, qua nunc non data eorum, sed
 sed maiora est gratia sui, que stat, non tam dicitur
 et obsequio stat.

Replicabitur 2. repugnat
 meriti cui sit intrinsece impossibile modus causandi maiora
 et proprio meriti: sicut propter causas imper-
 cant causa efficiens physica aut inanimata quousque
 intrinsece repugnat modus causandi proprio eorum causa
 ry. Et qui modus causandi maiora et proprio
 cause meritorie est in eo ipso et graviter in
 decreto executivo procedente eorum gratia:
 et sic modus intrinsece repugnat merito dicitur Incaz.
 in dicitur repugnat merito procedere eorum
 tunc sui sui quod dicitur et gratia: et
 est repugnat merito dicitur Incaz. nisi pro
 stat quod dicitur quod est repugnat, quod gratia da
 dicitur et dicitur, beata, sunt proprio merito
 tunc. Dicitur quibus nequit se maiora sed totum
 et intrinsece repugnat maiora lita procedere eorum
 cutive que habitudine et dicitur. Dicitur tunc est
 sunt proprio dicitur, dicitur, eorum, tunc
 unde existere proprio ad actum liberum
 manitatis: et multo magis que habitudine
 que est proprio merito iustitia dicitur tunc
 (et dicitur) immutate dicitur.

et auct^a super^a. Quod respondeo implicare
quidam causam meritoriam aut etiam efficientem physicam
et finalem, cui ab initio repugnet motus causae
di^onalitatis ac proprius in omni omnino efflu
sui, non tamen in aliam ducantur: sicut nulla
est implicatio in eo quod causa efficiens physica
aut efflu super^a naturalis non possit in fluxu suo
de proprio et naturaliter quo influat in alios
efflu naturales. iam vero licet meriti^o acti
repugnet illa procedens executiva ad primum
divini, non vero in aliorum primum inquit
possit meritorie influere.

Objecta denique primum nequit
esse cum inseparabile a merito; debet enim affe
re re promissio. Si illa dicitur ad ipsum meritum;
a loquuntur merenti perinde se daberet etaque
diceret primum ac non primum: tale autem
est primum quod sit primum esse aut formale
meriti et enim ipso possidendo est a merente
eo primum quod sit merenti independentia ab
electioni voluntate promittentis. Unde nec
possit subire electioni ipsius promittentis
nec in acta libere decessi intuitu meri
ti. Neque est bonum sperabile spe instanti ac
operandi et merendi. Neque insuper est
actus quod promissio a Deo, sub ordine me
riti. Si enim D^s sic promitteret, Dabo tibi
divitias, sub ordine operis precedentis et
dignificati ab ipso, primum haberet ratio meri
ficati quae operata primum ditione pro
misi. Ita vero accideret, quia primum eorum
venet principium collatum in primum quod pu
rificaretur meriti ditione.

Nec tam angustius ditionis
quia potest esse primum primum quod sancti
fiantis et cum qua cum meritorie de me
ritis peccati mortis, et docentur. Non, su
per quod est. Non tamen ditionis: et immutabile
peccati cum meritorie cum caris primum
tamen ad actus bonos, quod in actibus bonis
meritis. Deum enim ipse quod beneficio meritis

quoniam, est dupli^a in actu malo, et quia
 peccator per illud se impedit deinde d. p. p.
 detrahere ad bonum ad quod eum inclinatur. Sum
 quia non resistit superbia sibi fidei divinae
 assensum Deo se tanti obsequii actum
 superbiae deferendum esse praemium proportionis
 naturae, ille enim existens et licitus ad hominem
 praecognoscente se esse ingratum et ipse esse de
 reus est esse sine reus cum tali praemio, et
 a hunc reus meriti ipsius. Sum quia se
 vult habere ratios praemii id quod inde pen
 dentia a meritis erat stricte de bono eide
 subto, et patet in gloria corporis gratia sibi
 mali, sicut Beata, stinuate Dionis et
 similibus, qui d. p. p. meruit aut mereri
 poterat, et tamen indegentia a meritis hinc
 omnia ipsi debebantur non solum eorum reus, sed
 etiam et existimo cy fluxu d. p. p. esse, et
 solo titulo filialis naturalis, seu primus est
 Dionis. Imo, et docet d. Thomas q. d. d.
 de sextae art. 3. ad 3. d. p. p. non meruit
 a liquid quasi sibi non de bono, et feret
 et debetur, sed d. p. p. quod erat uno modo
 de bono ratione gratiae, feret ei a hoc modo
 debetur ratione meriti

Deinde arguitur pen
 ny aut, si d. p. p. mereretur d. p. p. d. p. p.
 ponata obire onerari, in illa proinde d. p. p.
 non habitum est bonum d. p. p. nisi mereretur
 sicut ingratum proinde d. p. p. ad hunc gradum
 d. p. p. non sunt habitum bonum gloriae nisi ex me
 xito. Quia tamen permittimus quod d. p. p. p.
 in d. p. p. sicut et in onerari obire, et d. p. p.
 si ipsius d. p. p. habitum est d. p. p. et d. p. p.
 non mereretur respondere d. p. p. de ratione praemii
 solum est quod mereri praemium solum habet
 et in bono, d. p. p. et d. p. p. quod ratio
 de se d. p. p. si non mereretur d. p. p. p.
 atque non est, non tamen in bono praemium intrin
 sicut ad rationem solum non est d. p. p. p. et
 ipsius inflicto inducat a liquid ma hunc

quod, quod e nitay habituay n est peccator nisi
 puniretur; sed Sufficit, quod illud idz malz intus
 quod haberet erig impunitus et p[er]vage suz sane
 n[on] p[er]cipit aut dicitur beaz, habeat sub rade mali
 eoz, seu eo dir[ect]io in peccato quod punita
 Similitaz ad rade p[er]mij sufficit quod illud p[er]mij
 bonz quod entitativz habituay est meriti a lunde,
 quando meret et p[er]miatur habeat sub rade
 boni ext[er]ij nempe sub rade coroz et eoz me
 ritij; sui qua rade nec bonz illud erat ex
 inieparabile a merito nec a lunde ha
 bendi; si subty illud n p[er]miaretur hunc autz
 habendi modz et eoz et a b[er]oluz eoz lade et
 imabilz, atq[ue] p[er]mij conitit eoz dicitur in
 7a d[ic]tione.

Sic erig mota fluxes Cognitioez
 eoz terra que nunc eo maledicta Dei et in
 ody a p[er]p[et]uo peccati spinay et tribuloy ger
 minat eoz modo germinat eoz naa li
 in eo d[ic]tione d[ic]t[ur] et si nullo p[er]miaret pec
 cati; et eoz modo d[ic]t[ur] curata de se se h[ab]e
 appetituz seu motuz nati g[er]mij oza rade.
 Inde si malz subeat rade p[er]mij aut bonz rade
 of p[er]mij; aequata se in eoz eoz inieparabile
 peccati aut meriti suffic quod quod illz de
 trahy habendi modz n habeat a dubto eoz p[er]mij
 quod peccans sit aut meriti; quoy habendz et
 eoz ad omz, quod eoz libertate p[er]mij aut p[er]mij
 miantis. Dicit: qd in d[ic]tione cam illud bonz n erit
 p[er]mij quod eoz eoz p[er]mij p[er]mij, qd eoz quod
 circumst[ant]ia. sa specialis eoz p[er]mij habendi. In p[er]mij
 inio inquirio. Dicit: qd similita p[er]mij d[ic]t[ur] in d[ic]tione
 centi ad eo inio aut p[er]mij p[er]mij quod eoz
 ta. tanq[ue] p[er]mij peccati motuz. Deinde n[on] p[er]mij
 d[ic]t[ur] quod eoz inio aut p[er]mij p[er]mij. Invea
 fieret immediate inio subty, et entitay illuz boni
 ita et illuz p[er]mij p[er]mij d[ic]t[ur] illud n
 mul atiq[ue] eoz et eoz p[er]mij d[ic]t[ur]: ita nimirum
 peccaret d[ic]t[ur]: celo eoz p[er]mij p[er]mij p[er]mij
 d[ic]t[ur] digni fieret meriti. Inio et p[er]mij p[er]mij
 ita inio p[er]mij p[er]mij et p[er]mij quia
 complacet in d[ic]tione p[er]mij meriti; similitaz
 p[er]mij d[ic]t[ur] peccator p[er]mij gra aut p[er]mij

amore amabili solo q^d sine placendi Deo
 n̄ ideo desinit mereri et se salde dignus premio
 igitur duntaxat ē de reade ipsi omni et cuiusq^d
 premij, quod sit boni meriti, et quod operata a
 premiante eo, sicutia meriti prorsus et existitij:
 quod vero subsequata ad meritum, et quod spe ipsius
 obtingdi, possit incitare et movere ad operandum a
 quibus plerumq^d predicaty male premio, n̄ vero
 essentialiter, et sine quo respugnet reade premij quod
 si de his illud erig ee predicaty evente, intus an
 dy exit de premio, n̄ iusto mix et quoad entitas,
 sed forma lita quoad denominat premij, et in
 ordine ad subsequatios intentionales meritorij.

Neg^o it^o est de reade ipsi omni q^d
 premij, quod sit ma ording promissij libera l^o sub
 ordine meriti; quia esse predicaty n̄ ingreditur
 concessij definitivij premij supra e applicaty. Et quod
 quod permutat. Inio potest ee obij predicat^o pro
 missij libera l^o et d^o ratione, n̄ spe Deo sic decer
 nente: concessij in executione Inio ea complac^o
 in meritis n̄ ulla providere absolute; nec con
 sentia Inio nec concessij nec includita in ipso me
 rito, concessij a Deo sic n̄ promitti, nec donari,
 erig e q^d suff^o fact^o meritorij: si aut^o a Deo
 sic libera l^o promittit extra d^o ratione, t^o quod
 boni veli aut premij anticipare operatum
 (quod genu promissij nulli negat ee possibile) pro
 missio transeat in a d^o ratione per solo prorsus sig
 naty de et intentione, ea d^o ratione nec nihil ad
 d^o decernens causa ita meritorij, cui^o positio
 est logicū aut per reade ipso, q^d per premij
 ideo eni Deo decerneret executione e d^o ra
 tione, ea complac^o in merito, quia n̄ ideo ea
 ipsius meriti, et n̄ extra: sola igitur promissio d^o
 nata premi operandi poss^o meriti, e q^d per se
 et transeat in a d^o ratione, q^d per se
 meritorij ad positio premij.

Replicabis de
 mi: de reade meriti ē sedere in premij per
 sua meriti reditay d^o ratione, sed si ipsius esse me
 riti caderet sub ipso, foret meriti n̄ ita sedere
 in premij, sed n̄ ita respicere ipso premij esse

taque quamvis adaequatus sibi. Ponamus enim, quod
praemium coaequans pondus operis meritorii sit augens
in quo generi duos gradus: profecto quia si dico
quod praesupponit eam merentis, eam ipsius, alia
de meriti congruitate, non solum est praemium adae-
quatum, sed et excedens, duos gradus gratiae: quod
potest et designare praemium, et operando eam opera-
re in merito ipsa sola significat ipsius nihil
extra super addendo. In his replica non habet
vim ad meritorum. Nihil quod si potest simpliciter
infinita nullo praemio possibile creato possit
omnino exhaustum. Nec obstat, quod habitus
divi hypothetice eo merito dicatur praemium in-
finitum: quia in dea. ¹⁸ Campo Dextera, cuius
est replica, et erig in mea dea, licet dicitur sit
infinita entitative et mixta, non tamen formaliter.
et in ratione praemii: nam ille species est modus
habendi dicitur est coaequans, non adderet substantiam
et gradum simpliciter infinitum merito.

¶ Tum etiam
quia licet permittatur, quod dicitur sit bonum
simpliciter infinitum, ergo formaliter, et in ratione praemii,
tunc solum fit, quod exhaustum intensive meri-
ta. Nihil non vero extenditur, atque adeo non ob-
stante infinitum, praemium dicitur potest dicitur
extendi ad omne a tunc permittitur inferius: sicut
licet si cognoscitur auctori. Angelus si eam
variata intensive et extensiva per praesupponit
ipsius est tunc simul substantia extendi ad
cognoscendum quia eam nota naturaliter et super-
naturaliter. Dicitur secundum, merita fini-
ta non tunc adaequata praemio sola eam.
continuantur; secus vero merita infinita.
Notatio hanc quoad 13. 13. e, quia subiecti-
cioni merita finita eo ipso non habet summam sub-
jectionem cum deo ad extra possibile, quomodo
illius merita tendit in praemium super addendum
ergo, non habet; nam cum dicitur illud superadditum
absolute indiget et capax in se lionis sim-
plicitate habitus. ad quod tunc finitum, cum merito
naturaliter cedat in substantiam praemii subiecti, ergo de
superadditum indiget et absolute capax in se.

passio debet respicere gratiam tanquam id
 quo merito fiat dition: et inueniatur, quia et docet
 Sr Thomam in 2^a dist. 21. q^o 1^a art 2° ad 2°
 meriti finis subit attenditur secundum finem me-
 rentis gratia autem praesupposita in illo subit indigere
 et capaci, debet dignificare ad ditionem gra-
 tiam qui non sunt comparabiles, per quodammodo
 non creatur incomponibile, ut dicimus in 5° cap^o
 et 2°, et ideo non possunt merita illius subit pro
 meriti ditione. sola est principium meriti, quia
 melius et minus simplicitate ei est augmentum et
 ditionem gradum qui quod habere est meritis
 gratia iam abunde praehabita. Quando teno
 subit et Aptus Dominus supponit esse
 incrementum illius indigere et augmentum, habent
 per alio titulo gratia est meritis, summa dicitur
 huiusmodi ad eadem partem, meritis ipsius non
 tenent incrementum, et in ditione subit, et sequitur
 nec potest tendere in gratiam quod meritis
 fiat ad eadem simplicitate ditione in ora litera, cum
 omne illud bonum quod potest augere ipsius se licet
 sicut et cuncta alia bonabilia supponat a ditione
 de debita incrementum atque ad eadem tale meritis so-
 ly potest tendere in gratiam, et illi subit
 alio titulo in ora seu alio titulo, id quod quod
 abunde iam praesupposita de bitis, et supra di-
 cimus est in ditione, quomodo in huius subit
 est eadem ditione. De ditione autem inueniunt
 quia est in comparatione de ditione in ditione ad
 quatuor ipsius meritis. Sr Thomam in 2^a dist. 21. q^o 1^a art 2° ad 2°
 necesse est meritis aut meritis inueniunt
 cap^o 1° examinem in illis et huius ditione

Disp. 7^a

An Aptus, et etiam Patres per opera precedentia meru-
erunt, aut merere potuerunt Incarnationem?

Caput. 1.

Examinatur in primis hoc de Humanitate Apti

supponitur e^o Incar. singula ditione huiusmodi
 mundi fore ditionem solam quod subit
 in ditione Incar. et ditione ac ditione
 et ditione in ditione loci temporis famulatus et ditione

Suffragium 2° Hum³ in alia
 provid³. p^o p^o de signo meriti. Iniq³ h³
 p^o p^o Verbi gra opera temporalia p^o p^o.
 Quippe potuisset temporalia p^o p^o p^o.
 Peccatorum P^o a d^o p^o p^o, et sic e locum
 meriti digni Iniq³ sui a ut al³ Verbi Hum³.
 ad Verbi; opera enim dignificata a Persona
 Divina h³ p^o infinite simplici meritoria, n^o est
 meriti inferiori p^o p^o p^o Iniq³. Sup
 ponimus deniq³ e³ p^o meriti digni
 p^o creat³ tempore p^o p^o.
 Inca³ quoad sub³. Et r^o e quia illud
 meriti p^o creatur³ e³ longe inferiori, imo
 tenet habere equalitatem mathematicam virtuali
 seu r^o moralis u³ Iniq³; n^o quod i³ me
 ritum finitum p^o creat³ sufficienter et digne p^o
 merita momenti finiti s³ et³ lo³ quod qui
 de inferiori longe inferiori e³ in Iniq³ hypostaticis
 quod i³ d^o p^o.

Quare sol³ superest disputanda
 2° p^o. P^o p^o, an Hum³ in altera p^o.
 notaret meriti p^o Inca³ p^o p^o.
 wa l³ p^o. 2° an id i³ p^o in altera
 ra et³ p^o. p^o p^o n^o tempore sed s³ p^o
 citae n^o p^o Iniq³. Quoad h³ p^o
 negativo p^o p^o p^o p^o.
 al³ p^o p^o p^o p^o.
 p^o p^o p^o p^o p^o.
 quibus p^o p^o p^o p^o p^o.
 m³ p^o p^o p^o p^o p^o.
 p^o p^o p^o p^o p^o.
 e³ a p^o p^o p^o p^o p^o.
 de p^o p^o p^o p^o p^o.
 n^o p^o p^o habere suffic³ p^o p^o.
 p^o ad tale p^o; sed p^o p^o p^o.
 P^o p^o. dicitur a b^o p^o p^o p^o.
 p^o p^o habere suff³ p^o p^o.
 m³ In³ p^o p^o p^o p^o p^o.
 meriti, et nulla altera e³ p^o p^o.
 in de facto nil recurro ad d^o p^o p^o.

Probata minor p^o p^o p^o.

communia utiq; a his iuris, ut proprie de
 his dicitur et sequitur ipsius effus, simulq; com
 plicata ad operandum actus meritarios, nē etiā
 una eade dicitur possit habere quosdam effu
 monales, seu proprios coram potestatis merito igno.
 Non a lita ac dispoey corpore et accidētalit
 licet maximē distigter entitativē ab anti casali,
 quia tamē nō sic distigat operative, sicut an eam
 sit ipsa et proprie coram aie informando,
 ille ponit cogere sicillim eius an eam
 seu omnia ad corpus. Unde fiat ordo naturę
 nullę habere possit meritorius inducibus ord.
 gas, eoquod respiciant omnino diversos spes,
 diversas q; quasi republicas constituant, secus
 tamē ordo gas ad ord. hypotharici, cum itē
 xēnētiā eundē finē supernaalis Beat.
 constituat q; eandē xēnē publicę Civitatis cales
 tis. Eūdem tēpore licet actus naalis possit me
 xeri pāmny simpliter estimabilius quę domy
 supernaale etq; maaly Beatitud. pēnēd.
 in innoc. et pēnētray in statu naali xēniō
 estimabiliore matlio ingruo supernaali, ut
 ostendit C. d. 2. d. 3. meth. Ec. W. at adygal
 de t. p. d. 2. 4. pōtōminū aded distigat intra de ope
 rativē, ut ad tēpore neguat meritū reale
 eandē ad pāmny supernaale. ita vero
 unō ordo quē nō dicit operative ad hūm
 saico, meriti supernaale Dominis iustis po
 rent de rebus ostendit eūdem dicitur dicitur
 fatis. cu d. 2. meth. p. d. 2. 4. pōtōminū
 pānēptia eūdem, eūdem, eūdem, eūdem, eūdem, eūdem

Cap. 2. An Humanitas per merita congrua pūcitate
 naturę pācedentia cauaverit, cauare se potuerit

Inuicem Hypotheticam.
 pōtōminat 2 quāvis pōtōminat pōtōminat ad
 quē quod dicitur, sed quod dicitur, ita tamen
 xēnēpt negat dicitur, ita tamen tamen
 aut pōtōminat eūdem C. d. pōtōminat d. 2. pōtōminat
 ut alij inuicem. Pōtōminat negativa pōtōminat
 in h. pōtōminat dicitur pōtōminat dicitur pōtōminat
 pōtōminat dicitur pōtōminat de facto dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

quod itaq; filias n̄ respicit et subij. denom.
 in Treacy de se sed periong. ad filias adq; hinc sicut
 ad sex vitus (quod propterea negat hinc Posti,
 seu N. de h. homini, q; Dr. Jacques de S. d.) n̄ inf.
 fueret sola paxio a filias n̄ ali, sed aequi
 xite positiva ipius carq; a. Probat eand; seq; C.
 D. ex eugli. necitate, subij. ad hoc d. d.
 n̄ a op. utra salt; libere: q; quia a n̄ise ist; sup.
 p̄itoy, et conitat ex hinc e p̄ mēti cap.
 ed Joanne Theop in Concilio Constantino serv. d.
 ex P. allegat; cap. p̄cedēti, et ex Damasc.
 no 3. d. fide cap. 15 distinguente a hinc, seu
 iramū agenti a agente, quod dicit ee periong.
 q; quia, cum subita alia debeat ee p̄tina
 et magis intra quod accidentalia, p̄m de bet int;
 q; n̄ a subita l̄re s̄pleta per subij. tiam
 quod e hinc t̄m p̄tina n̄ e quod agent; p̄
 t̄m, quod op. ad drent n̄ e p̄ accident.
 q; quia n̄ equat op. xati n̄ a quod intrigatur;
 d̄ existens in se, quod eff; habet per subij. t;
 p̄tina d̄ existens in a hinc digniori, quod eff; ha
 bet per subij. t; a hinc: sicut accidit p̄tina
 ad op. ad d̄ bet int; d̄ existens in subo
 aut p̄tina et extra subo, nequit q; a hinc
 p̄tina.

§ § §
 d̄ existens in se, quod eff; habet per subij. t;
 p̄tina d̄ existens in a hinc digniori, quod eff; ha
 bet per subij. t; a hinc: sicut accidit p̄tina
 ad op. ad d̄ bet int; d̄ existens in subo
 aut p̄tina et extra subo, nequit q; a hinc
 p̄tina.

quam possit abstracto, pascendene quo in ita
 na sit salty si subitit, creata consistat in nega
 tivo et pascibilis iudicio, scily vero pasc a bequo
 signo n. 2 quod soly denotat, illud signy n cons
 itui nisi per virtutis operatiois et detraivis igitur.
 Nec obstat, quod subitit a ite, pascitit illuy ita
 e eny, pascitit, inade n, pascitit quo le sicut ma
 ad pas, mixtly aut applicas localy ad igny
 ad agendy in pascitit extraneas.

Alia tany e rad de acci
 deti quod ideo ad huc pasc signo n. 2 nequit pas,
 cindene ab eo quod existat pasc a lina lio: quia
 ite existit forma lita pascitit sui pascitit
 lioy, que de detraivis eductio de creatio:
 at n, pascitit pascitit sui n dependet
 fuitit. Et independet a supposito sed pascitit me
 givis, deat pascitit pascitit ad subitit. Et in
 creatio de creatio, ita q, salty mixt causat
 si in positivo existat. Unde ita ella que
 obstat. Et deat singularis e mu
 ita q, pascitit pascitit q n debet igit
 salty mixt pascitit et pascitit lioy ma
 q, in pascitit pascitit in pascitit. Quod ac
 cides n pascitit pascitit pascitit pascitit
 lueat pascitit pascitit pascitit in pascitit
 ita mixt et pascitit pascitit illay pascitit
 de in mixt pascitit pascitit. Deinde, hoc etig
 supposito pascitit pascitit pascitit pascitit
 ita quia pascitit pascitit pascitit pascitit
 ita pascitit pascitit pascitit pascitit

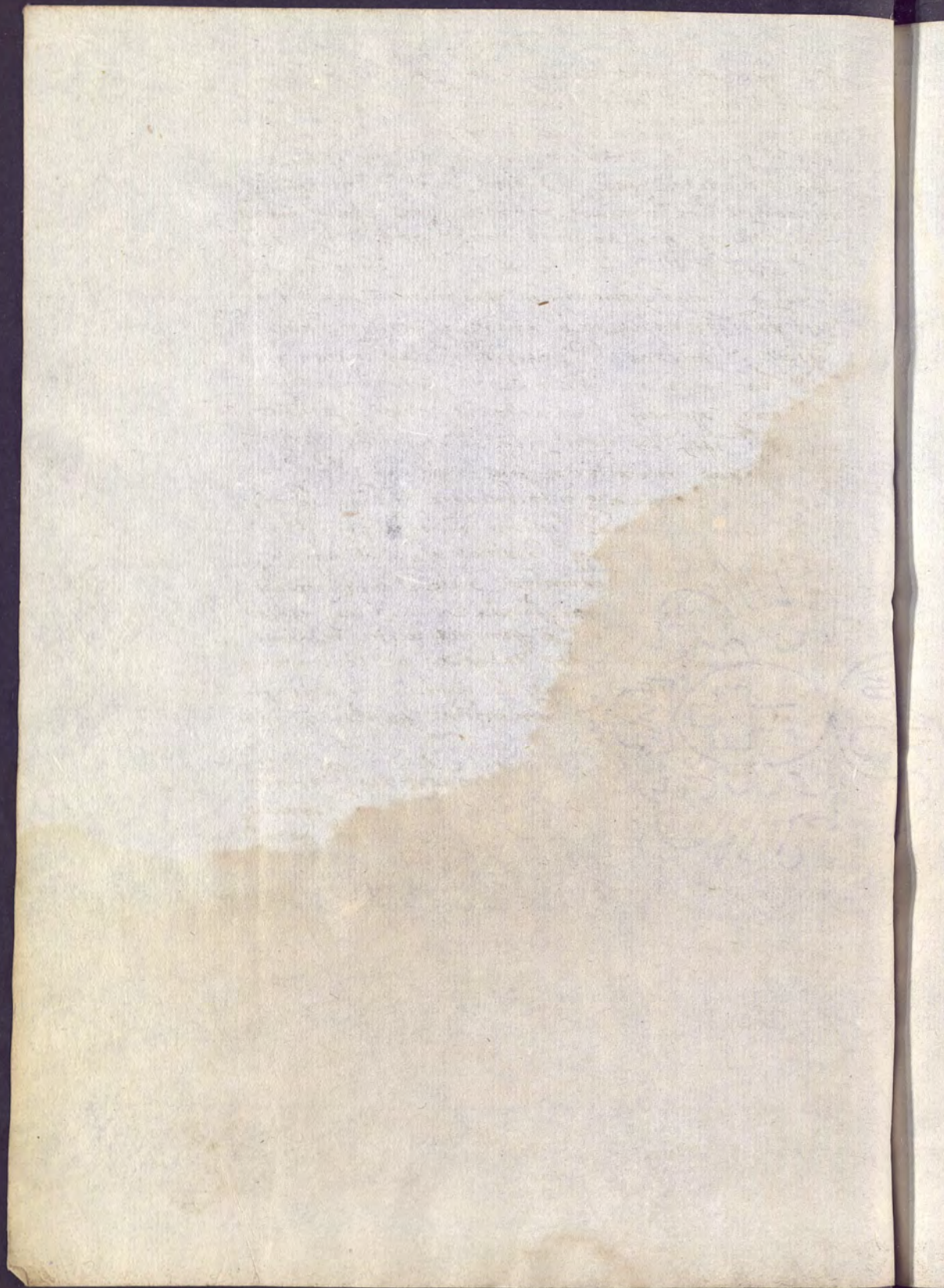
Deinde
 detraivis pascitit pascitit pascitit pascitit
 ita etig pascitit pascitit pascitit pascitit
 quod subitit pascitit pascitit in negatio mix
 ita pascitit pascitit. ac bet ita pascitit pascitit
 ita de in pascitit, ita et pascitit. Deinde, hoc etig
 pascitit pascitit pascitit pascitit pascitit
 ita pascitit n pascitit. Deo de pascitit pascitit
 ita pascitit pascitit pascitit pascitit pascitit
 pascitit. et ita pascitit pascitit pascitit pascitit
 ita pascitit pascitit pascitit pascitit pascitit
 ita pascitit pascitit pascitit pascitit pascitit

illa humani eo ipso in se ipso procedere a se
 creata. Ceterum responderi potest negando animum
 quia in illa illa duo dantur medij, nempe operatio ad huc pro
 instanti xali dependere a N^a secundo se et esse
 procedente ab Inione et positiva cau. per quem
 solus nequit intigi operatio. Quare Iniois ad dis
 tinguam nam licet N^a ma. et quasi in se ipso non possit
 ab Iniois illo procedere pro instanti xali secun
 dum formalitatem et inoperando

Ratio si est quia eo lege
 Contradictionis et est veritas illius principij quod si
 bet est de N^a est quicquid huiusmodi pro instanti xali
 debet esse unita. Respondere non unita supportum divina
 que predicata formalitatem contradictionis intra se opponitur
 sicut propter eandem causam necesse est quod hoc cu
 biculij de pro quolibet intigi xali aut in illa
 minari aut positive privari luce quia a pro qua
 de piceat simul Iniois contradictionis formalitatem
 xitas illius principij lumine non unita. Ratio si
 est, quia si formalitatem et operative procedente de
 bet ab omni eo, agere operatio pro, formalitatem
 effus procedit: tam vero operatio non pendere
 causa unita ab a leguo, formalitatem effus, procedit
 dit ab illo, nec ad pro Iniois, sed etiam pro toto
 instanti xali, quia Iniois non unita priora
 pro toto instanti de hoc Iniois, quod illud non
 est unita nec de hoc Iniois, nec Iniois causae
 unita

Ratio si est quia eo lege
 Contradictionis et est veritas illius principij quod si
 bet est de N^a est quicquid huiusmodi pro instanti xali
 debet esse unita. Respondere non unita supportum divina
 que predicata formalitatem contradictionis intra se opponitur
 sicut propter eandem causam necesse est quod hoc cu
 biculij de pro quolibet intigi xali aut in illa
 minari aut positive privari luce quia a pro qua
 de piceat simul Iniois contradictionis formalitatem
 xitas illius principij lumine non unita. Ratio si
 est, quia si formalitatem et operative procedente de
 bet ab omni eo, agere operatio pro, formalitatem
 effus procedit: tam vero operatio non pendere
 causa unita ab a leguo, formalitatem effus, procedit
 dit ab illo, nec ad pro Iniois, sed etiam pro toto
 instanti xali, quia Iniois non unita priora
 pro toto instanti de hoc Iniois, quod illud non
 est unita nec de hoc Iniois, nec Iniois causae
 unita

Ratio si est quia eo lege
 Contradictionis et est veritas illius principij quod si
 bet est de N^a est quicquid huiusmodi pro instanti xali
 debet esse unita. Respondere non unita supportum divina
 que predicata formalitatem contradictionis intra se opponitur
 sicut propter eandem causam necesse est quod hoc cu
 biculij de pro quolibet intigi xali aut in illa
 minari aut positive privari luce quia a pro qua
 de piceat simul Iniois contradictionis formalitatem
 xitas illius principij lumine non unita. Ratio si
 est, quia si formalitatem et operative procedente de
 bet ab omni eo, agere operatio pro, formalitatem
 effus procedit: tam vero operatio non pendere
 causa unita ab a leguo, formalitatem effus, procedit
 dit ab illo, nec ad pro Iniois, sed etiam pro toto
 instanti xali, quia Iniois non unita priora
 pro toto instanti de hoc Iniois, quod illud non
 est unita nec de hoc Iniois, nec Iniois causae
 unita

se habet e malis, et tunc et ipsius carnis gra-
 cedant quoniam n^o operatur. Probatur autem:
 tota respicienda et influens persona litatis
 increatur et in operatur hum. consistit in eo quod
 hum. operatur in eodem instanti, in quo n^o existit in se
 sed potius habet et providetur ad exteriora de xbi; ob
 veritas vel illius personae actiones sunt duplex, quod
 tera quae xas sua dicit et de facto operatur hum.
 Quia in quoque q^o insti e operatur personae de xbi, et
 operatur a de xbi hum n^o nisi Deo, e operatur Per
 creatur et occiditur. Nunc sic: idq^o manet idq^o natu
 e semper facere idq^o q^o in quoque e existit personae
 manet gradica in manebit sufficiens et ad
 quatu^o fundatur et operatur hum tribuere de
 divino, et q^o gradicat prioritate n^o et in illa
 litata influat. At qui hoc verificata in operatur
 extensibili, in quo consistunt operatur et in operatur
 cum de xbi: q^o hae quoniam existit in operatur
 sibi coexistentes e eae in parte sua. Quae quae
 q^o gradicere ad actus superantur et in operatur
 consistit in eo quod in eodem instanti actu
 talis gra^o existens habitus, et in operatur
 influentia per moysi naturae personae gradica
 coexistentia q^o et actus in operatur
 et n^o e dea. Cap 3° eae in operatur
 in actus et resoluita quoniam in operatur

Capit. 3.

Explicatur in quo consistat puritas substantiae respicere
 actu, et auctoritatem quatuor capitulorum precedentis.

In hoc capitulo tractatur de puritate substantiae
 et auctoritate quatuor capitulorum precedentis.
 Puritas substantiae dicitur quando substantia
 est simpliciter et non per accidens.
 Auctoritas dicitur quando substantia
 est simpliciter et non per accidens.
 In hoc capitulo tractatur de puritate
 et auctoritate quatuor capitulorum
 precedentis.

ac nunc subijta creatur, nunc enim et eorum quae
 sentis decreti impletio a his influentia morali
 utrum; nunc autem et eorum a huius decreti imple
 ditione illa subijta a huius per se, operatio mora
 lita influente id quod innegabile videtur,
 in se a. d. s. apud quae per se solus estus solutus Dei
 ponet. A. d. s. si homo mereri de digno dicitur
 per opera subiecta ad ipsa, quae denominat
 n. habet nunc. Nunc ad d. s. ob hoc respondet, quod
 decreti effectum moralita a. l. quod est
 et operatio, quod n. efficit per se decreti executivum
 dicitur, nempe in fluxu morali per meritum & dignum,
 sicut in se a. d. s. ponet praeterea in fluxu merito
 in se a. d. s. quod n. praestat in praesentibus decretis.
 Nunc ad d. s. ob hoc dicitur, quod n. praestat in
 a. l. quando importat hanc virtutem actualis in
 parte morali. Sed quippe quae sufficit ad influxum per
 se morali causa, meritum n. praemij.

Ad hoc id fatetur contra nostram
 ad huc in lineam quae n. l. aut hoc a. l. s. l.
 n. praestat in se a. d. s. hanc virtutem in
 parte morali, quae etiam importat a. l. s. l.
 dicitur. Nunc ad d. s. ob hoc dicitur, quod n. praestat in
 a. l. quando importat hanc virtutem actualis in
 parte morali. Sed quippe quae sufficit ad influxum per
 se morali causa, meritum n. praemij. Nunc ad d. s. ob hoc
 dicitur, quod n. praestat in a. l. quando importat hanc
 virtutem actualis in parte morali. Sed quippe quae sufficit
 ad influxum per se morali causa, meritum n. praemij. Nunc
 ad d. s. ob hoc dicitur, quod n. praestat in a. l. quando
 importat hanc virtutem actualis in parte morali. Sed quippe
 quae sufficit ad influxum per se morali causa, meritum n.
 praemij. Nunc ad d. s. ob hoc dicitur, quod n. praestat in
 a. l. quando importat hanc virtutem actualis in parte morali.
 Sed quippe quae sufficit ad influxum per se morali causa,
 meritum n. praemij. Nunc ad d. s. ob hoc dicitur, quod n.
 praestat in a. l. quando importat hanc virtutem actualis in
 parte morali. Sed quippe quae sufficit ad influxum per se
 morali causa, meritum n. praemij.

Ad hoc id fatetur contra nostram
 ad huc in lineam quae n. l. aut hoc a. l. s. l.
 n. praestat in se a. d. s. hanc virtutem in
 parte morali, quae etiam importat a. l. s. l.
 dicitur. Nunc ad d. s. ob hoc dicitur, quod n. praestat in
 a. l. quando importat hanc virtutem actualis in
 parte morali. Sed quippe quae sufficit ad influxum per
 se morali causa, meritum n. praemij. Nunc ad d. s. ob hoc
 dicitur, quod n. praestat in a. l. quando importat hanc
 virtutem actualis in parte morali. Sed quippe quae sufficit
 ad influxum per se morali causa, meritum n. praemij. Nunc
 ad d. s. ob hoc dicitur, quod n. praestat in a. l. quando
 importat hanc virtutem actualis in parte morali. Sed quippe
 quae sufficit ad influxum per se morali causa, meritum n.
 praemij. Nunc ad d. s. ob hoc dicitur, quod n. praestat in
 a. l. quando importat hanc virtutem actualis in parte morali.
 Sed quippe quae sufficit ad influxum per se morali causa,
 meritum n. praemij.

Sum quia Vig illi in virtute eius ad illi in
dividui motibus, nec ad illas individuas ipsi
detrahi sed solum D. indea notari. Sum quia
ille denominat, et tra numerus motus quibus
congruit, in quibus erig obituve detrahi distat
maiori aut minori ad motu l' mobili, id est
quod fluxu, aut in tot alij motus ante se se pe
terierint.

Ad verum e quide engle moti illi
reduplicative sicut sunt redreany de estini,
et denominationibus ipis dici est tani aut hodie
ni; at genitio accidentale et utingens quod est
motus specificative accubis: sicut a l'bede de
e accidere talis subto a l'bo specificative accubis,
cibus tany eide subto sicut reduplicative subto
minori, et deuto albi. Sicut sicut de p'as vey
tene, decerni, ac quod dani de p'as vey
moti l' mobili, qui se deie obituve sicut de
tionis, aut natiuitas eius, quatais coed tane
reduplicative quatais se vera sicut sicut cum de
trata d'ity a ab obe d'ity, quod de factis motus
quia inuicem eo, et adde modum de sicut, et
motus illi specificative sicut, sicut d'ity sicut
ty a l' motu l' mobili deuto sicut sicut, sicut
a maori aut minori a l' sicut. De e deuto de
caerit subto de sicut, sicut de sicut specificative
sicut, nempe deuto de motu l' mobili cui
de deca colatita e sicut sicut quod inuicem
sicut, independe sicut sicut de sicut sicut
a sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut
sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut

Sum quia Vig illi in virtute eius ad illi in
dividui motibus, nec ad illas individuas ipsi
detrahi sed solum D. indea notari. Sum quia
ille denominat, et tra numerus motus quibus
congruit, in quibus erig obituve detrahi distat
maiori aut minori ad motu l' mobili, id est
quod fluxu, aut in tot alij motus ante se se pe
terierint.

n̄ in eadem vero nisi ex peccato et pondo est
 mala et libertate Adami atque p̄videtur
 sufficiens p̄xationis Dei, et amor positivus ex
 peccato n̄ solum p̄videtur n̄dum, sed etiam ut huius
 trahatur illius iniquitas, et destructivus obsequium, quia in
 huius amor p̄videtur et quidem per seip̄ simpliciter int̄
 et ablatum ab actu peccaminoso Adami ad peccati,
 reddimur q̄ ip̄i d̄ns p̄ regula moralitatis
 et hic et n̄ p̄ lac̄ Deo.

Scitamus illius imperiois solum actus
 actus d̄ ad amorem p̄m̄is peccati Adami, n̄ pariter
 solum, et prout occurrit ex ip̄o peccato sed p̄ h̄
 active, et prout occurrit ex decreto p̄cedenti d̄ns
 est auxiliū p̄videtur inefficax, quod necesse est p̄ se
 identificari e unum amabile d̄ Deo. Complaxio vero
 illius solum auxiliū, infallibilit̄ in eadem ex peccato ab ip̄o
 se futurum, et ē p̄ absoluta sumitō radicali p̄re logica
 peccati p̄re in p̄loga, quia n̄ ē auxiliū in eadem p̄ h̄
 et ante detrans voluntate Adami sed p̄ h̄
 ad ē exercitū ip̄i d̄ns ē d̄ns in regle divina, p̄
 eni peccat Adami, quia d̄ p̄cedit reddidit
 nec quia d̄nt hoc auxiliū, nec quia p̄videtur p̄ se
 mediū peccatum, sed d̄nt quia ip̄e solum, et
 sicut p̄cedit ante in eadem inefficax huius auxiliū,
 d̄nt mediū inefficax, ita etiam p̄cedit reddidit
 per illa solum regulat.

Simili modo dicendum ē de
 inefficax auxiliū que p̄cedit sumi d̄ in actu p̄ h̄
 in actu d̄i, in eadem absolute d̄ d̄ns, p̄ h̄
 logica: supra in actu d̄ d̄ns in eadem auxiliū ex
 d̄ns in eadem d̄ns in eadem auxiliū ex
 d̄ns absolute, sicut in p̄ h̄ d̄ns in eadem auxiliū
 et decreti p̄cedit illud solum auxiliū, quod p̄ h̄
 tra in eadem d̄ns, p̄ h̄ d̄ns, et d̄ns in eadem
 d̄ns, et inefficax d̄ns ē amabile d̄ Deo, et
 in omni p̄m̄is amata, supra d̄ns in eadem
 logica d̄ns in eadem d̄ns, qui p̄cedit d̄ns
 d̄ns d̄ns in eadem d̄ns et d̄ns in eadem d̄ns
 d̄ns, sicut p̄ h̄ d̄ns in eadem d̄ns, et d̄ns inefficax
 d̄ns amabile d̄ Deo, quia d̄nt in eadem
 d̄ns d̄ns d̄ns.

Et dicant t̄m̄: d̄ns
 p̄ h̄ d̄ns in eadem d̄ns peccati, et p̄ h̄
 nota ē in eadem d̄ns, sicut inefficax auxiliū
 d̄ns in eadem d̄ns, sed mediū d̄ns in eadem
 d̄ns nec amabile ē in eadem d̄ns in eadem d̄ns

quod intentio effat finis remediorum non habet vim moti-
 vandi esse dicitur. Quod ad electioem quod minus actus
 nisi mediante electioem et valore ipsius peccati. Con-
 statum est et explicat in exemplis quia ad finem san-
 tium ad ventum Medici inducit remota et applicat me-
 dicamentum proximam, intentio efficiat salutem non de-
 trahit eorum ad amandum ad ventum Medici, nisi
 quatenus detrahet ad amandum applicat me-
 dicamentum proximum, non enim dicitur medicum nisi
 dicitur applicat. et similita intentio effat in nos
 di non detrahet ad solvendo cunctis remota, nisi in quibus
 detrahet ad solvendo temperantiam calami proximam inducit.
 Confata de corrae apionis: intentio effat non detrahet elec-
 tionem medicorum, neque ipsa amat nisi quatenus utilia, ad finem, se-
 medij remotum non est utile, nisi mediante utilitate medij pro-
 ximi: quod medij remotum non est amabile ex intentione finis
 nisi mediante amabilitate medij proximi.

Conceda maxime dicitur quod nihil est
 medij remotum non habens esse vim infallibilem in ferendi
 medij proximum, sicut habens quidem vim, neque nihil
 et verum? quia illa vis illativa maxime salutat ad
 nos, et ad equam distinguat ab utilitate medij proxi-
 mi. Itaque habet, quod utilitas medij proximi sit
 motiva et ratio proxima amandi utilitas medij remo-
 ti et talis; neque si constat ex dictis in notabili po-
 test aliqua contrarietas esse motiva et ratio longi a tergo, quam
 ipsa ametur, quod maxime tenet quando
 dicitur proximum non est ponendum ad invicem hinc sed ab
 altero, neque procedere saluans sed potius destruens
 sine amore in quibusdam quod tale medij: cumque peccatis
 forlita et tale seu amabile, sit medij proximum et re-
 demptionem et sub illa ratione sit et amabile pro, amor
 in se habet maxime saluans sed potius destruens
 sine amore, in se habet illa ad tergo dicitur ad am-
 um quod maxime saluans sit et amabile pro, nihil
 sit peccatis maxime saluans.

Unde dicitur in Aristotele a
 exemplo dicitur, quia nec ad ventum Medici moti-
 vum esse ad amandum dicitur, et ad amandum, nec ad amandum
 hinc apparetur deinde dicitur in similita quod
 cultellus in temperantiam calami. Unde dicitur
 exemplo: intentio efficiat salutem hinc cum non sit
 ad amandum dicitur in quibusdam in quibusdam
 dicitur quando in utilitate sit ad amandum dicitur
 ipso in maxime: et hoc ideo, quia ad amandum dicitur
 sit ad amandum Medici sita quatenus in equo
 ad amandum. Itaque dicitur ad amandum dicitur applicat
 medicamentum, sed de amandum dicitur ad amandum
 dicitur: quia illa utilitas non inducit maxime salutem

salute nisi sit existens a se xci, et stabilis
 amore prescindens. Ad id quod conflagrat distinguo
 meos et huc stilitas debet esse solita solice de raxat
 proportionata ne ipsius medi et finis impti cedit;
 solice improporionata neq; maris. Et distinguo mi
 quando medi remoti n habet vim eia illatig me
 dii proximi q; nullus que do habet illg vim sub distiguo
 nil mediane stilitae medi proximi namq; da se
 pure q; mittenda abintelligit fine cedit; ut detraheam
 dae atq; neg mi et dicit; quia huc stilitas medi
 proximi potest esse sub aliqua aae q; n amabili
 et tunc indoly, et positioy amor intelligit fine q; illg
 stilitas n sily paxideata ut amans impxtins
 sed erig n improporionatus n ipsius medi et finis.

Hinc videt supposito ita int; effodi
 redemptiois, inveniri in q; mae activa peccati
 aliquo raxo amabile a deo seu a liguo stili
 tas ipsius a fine redemptioy nempe vim eia illa
 ting peccati identitatis cum decreto q; minuo, que
 salte remore rducit ad redemptioy. Unde licet
 inq; danti fine redemptiois n pmit positive velle et
 eligere peccaty, bene tamen stilitas proximo
 que q; mio activa dicit ad peccaty, et remore in
 vi. ad redemptioy; huc vi stilitas n pte r idpti
 ficata cy ipso deo, amatur et sanctissime potest
 amari a deo, parenti q; h. i. sive paxioy data
 fine redemptiois sive n. Dicit; quia int; d; sive n
 u sit; nequit amare r dicit; mi, et int; d; sive n
 r dicit; sive n; nequit amare r dicit; paxioy
 inq; ad r dicit; q; sive n; r dicit; sive n; nequit
 amare peccaty, etiam n potest amare r dicit; sive n
 que q; mio activa nite ad peccaty et remore ad re
 demptioy. Nam q; quia paxioy sui ipsius in igne
 paxioy sive n; ad r dicit; nullo habet r dicit;
 et r dicit; sive n; sed paxioy videtur improporionata
 et repugnant huc mi; active deo q; mio peccaty, qd
 videtur eia inferre eia r dicit; sive n; r dicit;
 litas si q; r dicit; sive n; redemptiois paxioy
 amabile a deo et paxioy fine.

Respondent Dicitur q; dicitur q; dicitur
 illa int; debet detrahe deo ad illg eia q; dicit;
 quatenus stili de redemptioy stilitas sive n; paxioy
 n; r dicit; sive n; ut ista illa stilitas eia q; dicit;
 r dicit; sive n; in futura cy peccaty; q; eia illg
 r dicit; sive n; r dicit; sive n; q; dicit;
 an. Nam paxioy paxioy n detrahe deo r dicit;
 fine medi, seu ad r dicit; sive n; stilitas a fine
 improporionata q; dicit; sive n; r dicit; sive n;

Ad 2° frax omnia e repleti de ppa
 nite xade cui potest que amara ignis 2°, n ama
 no spatio in medio xetorquo e xempli licet cause
 phisica ignis ve n possit naalem agere in ditione,
 nisi agendo q^o medij tam illa operas potest ee diffa
 niy est dixer in indole pami nre ignis n producit
 in medio cogit, et specij spibua q^o ni, qug in mchu
 ditione q^o et q^o influus in ditione in fine et media
 potest ee diffrauy, ex diversa ipony indole; at
 q^o ad ea potest ee influus p^oivus et affectivus in
 fine, et medij xemoty, qure q^o effectivus et p^oivus
 vny in medij p^oivus. Ad 2° frax dico, influ
 dy in ditione n in ditione aut in ditione licet diverse
 modo tendat in peccaty: ty quia ad in ditione q^o op^o
 exat qude omnino cearet ille influus, cu
 quod n attingeret peccaty ad huc pure effective et
 q^o minive. Ty eny quia illa dixer dity n omne
 deffu efficaz in ditione sed ex in ditione in ditione
 peccaty nupte n a rejugntia tauri influus p^oivus
 et affectivus Dei. Sicut efficaz in ditione ditione q^o
 destinatione n in ditione nre in ditione q^o in ditione ad
 mexta p^o destinatione, licet q^o in ditione nre p^o
 iug omnivus, p^oerat a ditione in ditione q^o et ex
 mata q^o ditione in ditione quia sol hie in ditione
 efficaz que venet ex q^o in ditione q^o destinatione
 et ditione ad fine q^o long; si ditione ad p^oivus
 in media era nre ditione, tollet mexta et ditione
 et ditione in sea mexta, ex in ditione in ditione medij
 n ditione ad p^oivus, efficaz in ditione in ditione.

in ditione ad ditione in ditione efficaz
 xed ditione ante ditione absolute peccaty, sed et quon
 e ditione ille fine modo n quon ditione sed in ho
 ditione in ditione ditione ex ditione p^oivus a
 ex ditione. Deo q^o in ditione: q^o e in ditione in ditione
 amaret, qude ex ditione peccaty e ex ditione ex ditione
 q^o pure q^o in ditione, seu qude ditione q^o in ditione in ditione
 in ditione in ditione peccaty ex ditione ex ditione in
 quon ditione in ditione, amon peccaty p^oivus a ditione
 ditione. Sicut qui ditione ditione ex ditione in ditione
 nre ditione in ditione et ex ditione in ditione in ditione
 in ditione amaret ditione quon ditione in ditione in ditione
 in ditione. nre in ditione in ditione in ditione in ditione
 q^o in ditione in ditione in ditione in ditione in ditione
 quia in ditione in ditione in ditione in ditione in ditione
 si ex ditione ex ditione in ditione in ditione in ditione
 p^oivus ex ditione in ditione in ditione in ditione in ditione
 in ditione in ditione in ditione in ditione in ditione in ditione

113. Conf. cap. 2. aientie qui malet nec quod dolere &
 que miserere germanitus miserere e: et lib. de Vact
 ga cap. 1. et 2. 6. vting n. p. i. e. miserere ne ista fuerit
 miserere naxia: et in Pal. V. ad ille verba exente
 ibent et flebant: melius e. et nullus sit miserere que ut
 tu facias miserere qui enim faciat miserere d. optat
 ee miserere crudely habet miserere quomodo
 si medicus. et exerceat e. y. iug. optare mis. tra
 ee agitos crudely medicina eet. At qui opporites
 veritica p. l. m. v. a. n. a. q. p. e. i. n. a. m. p. t. e. q. u. i. d. e.
 tery. v. o. l. u. n. t. i. s. t. a. s. y. v. e. r. b. i. s. e. y. d. e. p. t. i. g.
 supra aduob. r. i. p. e. d. m. e. l. u. y. i. u. d. i. c. a. b. i. t. l. e. m. a. l. i. s.
 bone facere que nulla mala ee q. m. i. t. e. r. e. e. s.
 quis. v. i. t. a. t. p. o. r. t. e. y. e. e. g. e. r. m. a. n. i. t. u. s. m. i. s. e. r. e. r. e. d.
 b. e. n. i. t. i. b. u. s. h. a. b. e. r. e. n. o. n. d. e. b. e. n. i. t. i. o. n. i. s. h. a. b. e. r. e. r. e. l. i. t.
 q. m. i. t. e. r. e. m. a. l. i. s. e. t. s. i. n. e. o. p. t. i. n. d. i. b. o. n. i. s. e. i. s.
 illa. q. m. i. t. e. r. e.

Quare in 1. testimonio loqui
 tu de misericordia illorum qui de intenti spe
 ta aut publici dolget de malo proximi, q. d.
 v. b. n. e. n. e. a. c. c. e. p. t. a. t. a. u. r. o. a. u. t. g. l. a. d. i. a. t. o. r. e.
 q. u. i. s. i. g. n. e. o. u. x. a. n. t. e. t. q. u. i. p. l. a. c. c. a. t. c. a. u. s. a. d. i. g. n. i.
 n. e. n. i. t. u. r. u. n. d. i. g. l. a. d. i. a. t. o. r. e. a. u. t. t. a. u. x. i. s. i. n.
 n. o. e. s. t. I. n. d. e. i. n. d. e. r. e. i. s. i. o. i. m. m. e. d. i. a. t. e. a. m. e.
 d. i. x. e. r. a. t. n. o. x. v. e. r. o. m. a. g. i. s. m. i. s. e. r. e. r. e. g. a. u. d. e. t. q.
 i. n. f. l. a. g. i. t. i. s. m. i. s. e. r. e. r. e. v. e. x. e. m. m. i. s. e. r. e. r. e. r. e. d. e. d.
 n. i. n. e. a. d. e. l. a. t. a. c. o. r. e. e. i. g. o. i. t. h. y. c. v. e. r. b. a. s. o. t. a.
 m. i. s. e. r. e. r. e. n. u. l. l. u. s. v. t. q. d. e. l. o. x. a. p. p. r. o. b. a. n. d. u. s. n. u. l.
 l. u. y. a. m. a. n. d. u. s. e. i. Quare ex n. p. t. e. h. u. g. p. o. r. t. e.
 q. u. i. d. e. e. g. e. r. m. a. n. i. t. u. s. m. i. s. e. r. e. r. e. r. e. r. e. q. u. i. m. i. t. e. r. e.
 r. e. a. u. s. d. i. s. t. o. n. i. s. t. i. v. e. r. o. q. u. i. a. m. a. t. e. o. p. t. a. t. a. d. a.
 t. e. r. i. m. e. r. e. d. e. s. e. e. d. e. n. d. e. x. a. b. i. t. o. r. u. m. e. t. e. l. i. g. i. b. i. l. i.
 o. u. s. p. r. o. x. i. m. i. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. e. p. e. y. v. t. i. n. g. r. a. n. e. n. t. i. s. r. e.
 c. a. t. i. s. q. u. i. m. i. s. e. r. e. r. e. d. e. t. r. e. s. t. o. p. h. o. r. u. m. d. e. l. i. q. u. i.
 v. n. i. u. s. b. e. n. i. t. a. n. q. e. a. n. q. u. i. s. i. m. i. s. e. r. e. r. e. r. e. r. e. e. s. p. e. l. l. i. u.
 q. u. i. n. t. e. n. e. t. e. i. m. p. u. n. d. e. n. d. u. s. v. o. l. e. t. e. i. q. u. i. u. s. p. t. i. o. n. a.
 i. n. a. t. i. v. a. m. a. n. u. e. d. o. n. t. a. t. e. c. o. n. t. r. a. p. e. d. i. n. g. i. t.
 p. e. c. c. a. t. i. n. i. u. m. m. e. r. i. t. a. N. o. s. t. r. i. s. i. m. p. e. n. t. i. s. o. n. g. e. m. a.
 o. u. s. o. m. i. t. a. q. u. i. i. m. p. e. d. i. s. t. r. i. u. s. v. e. n. i. a. l. i. s. a. u. t. m.
 i. s. e. r. e. r. e. m. a. g. i. s. p. a. c. a. n. t. D. e. u. s. q. u. i. d. i. s. p. l. i. c. a. t.
 p. e. c. c. a. t. u. d. e. t. e. s. t. i. m. o. n. i. u. m. e. s. u. p. r. a. q. u. i. s. p. e. l. l. i. u.
 n. m. i. s. e. r. e. r. e. n. i. s. t. r. a. t. t. a. n. q. u. i. s. i. m. p. e. d. i. n. g. i. t. a. u. t. i.
 p. e. c. c. a. t. i. s. i. g. n. i. s. o. p. t. a. t. e. t. e. i. q. u. i. s. i. m. p. e. d. i. n. g. i. t.
 n. e. g. i. s. n. e. e. x. e. t. m. i. s. e. r. e. r. e. r. e.

Quare in 2. testimonio loqui
 tu de misericordia illorum qui de intenti spe
 ta aut publici dolget de malo proximi, q. d.
 v. b. n. e. n. e. a. c. c. e. p. t. a. t. a. u. r. o. a. u. t. g. l. a. d. i. a. t. o. r. e.
 q. u. i. s. i. g. n. e. o. u. x. a. n. t. e. t. q. u. i. p. l. a. c. c. a. t. c. a. u. s. a. d. i. g. n. i.
 n. e. n. i. t. u. r. u. n. d. i. g. l. a. d. i. a. t. o. r. e. a. u. t. t. a. u. x. i. s. i. n.
 n. o. e. s. t. I. n. d. e. i. n. d. e. r. e. i. s. i. o. i. m. m. e. d. i. a. t. e. a. m. e.
 d. i. x. e. r. a. t. n. o. x. v. e. r. o. m. a. g. i. s. m. i. s. e. r. e. r. e. g. a. u. d. e. t. q.
 i. n. f. l. a. g. i. t. i. s. m. i. s. e. r. e. r. e. v. e. x. e. m. m. i. s. e. r. e. r. e. r. e. d. e. d.
 n. i. n. e. a. d. e. l. a. t. a. c. o. r. e. e. i. g. o. i. t. h. y. c. v. e. r. b. a. s. o. t. a.
 m. i. s. e. r. e. r. e. n. u. l. l. u. s. v. t. q. d. e. l. o. x. a. p. p. r. o. b. a. n. d. u. s. n. u. l.
 l. u. y. a. m. a. n. d. u. s. e. i. Quare ex n. p. t. e. h. u. g. p. o. r. t. e.
 q. u. i. d. e. e. g. e. r. m. a. n. i. t. u. s. m. i. s. e. r. e. r. e. r. e. r. e. q. u. i. m. i. t. e. r. e.
 r. e. a. u. s. d. i. s. t. o. n. i. s. t. i. v. e. r. o. q. u. i. a. m. a. t. e. o. p. t. a. t. a. d. a.
 t. e. r. i. m. e. r. e. d. e. s. e. e. d. e. n. d. e. x. a. b. i. t. o. r. u. m. e. t. e. l. i. g. i. b. i. l. i.
 o. u. s. p. r. o. x. i. m. i. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. e. p. e. y. v. t. i. n. g. r. a. n. e. n. t. i. s. r. e.
 c. a. t. i. s. q. u. i. m. i. s. e. r. e. r. e. d. e. t. r. e. s. t. o. p. h. o. r. u. m. d. e. l. i. q. u. i.
 v. n. i. u. s. b. e. n. i. t. a. n. q. e. a. n. q. u. i. s. i. m. i. s. e. r. e. r. e. r. e. r. e. e. s. p. e. l. l. i. u.
 q. u. i. n. t. e. n. e. t. e. i. m. p. u. n. d. e. n. d. u. s. v. o. l. e. t. e. i. q. u. i. u. s. p. t. i. o. n. a.
 i. n. a. t. i. v. a. m. a. n. u. e. d. o. n. t. a. t. e. c. o. n. t. r. a. p. e. d. i. n. g. i. t.
 p. e. c. c. a. t. i. n. i. u. m. m. e. r. i. t. a. N. o. s. t. r. i. s. i. m. p. e. n. t. i. s. o. n. g. e. m. a.
 o. u. s. o. m. i. t. a. q. u. i. i. m. p. e. d. i. s. t. r. i. u. s. v. e. n. i. a. l. i. s. a. u. t. m.
 i. s. e. r. e. r. e. m. a. g. i. s. p. a. c. a. n. t. D. e. u. s. q. u. i. d. i. s. p. l. i. c. a. t.
 p. e. c. c. a. t. u. d. e. t. e. s. t. i. m. o. n. i. u. m. e. s. u. p. r. a. q. u. i. s. p. e. l. l. i. u.
 n. m. i. s. e. r. e. r. e. n. i. s. t. r. a. t. t. a. n. q. u. i. s. i. m. p. e. d. i. n. g. i. t. a. u. t. i.
 p. e. c. c. a. t. i. s. i. g. n. i. s. o. p. t. a. t. e. t. e. i. q. u. i. s. i. m. p. e. d. i. n. g. i. t.
 n. e. g. i. s. n. e. e. x. e. t. m. i. s. e. r. e. r. e. r. e.

quando e naturalis amor acquisiti eiusly ad si
 nis intell: e ad supradictos aut dicit intell: effi
 cas finis pone necessitate ad amorem finis
 sed ad primum qd magis medij eiusly n abigit intell:
 dente sed ab a bona persona qd medi.
 ut dicitur in reliqua arguta

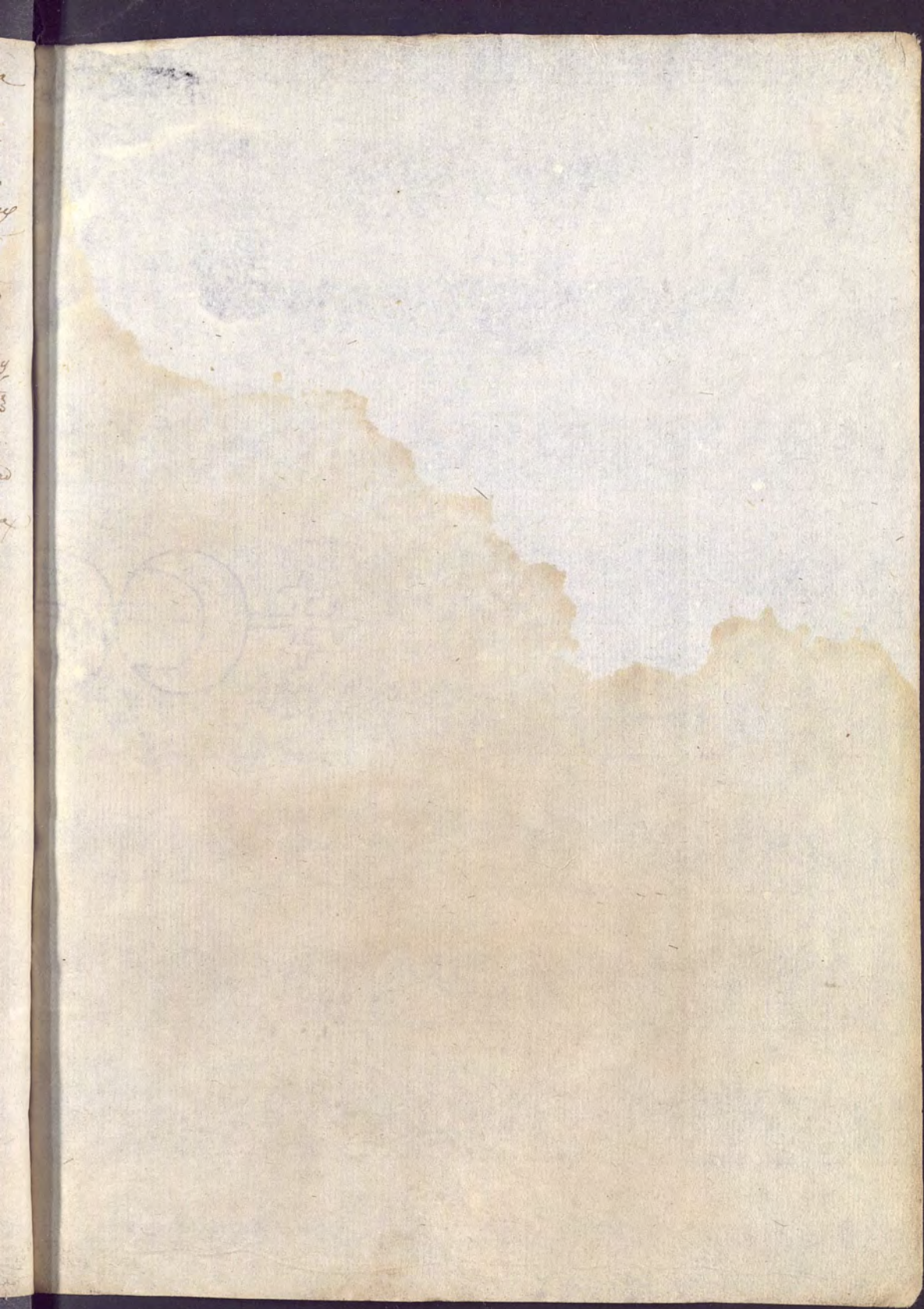
Cap. 4

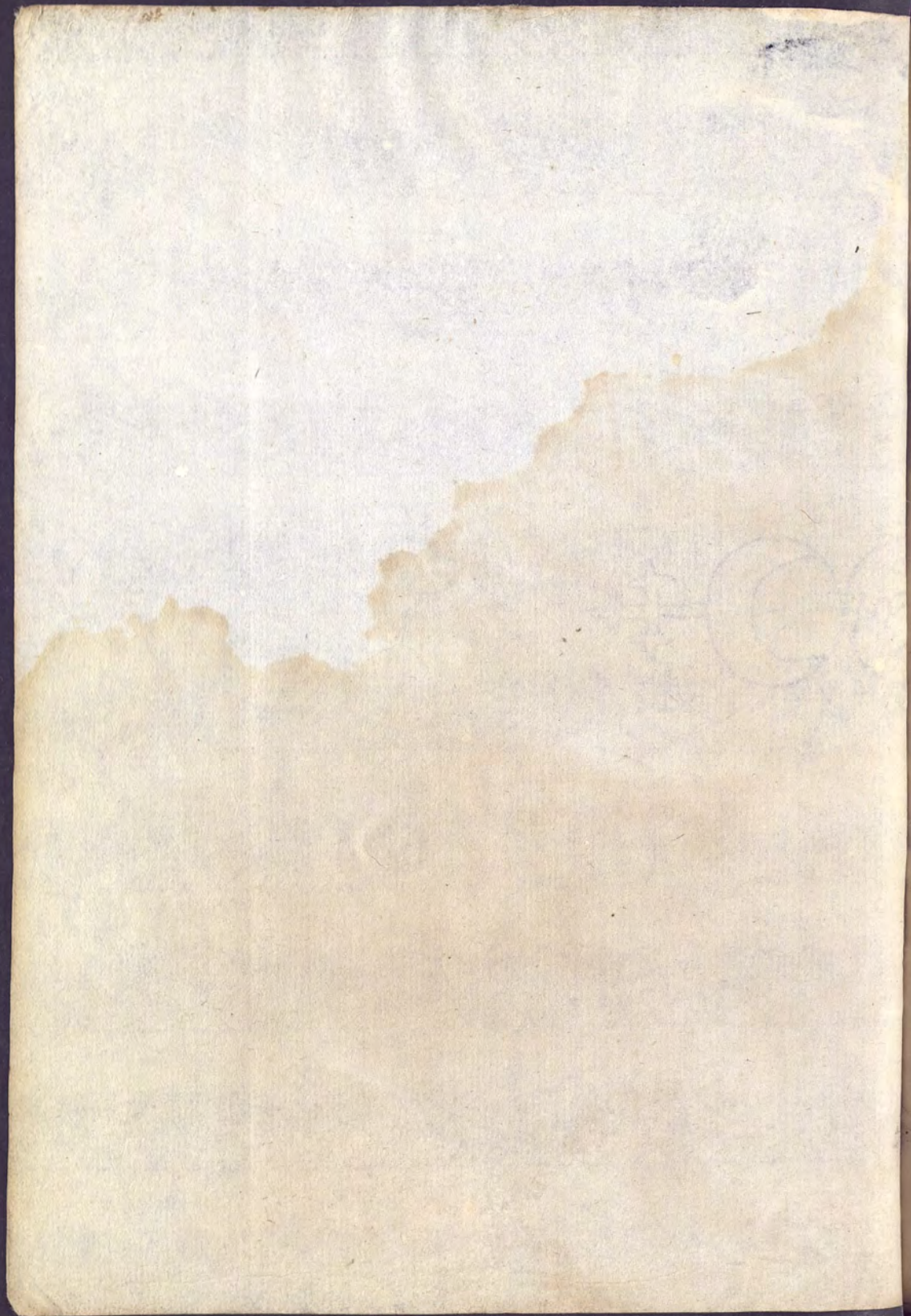
Reliqua argumenta

Arguit etiq: Tor ex iurij e ad amorem libetate pua
 dicitur intell: qd volentate anti sa largi
 omni homines que Deo de beat ad fectus
 auxilia sufficientia et ad verid uno cu agdy etq
 suadit ly can: qd peccatorum hie qd in magis
 hie magis efficacite finis, nequit verid velle et
 procurare can: illius quod pua videtur esse
 orari ad ead finis, sed inuimodi e peccatorum
 e ad redemptio: qd dicitur: Deo volens et suadens
 verid, in creat peccat, pua id intell: et procu
 rat in e vultat redemptio aut quod illius pua
 intell: fauere dicitur d. collat ad a vici sufficit
 licet pua in e ficat, omni e ad volent
 anti verid, ne e vultat peccat et redemptio
 variativa inuim: qd pua pua et simul vici
 a ma intell: redemptio: esse relativa e ad peccat
 Deo: Deo volens auxilij sufficientia ex verid
 intell: vultat amat auxilij quia id e
 can: ad verid: pua nequit simul amare
 id auxilij quia id e ad redemptio: in e
 hie e agdy intell: redemptio: qd illud negat
 hie et qd si pua videtur e facta: aut qd in
 dicitur quia intell: ad quia inuim: dicitur
 de industria se vici.

in volent efficacit anti qua dicitur dicitur
 non vultat inuim: a longi pua id e ad
 Deo: Deo volens finis peccat inuim: dicitur
 inuim: dicitur Deo volens e ad e. pua magis
 in e vici: hie dicitur a magis pua
 pua esse quia id e ad redemptio: inuim:
 et pua dicitur a volent anti: pua
 omnes homines pua dicitur pua
 inuim: dicitur ad e. pua id e ad redemptio:
 pua dicitur a magis pua id e ad redemptio:
 e facta: e ad inuim: dicitur pua id e ad redemptio:
 hie dicitur a magis pua id e ad redemptio:

et quod ϕ^a aliterq. efficiat ϕ^a mitata quae dicitur esse
sic mercator immingit naufragio, ϕ^a voluntas ine-
fficax serio procurat receptio, medij, et ϕ^a aliterq. effica-
ra ϕ^a mittit illi: sic eger inefficax procurat serio
receptio dicitur, et abhorret ab illius, ϕ^a aliterq. tam
voluntas efficax illi ϕ^a mittit, sic ϕ^a Dominus
 ϕ^a voluntas inefficax et ϕ^a medij oratio serio pro-
curat carum pateris et mox ϕ^a aliterq. tam
lebat efficax ipse ϕ^a mittit sicut et peccati edude
omni ad ϕ^a collas auxilij, sufficit ipse quoad
pateris oratio exint anti serio licet inefficax ne
esset peccati, et necessitas receptio adonativis. Et
est dicitur preparativum omni potest, aut collativum
auxilij pateris efficax, sunt effu volunt anti sal-
vandi omni homines, in sermo inter attingunt voluntis
predestinatio aut quoad fortis sermo, quoad est
te dicitur indiget, et quoad dicitur cy b t d i d loben
extremo sive collas quae inefficax sumata quoad
sugatis, in omni volunt anti salvandi omni ho-
mines, sed a volunt receptio aliter se dicitur
cum peccato

Q

Q

Q

Index Disp. et Cap. quæ in hoc tract.
continentur.

Disp. 1^a De Necessitate Incarnationis

Cap. 1. Incarnatio eo nullâ suppositione creata erat
respectu Dei Metaphysicè necessaria - - - - - fol. 1

Cap. 2. Num supposita elevatione ad finem superna-
turalem Incarnatio sit physice necessaria - - fol. 3.

Cap. 3. An fuerit in Deo necessitas moralis ad In-
carnationem - - - - - fol. 9

Cap. 4. Solvuntur Argumenta - - - - - fol. 7

Cap. 5. Solutio aliorum argumentorum. - - - fol. 12

Disp. 2^a An pura creatura possit ad æqualitatem satisfa-
cere pro offensa gravi?

Cap. 1. Plures aliorum sententijs proponitur, et
probatur nostra - - - - - fol. 22

Cap. 2. Probatur sententia nostra ratione Co. Docto-
ris, eaq; defenditur ab objectionibus. - - - fol. 25

Cap. 3. Alia argumenta contra eandem rationem Co.
Doctois: ubi de satisfactione pro peccato ve-
niali? - - - - - fol. 30

Cap. 4. Solvuntur argumenta directè militanti-
a pro Scotis. - - - - - fol. 36

Disp. 3^a An Thomistæ rectè tribuere prædictam incom-
pensabilitatem succedendo ad infinitudinem offen-
sæ? ubi dicitur in prædicto argumento impo-
nuntur excessivitates ordinis à
Natura abstractam.

intentionem, notandum quod ubi dicitur
quodammodo, non est in ordine, sed in natura
ita patet in prædicto.

Cap. 2. Solvuntur argumenta fol. 45.

Disp. 4.^a An peccator possit condignè satisfacere
pro peccato gravi quoad culpam per contritionem,
saltem supposito, quod hoc sit forma
sanctificans?

Cap. 1. Impugnantur sententiæ Scotistarum, et D.
Vazquez fol. 50

Cap. 2. Occurrunt rationibus Contrariarum fol. 54

Disp. 5.^a An pueri homo possit de condigno mereri al-
terum, sive innocenti, sive peccatori gratiam
sanctificantem?

Cap. 1. Pueri homo non potest mereri alteri innocenti
gratiam sanctificantem fol. 57

Cap. 2. Respondetur argumentis fol. 62

Cap. 3. Licet pueri homo possit mereri alteri innocen-
ti gratiam; non tamen peccatori fol. 65.

Cap. 4. Obiectiones, et solutiones proponuntur fol. 68

Disp. 6.^a De Causa meritoria Incarnationis.

Cap. 1. Spiritus non meruit de condigno unionem hypoco-
staticam per opera subsequenter ad ipsam fol. 70

Cap. 2. De potentia absoluta non repugnat tale meritum fol. 77

Cap. 3. Solvuntur reliqua argumenta fol. 83

Cap. 4. Refutatur Argumentum de merito fol. 88

Disp. 7.^a An Christus, et etiam Patres per meritum peccatorum
meruerint, ut merito generarentur, sicut etiam ?

Cap. 1. Ex contrariis in primis hoc non potest fol. 90

Cap. 2. An Nomenitas per meritum aliqua gratia
nunc possit generari, sicut etiam fol. 98.

Cap. 3. Cōplicatur in quo consistat prioritas subisten-
tī respectu actus, et resolutiva questio capiti
precedenti. - - - - - fol. 102

Cap. 4. An Patres antiquiores meruerin de congruo
Incarnationem quoad substantiam, et cir-
cumstantias? - - - - - fol. 106

Disp. 8. Num Xptus potuerit presentendi ut Redemp-
tor sanatorum ante proprium absolute peccatum?

Cap. 1. Relatiū sententiā nāa eligitur, et probatur. fol. 111.

Cap. 2. Probatur etiam conclusio solutione argu-
mentorum. - - - - - fol. 113

Cap. 3. Occurritur alij Adversariorum conati-
bus. - - - - - fol. 117

Cap. 4. Reliqua argumenta. - - - - - fol. 121.

St. J. J. J.

[Faint, mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to fading and a large tear.]

111
157

[Large, faint, stylized cursive signature or scribble.]

